

รวมกฎหมายอนุบัญญัติ
ตามพระราชบัญญัติ

โรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

รวมกฎหมายอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๕

ที่ปรึกษา

น.สพ.ชัยวัฒน์ โยธคล	ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
สพ.ญ.นพวรรณ บัวมีรูป	รักษาการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาสุขภาพสัตว์ และบำบัดโรคสัตว์
น.สพ.ประสิทธิ์ ชัยทวีทรัพย์	รักษาการผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกัน และควบคุมโรคไวรัสในสัตว์ปีก
สพ.ญ.ปราณี พาณิชย์พงษ์	รักษาการผู้เชี่ยวชาญด้านการควบคุมโรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน (โรคพิษสุนัขบ้า)
สพ.ญ.พัทธ์ทิพย์ พิพัฒน์ธนากิจ	ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนาระบบสุขภาพสัตว์
น.สพ.สุขุม สนธิพันธ์	ผู้อำนวยการกลุ่มควบคุมป้องกันโรคปศุสัตว์
น.สพ.วีรชัย สุดดี	ผู้อำนวยการกลุ่มควบคุมป้องกันโรคสัตว์ปีก
น.สพ.พรพิรุณ ชินสอน	ผู้อำนวยการกลุ่มควบคุมป้องกันโรคสัตว์เลี้ยง
น.สพ.วีรพงษ์ ธนพงษ์ธรรม	ผู้อำนวยการกลุ่มระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์

ผู้เรียบเรียง

สพ.ญ.ธิตินันท์ สุขนิวัฒน์ชัย	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
สพ.ญ.ตะวัน ทองสว่าง	นายสัตวแพทย์ปฏิบัติการ
นายสุรเดช พัฒนมงคล	นิติกร

จำนวน 1,000 เล่ม

พิมพ์ที่ ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด สาขา 4
145, 147 ถ.เลี้ยวเมืองนนทบุรี ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทร. 0 2525 4807-9, 0 2525 4853-4 โทรสาร 0 2525 4855

สงวนลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์
สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

คำนำ

ตามที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ ได้มีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ.๒๕๕๘ และที่ผ่านมามีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายอนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ ที่เกี่ยวข้องทั้งกฎกระทรวง ระเบียบ ประกาศหลายฉบับ โดยมีวัตถุประสงค์รวบรวมกฎหมายอนุบัญญัติฉบับต่างๆ เพื่อใช้เป็นแนวทางปฏิบัติงานสำหรับเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการตามกฎหมายฉบับดังกล่าวให้ถูกต้องไปในแนวทางเดียวกันตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือรวมกฎหมาย อนุบัญญัติตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ เล่มนี้จะมีประโยชน์ต่อเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์และผู้สนใจทั่วไปในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานตามกฎหมายต่อไป

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สารบัญ

หน้า

พระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑
ANIMAL EPIDEMICS ACT, B.E. 2558 (2015)	๒๖

กฎกระทรวง

- กำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙.....	๖๕
- ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๑.....	๗๒
- กำหนดค่าชดเชยราคาสัตว์ที่ถูกทำลายอันเนื่องจากเป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๐	๘๖
- กำหนดอัตราค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย เนื่องในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการขออนุญาต พ.ศ. ๒๕๕๙	๘๙
- กำหนดค่าชดเชยราคาสิ่งของที่ถูกทำลายอันเนื่องจากมีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๐.....	๙๒

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติมตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๙๕
เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๐๑
เรื่อง กำหนดอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ เป็นซากสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๑.....	๑๐๓
เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๐๖
เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๐๘
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๐๙
เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐.....	๑๑๑
เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๑	๑๑๒
เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๑.....	๑๑๕
เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของสัตวแพทย์และสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๒๔
เรื่อง กำหนดท้องที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๒๕

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

เรื่อง	กำหนดท้องที่ภาคใต้เป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๒๗
เรื่อง	กำหนดท่าเข้าและท่าออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๒๘
เรื่อง	กำหนดท่าเข้าและท่าออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐.....	๑๓๓
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขายทอดตลาด ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๓๘

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การถ่ายพยาธิ การทำวัคซีน การทดสอบโรค และการจัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค พ.ศ. ๒๕๖๒.....	๑๔๔
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะ และอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙	๑๔๗
เรื่อง	กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๕๒
เรื่อง	กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑.....	๑๕๖
เรื่อง	กำหนดท้องที่ ชนิดซากสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ ลักษณะ การยกเว้นราคา และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเครื่องหมาย ประจำตัวสัตว์ สำหรับซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๙.....	๑๖๖
เรื่อง	การทำเครื่องหมายซากสัตว์ประเภทงาช้าง และการทำบัตรกำกับลักษณะงาช้าง พ.ศ. ๒๕๕๙.....	๑๖๘
เรื่อง	การขออนุญาต การออกใบอนุญาต วิธีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๗๑
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกประกาศหาตัวบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙.....	๑๗๘
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริง จากเจ้าของสัตว์เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๑๘๑
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์ กรณีนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตาม มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๘๓

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการ และค่าใช้จ่ายอื่น ที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐	๑๘๕
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ สำหรับซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๙๑
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกไปอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘	๑๙๕
เรื่อง	การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตาย และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๐๒
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควร สงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๒	๒๐๕

ประกาศกรมปศุสัตว์ แก้ไขข้อความคลาดเคลื่อน

เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นโรคระบาดหรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษาฉบับประกาศและงานทั่วไป	๒๑๐
--------	--	-----

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสิ่งที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า เป็นโรคระบาด หรือฝั้งหรือซากฝั้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๑๑
เรื่อง	กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๑๔
เรื่อง	กำหนดด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐	๒๑๘
เรื่อง	กำหนดแบบบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๒๓
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด ชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในท้องที่ภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๒๘
เรื่อง	ขั้นตอนการนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๓๐
เรื่อง	กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลาง ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ พ.ศ. ๒๕๕๘	๒๓๓

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๒๓๙
เรื่อง ชะลอการใช้บังคับประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ พ.ศ. ๒๕๖๑	๒๔๕
เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๘.....	๒๔๖

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ พ.ศ. ๒๕๕๙.....

ระเบียบกรมปศุสัตว์

- ว่าด้วยการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๕๘.....
- ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘.....
- ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด ชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘.....
- ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโรคระบาด ชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๙.....
- ว่าด้วยการจัดการอย่างอื่นต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบ พ.ศ. ๒๕๕๘.....
- ว่าด้วยการดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ของกลางที่เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะ ของโรคระบาด ซึ่งถูกยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘
- ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐
- ว่าด้วยการทำลายหรือจัดการโดยวิธีอื่นซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ กรณีนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๙.....

พระราชบัญญัติ

โรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๗๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของ สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙

(๒) พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว กระจง ลิง ชะนี และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

(๒) สัตว์ปีกจำพวกนก ไก่ เป็ด ห่าน และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ด้วย

(๓) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ และไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้นด้วย

“เอ็มบริโอ” หมายความว่า ตัวอ่อนของสัตว์ที่ยังไม่เจริญเติบโตจนถึงขั้นที่มีอวัยวะ และยังไม่ฝังตัว ที่ผนังมดลูกของสัตว์นั้น

“ซากสัตว์” หมายความว่า ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว และให้หมายความรวมถึงอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ หรือสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า กาฬโรคเป็ด โรคไขหวัดนก โรคแซลมอนเนลลา โรคทริคิเนลลา โรคนิวคาสเซิล โรคบรูเซลลา โรคปากและเท้าเปื่อย โรคพิษสุนัขบ้า โรครินเดอร์เปสต์ โรคเลปโทสไปรา โรคโลหิตจางติดเชื้อในน้ำ โรควัวบ้า โรคสมองอักเสบนิปาห์ โรคอหิวาต์สุกร โรคแอนแทรกซ์ โรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย วัณโรค และโรคอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาด ซึ่งอาจติดต่อกับคนหรือสัตว์อื่นได้

(๒) ซากสัตว์ของสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือของสัตว์ตาม (๑)

(๓) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“เขตควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้มีโรคระบาด หรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิด เพื่อกำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาด

“เขตปลอดโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดที่สามารถควบคุมมิให้มีโรคระบาด หรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดในสัตว์หรือซากสัตว์

“เขตกั้นชนโรคระบาด” หมายความว่า ท้องที่ที่ดำเนินการป้องกันและควบคุมมิให้โรคระบาด หรือเชื้อโรคระบาดชนิดหนึ่งหรือหลายชนิดแพร่กระจายเข้าเขตปลอดโรคระบาดหรือเข้าในราชอาณาจักร

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคารสถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์และผู้ครอบครอง ในกรณีของสัตว์หากไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่สามารถหาเจ้าของได้ ให้หมายความรวมถึงผู้เลี้ยง ผู้ให้ที่อยู่อาศัยและผู้ควบคุมสัตว์ด้วย

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ที่สำหรับกักสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย

“สัตวแพทย์” หมายความว่า

(๑) นายสัตวแพทย์และสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์

(๒) ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสัตวแพทย์เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สารวัตร” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นสารวัตรเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ และต้องมีคุณสมบัติตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นนายทะเบียน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ นายทะเบียน สารวัตร และสัตวแพทย์ ออกกฎกระทรวง กำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวง ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๖ ให้อธิบดีมีอำนาจออกประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ประกาศและระเบียบนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การป้องกันและควบคุมโรคระบาด

ส่วนที่ ๑

บททั่วไป

มาตรา ๗ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์ ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า

(๒) สุนัข แมว

(๓) นก ไก่ เป็ด ห่าน

(๔) สัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ในกฎกระทรวงดังกล่าวให้คำนึงถึงความเหมาะสมเกี่ยวกับสภาพของสัตว์ และวัตถุประสงค์ของการเลี้ยงสัตว์แต่ละชนิด

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๙ ในท้องที่ใดเมื่ออธิบดีเห็นสมควรให้มีการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในสัตว์ชนิดใดให้อธิบดีประกาศกำหนดให้ท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนของท้องที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดนั้น

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ลักษณะ ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และการดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่ประกาศตามวรรคสองกำหนดให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หรือดำเนินการก่อนหรือหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ปฏิบัติให้เป็นไปตามประกาศดังกล่าว

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใด

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือแปลงหรือแก้ไขเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่แท้จริงเพื่อให้เข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ปลอม หรือเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการแปลงหรือแก้ไข

(๓) ทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

มาตรา ๑๑ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย เมื่อมีกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด

(๒) มีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ

(๓) ในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกัน มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกัน ในระยะเวลาห่างกันไม่เกินเจ็ดวัน

การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามวรรคหนึ่ง และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ตาม (๒) และ (๓) ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งป่วย ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในบริเวณที่สัตว์อยู่ และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้ายสัตว์ป่วยไปจากบริเวณนั้น เมื่อมีสัตว์ตามวรรคหนึ่งตาย

ให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตายและห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่ซากสัตว์นั้น เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามวรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตวแพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรมีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์จัดการดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้น ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๓ เมื่อได้มีการแจ้งตามมาตรา ๑๑ หรือตรวจพบ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด นอกจากสัตวแพทย์มีอำนาจตามมาตรา ๔๐ แล้ว ให้มีอำนาจตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ รวมทั้งออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการ ดังต่อไปนี้

- (๑) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการรักษาตามที่เห็นสมควร
- (๒) ฝัง หรือเผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ณ ที่ที่กำหนด ถ้าการฝังหรือเผาไม่อาจทำได้ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (๓) กักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ที่อยู่ร่วมฝูงหรือเคยอยู่ร่วมฝูงกับสัตว์ที่ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยหรือตายไว้ภายในเขตตามวิธีการที่กำหนด หรือให้ได้รับการป้องกันโรคระบาดตามที่เห็นสมควร

(๔) ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องที่ก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้จงใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

- (๕) กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด
- (๖) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดในที่ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามวิธีการที่กำหนด

มาตรา ๑๔ เมื่อมีสัตว์ที่ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์

ภายในเวลาสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย และให้นำความในมาตรา ๑๑ วรรคสอง มาใช้บังคับกับเจ้าของที่ดินด้วยโดยอนุโลม

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่มีการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตายตามที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาด หรือสัตว์แพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์มีอำนาจกักสัตว์ที่ป่วยหรือตายนั้นไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น

ห้ามมิให้บุคคลใดเคลื่อนย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอื่นใดแก่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง จนกว่าสัตวแพทย์ได้ตรวจพิสูจน์แล้วว่าสัตว์นั้นมิได้ป่วยหรือตายโดยโรคระบาดหรือสัตว์แพทย์สั่งเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจายต่อไป

เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๖ ห้ามมิให้บุคคลใดขุดซากสัตว์ที่ฝังไว้แล้วตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ หรือเป็นการดำเนินการโดยสัตวแพทย์

ส่วนที่ ๒

เขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๗ ในท้องที่ใดเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควรให้มีการป้องกันการเกิดโรคระบาดโรคใดในสัตว์ชนิดใด ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดสำหรับโรคนั้นในสัตว์ชนิดนั้น และให้ระบุชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ก่อนการประกาศกำหนดให้ท้องที่ใดเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีประกาศกำหนดท้องที่นั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาด และให้ระบุชนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งชนิดของสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

เมื่อได้ประกาศเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามวรรคสองแล้ว ให้อธิบดีประกาศกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด

มาตรา ๑๘ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ แล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่ระบุในประกาศดังกล่าวเข้าในหรือผ่านเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๑๙ ภายในเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาดหรือเขตกั้นชนโรคระบาด ถ้าปรากฏว่ามีโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาด สัตวแพทย์จะประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดจะประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี ก็ได้

เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามวรรคหนึ่งโดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องที่นั้นทราบ ในกรณีที่เขตดังกล่าวเคยเป็นเขตปลอดโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเขตนั้นเป็นเขตควบคุมโรคระบาดตามมาตรา ๑๗ วรรคสอง

ส่วนที่ ๓

เขตโรคระบาด

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่สัตวแพทย์เห็นว่า โรคระบาดที่ตรวจพบในท้องที่ที่รับผิดชอบจะระบาดออกไป หรือท้องที่อื่นที่ติดต่อกับท้องที่นั้นจะระบาดเข้ามา และท้องที่ที่รับผิดชอบนั้นยังไม่มีมีการประกาศให้เป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวในท้องที่ที่รับผิดชอบมีรัศมีไม่เกินห้ากิโลเมตรจากที่ที่ตรวจพบโรคระบาดนั้น และให้ระบุนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้บังคับได้สามสิบวันนับแต่วันประกาศและให้ปิดไว้ ณ สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน และที่ชุมนุมชนภายในท้องที่นั้น

มาตรา ๒๑ ในท้องที่จังหวัดใดมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดท้องที่จังหวัดนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี และให้ระบุนิดของสัตว์และโรคระบาด รวมทั้งสัตว์และซากสัตว์ที่ห้ามเคลื่อนย้ายไว้ในประกาศด้วย

ประกาศตามวรรคหนึ่ง ให้ปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ศาลาว่าการกรุงเทพมหานคร ศาลาว่าการเมืองพัทยา สำนักงานเขต ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่ทำการองค์การบริหาร

ส่วนตำบล สำนักงานเทศบาล ที่ทำการกำนัน ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ที่ชุมนุมชนภายในท้องถิ่น และที่ทำการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

มาตรา ๒๒ เมื่อได้ประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราวตามมาตรา ๒๐ หรือประกาศกำหนดเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าว เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

มาตรา ๒๓ ภายในเขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามมาตรา ๒๑ เมื่อสามารถควบคุมโรคระบาดนั้นในเขตโรคระบาดได้ หรือไม่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดนั้นในเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วแต่กรณี ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งยกเลิกประกาศเขตโรคระบาดหรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด โดยเร็ว และปิดประกาศให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้นทราบ

หมวด ๒

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต

มาตรา ๒๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากการค้าสัตว์หรือซากสัตว์ ผู้ใดทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

- (๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว
- (๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์
- (๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)
- (๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๕ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอันเกิดจากน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าวเพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๖ ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ถ้าผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้ยื่นคำขออนุญาตทะเบียน และให้การโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

การขอโอนใบอนุญาตและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๘ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ตาย และมีทายาท หรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาทยื่นคำขอแสดงความจำนงต่อนายทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้ว ให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตนั้นสิ้นอายุ ในกรณีเช่นนี้ให้ถือว่าผู้แสดงความจำนงเป็นผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี ตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การขอแสดงความจำนงและการอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๒๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ สูญหาย ขำรุดหรือถูกทำลาย ในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อนายทะเบียนและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้ทราบการสูญหาย ขำรุดหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขออนุญาตทะเบียน

การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาต และรายละเอียดของรายการที่ขอเปลี่ยนแปลงแก้ไข ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๑ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ ต้องได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายทุกครั้งที่จะนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักร

การขออนุญาต การออกใบอนุญาต และวิธีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๒ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ก่อนการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(๒) นำสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้ดำเนินการตาม (๑) เข้า ออกหรือผ่านท่าเข้าหรือท่าออกตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เมื่อปรากฏว่าห้องที่ใดภายนอกราชอาณาจักรมีหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศเพื่อชะลอการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากห้องที่นั้นได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หากรัฐมนตรีเห็นสมควรอาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์จากห้องที่นั้นได้

มาตรา ๓๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ผู้ใดนำสัตว์หรือซากสัตว์ดังต่อไปนี้ไปยังห้องที่จังหวัดอื่นต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และให้นำความในมาตรา ๙ วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับโดยอนุโลม และต้องได้รับใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำห้องที่ต้นทางทุกครั้ง

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

(๓) ซากสัตว์ของสัตว์ตาม (๑) หรือ (๒)

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคจากสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคสอง สัตวแพทย์จะกำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับยานพาหนะและการใช้เส้นทางหรือเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นไว้ในใบอนุญาตก็ได้

มาตรา ๓๕ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ต้องนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ ทั้งนี้ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๖ ผู้ใดประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ ให้ผู้นั้นจัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าว ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๗ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักร และค่าที่หักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก หรือผ่านราชอาณาจักรเป็นจำนวนไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินค่าธรรมเนียมดังกล่าว ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด ๓

การพักใช้และการเพิกถอนใบอนุญาต

มาตรา ๓๘ เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี หากสัตวแพทย์เห็นสมควร ให้เสนอความเห็นต่อนายทะเบียนเพื่อพิจารณาสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต และนายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน ทั้งนี้ ในคำสั่งดังกล่าวจะกำหนดเงื่อนไขเท่าที่จำเป็นให้ผู้ถูกพักใช้ใบอนุญาตต้องปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

ในกรณีที่มีการฟ้องผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวต่อศาลว่าฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แล้วแต่กรณี นายทะเบียนจะสั่งพักใช้ใบอนุญาตนั้นไว้จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ได้

ห้ามมิให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการตามใบอนุญาตที่ถูกสั่งพักใช้นั้น

ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตในกรณีที่ได้รับใบอนุญาตฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง หรือกรณีที่จะก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๓๙ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาตก่อนกำหนดเวลาได้เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ และได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่นายทะเบียนกำหนดตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง แล้ว

หมวด ๔

อำนาจหน้าที่ของสัตวแพทย์และสัตวภัตร

มาตรา ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด เมื่อปรากฏว่ามีหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ออกประกาศหรือสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์แจ้งจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ และถ้าเห็นสมควรจะให้นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาเพื่อให้สัตวแพทย์ทำการตรวจโรค เก็บตัวอย่างป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก็ได้

(๒) สั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์กักสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ณ ที่ที่เห็นสมควรตามความจำเป็นเพื่อตรวจโรค

(๓) เรียกตรวจยานพาหนะ หรือเข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใดเพื่อตรวจโรค เก็บตัวอย่างป้องกันโรคระบาด หรือทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ในการนี้ให้สัตวแพทย์มีอำนาจสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่อื่นใด ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของ

โรคระบาดในที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามวิธีการที่กำหนด ทั้งนี้ การเข้าไปในอาคารหรือสถานที่ดังกล่าว ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก หรือในเวลาทำการของอาคารหรือสถานที่นั้น และหากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

(๔) ตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งของใด ๆ ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้มีอำนาจดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ค่าใช้จ่ายในการตรวจหรือการดำเนินการดังกล่าว ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

(๕) ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง เว้นแต่กรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจกระทำความผิดต่อบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

การดำเนินการของสัตวแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สัตวแพทย์เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔๑ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๒) เข้าไปในอาคาร หรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ เพื่อตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือจับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น ในกรณี ดังต่อไปนี้

(ก) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ข) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไป หรือมีเหตุอันแน่นแฟ้น ควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น

(ค) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้ซ่อนหรืออยู่ในอาคารหรือสถานที่นั้น ประกอบกับต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สัตว์หรือซากสัตว์ หรือพยานหลักฐานนั้นจะถูกโยกย้าย ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนแปลงสภาพไปจากเดิม

(ง) เมื่อผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าของอาคารหรือสถานที่ และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับได้ โดยไม่ต้องมีหมายตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้

(๓) สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุดหรือจอด เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อตรวจค้นยานพาหนะในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๔) จับกุมผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้โดยไม่ต้องมีหมายจับ เมื่อปรากฏว่ามี การกระทำความผิดซึ่งหน้า หรือมีเหตุอื่นที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาบัญญัติไว้ เพื่อส่ง พนักงานสอบสวนดำเนินการต่อไปตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๕) ตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ เอกสาร หรือยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การเป็นไปตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสาร หรือยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ไม่รวมถึงสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม

ในการนี้ให้สารวัตรมีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกเอกสารหรือยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง จากเจ้าของอาคารหรือสถานที่ หรือเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะนั้นได้

การดำเนินการตาม (๑) หรือ (๒) ให้กระทำได้ระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตกหรือในเวลาทำการ ของสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ หรือของอาคาร หรือสถานที่นั้น ทั้งนี้ หากยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ จะดำเนินการต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้

การดำเนินการตาม (๑) ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด ระเบียบดังกล่าวอย่างน้อย ต้องกำหนดถึงการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าไป การมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปให้แก่เจ้าของสำนักงาน หรือสถานประกอบการ และการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ต่อผู้บังคับบัญชา

การค้นและการจับตามมาตรานี้ ให้สารวัตรปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

การดำเนินการของสารวัตรตามมาตรา ๓๑ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๔๒ ให้สารวัตรมีอำนาจยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวมิได้เป็นโรคระบาดหรือมิได้เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจสั่งให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง ทั้งนี้ การดำเนินการส่งกลับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) กรณีที่วิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์ หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการยึด อายัด หรือทำลาย ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์ เป็นผู้รับผิดชอบ

มาตรา ๔๓ สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว ทั้งนี้ การออกประกาศให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับหรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเวลาสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) เป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บไว้ จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

เมื่อพ้นกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สารวัตรเป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๔๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์หรือสารวัตรตามพระราชบัญญัตินี้ ให้แสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

การขายทอดตลาด และการจ่ายเงินสินบน

มาตรา ๔๖ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๒) ให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ในกรณี ดังต่อไปนี้

(๑) ไม่ปรากฏเจ้าของ หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวเจ้าของ ทั้งนี้ การออกประกาศดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี

(๓) มีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีจะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนคดีถึงที่สุด หรือก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้ เงินค่าของสิ่งนั้นเมื่อหักค่าใช้จ่ายแล้ว เหลือเงินจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้นโดยฝากไว้กับธนาคารของรัฐ หรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงกับกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๗ สิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีมีอำนาจจัดการขายทอดตลาด และให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดภัยจากโรคระบาด เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็นเงินสินบน ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๔๘ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำความผิด เมื่อพนักงานอัยการร้องขอให้ศาลสั่งจ่ายเงินสินบนแก่ผู้นำจับร้อยละยี่สิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดของกลางที่ศาลสั่งริบส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

มาตรา ๔๙ การขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๖ วรรคสอง มาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๕๐ ในกรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาดของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว การจ่ายเงินสินบนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปีให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖

การอุทธรณ์

มาตรา ๕๒ ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ไม่ต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๖ หรือไม่ออกใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๙ ผู้ยื่นคำขอมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวเป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ก่อนที่รัฐมนตรีจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคสอง รัฐมนตรีอาจพิจารณาอนุญาตให้ประกอบกิจการไปพลางก่อนได้เมื่อมีคำขอของผู้อุทธรณ์

มาตรา ๕๓ ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตซึ่งถูกสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่ง

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่ง ย่อมไม่เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีให้เป็นที่สุด

มาตรา ๕๔ การพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๕๒ และมาตรา ๕๓ ให้รัฐมนตรีพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับคำอุทธรณ์ ถ้ามีเหตุจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดระยะเวลานั้น ในการนี้ ให้ขยายระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์ออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๕๕ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๕๖ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๗ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๙ วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๕๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๙ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ไม่ดำเนินการตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๑ วรรคสาม มาตรา ๑๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๑๕ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๑ เจ้าของสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือสารวัตรตามมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๒ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๑๓ หรือประกาศหรือคำสั่งของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ (๑) หรือ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๓ เจ้าของที่ดินผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ หรือมาตรา ๒๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๖ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๒๕ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ วรรคสอง หรือมาตรา ๒๕ วรรคสอง แล้วแต่กรณี ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๗ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๙ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๐ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๖๘ ผู้ใดนำเข้า ส่งออกหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๖๙ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือฝ่าฝืนประกาศของอธิบดีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๐ ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรีที่ออกตามมาตรา ๓๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสี่หมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่สัตวแพทย์กำหนดในใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๓ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๘ วรรคสาม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๔ เจ้าของยานพาหนะ อาคารหรือสถานที่ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของสัตวแพทย์ ตามมาตรา ๔๐ (๓) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดต่อสู้หรือขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรหรือสัตวแพทย์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของสัตวแพทย์ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง หรือสารวัตรตามมาตรา ๔๑ วรรคหก หรือไม่ให้อภัยคำ ไม่ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้อง ตามมาตรา ๔๑ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๗๖ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการ หรือการกระทำของบุคคลใด หรือไม่สั่งการ หรือไม่กระทำการอันเป็นหน้าที่ที่ต้องกระทำของกรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๗๗ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวน ที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญา

การเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

มาตรา ๗๘ เมื่อศาลได้พิพากษาลงโทษผู้ใดเนื่องจากได้กระทำความผิดตามมาตรา ๕๘ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๘ มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑ หรือมาตรา ๗๒ ให้ศาลมีอำนาจ สั่งริบสัตว์ ซากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดเสียทั้งสิ้น เว้นแต่ทรัพย์สินดังกล่าวเป็นของผู้อื่นซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วย ในการกระทำความผิด

ในกรณีที่ศาลสั่งให้ริบทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งแล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ แท้จริงว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิด ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินดังกล่าว แต่คำร้องของเจ้าของแท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด

สิ่งที่ศาลสั่งริบตามวรรคหนึ่งให้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และให้สารวัตรที่ได้รับมอบหมาย จากอธิบดีมีอำนาจดำเนินการขายทอดตลาดตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ตามมาตรา ๔๙ หรือจัดการอย่างอื่นตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๙ ใบอนุญาตที่ได้ออกให้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ และถ้าจะต่ออายุใบอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

มาตรา ๘๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้โดยอนุโลม และถ้าคำขออนุญาตดังกล่าวมีข้อความแตกต่างไปจากคำขออนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาตเพื่อให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ได้

มาตรา ๘๑ กฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบ ที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ใช้อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้คงใช้บังคับได้ต่อไปเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ขึ้นใช้บังคับ

การดำเนินการออกกฎกระทรวง ประกาศ หรือระเบียบตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากไม่สามารถดำเนินการได้ ให้รัฐมนตรีรายงานเหตุผลที่ไม่อาจดำเนินการได้ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) ค่าขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตตาม มาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ตามมาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒๐,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๓๐,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๓) ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไร ในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ตาม มาตรา ๒๔ ในกรณีต่อไปนี้		
(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๕,๐๐๐ บาท
(ง) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) ภายในจังหวัด	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๔) ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลก เปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับ ผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่น โดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ ในกรณี ต่อไปนี้		
(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร	ฉบับละ	๘,๐๐๐ บาท
(ข) ภายในราชอาณาจักร	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท

/(๕)

(๕) ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร

(ก) ช้าง	เชือกละ	๒,๕๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระจ่าง ลิง ชะนี	ตัวละ	๒,๐๐๐ บาท
(ง) นกกระเจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๕๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ	๑,๐๐๐ บาท
	โคสละ	๑๐๐ บาท
(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ซ) เอ็มบริโอ		
(ฅ) ไข่นกกระเจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐๐ บาท
	ฟองละ	๕๐ บาท
(ฎ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์		

(๖) ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

(ก) ช้าง	เชือกละ	๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุนัข แมว กระจ่าง ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(ง) นกกระเจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕ บาท
(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท

ในกรณีที่ไม่สะดวก
ในการนับจำนวนให้คิดเป็น
กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท

/(๗)

(ข)	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๕๐ บาท
(ข)	เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ฅ)	ไข่นกกระทาเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
(ญ)	ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕ บาท
(๗)	ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร		
(ก)	ช้าง	เชือกละ	๒๐๐,๐๐๐ บาท
(ข)	ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(ค)	สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ง)	นกกระทาเทศ นกอีมู	ตัวละ	๒๕๐ บาท
(จ)	ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฉ)	สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท
		ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ	๕๐๐
(ข)	น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	บาท
(ข)	เอ็มบริโอ	ตัวละ	๕๐ บาท
(ฅ)	ไข่นกกระทาเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๐๐ บาท
(ญ)	ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕๐ บาท
			๕ บาท
(๘)	ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาใน ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๑๐๐ บาท
(๙)	ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอก ราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(๑๐)	ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๕ บาท

/(๑๑)

(๑๑) ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๑๒) การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียม สำหรับใบอนุญาตนั้น
(๑๓) การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๔) การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐ บาท
(๑๕) ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์ (ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐ บาท
(ข) ซากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑ บาท
(๑๖) ค่าที่พักสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออกไป นอกราชอาณาจักร (ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐ บาท
(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๕๐๐ บาท
(ค) สุกร	ตัวละ	๓๐๐ บาท
(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐ บาท
(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๒๐๐ บาท
(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐ บาท
(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐ บาท ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวนให้คิดเป็น กิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท

/(๑๗)

(๑๗) ค่าที่พัสดุสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออก
ไปนอกราชอาณาจักร

(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท
(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕ บาท
(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๑๐ บาท

(๑๘) ค่าขออื่น ๆ ฉบับละ ๕๐ บาท

ในการคำนวณน้ำหนัก ถ้ามีเศษของกิโลกรัม ตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๙๙ ได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน สมควรปรับปรุงบทบัญญัติบางประการให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่เกิดกับสัตว์ และการทำงานของสัตวแพทย์ สารวัตร และพนักงานเจ้าหน้าที่มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น อันเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงบทกำหนดโทษและอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

Tentative Translation¹**ANIMAL EPIDEMICS ACT,****B.E. 2558 (2015)**

BHUMIBOL ADULYADEJ, REX.

Given on the 25th Day of February B.E. 2558;

Being the 70th Year of the Present Reign.

His Majesty King Bhumibol Adulyadej is graciously pleased to proclaim that:

Whereas it is expedient to revise the law on animal epidemics;

Be it, therefore, enacted by the King by and with the advice and consent of the National Legislative Assembly, as follows:

Section 1. This Act is called the “Animal Epidemics Act, B.E. 2558 (2015)”.

Section 2. This Act shall come into force as from the day following the date of its publication in the Government Gazette.

Section 3. The following shall be repealed:

- (1) Animal Epidemics Act, B.E. 2499 (1956);
- (2) Animal Epidemics Act (No. 2), B.E. 2542 (1999).

¹ Translated by Ms. Arriya Phasee under contract for the Office of the Council of State of Thailand's Law for ASEAN project. –Initial version– pending review and approval.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 4. In this Act:

“animal” means:

(1) elephant, horse, cow, buffalo, donkey, mule, goat, sheep, deer, pig, wild boar, dog, cat, rabbit, monkey, gibbon, and shall include semen used for breeding and embryos of these animals;

(2) poultry in the categories of bird, chicken, duck, goose, and shall include semen used for breeding and eggs used for reproduction;

(3) other kinds of animals as prescribed in the Notifications by the Minister, and shall include semen used for breeding, embryos and eggs used for reproduction of such kinds of animals;

“embryo” means an animal embryo which has not grown to the stage where organs exist and which has not yet implanted in the uterine wall of the animal;

“carcass” means a body or part of a body of a dead animal or anything derived from living or dead animals, and shall include cooked food comprised of, made or prepared from carcasses, or finished artificial items made from carcasses as prescribed in the Notifications by the Minister;

“epidemic” means duck plague, avian influenza, salmonellosis, trichinosis, Newcastle disease, brucellosis, foot and mouth disease, rabies, rinderpest, leptospirosis, equine infectious anemia, mad cow disease, Nipah encephalitis, swine fever, anthrax, hemorrhagic septicemia, tuberculosis and other diseases as prescribed in the Notifications by the Minister;

“carrier of an epidemic” means:

(1) an animal which does not exhibit clinical signs of epidemics but has epidemic pathogens, or is reasonably suspected to get infected with epidemic pathogens, which are transmissible to other humans or animals;

(2) a carcass of the animal infected with an epidemic or of the animal under (1);

(3) a carcass which is reasonably suspected to have epidemic pathogens;

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

“epidemic control zone” means a locality in which prevention and control have been implemented to ensure that any one or more kinds of epidemics or epidemic pathogens do not exist so as to be designated as an epidemic free zone;

“epidemic free zone” means an epidemic control zone in which the control is effective to the extent that any one or more kinds of epidemics or epidemic pathogens do not exist in animals or carcasses;

“epidemic buffer zone” means a locality in which prevention and control have been implemented to ensure that any one or more kinds of epidemics or epidemic pathogens do not spread to epidemic free zones or to the Kingdom;

“animal identification mark” means a mark made by competent officials, inspectors or veterinarians, or ordered by the same to be made by owners on animals or carcasses or on vehicles, buildings, places, containers, wrappers or confiners for the purpose of classification or examination of animals or carcasses;

“owner” means a person having ownership and an occupier and, in the case of an animal of which the owner could not be identified or found, shall include a person feeding, controlling or providing shelter to such animal;

“animal quarantine station” means a place for confinement of animals or carcasses for examination of epidemics as prescribed in the Notifications by the Director-General;

“seize” means to be prohibited from disposition, distribution, transfer or movement;

“veterinarian” means:

(1) a veterinary physician and a veterinarian of the Department of Livestock Development;

(2) a person appointed by the Minister to be a veterinarian to execute this Act, who shall have qualifications as prescribed in the Notifications by the Minister;

“inspector” means a person appointed by the Minister to be an inspector to execute this Act, who shall have qualifications as prescribed in the Notifications by the Minister;

“registrar” means a person appointed by the Minister to be a registrar;

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

“competent official” means a person appointed by the Minister to execute this Act;

“Provincial Governor” includes the Governor of Bangkok;

“Director-General” means the Director-General of Department of Livestock Development;

“Minister” means the Minister having charge and control over the execution of this Act.

Section 5. The Minister of Agriculture and Cooperatives shall have charge and control over the execution of this Act and shall have the power to appoint competent officials, registrars, inspectors and veterinarians, issue Ministerial Regulations prescribing fees not exceeding the rates provided in the Annex of this Act, exempting fees and prescribing other acts, and issue Ministerial Regulations and Rules for the execution of this Act.

Such Ministerial Regulations, Notifications and Rules shall come into force upon their publication in the Government Gazette.

Section 6. The Director-General shall have the power to issue Notifications and Rules for the execution of this Act.

Such Notifications and Rules shall come into force upon their publication in the Government Gazette.

CHAPTER I

PREVENTION AND CONTROL OF EPIDEMICS

Part 1

General Provisions

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 7. For the purpose of prevention and control of epidemics, an owner of the following animals shall comply with the prevention and control system for epidemics:

- (1) elephant, horse, cow, buffalo, goat, sheep, deer, pig, wild boar;
- (2) dog, cat;
- (3) bird, chicken, duck, goose;
- (4) other kinds of animals as prescribed in the Notifications by the Minister.

The prevention and control system for epidemics under paragraph one shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Ministerial Regulations. Such Ministerial Regulations shall take into account appropriateness of the conditions of animals and objectives in feeding each kind of animal.

Section 8. For the purpose of prevention and control of epidemics, an owner of the following animals or carcasses shall comply with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General with respect to the number of animals or carcasses and the characteristics of vehicles and equipment used for moving animals or carcasses:

- (1) elephant, horse, cow, buffalo, goat, sheep, deer, pig, wild boar;
- (2) bird, chicken, duck, goose including eggs used for reproduction;
- (3) a carcass of the animals under (1) or (2);
- (4) other kinds of animals or carcasses as prescribed in the Notifications by the

Minister.

Section 9. In any locality where the Director-General finds it appropriate to prevent and control epidemics in any kinds of animals, the Director-General shall announce to require such kinds of animals or carcasses in all or part of such locality to be placed with animal identification marks.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

The placing of animal identification marks, the characteristics, prices and price exemption for animal identification marks and the pre or post implementation of placing animal identification marks shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

In the case where the Notification under paragraph two requires owners of animals or carcasses to place animal identification marks or carry out the pre or post implementation, the owners of animals or carcasses shall comply with such Notification.

Section 10. No person may:

(1) make a fake animal identification mark or modify or alter a genuine animal identification mark to make understanding that it is an animal identification mark under this Act;

(2) use a fake animal identification mark or a modified or altered animal identification mark;

(3) destroy an animal identification mark or use or allow other persons to use an animal identification mark to mislead about the classification or examination of animals or carcasses.

Section 11. An owner of animals shall notify a competent official, inspector or veterinarian within twelve hours from the time of acknowledgement of the sickness or death of the animals upon the following events:

(1) there is an animal, which is known to be infected with an epidemic, sick or dead;

(2) there is an animal sick or dead from an unknown cause;

(3) in the same village or adjacent area, there is an animal sick or dead with the same symptoms during a seven-day period.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

The notification and the handling of sick or dead animals under paragraph one and the determination of the kinds, number and sickness or death characteristics of animals under (2) and (3) shall be as prescribed in the Notifications by the Director-General.

In the case of sickness of the animals under paragraph one, the owner shall confine all sick animals within the area where they are and the owner or any other persons may not move the sick animals from that area, and in the case of death of the animals under paragraph one, the owner shall keep the carcasses at their place of death and the owner or any other persons may not move, dissect or carry out any other act on the carcasses, unless the sick or dead animals are dealt with according to the Notifications prescribed by the Director-General under paragraph two or a veterinarian has examined and proved that the sickness or death of such animals is not caused by an epidemic or a veterinarian has instructed otherwise.

Section 12. When the notification has been made under section 11 or there are reasonable grounds to suspect that an animal becomes sick or dies of an epidemic, a competent official or an inspector shall have the power to issue a written order requiring an owner of the animal to do the following:

- (1) to confine, isolate or move the animal being sick or suspected of being sick to be within the area in accordance with the prescribed methods;
- (2) to bury or burn the carcass at a specified place or, if the burial or burning is impracticable, to destroy it by other methods as deemed appropriate;
- (3) to confine, isolate or move the animals being or used to be in the same group with the animal being sick or suspected of being sick or with the dead animal to be within the area in accordance with the prescribed methods.

Section 13. When the notification has been made under section 11 or it is found or there are reasonable grounds to suspect that an animal becomes sick or dies of an epidemic, a veterinarian, in addition to having the power under section 40, shall have the

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

power to examine the animal or the carcass, and to issue a written order requiring an owner of the animal or the carcass to do the following:

(1) to confine, isolate or move the animal being sick or suspected of being sick to be within the area in accordance with the prescribed methods, or to have it receiving the treatment as deemed appropriate;

(2) to bury or burn all or part of the carcass at a specified place or, if the burial or burning is impracticable, to destroy it by other methods as deemed appropriate;

(3) to confine, isolate or move the animals being or used to be in the same group with the animal being sick or suspected of being sick or with the dead animal to be within the area in accordance with the prescribed methods, or to have them receiving the protection against epidemics as deemed appropriate;

(4) to destroy animals infected with an epidemic or reasonably suspected of being infected with an epidemic or animals or carcasses which are carriers of an epidemic in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General. In this regard, the owner shall be compensated with the value of the animals or carcasses in the amount of not less than three quarters of the price of the animals or carcasses which may be charged in a local market before the outbreak of the epidemic in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Ministerial Regulations, except where the owner intentionally commits an offence against the provisions of this Act;

(5) to eliminate pathogens in animal feed or carcasses which are carriers of an epidemic in accordance with the prescribed methods;

(6) to clean up and disinfect epidemic pathogens in the area where epidemic pathogens exist or are suspected of existing, in accordance with the prescribed methods.

Section 14. When an animal, of which the owner could not be identified, becomes sick or dies whereas such animal is known to be infected with an epidemic or becomes sick or dies from an unknown cause on land of any person, an owner of that land shall have a

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

duty to notify a competent official, inspector or veterinarian within twelve hours from the time of acknowledgement of the sickness or death of the animal, and the provision of section 11, paragraph two shall apply, *mutatis mutandis* to the owner of the land.

No person may move, dissect or carry out any other act on the animal or the carcass under paragraph one, unless the sick or dead animal is dealt with according to the Notifications prescribed by the Director-General under section 11, paragraph two or a veterinarian has examined and proved that the sickness or death of such animal is not caused by an epidemic or a veterinarian has instructed otherwise.

In the case where the animal or the carcass under paragraph one is infected with an epidemic or is reasonably suspected of being infected with an epidemic, a veterinarian shall destroy such animal or carcass and other animals or carcasses which are carriers of the epidemic or deal with them by other means as deemed appropriate in order to prevent the epidemic from spreading.

If thereafter the owner of the animal could be identified, the Department of Livestock Development or the owner of the land shall have the right to claim the necessary expenses actually paid from the owner of the animal in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 15. When a competent official, inspector or veterinarian has been notified or found that an animal, which is known to be infected with an epidemic, becomes sick or dies or an animal becomes sick or dies from an unknown cause in the public or on land of which the owner could not be identified, the competent official, inspector or veterinarian shall have the power to confine the sick or dead animal as deemed appropriate within such area.

No person may move, dissect or carry out any other act on the animal or the carcass under paragraph one until a veterinarian has examined and proved that the sickness or

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

death of such animal is not caused by an epidemic or a veterinarian has instructed otherwise.

In the case where the animal or the carcass under paragraph one is infected with an epidemic or is reasonably suspected of being infected with an epidemic, a veterinarian shall destroy such animal or carcass and other animals or carcasses which are carriers of the epidemic or deal with them by other means as deemed appropriate in order to prevent the epidemic from spreading.

If thereafter the owner of the animal could be identified, the Department of Livestock Development shall have the right to claim the necessary expenses actually paid from the owner in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 16. No person may dig out the carcass buried in accordance with the provisions of this Act, unless a written permission from a veterinarian is obtained or such act is performed by a veterinarian.

Part 2 Epidemic Free Zone

Section 17. In any locality where the Minister finds it appropriate to prevent the occurrence of any epidemic in any kinds of animals, the Minister shall announce the designation of all or part of such locality as an epidemic free zone or epidemic buffer zone for such epidemic in such kinds of animals, and shall also indicate in the announcement the kinds of animals and carcasses which are prohibited from moving.

Before announcing the designation of any locality as an epidemic free zone under paragraph one, the Minister shall announce the designation of such locality as an epidemic

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

control zone, and shall also indicate in the announcement the kinds of animals and epidemics concerned, including the kinds of animals and carcasses which are prohibited from moving.

Upon the announcement of an epidemic control zone under paragraph two, the Director-General shall prescribe in the Notifications the criteria, procedures and conditions on the designation of such zone as an epidemic free zone.

Section 18. Upon the announcement of an epidemic control zone, epidemic free zone or epidemic buffer zone under section 17, no person may move the animals or carcasses specified in such announcement into or through such zone, unless a written permission from the Director-General or a veterinarian entrusted by the Director-General is obtained for each move.

Section 19. Within an epidemic control zone, epidemic free zone or epidemic buffer zone, if it appears that there is an epidemic or there are reasonable grounds to suspect that there is an epidemic, a veterinarian may announce the designation of a temporary epidemic zone under section 20 or the Provincial Governor may announce the designation of an epidemic zone or epidemic surveillance zone under section 21, as the case may be.

When such epidemic in the epidemic zone becomes under control or there are no reasonable grounds to suspect that there is such an epidemic in the epidemic surveillance zone, as the case may be, the Provincial Governor shall order to cancel the announcement of the epidemic zone or the epidemic surveillance zone under paragraph one at prompt and post notifications to allow the public in such locality to know. If such area is used to be an epidemic free zone under section 17, paragraph one, such area shall be deemed to be an epidemic control zone under section 17, paragraph two.

Part 3

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Epidemic Zone

Section 20. In the case where a veterinarian views that an epidemic found in the locality under his or her responsibility will spread out or an epidemic found in other localities adjacent to such locality will spread into the locality and his or her locality of responsibility has not yet been announced as an epidemic zone or epidemic surveillance zone under section 21, the veterinarian shall have the power to announce the designation of his or her locality of responsibility as a temporary epidemic zone covering a radius of not exceeding five kilometers from the place where the epidemic is found, and shall indicate in such announcement the kinds of animals and epidemics concerned, including the kinds of animals and carcasses which are prohibited from moving.

The announcement under paragraph one shall be effective for thirty days from the date of announcement and shall be posted at the District Office, the Offices of the Subdistrict Administration Organisations, the Municipality Offices, the Subdistrict Headman Offices, the Village Headman Offices and public meeting places of that locality.

Section 21. If there is, or there is a suspicion of an epidemic in an area of any province, the Provincial Governor shall have the power to announce the designation of all or part of such area as an epidemic zone or epidemic surveillance zone, as the case may be, and shall indicate in such announcement the kinds of animals and epidemics concerned, including the kinds of animals and carcasses which are prohibited from moving.

The announcement under paragraph one shall be posted at the Provincial Hall, the Bangkok City Hall, the Pattaya City Hall, the District Offices, the Office of the Provincial Administration Organisation, the Offices of the Subdistrict Administration Organisations, the Municipality Offices, the Subdistrict Headman Offices, the Village Headman Offices, public

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

meeting places of such area and other offices of local administrative organisations established by laws.

Section 22. Upon the announcement of a temporary epidemic zone under section 20 or the announcement of an epidemic zone or epidemic surveillance zone under section 21, no person may move the animals or carcasses specified in such announcement into, out of, through or within such zone unless a written permission from the veterinarian who is responsible for such area is obtained for each move.

Section 23. Within an epidemic zone or epidemic surveillance zone under section 21, when the epidemic in the epidemic zone becomes under control or there are no reasonable grounds to suspect that there is such an epidemic in the epidemic surveillance zone, as the case may be, the Provincial Governor shall order to cancel the announcement of the epidemic zone or the epidemic surveillance zone at prompt and post notifications to allow the public in such locality to know.

CHAPTER II

APPLICATION FOR AND ISSUANCE OF LICENSE AND DUTIES OF LICENSEE

Section 24. For the purpose of prevention and control of epidemics from the animal or carcass trade, any person who trades or seeks profit in the form of an intermediary from the following animals or carcasses shall obtain a license from a registrar:

- (1) elephant, horse, cow, buffalo, goat, sheep, deer, pig, wild boar, dog, cat;
- (2) bird, chicken, duck, goose including eggs used for reproduction;
- (3) a carcass of the animals under (1) or (2);

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(4) other kinds of animals or carcasses as prescribed in the Notifications by the Minister.

The application for, and the issuance of a license shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 25. For the purpose of prevention and control of epidemics from semen used for breeding or embryos of animals, any person who sells, disposes of, distributes, dispenses, exchanges or possesses for sale of semen used for breeding or embryos of elephant, horse, cow, buffalo, goat, sheep, deer, pig, wild boar or other kinds of animals as prescribed in the Notifications by the Minister, or has male breeders of such animals for providing services for natural breeding for animals of other persons, shall obtain a license from a registrar.

The application for, and the issuance of a license shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 26. A license under section 24 and section 25 shall have a term of one year from the issuance date. If the licensee wishes to renew the term of the license, he or she shall file the application before his or her license has expired. When the application has been filed, he or she may continue his or her operation until the registrar has given an order of non-renewal of the license.

The application for a license renewal and the permission of renewal shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 27. If a licensee wishes to transfer the license under section 24 or section 25, he or she shall file the application with a registrar, and the transfer shall be effective upon obtaining permission from the registrar.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

The application for transfer of a license and the permission of transfer shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 28. In the case where a licensee under section 24 or section 25 is deceased and his or her heir or a person consented to by the heir(s) has filed with a registrar a request expressing his or her intention to continue the business operation under the deceased's license within thirty days from the date of the licensee's death, upon receipt of permission from the registrar, the person expressing such intention may continue to operate such business until the license has expired. In this case, the person expressing the intention shall be deemed to have become a licensee under section 24 or section 25, as the case may be, from the date of the licensee's death.

The request for expression of intention and the permission shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 29. In the case where a license under section 24 or section 25 is lost or materially damaged or destroyed, the licensee shall notify a registrar and apply for a replacement license within thirty days from the date of acknowledgement of such loss, damage or destruction.

The application for, and the issuance of a replacement license shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 30. In the case where a licensee under section 24 or section 25 wishes to amend a particular in the license, he or she shall file the application with a registrar.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

The application for, and the permission of amendment of particulars in a license and the details of particulars proposed to be amended shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 31. For the purpose of prevention and control of epidemics, any person who imports, exports or transits an animal or carcass through the Kingdom shall obtain a license from the Director-General or a person entrusted by the Director-General for each import, export or transit through the Kingdom.

The application for, and the issuance of a license and the procedures on import, export or transit through the Kingdom shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 32. A licensee under section 31 shall perform the following actions:

(1) to place an animal identification mark before importing, exporting or transiting an animal or carcass through the Kingdom, and the provisions of section 9, paragraph two and paragraph three shall apply, *mutatis mutandis*;

(2) to import, export or transit the animal or carcass which has been marked under (1) at a port of entry or a port of exit as prescribed in the Notifications by the Minister, and to comply with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Ministerial Regulations.

Section 33. If it appears that any locality within the Kingdom has or is suspected of having an epidemic, the Director-General shall have the power to announce to suspend the import into or transit through the Kingdom of animals or carcasses from such locality for a period of not exceeding ninety days each time. If the Minister finds it appropriate, the Minister may announce to prohibit the import into or transit through the Kingdom of animals or carcasses from such locality.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 34. Subject to section 18 and section 22, for the purpose of prevention and control of epidemics, any person who intends to take the following animals or carcasses to an area of other provinces shall place an animal identification mark on them and the provisions of section 9, paragraph two and paragraph three shall apply, *mutatis mutandis*, and shall obtain a license from a local veterinarian at the place of departure each time:

- (1) elephant, horse, cow, buffalo, goat, sheep, deer, pig, wild boar or semen used for breeding or embryos of such animals;
- (2) bird, chicken, duck, goose or semen used for breeding or eggs used for reproduction;
- (3) a carcass of the animals under (1) or (2);
- (4) other kinds of animals or carcasses as prescribed in the Notifications by the Minister.

The application for, and the issuance of a license and the examination and disinfection of pathogens from animals or carcasses under paragraph one shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

In issuing a license under paragraph two, the veterinarian may prescribe in the license conditions on vehicles and usage of routes or other conditions as necessary.

Section 35. A licensee under section 34 shall take the animal or carcass through an animal quarantine station in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 36. Any person who desires the application for a license under this Act to be processed in a foreign country or outside a normal place of work during holidays or outside official working hours, shall arrange for vehicles and pay compensation and other

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

expenses necessary for such performance of work at the rate prescribed in the Ministerial Regulations.

Payment of compensation and other expenses necessary for the performance of work to the person performing such work under paragraph one shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 37. The fees charged for licenses to import, export or transit animals or carcasses through the Kingdom and the lodging charges for animals or carcasses imported into or to be exported out of the Kingdom, shall be deducted for payment of expenses for examination or control of the import, export or transit of animals or carcasses through the Kingdom in the amount of not exceeding fifty percent of such fees and charges, and the remaining amount shall be remitted as State revenue in accordance with the Rules prescribed by the Director-General with the approval of the Ministry of Finance.

CHAPTER III

SUSPENSION AND REVOCATION OF LICENSE

Section 38. When it appears that a licensee under section 24 or section 25 violates or fails to comply with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General under section 24 or section 25, as the case may be, if a veterinarian finds it appropriate, he or she may recommend a registrar to consider ordering to suspend or revoke the license, and the registrar shall have the power to order to suspend a license for not exceeding ninety days each time. In this regard, such order may specify necessary conditions to be abided by the person whose license has been suspended.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

In the case where such licensee is prosecuted in the court for a violation or non-compliance with the criteria, procedures and conditions prescribed by the Director-General under section 24 or section 25, as the case may be, the registrar may suspend the license pending the final judgment of the court.

The licensee under section 24 or section 25 whose license has been suspended may not operate the business under such license.

A registrar shall have the power to order to revoke a license in the case where the licensee violates an order of suspension of a license under paragraph one or where serious damage will occur as prescribed in the Notifications by the Director-General.

Section 39. A registrar shall have the power to cancel the order of suspension of a license before the expiration of the period when it appears that the licensee has complied with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General under section 24 or section 25 and the conditions prescribed by the registrar under section 38, paragraph one.

CHAPTER IV

POWER AND DUTIES OF VETERINARIAN AND INSPECTOR

Section 40. For the purpose of prevention and control of epidemics, if it appears that there is, or there is a suspicion of an epidemic pathogen or carrier of an epidemic, a veterinarian shall have the following power:

(1) to issue an announcement or written order for an owner of animals or carcasses to notify the number of animals or carcasses and, if deemed appropriate, to take such animals or carcasses to the veterinarian for examination, sample collection, protection of epidemics or placing of animal identification marks;

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(2) to issue a written order for an owner of animals or carcasses to confine the animals or carcasses at an appropriate place as may be necessary for examination;

(3) to summon vehicles for inspection or enter buildings or any other places for disease examination, sample collection, protection of epidemics or placing of animal identification marks. In this regard, the veterinarian shall have the power to issue a written order requiring an owner of vehicles, buildings or any other places to clean up and disinfect epidemic pathogens or carriers of an epidemic in the area where epidemic pathogens exist or are suspected of existing in accordance with the prescribed methods. The entry of such buildings or places shall be conducted during the period from sunrise to sunset or during office hours of such buildings or places, and if action is not completed, it may be further taken until its completion;

(4) to examine animals or carcasses or any physical items which are exhibits and are confiscated or seized under this Act or other laws. In the case where such animals or carcasses have been infected with an epidemic or are carriers of an epidemic, the veterinarian shall have the power to handle such animals or carcasses in accordance with the Rules prescribed by the Director-General. Expenses for the examination or the handling shall be borne by an owner of such animals or carcasses;

(5) to destroy any physical items that have or are reasonably suspected of having epidemic pathogens in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General, provided that the owner shall be compensated with the value of such items in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Ministerial Regulations, except where the owner intentionally commits an offence against the provisions of this Act.

In the implementation by the veterinarian under paragraph one, the person concerned shall render appropriate facilities.

In the execution of this Act, the veterinarian shall be an officer under the Criminal Code.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 41. In the execution of this Act, an inspector shall have the power as follows:

(1) to enter the office or business facility of a licensee under section 24 or section 25 for the purpose of inspection or control to ensure compliance with this Act;

(2) to enter buildings or any other places in the case where there are reasonable grounds of a suspicion of violation or non-compliance with this Act in order to search and confiscate or seize animals or carcasses involved in the commission of an offence under this Act or any other related evidence, or arrest an offender against this Act without a warrant of search in the following cases:

(a) where a flagrant offence is being committed in such buildings or places;

(b) where the person having committed a flagrant offence is, whilst being pursued, taking refuge in such buildings or places, or there is a firm suspicion that the said person is concealing himself or herself in the same;

(c) where there is justifiable evidence supporting that an animal or carcass involved in the commission of an offence under this Act or other related evidence is being concealed or is in such buildings or places, and there is a reasonable belief that, by cause of the delay in obtaining a warrant of search, such animal or carcass or such evidence is likely to be removed, destroyed or transformed from its original condition;

(d) where the person to be arrested is an owner of such buildings or places and the arrest is to be carried on a warrant thereof or can be conducted without a warrant according to the provisions of the Criminal Procedure Code;

(3) to instruct an owner or operator of vehicles to stop or park for inspection or control to ensure compliance with this Act, or for searching of such vehicles in the case where there are reasonable grounds of a suspicion of violation or non-compliance with this Act;

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(4) to arrest an offender against this Act without a warrant of arrest when the offence is flagrant or there are other causes prescribed in the Criminal Procedure Code in order to hand over the arrestee to an inquiry official for further action under the Criminal Procedure Code;

(5) to examine animals or carcasses, documents or any other related evidence to ensure compliance with this Act or in the case where there are reasonable grounds of a suspicion of violation or non-compliance with this Act;

(6) to confiscate or seize animals or carcasses, vehicles, documents or any other evidence related to the commission of an offence under this Act, except for animals or carcasses under section 42, paragraph three.

In this regard, the inspector shall have the power to inquire into facts or call for documents or other related evidence from an owner of the buildings or places or an owner or operator of the vehicles.

The implementation under (1) or (2) shall be carried out during the period from sunrise to sunset or during office hours of the office or business facility of a licensee under section 24 or section 25 or of the buildings or places, and if the action is not completed, it may be further taken until its completion;

The implementation under (1) shall be in accordance with the Rules prescribed by the Director-General. Such Rules shall at least require a demonstration of innocent intention upon entering a premise, a provision of a note establishing a reason to enter a premise to an owner of the office or business facility, and a report of the execution to the superior.

The inspector shall conduct a search and arrest under this section in accordance with the Criminal Procedure Code.

In the implementation by the inspector under this section, the person concerned shall render appropriate facilities.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 42. An inspector shall have the power to confiscate or seize an animal or carcass imported into or transited through the Kingdom if such animal or carcass is reasonably suspected of being infected with an epidemic or being a carrier of an epidemic.

In the case where the animal or carcass under paragraph one is infected with an epidemic or is a carrier of an epidemic, the veterinarian shall destroy such animal or carcass or deal with it by other means in accordance with the Rules prescribed by the Director-General.

In the case where the animal or carcass under paragraph one has been imported into or transited through the Kingdom without a license under section 31 or without compliance with section 32 or section 33, the following measures shall apply:

(1) in the case where such animal or carcass is not infected with an epidemic or is not a carrier of an epidemic, the inspector shall have the power to instruct an owner or a person importing or transiting such animal or carcass to return the same to the country from which it is imported or transited. The return procedures shall be in accordance with the criteria and methods prescribed in the Notifications by the Director-General;

(2) in the case where the examination may not be easily conducted or it is not worthy to prove if such animal or carcass is infected with an epidemic or is a carrier of an epidemic or not, the veterinarian shall destroy such animal or carcass or deal with it by other means in accordance with the Rules prescribed by the Director-General.

Expenses in relation to the confiscation, seizure or destruction shall be borne by an owner or a person importing or transiting such animal or carcass.

Section 43. The animal or carcass under section 42, paragraph three (1) shall be vested in the Department of Livestock Development in the following cases:

(1) the owner or the person importing or transiting the same could not be identified or no person claimed to be an owner or a person importing or transiting the same within forty-five days from the date on which an announcement of a search for such person has

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

been made. Such announcement shall be made in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General;

(2) the owner or the person importing or transiting the same did not or could not return the animal or carcass to the country from which it is imported or transited within forty-five days from the date of acknowledgement of the order of return.

In the case where the animal or carcass under section 42, paragraph three (1) is perishable or will, if retained, be exposed to a risk of damage or incur maintenance expenses exceeding its value, an inspector entrusted by the Director-General may sell it by public auction before it becomes property of the Department of Livestock Development. The provision of section 46, paragraph two shall apply, *mutatis mutandis*.

Upon the expiry of the prescribed period under paragraph one, an inspector entrusted by the Director-General shall have the power to conduct a sale by public auction of the animal or carcass under paragraph one. The provision of section 47 shall apply, *mutatis mutandis*.

Section 44. In the execution of this Act, the inspector shall be an administrative or police official under the Criminal Procedure Code.

Section 45. In the execution of the duties of a veterinarian or an inspector under this Act, he or she shall produce his or her identification card to the persons concerned.

The identification card under paragraph one shall be in accordance with the form prescribed in the Notifications by the Director-General.

CHAPTER V

SALE BY PUBLIC AUCTION AND PAYMENT OF CASH REWARDS

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 46. The confiscated or seized item under section 41 (6) shall be vested in the Department of Livestock Development in the following cases:

(1) the owner could not be identified or no person claimed ownership within forty-five days from the date on which an announcement of a search for the owner has been made. Such announcement shall be made in accordance with the criteria and procedures prescribed in the Notifications by the Director-General;

(2) there is no legal proceeding and the owner did not make a request for the return of such item within forty-five days from the date of receipt of an order of non-legal proceeding;

(3) there is a legal proceeding and a public prosecutor issues a final order of non-prosecution or the court does not order to forfeit such item and the owner did not make a request for the return within forty-five days from the date of acknowledgement of the final order of non-prosecution or the date of the court's issuance of the final judgement, as the case may be.

In the case where the confiscated or seized item under section 41 (6) is perishable or will, if retained, be exposed to a risk of damage or incur maintenance expenses exceeding its value, an inspector entrusted by the Director-General may sell it by public auction before the case becomes final or before such item becomes property of the Department of Livestock Development. The net proceeds of such item, after deducting expenses, shall be seized in lieu of the item and deposited in a State bank or a commercial bank as agreed upon with the Ministry of Finance.

Section 47. With regard to the confiscated or seized item under section 41 (6) vested in the Department of Livestock Development under section 46, paragraph one, an inspector entrusted by the Director-General shall have the power to sell it through public auction and deduct from the proceeds of such sale the expenses actually paid for carrying out any action to keep the evidentiary animal or carcass free from epidemics, and not more

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

than one-half of the remaining amount shall be deducted for payment of cash rewards and the remaining amount shall be remitted as State revenue. The payment of cash rewards shall be in accordance with the Rules prescribed by the Minister with the approval of the Ministry of Finance.

Section 48. In the case where an offender is arrested, upon the request of a public prosecutor, the court shall order the payment of cash rewards to the person leading to the arrest for twenty-five percent of the net proceeds from the sale by public auction of the exhibit that the court has ordered its forfeiture, and the remaining amount shall be remitted as State revenue.

Section 49. The sale by public auction under section 46, paragraph two, section 47 or section 48 shall be in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Minister.

Section 50. In the case where there is an exhibit under section 47 or section 48 but it could not be sold through public auction or where there is no exhibit, the payment of cash rewards shall be made from the fine paid to the court or the settled amount of the fine for not exceeding one-half of the amount of such fine. The payment of cash rewards shall be in accordance with the Rules prescribed by the Minister with the approval of the Ministry of Finance.

Section 51. In the case where no person has come to receive the payment of cash rewards under section 47, section 48 or section 50 within five years, it shall be remitted as State revenue.

CHAPTER VI

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

APPEALS

Section 52. In the case where a registrar rejects to issue a license under section 24 or section 25 or renew the term of a license under section 26 or rejects to issue a replacement license under section 29, the applicant shall have the right to file an appeal in writing against such order with the Minister within thirty days from the date of receipt of the written notice of such order.

The decision of the Minister shall be final.

In the case where the registrar rejects to renew the term of a license, before the Minister has issued an appeal decision under paragraph two, the Minister may consider allowing business operation to continue on a provisional basis if requested by the appellant.

Section 53. In the case where a registrar orders to suspend or revoke a license under section 38, the licensee whose license has been suspended or revoked shall have the right to file an appeal in writing with the Minister within thirty days from the date of acknowledgement of the order.

The appeal under paragraph one shall not be cause to suspend the enforcement of the order of suspension or revocation of a license.

The decision of the Minister shall be final.

Section 54. The Minister shall complete the consideration of the appeal under section 52 and section 53 within thirty days from the date of receipt of the appeal. If the consideration cannot be completed within such period of time due to a cause of necessity, a written notice shall be given to the appellant before the expiry of such period. In this regard, the period of time for the consideration of the appeal may be extended not more than twice, each time for not more than thirty days from the expiry date.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

CHAPTER VII
PENALTY PROVISIONS

Section 55. Any owner of animals who fails to comply with section 7 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both, and to an additional fine at a daily rate of not exceeding one thousand baht until due compliance with legal requirements.

Section 56. Any owner of animals or carcasses who fails to comply with section 8 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 57. Any owner of animals or carcasses who fails to comply with section 9, paragraph three shall be liable to a fine not exceeding ten thousand baht.

Section 58. Any person who violates section 10 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 59. Any owner of animals who fails to comply with section 11, paragraph one, fails to take the actions as required under section 11, paragraph two or fails to comply with section 11, paragraph three shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 60. Any person who violates section 11, paragraph three, section 14, paragraph two or section 15, paragraph two shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 61. Any owner of animals who fails to comply with the order of a competent official or an inspector under section 12 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 62. Any owner of animals or carcasses who fails to comply with the order of a veterinarian under section 13 or the announcement or the order of a veterinarian under section 40 (1) or (2) shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 63. Any owner of land who fails to comply with section 14, paragraph one shall be liable to a fine not exceeding ten thousand baht.

Section 64. Any person who violates section 16 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 65. Any person who violates section 18 or section 22 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding two years or to a fine not exceeding forty thousand baht or to both.

Section 66. Any person who fails to comply with section 24, paragraph one or section 25, paragraph one shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Any licensee under section 24 or section 25 who fails to comply with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Director-General under section 24, paragraph two or section 25, paragraph two, as the case may be, shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 67. Any licensee under section 24 or section 25 who fails to comply with section 29, paragraph one or section 30 shall be liable to a fine not exceeding ten thousand baht.

Section 68. Any person who imports, exports or transits an animal or carcass through the Kingdom without obtaining a license under section 31, paragraph one shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding two years or to a fine not exceeding two hundred thousand baht or to both.

Section 69. Any licensee under section 31 who fails to comply with section 32 or violates the announcement of the Director-General issued under section 33 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 70. Any person who violates the announcement of the Minister issued under section 33 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding two years or to a fine not exceeding forty thousand baht or to both.

Section 71. Any person who fails to comply with section 34, paragraph one shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Any licensee under section 34 who violates or fails to comply with the conditions prescribed in the license by a veterinarian under section 34, paragraph three shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 72. Any licensee under section 34 who fails to comply with section 35 shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

Section 73. Any licensee under section 24 or section 25 who violates section 38, paragraph three shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 74. Any owner of vehicles, buildings or places who fails to comply with the order of a veterinarian under section 40 (3) shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Section 75. Any person who resists or obstructs the performance of duties of a competent official, inspector or veterinarian under this Act shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one year or to a fine not exceeding twenty thousand baht or to both.

Any person who fails to render appropriate facilities for the performance of duties of a veterinarian under section 40, paragraph two or an inspector under section 41, paragraph six, or fails to give statements or furnish documents or other related evidence under section 41, paragraph two, shall be liable to imprisonment for a term of not exceeding one month or to a fine not exceeding ten thousand baht or to both.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Section 76. In the case where the offender liable under this Act is a juristic person, if the commission of the offence of such juristic person is originated by an order or an act of any person, or by omission of an order or an act, which is the duty of the managing director, manager or any person who is responsible for the operation of such juristic person, such person shall also be liable for the punishment prescribed for such offence.

Section 77. An offence under this Act which is only punishable by a fine or by imprisonment for a term of not exceeding one year may be settled by the Director-General or a person appointed by the Director-General. Upon payment by the accused of the settled amount of the fine within a specified period of time, the case shall be deemed settled under the provisions of the Criminal Procedure Code.

The settlement under paragraph one shall be in accordance with the Rules prescribed by the Director-General.

Section 78. When the court has imposed punishment on any person for committing an offence under section 58, section 65, section 66, section 68, section 69, section 70, section 71 or section 72, the court shall have the power to order the forfeiture of all animals, carcasses, vehicles, animal identification marks, tools, appliances, containers or equipment involved in the commission of the offence, unless such property belongs to the other person who does not connive at the commission of the offence.

In the case where the court has ordered the forfeiture of the properties under paragraph one, if it appears thereafter by the submission of the actual owner that he or she has not connived at the commission of such offence, the Court shall order for the return of the properties, provided that the submission of the actual owner shall be made to the court within thirty days from the date of the final judgment.

The forfeited items under paragraph one shall be vested in the Department of Livestock Development, and an inspector entrusted by the Director-General shall have the

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

power to sell them by public auction in accordance with the criteria, procedures and conditions prescribed in the Notifications by the Minister under section 49 or take other measures in accordance with the Rules prescribed by the Director-General.

TRANSITORY PROVISIONS

Section 79. A license which has been issued under the Animal Epidemics Act, B.E. 2499 (1956) shall continue to be valid until its expiration date, and if the license is to be renewed under this Act, the application shall be filed before the license has expired.

Section 80. Any request for permission filed under the Animal Epidemics Act, B.E. 2499 (1956) and pending consideration shall be deemed as a request for permission under this Act, *mutatis mutandis*. In the case where the content in such request is different from the content in a request for permission under this Act, a registrar shall have the power to order an amendment of such request in order to be in conformity with this Act.

Section 81. All Ministerial Regulations, Notifications or Rules issued under the Animal Epidemics Act, B.E. 2499 (1956) applicable on the effective date of this Act shall continue in force insofar as they are not in conflict or inconsistent with the provisions of this Act until the Ministerial Regulations, Notifications or Rules issued under this Act come into force.

The issuance of Ministerial Regulations, Notifications or Rules under paragraph one shall be completed within one year from the effective date of this Act. If the deadline cannot be met, the Minister shall report the reasons for such inability to the Council of Ministers for acknowledgement.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

Countersigned by:

General Prayut Chan-o-cha

Prime Minister

Office of the Council of State

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

RATE OF FEES

(1) Application for a license or application for renewal of a license under section 24 or section 25	per copy	100 baht
(2) License to trade or seek profit in the form of an intermediary from animals under section 24:		
(a) by importing into the Kingdom	per copy	20,000 baht
(b) by exporting out of the Kingdom	per copy	20,000 baht
(c) by importing into and exporting out of the Kingdom	per copy	30,000 baht
(d) within the Kingdom	per copy	4,000 baht
(e) within a province	per copy	1,000 baht
(3) License to trade or seek profit in the form of an intermediary from carcasses under section 24:		
(a) by importing into the Kingdom	per copy	4,000 baht
(b) by exporting out of the Kingdom	per copy	4,000 baht
(c) by importing into and exporting out of the Kingdom	per copy	5,000 baht
(d) within the Kingdom	per copy	1,000 baht
(e) within a province	per copy	200 baht
(4) License to sell, dispose of, distribute, dispense, exchange or possess for sale of semen used for breeding or embryos, or to have male breeders of animals for providing services for natural breeding for animals of other persons under section 25:		

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(a)	by exporting out of the Kingdom	per copy	8,000 baht
(b)	within the Kingdom	per copy	2,000 baht
(5)	License to import animals into the Kingdom:		
(a)	elephant	each	2,500 baht
(b)	horse, cow, buffalo, donkey, mule, goat, sheep, pig	each animal	1,000 baht
(c)	dog, cat, rabbit, monkey, gibbon	each animal	500 baht
(d)	ostrich, emu	each animal	2,000 baht
(e)	chicken, duck, goose and other poultry	each animal	50 baht
(f)	other kinds of animals	each animal	1,000 baht
			In case of inconvenience, the number of animals may be determined in kilograms at 1,000 baht per kilogram.
(g)	semen used for breeding	per dose	100 baht
(h)	embryo	each	1,000 baht
(i)	ostrich egg, emu egg used for reproduction	each	500 baht
(j)	egg used for reproduction	each	50 baht
(6)	License to export animals out of the Kingdom:		
(a)	elephant	each	500,000 baht
(b)	horse, cow, buffalo, donkey, mule, goat, sheep, pig	each animal	500 baht
(c)	dog, cat, rabbit, monkey, gibbon	each animal	250 baht
(d)	ostrich, emu	each animal	500 baht

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(e)	chicken, duck, goose and other poultry	each animal	25 baht
(f)	other kinds of animals	each animal	500 baht
			In case of inconvenience, the number of animals may be determined in kilograms at 500 baht per kilogram.
(g)	semen used for breeding	per dose	50 baht
(a)	embryo	each	500 baht
(b)	ostrich egg, emu egg used for reproduction	each	50 baht
(c)	egg used for reproduction	each	25 baht
(7)	License to transit animals through the Kingdom:		
(a)	elephant	each	200,000 baht
(b)	horse, cow, buffalo, donkey, mule, goat, sheep, pig	each animal	1,000 baht
(c)	dog, cat, rabbit, monkey, gibbon	each animal	500 baht
(d)	ostrich, emu	each animal	250 baht
(e)	chicken, duck, goose and other poultry	each animal	50 baht
(f)	other kinds of animals	each animal	500 baht
			In case of inconvenience, the number of animals may be determined in kilograms at 500

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

		baht per kilogram.
(g) semen used for breeding	per dose	50 baht
(d) embryo	each	200 baht
(e) ostrich egg, emu egg used for reproduction	each	50 baht
(f) egg used for reproduction	each	5 baht
(8) License to import carcasses into the Kingdom	per kilogram	100 baht
(9) License to export carcasses out of the Kingdom	per kilogram	5 baht
(10) License to transit carcasses through the Kingdom	per kilogram	5 baht
(11) Replacement license under section 24 or section 25	per copy	100 baht
(12) Renewal of a license under section 24 or section 25	each renewal	Equal to the fee of the license
(13) Transfer of a license under section 24 or section 25	each transfer	100 baht
(14) Amendment to a particular in a license under section 24 or section 25	each amendment	100 baht
(15) Disinfection charge at an animal quarantine station:		
(a) animals	each	50 baht
		In case of inconvenience, the number of animals may be determined in kilograms at 50 baht per kilogram.
(b) carcasses	per kilogram	1 baht
(16) Lodging charge for animals imported into or to be exported out of the Kingdom:		
(a) elephant	each	5,000 baht

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

(b)	horse, cow, buffalo	each animal	500 baht
(c)	pig	each	300 baht
(d)	dog, cat	each animal	1,000 baht
(e)	goat, sheep	each animal	200 baht
(f)	chicken, duck, goose and other poultry	each animal	50 baht
(g)	other kinds of animals	each animal	500 baht

In case of inconvenience, the number of animals may be determined in kilograms at 500 baht per kilogram.

(17) Lodging charge for carcasses imported into or to be exported out of the Kingdom:

(a)	cow, buffalo, pig	per kilogram	10 baht
(b)	goat, sheep	per kilogram	5 baht
(c)	chicken, duck, goose and other poultry	per kilogram	5 baht
(d)	other kinds of animals	per kilogram	10 baht

(18) Other requests per copy 50 baht

In calculating the weight, fraction (if any) of one kilogram from 500 grams or more shall be counted as 1 kilogram. If less than 500 grams shall be disregarded.

DISCLAIMER: THIS TEXT HAS BEEN PROVIDED FOR EDUCATIONAL/COMPREHENSION PURPOSES AND CONTAINS NO LEGAL AUTHORITY. THE OFFICE OF THE COUNCIL OF STATE SHALL ASSUME NO RESPONSIBILITY FOR ANY LIABILITIES ARISING FROM THE USE AND/OR REFERENCE OF THIS TEXT. THE ORIGINAL THAI TEXT AS FORMALLY ADOPTED AND PUBLISHED SHALL IN ALL EVENTS REMAIN THE SOLE AUTHORITY HAVING LEGAL FORCE.

กฎกระทรวง

กำหนดค่าธรรมเนียมและยกเว้นค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ
๑	คำขออนุญาต หรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ฉบับละ	๕๐	-	
๒	ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ ตามมาตรา ๒๔			
	(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร ฉบับละ	๕,๐๐๐	-	
	(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ	๕,๐๐๐	-	
	(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ	๗,๕๐๐	-	
	(ง) ภายในราชอาณาจักร ฉบับละ	๑,๐๐๐	-	
	(จ) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๒๕๐	-	
๓	ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ ตามมาตรา ๒๔			
	(ก) นำเข้าในราชอาณาจักร ฉบับละ	๑,๐๐๐	-	
	(ข) ส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ	๑,๐๐๐	-	
	(ค) นำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ	๑,๒๕๐	-	
	(ง) ภายในราชอาณาจักร ฉบับละ	๒๔๐	-	
	(จ) ภายในจังหวัด ฉบับละ	๕๐	-	
๔	ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมี พ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่น โดยวิธีธรรมชาติตามมาตรา ๒๕			

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ
	(ก) ส่งออกนอกราชอาณาจักร ฉบับละ	๒,๐๐๐	-	
	(ข) ภายในราชอาณาจักร ฉบับละ	๕๐๐	-	
๕	ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร			
	(ก) ช้าง เชือกละ	๑,๒๕๐	-	
	(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร ตัวละ	๒๕๐	-	
	(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี ตัวละ	๕๐๐	-	
	(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู ตัวละ	๕๐	-	
	(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น ตัวละ	๒๕	-	
	(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ	๒๐๐	-	ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวน ให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๒๐๐ บาท
	(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ โดสละ	๑๐	-	
	(ซ) เอ็มบริโอ ตัวละ	๑๐๐	-	
	(ฌ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	๒๕๐	-	
	(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	๒๕	-	
๖	ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร			
	(ก) ช้าง เชือกละ	๒๕๐,๐๐๐	-	
	(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร ตัวละ	๒๐๐	-	
	(ค) สุนัข แมว กระต่าย ลิง ชะนี ตัวละ	๒๕๐	-	
	(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู ตัวละ	๒๕๐	-	
	(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น ตัวละ	๒๕	-	
	(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น ตัวละ	๕๐๐	-	ในกรณีที่ไม่สะดวก ในการนับจำนวน ให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
	(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ โดสละ	๕	-	
	(ซ) เอ็มบริโอ ตัวละ	๕๐	-	
	(ฌ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	๒๕	-	
	(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ฟองละ	๑๐	-	
๗	ใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักร			
	(ก) ช้าง เชือกละ	๑๐๐,๐๐๐	-	
	(ข) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ สุกร ตัวละ	๕๐๐	-	

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ	
	(ค) สุนัข แมว กระจ่าย ลิง ชะนี	ตัวละ	๒๕๐	-	ในกรณีที่มิใช่สะดวก ในการนับจำนวน ให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๒๕๐ บาท
	(ง) นกกระจอกเทศ นกอีมู	ตัวละ	๑๒๕	-	
	(จ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕	-	
	(ฉ) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๒๕๐	-	
	(ช) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์	โดสละ	๒๕	-	
	(ซ) เอ็มบริโอ	ตัวละ	๑๐๐	-	
	(ฌ) ไข่นกกระจอกเทศ ไข่นกอีมู สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๒๕	-	
	(ญ) ไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์	ฟองละ	๕	-	
๘	ใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร				
	(ก) ซากสัตว์เพื่อการบริโภคของคนหรือสัตว์	กิโลกรัมละ	๗	-	
	(ข) ซากสัตว์ที่ไม่ใช่เพื่อการบริโภค	กิโลกรัมละ	๓	-	
๙	ใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร				
	(ก) ซากสัตว์เพื่อการบริโภคของคนหรือสัตว์	กิโลกรัมละ	๕	-	
	(ข) ซากสัตว์ที่ไม่ใช่เพื่อการบริโภค	กิโลกรัมละ	๒	-	
๑๐	ใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร	กิโลกรัมละ	๒	-	
๑๑	ใบแทนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ฉบับละ	๒๐	-	
๑๒	การต่ออายุใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	เท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตนั้น		
๑๓	การโอนใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐	-	
๑๔	การเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕	ครั้งละ	๑๐๐	-	
๑๕	ค่าทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์				
	(ก) สัตว์	ตัวละ	๕๐	-	ในกรณีที่มิใช่สะดวก ในการนับจำนวน ให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐ บาท
	(ข) ซากสัตว์	กิโลกรัมละ	๑	-	
๑๖	ค่าที่พักระหว่างที่นำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร				

ลำดับ	รายการ	บาท	สตางค์	หมายเหตุ	
	(ก) ช้าง	เชือกละ	๕,๐๐๐	-	ในกรณีที่ไม้สะดวก ในการนับจำนวน ให้คิดเป็นกิโลกรัมละ ๕๐๐ บาท
	(ข) ม้า โค กระบือ	ตัวละ	๑๐๐	-	
	(ค) สุกร	ตัวละ	๔๐	-	
	(ง) สุนัข แมว	ตัวละ	๑,๐๐๐	-	
	(จ) แพะ แกะ	ตัวละ	๕๐	-	
	(ฉ) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	ตัวละ	๕	-	
	(ช) สัตว์ชนิดอื่น	ตัวละ	๕๐๐	-	
๑๗	ค่าที่พักซากสัตว์ที่นำเข้ามาในหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักร				
	(ก) โค กระบือ สุกร	กิโลกรัมละ	๕	-	
	(ข) แพะ แกะ	กิโลกรัมละ	๓	-	
	(ค) ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๓	-	
	(ง) สัตว์ชนิดอื่น	กิโลกรัมละ	๕	-	
๑๘	ค่าขออนุญาต	ฉบับละ	๑๐	-	

ข้อ ๒ ในการคำนวณน้ำหนักของสัตว์หรือซากสัตว์ตามข้อ ๑ ถ้ามีเศษของกิโลกรัมตั้งแต่ ๕๐๐ กรัมขึ้นไป ให้คิดเป็น ๑ กิโลกรัม ถ้าไม่ถึง ๕๐๐ กรัม ให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้างที่นำออกนอกราชอาณาจักรและนำกลับเข้ามาในราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

(๒) สัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการผสมพันธุ์ซึ่งมีใบรับรองพันธุ์ประวัติหรือสายพันธุ์ (pedigree) ซึ่งสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์เห็นว่าเหมาะสมสำหรับการผสมพันธุ์ สำหรับไข่ของสัตว์ปีก สำหรับใช้ทำพันธุ์นั้นจะต้องนำเข้ามาใช้ฟักเป็นพ่อแม่พันธุ์ (parent stock) หรือปู่ย่าพันธุ์ (grand parent stock) เท่านั้น ทั้งนี้ ไม่รวมถึงไข่ฟักปลอดเชื้อ (specific pathogen free eggs)

(๓) สัตว์ที่เจ้าของนำข้ามแดนไปมาเพื่อใช้แรงงาน บรรทุกสิ่งของ ขี่ขี่ หรือนำไปเลี้ยงเป็นครั้งคราว ระหว่างตำบลชายแดน

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำเข้ามาในราชอาณาจักรเนื่องจากการอพยพครอบครัว

(๕) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำหลบหนีภัยจากการสู้รบเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

(๖) การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ของพระมหากษัตริย์หรือของทางราชการ

(๗) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารประจำวันพาหนะตามสมควร
(๘) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำติดตัวเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารตามสมควร
(๙) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยการรับบริจาคจากต่างประเทศ เพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบเหตุภัยพิบัติ

(๑๐) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการศึกษาวิจัยทางวิชาการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๑๑) ไข่ของสัตว์ปีกเพื่อการบริโภคที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๒) โค กระบือ ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรตามแนวชายแดนจากประเทศที่มีอาณาเขต ติดต่อกับราชอาณาจักรไทย

(๑๓) ผีเสื้อและซากของผีเสื้อที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๔) ซากสัตว์ที่ผลิตในราชอาณาจักร เมื่อส่งออกป้อนราชอาณาจักรแล้วไม่สามารถนำเข้า ประเทศผู้รับซื้อได้และมีความจำเป็นต้องนำกลับเข้ามาในราชอาณาจักร

(๑๕) หนังโค กระบือ และสุกร ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภค

(๑๖) เครื่องในสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรสำหรับใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารสัตว์ เพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

(๑๗) ไขมันสุกรแข็ง (back fat) ไล่แกะ และไล่สุกรที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรสำหรับ ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตอาหารเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายนอกราชอาณาจักร

(๑๘) กระดูก (bone and cartilage) โค กระบือ แพะ แกะ และสุกร ที่นำเข้ามาใน ราชอาณาจักร

(๑๙) ขนแกะทำความสะอาดขั้นต้นแล้ว (scoured wool) ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร

(๒๐) การนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์และซากสัตว์ที่อยู่ในการควบคุมดูแลของกรมประมง
ข้อ ๔ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรหรือใบอนุญาต นำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ช้างที่นำออกนอกราชอาณาจักรไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวันและนำกลับเข้ามาในราชอาณาจักร ภายในกำหนดระยะเวลาที่นั้น โดยการคำนวณระยะเวลาดังกล่าวให้ยึดถือเอาวันที่อธิบดีหรือผู้ซึ่ง อธิบดีมอบหมายออกใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรจนถึงวันที่ออกใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาใน ราชอาณาจักรเป็นสำคัญ

สัตว์แพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์มีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำสัตว์ ออกนอกราชอาณาจักรจากเจ้าของช้างเพื่อเป็นหลักประกันได้ ในกรณีที่เจ้าของช้างนำช้างกลับเข้ามาใน ราชอาณาจักรได้ทันกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของช้างยื่นเรื่องขอรับคืนหลักประกัน ทั้งนี้ การเก็บรักษาและการคืนหลักประกัน ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) สัตว์ที่เจ้าของนำข้ามแดนไปมาเพื่อใช้แรงงาน บรรทุกสิ่งของ ขั้วชี หรือนำไปเลี้ยง เป็นครั้งคราวระหว่างตำบลชายแดน

(๓) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำออกนอกราชอาณาจักรเนื่องจากการอพยพครอบครัว

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำหลบหนีภัยจากการสู้รบเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว และนำออกนอกราชอาณาจักร

(๕) การนำออกนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ของพระมหากษัตริย์หรือของทางราชการ

(๖) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำออกนอกราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารประจำวันพาหนะตามสมควร

(๗) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำออกนอกราชอาณาจักรเพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบเหตุภัยพิบัติ ในต่างประเทศ

(๘) สุนัข สัตว์ปีก และซากสัตว์ดังกล่าวที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

(๙) กระดูกโคและกระดูกกระบือ บดแตกแช่กรดตากล้าง (ossein) ที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

(๑๐) หนังโคและกระดูกที่ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

(๑๑) สัตว์หรือซากสัตว์ที่ต้องถูกส่งกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๔๒ (๑)

(๑๒) ไข่ของสัตว์ปีกเพื่อการบริโภคที่นำออกนอกราชอาณาจักร

(๑๓) ผึ้งและซากของผึ้งที่นำออกนอกราชอาณาจักร

(๑๔) การส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งสัตว์และซากสัตว์ที่อยู่ในการควบคุมดูแลของกรมประมง

ข้อ ๕ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ ผ่านราชอาณาจักร สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) สัตว์หรือซากสัตว์ที่เจ้าของนำผ่านราชอาณาจักรเนื่องจากการอพยพครอบครัว

(๒) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักรเพื่อใช้เป็นอาหารประจำวันพาหนะที่นำผ่าน ราชอาณาจักรตามสมควร

(๓) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักรเพื่อช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ผู้ประสบเหตุภัยพิบัติ ในต่างประเทศ

(๔) สัตว์หรือซากสัตว์ที่ต้องถูกส่งกลับไปยังประเทศต้นทางตามมาตรา ๔๒ (๑)

(๕) การนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์และซากสัตว์ที่อยู่ในการควบคุมดูแลของกรมประมง

ข้อ ๖ ให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมการทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัติและยกเว้นค่าธรรมเนียม จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบการป้องกันโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สามารถปกป้องสัตว์ให้ปราศจากโรคและทำให้สัตว์มีสุขภาพดีโดยอาศัยหลักในการป้องกันโรค เช่น การควบคุม การเคลื่อนย้าย การป้องกันโรคตามหลักความปลอดภัยทางชีวภาพ หรือการให้ภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์

“ระบบการควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การควบคุมสถานะของโรคที่เกิดขึ้นในฟาร์ม หรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้น้อยลงหรือหมดไป หรือการจำกัดขอบเขตของการแพร่ระบาดเพื่อง่ายต่อการกำจัดโรคออกไปจากฟาร์ม หรือสถานที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๓ ในกรณีที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๘ มาตรา ๓๒ (๑) หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ตามกฎกระทรวงนี้ดำเนินการให้สัตว์ของตนมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนด

ข้อ ๔ เจ้าของสัตว์ต้องขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์ และปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ต้องดูแลสุขภาพสัตว์อย่างสม่ำเสมอและสังเกตอาการสัตว์ป่วย ในกรณีมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีโรคระบาด เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒ และ
มาตรา ๑๓ หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๑

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในโคนม

ข้อ ๗ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า โคนม

ข้อ ๘ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรค布鲁เซลลา วัณโรค หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์
วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบโรคให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๙

(๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา โดยต้องมาจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีระบบ
การป้องกันโรคระบาดตาม (๑) ถึง (๔) และมีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการจากกรมปศุสัตว์ว่าไม่มีโรค布鲁เซลลา
วัณโรค หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ก่อนนำสัตว์เข้าเลี้ยงร่วมกับสัตว์ที่มี ให้แยกสัตว์ดังกล่าว
ไว้อย่างน้อยสิบสัปดาห์ก่อนนำเข้าเลี้ยง

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ
ดังต่อไปนี้

(๑) แยกพื้นที่สำหรับบ้านหรือที่พักอาศัยและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

(๓) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลาย
เชื้อโรคก่อน

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีร่องเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้า
บริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนรีดนม ทั้งนี้ ห้ามนำร่องเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้
ภายนอก

(๕) ไม่นำสัตว์กับคอกชนิดอื่นจากภายนอกฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ เช่น โคเนื้อ กระบือ
แพะ หรือแกะ เข้ามาเลี้ยงร่วมกับสัตว์ที่อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์เดียวกัน

(๖) ตรวจตราและดูแลมิให้สัตว์อื่นเข้าไปในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

- (๗) จัดให้มีของบังคับสัตว์และอุปกรณ์ควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรค
- (๘) ไม่ทำความสะอาดถังบรรจุน้ำนมดิบในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนรีดนม
- (๙) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในโรงเรือนอย่างสม่ำเสมอ
- (๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
- (๑๑) จัดเก็บและรักษาคุณภาพวัคซีนและยารักษาโรคอย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการ
- (๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
- การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
- (๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค
- (๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๒

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาด

ในโคเนื้อ กระบือ แพะ แกะ และกวาง

- ข้อ ๑๑ ในหมวดนี้
- “สัตว์” หมายความว่า โคเนื้อ กระบือ แพะ แกะ หรือกวาง
- ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้
- (๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยในโคเนื้อ กระบือ แพะ หรือแกะ วัคซีนป้องกันโรคเฮโมรายิกเซปติซีเมียในกระบือ หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด สำหรับการให้วัคซีนป้องกันโรคในกวางให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๓) ทดสอบโรค布鲁เซลลา หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบโรคให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๑๓

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพดังต่อไปนี้

(๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิด จำนวนและขนาดของสัตว์

(๒) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีร่องเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำร่องเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๓) จัดให้มีของบังคับสัตว์และอุปกรณ์ควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรคสำหรับโคเนื้อ กระบือ และควาย หรือจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรคสำหรับแพะและแกะ

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ป็นเพื่อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในนก ไก่ เป็ด และห่าน

ข้อ ๑๕ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า นก ไก่ เป็ด หรือห่าน

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิลในไก่ กากิโรคเป็ดในเป็ด หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจและการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ แล้วแต่กรณี

(๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มาและมีการตรวจโรคจากแหล่งที่มาของสัตว์ ได้แก่ โรคไขหวัดนก โรคนิวคาสเซิล หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ภายในครัวเรือน ดังต่อไปนี้

(๑) การเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภค ต้องมีเล้าหรือโรงเรือนสำหรับให้สัตว์นอนตอนกลางคืน โดยแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน และไม่ใช้หลังคาร่วมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน รวมทั้งสามารถทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น สัตว์สวยงาม สัตว์ที่ใช้ประกวด หรือสัตว์ที่ใช้แข่งขัน ต้องมีเล้าหรือกรงที่เหมาะสมกับชนิดและจำนวนของสัตว์ สามารถป้องกันการสัมผัสกับสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรค และสามารถทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย

การเลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการเก็บอาหารที่สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้ รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีความปลอดภัยทางชีวภาพเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่เลี้ยงหรือที่นอนของสัตว์ ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน ไม่ใช้หลังคาร่วมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน กรณีไก่ชนต้องแยกจากสถานที่ขอมไก่หรือชนไก่ โดยอยู่ห่างกันอย่างชัดเจน

(๒) มีเล้า กรง สุ่ม หรือโรงเรือนขนาดเหมาะสมกับชนิด จำนวน และอายุของสัตว์และสามารถป้องกันการสัมผัสกับสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคได้

(๓) มีรั้วล้อมรอบพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงและมีประตูเข้าออกทางเดียว

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้า โดยอยู่ในบริเวณที่ป้องกันแดดและฝนได้ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๕) ทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์ใส่น้ำ ใส่อาหาร กรง อุปกรณ์การเลี้ยงและอุปกรณ์ที่มีการใช้ร่วมกัน

(๖) มีเล้า กรง สุ่ม หรือโรงเรือนเพื่อแยกเลี้ยงสัตว์ที่จะนำเข้ามาเลี้ยงใหม่ หรือสัตว์ที่กลับจากการแข่งขัน การขอม การชน หรือตลาดค้าสัตว์มีชีวิตอย่างน้อยเจ็ดวันก่อนการเข้าร่วมฝูง

(๗) มีการบันทึกประวัติการเลี้ยงสัตว์และการนำสัตว์เข้ามาเลี้ยงใหม่ทุกครั้งและมีประวัติการตรวจโรคตามข้อ ๑๖ (๖)

(๘) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือเล้าขนาดเหมาะสมกับชนิด จำนวน และอายุของสัตว์ โดยบ้านหรือที่พักอาศัยของคนต้องแยกเป็นสัดส่วนออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือเล้าอย่างชัดเจน และไม่ใช้หลังคา ร่วมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน

(๒) มีรั้วล้อมรอบบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยสามารถป้องกันคนและสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคไม่ให้ผ่านเข้าออก และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องสามารถควบคุมป้องกันสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคไม่ให้เข้าโรงเรือนได้

(๓) ก่อนเข้าออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ยานพาหนะและบุคคลต้องมีการทำลายเชื้อโรค โดยผู้ที่จะเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือโรงเรือนต้องผ่านการทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้า ก่อนเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์ทุกครั้ง และมีการควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยน และมีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๕) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในโรงเรือนหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ ตลอดจนทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรควัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์หลังจากนำสัตว์ตัวสุดท้ายออกจากโรงเรือน และนำมูลของสัตว์ออกจากโรงเรือน รวมทั้งให้มีระยะเวลาพักโรงเรือนก่อนนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ตามระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) กำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม เช่น มีสถานที่เผาหรือทำลายซากสัตว์ และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้ และมีแหล่งน้ำสะอาดสำหรับใช้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๘) มีสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือผู้ประกอบการวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลด้านสุขภาพสัตว์ เช่น การใช้ยา การให้วัคซีน โดยต้องมีการบันทึกประวัติการเลี้ยงสัตว์สำหรับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ระยะเวลาการเลี้ยงสัตว์ การปลดสัตว์ หรือการนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งผ่านการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีเล้าหรือโรงเรือนที่สามารถใช้กักสัตว์ เมื่อมีโรคระบาดที่เหมาะสมกับชนิดและจำนวนสัตว์ มีการทำลายเชื้อโรคที่สิ่งปุรงและมูลสัตว์

(๒) เล้าหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องแยกเป็นสัดส่วนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคน

(๓) มีข้อกำหนดให้บุคคลภายนอกหรือยานพาหนะที่เข้าสถานที่และบริเวณดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตก่อน

(๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในสุกรและหมูป่า

ข้อ ๒๒ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า สุกรหรือหมูป่า

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย วัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์สุกร หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

- (๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๖ แล้วแต่กรณี
- (๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา และต้องมาจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีระบบป้องกันโรคระบาด รวมทั้งต้องไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๒๔ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนไม่เกินห้าสิบตัว ดังต่อไปนี้
- (๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์
- (๒) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก
- (๓) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย
- (๔) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๕) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้าร่วมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)
- (๖) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
- (๗) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๒๕ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนเกินกว่าห้าสิบตัวแต่ไม่เกินห้าร้อยตัว ดังต่อไปนี้
- (๑) บริเวณที่เลี้ยงสัตว์ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน โดยมีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์
- (๒) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลายเชื้อโรคก่อน ทั้งนี้ ห้ามยานพาหนะรับซื้อสัตว์เข้าฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์
- (๓) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และมีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย

(๕) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้าร่วมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)

(๗) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีระยะเวลาพักคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนนำสัตว์ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง โดยนับจากวันที่มีการฆ่าเชื้อโดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ

(๘) ไม่ใช่พ่อพันธุ์ร่วมกับฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น หากจำเป็นต้องใช้พ่อพันธุ์ควรมาจากฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีประวัติเชื่อถือได้

(๙) ตรวจสอบ ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๑๑) จัดให้มีสถานที่จำหน่ายสัตว์หรือเนื้อสัตว์ภายนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนเกินกว่าห้าร้อยตัวขึ้นไป ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่เลี้ยงสัตว์ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน โดยมีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์

(๒) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลายเชื้อโรคก่อน ทั้งนี้ ห้ามยานพาหนะรับซื้อสัตว์เข้าฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๓) จัดให้มีอ่างน้ำยาหรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และมีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย

(๕) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้ารวมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน โดยอยู่ห่างจากคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างน้อยสิบเมตร เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)

(๗) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีระยะเวลาพักคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนนำสัตว์ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยงโดยนับจากวันที่มีการฆ่าเชื้อโดยใช้ยาฆ่าเชื้อ

(๘) ไม่ใช่พ่อพันธุ์ร่วมกับฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น หากจำเป็นต้องใช้พ่อพันธุ์ควรมาจากฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีประวัติเชื่อถือได้

(๙) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๑๑) จัดให้มีสถานที่จำหน่ายสัตว์หรือเนื้อสัตว์ภายนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในสุนัขและแมว

ข้อ ๒๘ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า สุนัขหรือแมว

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าหรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เลี้ยงสัตว์ในบริเวณที่มีรั้วรอบหรือขอบเขตชัดเจน และมีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมกับจำนวน และพันธุ์สัตว์ รวมทั้งทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) ไม่ปล่อยสัตว์ไปยังสถานที่สาธารณะโดยไม่มีการควบคุม หากจำเป็นต้องไปในที่สาธารณะ ต้องมีอุปกรณ์ในการควบคุมหรือดูแล เช่น สายจูงและปลอกคอ เพื่อไม่ให้สัตว์อยู่นอกเหนือการควบคุม และให้มีการเก็บมูลของสัตว์ทุกครั้งที่มีการขับถ่ายในที่สาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเกิดโรค

(๖) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์เป็นโรคพิษสุนัขบ้าหรือถูกสัตว์ที่อาจเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่การเลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นการเลี้ยงพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์สัตว์เพื่อการพาณิชย์ ให้เจ้าของสัตว์จัดให้มีการทดสอบโรค布鲁เซลลา หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มีโรคระบาดในบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๖

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในม้า

ข้อ ๓๑ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า ม้า

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๓๓

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

(๒) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๓) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
(๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อน
ในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง
ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่ง
เป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสม
สำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด
เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๗

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในช้าง

ข้อ ๓๕ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า ช้าง

ข้อ ๓๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๓๗

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๗ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

- (๒) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ
- (๓) ไม่ปล่อยสัตว์ไปยังสถานที่สาธารณะโดยไม่มีการควบคุม หากจำเป็นต้องไปในที่สาธารณะ ต้องมีอุปกรณ์ในการควบคุมหรือดูแลที่เหมาะสมและแข็งแรง เพื่อไม่ให้สัตว์อยู่นอกเหนือการควบคุม และให้มีการเก็บมูลของสัตว์ทุกครั้งที่มีการขับถ่ายในที่สาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเกิดโรค
- (๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๓๘ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์
- (๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค
- (๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณะ วจนานวัช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว นก ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าชดใช้ราคาสัตว์ที่ถูกทำลายอันเนื่องจากเป็นโรคระบาด
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่สัตวแพทย์มีคำสั่งให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินขึ้นคณะหนึ่งเพื่อทำหน้าที่ประเมินราคาสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกทำลาย

คณะกรรมการประเมินให้ประกอบด้วยสัตวแพทย์หนึ่งคน และพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๒ การประชุมของคณะกรรมการประเมิน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประเมินมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและพิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ว่าเป็นการจงใจกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือไม่

(๒) กำหนดค่าชดใช้ราคาสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกทำลายตามคำสั่งของสัตวแพทย์อันเนื่องจากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๔ ค่าชดใช้ราคาสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกทำลายตามคำสั่งของสัตวแพทย์อันเนื่องจากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้จ่ายไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด

ค่าชดใช้ราคาตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาจากมูลค่าที่เกิดความเสียหายที่แท้จริง แต่ไม่รวมราคาพันธุ์สัตว์ โดยให้คำนึงถึงราคาซื้อขายกันตามปกติในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการประเมินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สัตวแพทย์สั่งให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หากไม่อาจดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว คณะกรรมการประเมินจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการประเมินแจ้งผลการพิจารณาพร้อมทั้งเหตุผลประกอบการพิจารณาสิทธิในการอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไปยังเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการประเมินได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการประเมินรายงานผลการพิจารณากำหนดค่าชดใช้ราคาดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่พอใจผลการพิจารณาของคณะกรรมการประเมิน ให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์อุทธรณ์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา

คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สุด

ข้อ ๘ ให้คณะกรรมการประเมินตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๔๙๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๔๙๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ คงอยู่ในตำแหน่งต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินตามกฎหมายกระทรวงนี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้สัตวแพทย์มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จัดการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชดใช้ราคาแก่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ต่ำกว่าสามในสี่ของราคาสัตว์หรือซากสัตว์ซึ่งอาจขายได้ในตลาดท้องถิ่นก่อนเกิดโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย
เนื่องในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับการขออนุญาต
พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้กำหนดอัตราค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงาน
ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานในต่างประเทศ ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าป่วยการ	วันละ ๔,๕๐๐ บาท
(๒) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น	
(ก) ค่าธรรมเนียมสนามบิน	เท่าที่จ่ายจริง
(ข) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับหนังสือเดินทางและหนังสือตรวจลงตรา	เท่าที่จ่ายจริง
(ค) ค่าตรวจร่างกายและทำวัคซีน	เท่าที่จ่ายจริง
(ง) ค่าเช่าที่พัก	เท่าที่จ่ายจริง
(จ) ค่าเครื่องแต่งตัว	เท่าที่จ่ายจริง
(ฉ) ค่าประกันภัย	เท่าที่จ่ายจริง
(ช) ค่ารักษาพยาบาลและเหตุฉุกเฉิน	เท่าที่จ่ายจริง
(ซ) ค่าใช้จ่ายในการติดต่อสื่อสาร	เท่าที่จ่ายจริง
(ฌ) ค่าขนย้ายสิ่งของ	เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๒ ให้กำหนดอัตราค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงาน
ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำการโดยปกติในราชอาณาจักร ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าป่วยการในวันหยุดราชการและนอกเวลาราชการ ชั่วโมงแรกรวมทั้งเวลาเดินทางให้คิด
คนละ ๑๕๐ บาท ชั่วโมงต่อไปให้คิด คนละ ๕๐ บาท

- (๒) ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น
- (ก) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิง กิโลเมตรละ ๔ บาท
- (ข) ค่าเช่าที่พัก เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละ ๑,๒๐๐ บาท
- (ค) ค่าทางพิเศษ เท่าที่จ่ายจริง

ข้อ ๓ ในกรณีนี้ที่ผู้ประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตมิได้จัดหายานพาหนะเอง ให้กำหนดอัตราค่ายานพาหนะให้แก่ผู้ปฏิบัติงานทั้งในการปฏิบัติงานในต่างประเทศและในการปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำการโดยปกติในราชอาณาจักรเท่าที่จ่ายจริง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๓๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ผู้ประสงค์จะดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาตในต่างประเทศหรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ เป็นผู้จัดหายานพาหนะและรับผิดชอบชำระค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานดังกล่าวตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

กำหนดค่าชดใช้ราคาสิ่งของที่ถูกลักทรัพย์อันเนื่องจากมีเชื้อโรคระบาด
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๔๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ในกรณีที่สัตวแพทย์ทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อทำหน้าที่ประเมินราคาสิ่งของที่ถูกลักทรัพย์นั้น

คณะกรรมการประเมินให้ประกอบด้วยสัตวแพทย์หนึ่งคน และพนักงานฝ่ายปกครองท้องถิ่นหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นอย่างน้อยสองคน เป็นกรรมการ และให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

ข้อ ๒ การประชุมของคณะกรรมการประเมิน ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือคะแนนเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๓ ให้คณะกรรมการประเมินมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบและพิจารณาข้อเท็จจริงอันเกี่ยวกับการกระทำของเจ้าของสิ่งของนั้นว่าเป็นการจงใจกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือไม่

(๒) กำหนดค่าชดใช้ราคาสิ่งของที่ถูกลักทรัพย์อันเนื่องจากมีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๔ ค่าชดใช้ราคาสิ่งของที่ถูกลักทรัพย์อันเนื่องจากมีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ให้คณะกรรมการประเมินพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีมีหลักฐานแสดงการซื้อขายซึ่งได้ทำการซื้อขายก่อนวันทำลายสิ่งของ ให้พิจารณาจากราคาตามหลักฐานนั้น โดยให้ใช้ราคาสุทธิหลังจากหักค่าเสื่อมราคาแล้ว ทั้งนี้ การชดใช้ราคาสิ่งของต้องไม่สูงเกินกว่าความเป็นจริงของราคาท้องตลาดแห่งท้องที่ในวันที่ทำลายสิ่งของ

(๒) กรณีไม่มีหลักฐานแสดงการซื้อขายตาม (๑) ให้คณะกรรมการประเมินพิจารณาจากหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(ก) ถ้ามีราคามาตรฐานที่ทางราชการกำหนด ให้พิจารณาจากราคาดังกล่าว โดยให้ใช้ราคาสุทธิหลังจากหักค่าเสื่อมราคาแล้ว

(ข) ถ้าไม่มีราคามาตรฐานที่ทางราชการกำหนด ให้ใช้ราคาซื้อขายกันตามปกติของราคาท้องตลาดแห่งท้องที่ในวันที่ทำลายสิ่งของ หรือกรณีไม่อาจเทียบราคาจากตลาดแห่งท้องที่ในวันที่ทำลายสิ่งของนั้นได้ ให้คณะกรรมการประเมินเทียบจากราคาตลาดแห่งท้องที่ซึ่งมีพื้นที่ใกล้เคียงกับตลาดแห่งท้องที่ในวันที่ทำลายสิ่งของ โดยให้ใช้ราคาสุทธิหลังจากหักค่าเสื่อมราคาแล้ว

กรณีสิ่งของใด ๆ ซึ่งไม่อาจหักค่าเสื่อมราคาได้ ให้คณะกรรมการประเมินพิจารณาชดใช้ราคาสิ่งของตามราคาซื้อขายกันตามปกติในวันที่ทำลายสิ่งของโดยไม่ต้องหักค่าเสื่อมราคา

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการประเมินดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่สัตว์แพทย์ทำลายสิ่งของ หากไม่อาจดำเนินการได้ทันภายในกำหนดเวลาดังกล่าว คณะกรรมการประเมินจะต้องรายงานปัญหาและอุปสรรคให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบ เพื่อพิจารณาอนุมัติขยายระยะเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน

ข้อ ๖ ให้คณะกรรมการประเมินแจ้งผลการพิจารณาพร้อมทั้งเหตุผลประกอบการพิจารณาสิทธิในการอุทธรณ์ การยื่นอุทธรณ์ และระยะเวลาในการอุทธรณ์ไปยังเจ้าของสิ่งของโดยไม่ชักช้า

เมื่อคณะกรรมการประเมินได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้คณะกรรมการประเมินรายงานผลการพิจารณากำหนดค่าชดใช้ราคาดังกล่าวไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อทราบต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีเจ้าของสิ่งของไม่พอใจผลการพิจารณาของคณะกรรมการประเมิน ให้เจ้าของสิ่งของอุทธรณ์ไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิจารณา คำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดให้เป็นที่สิ้นสุด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๔๐ (๕) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้สัตวแพทย์มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ให้ชุดใช้ราคาสิ่งของแก่เจ้าของตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดโรคระบาดสัตว์เพิ่มเติม

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคำนิยามคำว่า “โรคระบาด” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มโรคดังต่อไปนี้เป็นโรคระบาดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ก. โรคระบาดในสัตว์ปีก

- (๑) โรคคอหิวต้งสัตว์ปีก (fowl cholera)
- (๒) โรคหลอดลมอักเสบติดเชื้อในสัตว์ปีก (avian infectious bronchitis)
- (๓) โรคกล่องเสียงและหลอดลมอักเสบติดเชื้อในสัตว์ปีก (avian infectious laryngotracheitis)
- (๔) โรคไวรัสตับอักเสบในเป็ด (duck viral hepatitis)
- (๕) โรคกัมโบโร (Gumboro disease หรือ infectious bursal disease)
- (๖) โรคโพรงจมูกหลอดลมอักเสบในไก่งวง (turkey rhinotracheitis)
- (๗) โรคมาเรก (Marek's disease)
- (๘) กลุ่มอาการไข่ลด (egg drop syndrome)
- (๙) โรคโลหิตจางติดต่อในไก่ (chicken infectious anaemia)
- (๑๐) โรคพาร์โวไวรัสในห่านและเป็ดเทศ (infection with parvovirus in goose and Muscovy duck)

ข. โรคระบาดในสัตว์เคี้ยวเอื้อง

- (๑) โรคปอดและเยื่อหุ้มปอดอักเสบติดต่อในโคและกระบือ (contagious bovine pleuropneumonia)
- (๒) โรคบีวีดี (bovine viral diarrhoea) หรือโรคเอ็มดี (mucosal disease)
- (๓) โรคทริโคโมแนส (trichomonosis)
- (๔) โรคมะเร็งเม็ดเลือดขาวในโค (enzootic bovine leukosis)
- (๕) โรคลัมปี สกิน (lumpy skin disease)
- (๖) โรคไข้สามวัน (bovine ephemeral fever)

- (๗) โรคไข้ม้าลิคแนนต์แคทาร์รัลโนโค (bovine malignant catarrhal fever)
- (๘) โรคโพรงจมูกและหลอดลมอักเสบติดเชื้อในโค (infectious bovine rhinotracheitis)
- (๙) โรคปอดและเยื่อหุ้มปอดอักเสบติดต่อในแพะ (contagious caprine pleuropneumonia)
- (๑๐) โรคสมองฟามในแกะ หรือโรคสเครพี (Scrapie หรือ transmissible spongiform encephalopathies)
- (๑๑) โรคไข้เห็บ (bovine babesiosis)
- (๑๒) โรคแอนาพลาสมา (bovine anaplasmosis)
- (๑๓) โรคไทเลเรีย (theileriasis หรือ theileriosis)
- (๑๔) โรคขมัลเลนแบร์ก (Schmallenberg)
- (๑๕) โรคอะคะบะเนะ (Akabane disease)
- (๑๖) โรคแบล็กเลก หรือโรคไข้ขาดำ (blackleg)
- (๑๗) โรคข้อและสมองอักเสบในแพะ (ซีเออี) [caprine arthritis encephalitis (CAE)]
- (๑๘) โรคปากอักเสบพุพอง (contagious ecthyma หรือ orf)
- (๑๙) โรคเมดิ - วิสนา (Maedi-visna)
- (๒๐) กาฬโรคสัตว์เคี้ยวเอื้องขนาดเล็ก (พีพีอาร์) [peste des petits ruminants (PPR)]
- (๒๑) โรคไข้คว (Q fever)
- (๒๒) วัณโรคเทียม (pseudotuberculosis)
- (๒๓) โรคมะเร็งปอดชนิดเซลล์ต่อมในแกะ (ovine pulmonary adenocarcinoma) หรือโรคจากซิกเต (jaagsiekte)
- (๒๔) โรคบีอาร์เอสวี (infection with bovine respiratory syncytial virus)
- (๒๕) โรคพีไอ - ๓ (infection with parainfluenza-3 virus)
- ค. โรคระบาดในสัตว์กระเพาะเดียว
- (๑) กลุ่มอาการระบบสืบพันธุ์และทางเดินหายใจในสุกร (พีอาร์อาร์เอส) [porcine reproductive and respiratory syndrome (PRRS)]
- (๒) กาฬโรคแอฟริกาในม้า (African horse plague หรือ African horse sickness)
- (๓) โรคไข้เห็บม้า (equine piroplasmiasis)
- (๔) โรคมดลูกอักเสบติดต่อในม้า (contagious equine metritis)

- (๕) โรคเรื้อนม้า (horse mange)
- (๖) โรคหลอดเลือดแดงอักเสบในม้า (อีวีเอ) [equine viral arteritis (EVA)]
- (๗) โรคสมองและไขสันหลังอักเสบในม้า (equine encephalomyelitis)
- (๘) โรคสมองและไขสันหลังอักเสบเวเนซุเอลาในม้า (Venezuelan equine encephalomyelitis)
- (๙) โรคดูรีน (dourine)
- (๑๐) โรคอหิวาต์แอฟริกาในสุกร (African swine fever)
- (๑๑) โรคกระเพาะลำไส้อักเสบติดต่อ (transmissible gastroenteritis)
- (๑๒) โรคสมองไขสันหลังอักเสบเหตุเอนเทอโรไวรัส (enterovirus encephalomyelitis) หรือ โรคเทสเซน (Teschén disease)
- (๑๓) โรคท้องร่วงระบาดในสุกร (porcine epidemic diarrhoea)
- (๑๔) โรคโพรงจมูกและปอดอักเสบในม้า (equine rhinopneumonitis)
- (๑๕) โรคหลอดน้ำเหลืองอักเสบระบาด (epizootic lymphangitis)
- (๑๖) โรคมวงค่อพิช (glanders)
- (๑๗) โรคพยาธิเม็ดสาคุ (cysticercosis)
- (๑๘) โรคเซอร์โคไวรัสในสุกร (พีซีวีดี) [porcine circovirus disease (PCVD)]
- ง. โรคระบาดในผึ้ง
- (๑) โรคอเมริกันฟาล์วบรูต (American foul brood disease หรือ American foulbrood disease)
- (๒) โรคยุโรปเนียนฟาล์วบรูต (European foul brood disease หรือ European foulbrood disease)
- (๓) โรคอัมพาตของผึ้ง (black disease)
- (๔) โรคอะคาริน (acarapisosis หรือ acarine disease)
- (๕) โรคควาร์รี่ว (varroosis)
- (๖) โรคโทรพิลีสแลปส์ (Tropilaelaps disease)
- (๗) โรคโนซีมา (nosemosis)
- (๘) โรคชอล์กบรูต (chalkbrood disease)
- (๙) โรคแซกบรูต (sacbrood disease)
- (๑๐) โรคเบรอลา (braula disease)
- (๑๑) การติดโรคปรสิตด้วงรังผึ้ง (infestation of *Aethina tumida*)

จ. โรคระบาดในสัตว์หลายชนิด

- (๑) โรคไวรัสอีโบลา (Ebola virus disease)
- (๒) โรคไมโคพลาสมา (mycoplasmosis)
- (๓) โรคฝีดาษ (pox)
- (๔) โรคคลาไมเดีย (chlamydiosis)
- (๕) โรคเมลิออยด์ หรือโรคมงค่อเทียม (melioidosis)
- (๖) โรคไข้หวัดใหญ่ชนิดเอ (influenza virus type A)
- (๗) โรคบาดทะยัก (tetanus)
- (๘) โรคทริพาโนโซมา (trypanosomiasis)
- (๙) โรคทอกโซพลาสมา (toxoplasmosis)
- (๑๐) โรคสเตรปโทค็อกคัส (streptococcosis)
- (๑๑) โรคแคมพิโลแบคทีเรีย (campylobacteriosis)
- (๑๒) โรคบลูทังก์ (bluetongue)
- (๑๓) โรคพิษสุนัขบ้าเทียม (pseudorabies หรือ Aujeszky's disease)
- (๑๔) โรคสมองอักเสบญี่ปุ่น (Japanese encephalitis)
- (๑๕) โรคท้องเสียเรื้อรัง (paratuberculosis)
- (๑๖) โรคไข้ริฟต์แวลลีย์ (Rift valley fever)
- (๑๗) โรคปากอักเสบพุพอง (vesicular stomatitis)
- (๑๘) โรคเวสต์ไนล์ (west Nile fever)
- (๑๙) โรคเฮนดรา (infection with Hendra virus infectious disease)
- (๒๐) กลุ่มอาการทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (เมอร์ส - โควี) [Middle East respiratory syndrome (MERS - CoV)]
- (๒๑) โรคเฮอร์พีส์ (herpes virus infectious disease)

ฉ. โรคระบาดในสัตว์น้ำ

- (๑) โรคเครพิชเพลก (crayfish plague)
- (๒) โรคเคเอชวี (KHV disease หรือ koi herpesvirus disease)
- (๓) โรคไคทริดฟังกัส (chytrid fungus disease หรือ infection with *Batrachochytrium dendrobatidis*)
- (๔) โรคใจโรเด็กทีโลซิส (gyrodactylosis หรือ infection with *Gyrodactylus salaris*)
- (๕) โรคซีนฮาลิโอทิส (xenohaliosis disease หรือ infection with *Xenohalotis californiensis*)

- (๖) โรคติดเชื้อซาลโมเนิด แอลฟาไวรัส (infection with salmonid alphavirus)
- (๗) โรคตัวแดงดวงขาว (white spot disease)
- (๘) โรคทีเอส (TS หรือ Taura syndrome)
- (๙) โรคเททระฮีดรัลแบคูลิโอไวรัส (tetrahedral baculovirus)
- (๑๐) โรคโบนาเมีย (bonamiosis)
- (๑๑) โรคฝีดาษจระเข้ (poxvirus in crocodile)
- (๑๒) โรคเพอร์คินซิส (perkinsosis)
- (๑๓) โรคฟุ้งคุโลซิส (furunculosis)
- (๑๔) โรคเมกาโลไซตีไวรัส (megalocytivirus disease)
- (๑๕) โรคมาร์ทีเลีย (infection with *Marteilia refringens*)
- (๑๖) โรครานาไวรัส (infection with ranavirus)
- (๑๗) โรควีเอชเอส (VHS หรือ viral haemorrhagic septicaemia)
- (๑๘) โรควีเอ็นเอ็น (VNN หรือ viral nervous necrosis)
- (๑๙) โรคหัวเหลือง (infection with yellow head virus)
- (๒๐) โรคหางขาว (white tail disease)
- (๒๑) โรคอาร์เอสไอวี (RSIV disease หรือ red sea bream iridoviral disease)
- (๒๒) โรคอียูเอส (EUS หรือ epizootic ulcerative syndrome)
- (๒๓) โรคอีเอชเอ็น (EHN หรือ epizootic haematopoietic necrosis)
- (๒๔) โรคเอเอชพีเอ็นดี (AHPND หรือ acute hepatopancreatic necrosis disease)
- (๒๕) โรคเอชพีวี (HPV disease หรือ hepatopancreatic parvovirus disease)
- (๒๖) โรคเอสวีซี (SVC หรือ spring viraemia of carp)
- (๒๗) โรคเอ็นเอชพี (NHP หรือ necrotising hepatopancreatitis)
- (๒๘) โรคเอ็มบีวี (MBV disease หรือ spherical baculovirus)
- (๒๙) โรคแอบาโลนีเฮอร์พีส์ไวรัส (infection with abalone herpesvirus)
- (๓๐) โรคไอพีเอ็น (IPN หรือ infectious pancreatic necrosis)
- (๓๑) โรคไอเอชเอชเอ็น (IHHN หรือ infectious hypodermal and haematopoietic necrosis)
- (๓๒) โรคไอเอชเอ็น (IHN หรือ infectious haematopoietic necrosis)

(๓๓) โรคไอเอ็มเอ็น (IMN หรือ infectious myonecrosis)

(๓๔) โรคไอเอสเอ (ISA หรือ infection with infectious salmon anaemia virus)

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่น
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคำนิยามคำว่า “สัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘

ข้อ ๓ ให้สัตว์ดังต่อไปนี้เป็นสัตว์ชนิดอื่น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

- (๑) กบ และรวมถึงสัตว์จำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก
- (๒) กระจงหรือไก่
- (๓) กระจู๋
- (๔) กระจิงหรือเมย
- (๕) กวาง
- (๖) กวางผา
- (๗) กุ้ง และรวมถึงสัตว์จำพวกครัสเตเชียน (Crustacean)
- (๘) กูปรีหรือโคไพร
- (๙) ควายป่า
- (๑๐) ค่าง
- (๑๑) จระเข้ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์ครอกโคไดลิดี (Family Crocodylidae)
- (๑๒) จิงโจ้
- (๑๓) ตะโขง และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แกเวียลิดี (Family Gavialidae)
- (๑๔) ตะพาน้ำ
- (๑๕) เต่า
- (๑๖) ทRAYหรือเนื้อทรายหรือตามะแน
- (๑๗) นากหญ้า
- (๑๘) นางอายหรือลิงลม
- (๑๙) ปลา
- (๒๐) ปลิงทะเล

- (๒๑) ผึ้ง
- (๒๒) พะยูน
- (๒๓) เพรียงทราย และรวมถึงสัตว์จำพวกโพลีคีท (Polychaete)
- (๒๔) แมวป่า
- (๒๕) แมวน้ำ
- (๒๖) ยีราฟ
- (๒๗) แรด
- (๒๘) ละองหรือละมั่ง
- (๒๙) โลมา
- (๓๐) เลียงผาหรือเขียงหรือโครำหรือกูรำ
- (๓๑) วาฬ
- (๓๒) วัวแดงหรือวัวดำหรือวัวแพะ
- (๓๓) สมเสร็จหรือผสมเสร็จ
- (๓๔) สมันหรือเนื้อสมัน
- (๓๕) สิงโต
- (๓๖) สิงโตทะเล
- (๓๗) เสือ
- (๓๘) หมี
- (๓๙) หมีก
- (๔๐) หมูป่า
- (๔๑) หอย
- (๔๒) อีกวาง
- (๔๓) อีเก้งหรือฟาน
- (๔๔) อูฐ ลามะ อัลปาก้า และรวมถึงสัตว์ในวงศ์คาเมลิดี (Family Camelidae)
- (๔๕) อัลลิเกเตอร์ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แอลลิแกเตอร์ดี (Family Alligatoridae)
- (๔๖) อิปโปโปแตมัส

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์
เป็นซากสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรควบคุมการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านซึ่งอาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามบทนิยามคำว่า “ซากสัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อาหารสุก” หมายความว่า สิ่งนั้นสามารถใช้รับประทานเป็นอาหารได้ทันที และให้หมายความรวมถึงสิ่งนั้นต้องนำไปดำเนินการวิธีขั้นต่อไปอีกจึงจะใช้รับประทานได้

ข้อ ๓ ให้อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ดังต่อไปนี้เป็นซากสัตว์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

- (๑) ไส้กรอกทุกชนิด (Sausages)
- (๒) กุนเชียง (Chinese Sausages)
- (๓) แหนม หรือจิ้นส้ม (Sour pork sausages)
- (๔) มัม หรือหมา หรือซาลามิ (Salami)
- (๕) แฮมทุกชนิด (Ham)
- (๖) เบคอนทุกชนิด (Bacon)
- (๗) เนื้อสัตว์รมควัน ดังต่อไปนี้
 - (ก) เนื้อโครมควัน (Smoked beef)
 - (ข) เนื้อหมูรมควัน (Smoked pork)
 - (ค) เนื้อแกะรมควัน (Smoked mutton)
 - (ง) เนื้อแพะรมควัน (Smoked goat)
 - (จ) เนื้อไก่รมควัน (Smoked chicken)
 - (ฉ) เนื้อเป็ดรมควัน (Smoked duck)

- (ซ) เนื้อห่านรมควัน (Smoked goose)
- (ช) เนื้อไก่วงรมควัน (Smoked turkey)
- (ฌ) เนื้อนกกระจอกเทศรมควัน (Smoked ostrich)
- (๘) เนื้อสัตว์ดอง ดังต่อไปนี้
- (ก) เนื้อโคดอง (Pickle beef)
- (ข) เนื้อหมูดอง (Pickle pork)
- (ค) เนื้อแกะดอง (Pickle mutton)
- (ง) เนื้อแพะดอง (Pickle goat)
- (จ) เนื้อไก่ดอง (Pickle chicken)
- (ฉ) เนื้อเป็ดดอง (Pickle duck)
- (ช) เนื้อห่านดอง (Pickle goose)
- (ซ) เนื้อไก่วงดอง (Pickle turkey)
- (ฌ) เนื้อนกกระจอกเทศดอง (Pickle ostrich)
- (๙) เนื้อสัตว์หมักเกลือ ดังต่อไปนี้
- (ก) เนื้อโคหมักเกลือ (Cured beef)
- (ข) เนื้อหมูหมักเกลือ (Cured pork)
- (ค) เนื้อแกะหมักเกลือ (Cured mutton)
- (ง) เนื้อแพะหมักเกลือ (Cured goat)
- (จ) เนื้อไก่หมักเกลือ (Cured chicken)
- (ฉ) เนื้อเป็ดหมักเกลือ (Cured duck)
- (ช) เนื้อห่านหมักเกลือ (Cured goose)
- (ซ) เนื้อไก่วงหมักเกลือ (Cured turkey)
- (ฌ) เนื้อนกกระจอกเทศหมักเกลือ (Cured ostrich)
- (๑๐) เนื้อสัตว์เบอร์เกอร์ ดังต่อไปนี้
- (ก) เนื้อโคเบอร์เกอร์ (Beef burger)
- (ข) เนื้อหมูเบอร์เกอร์ (Pork burger)
- (ค) เนื้อไก่เบอร์เกอร์ (Chicken burger)
- (ง) เนื้อไก่วงเบอร์เกอร์ (Turkey burger)
- (จ) เนื้อนกกระจอกเทศเบอร์เกอร์ (Ostrich burger)
- (ฉ) เนื้อแกะเบอร์เกอร์ (Mutton burger)
- (ช) เนื้อแพะเบอร์เกอร์ (Goat burger)

- (๑๑) น้ำผึ้งทุกชนิด (Honey)
- (๑๒) รวงผึ้ง หรือรังผึ้ง (Honeycomb)
- (๑๓) นมผึ้ง (Royal jelly)
- (๑๔) ไข่เค็มที่ยังไม่ผ่านการต้มสุก หรือไข่แดงเค็ม (Salted eggs or salted egg yolks)
- (๑๕) ไข่เยี่ยวม้า (Preserved eggs)

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณะ วจนนวนวช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่น
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคํานิยามคำว่า “สัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบกับมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่น ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ข้อ ๓ ให้สัตว์ดังต่อไปนี้เป็นสัตว์ชนิดอื่น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

- (๑) กบ และรวมถึงสัตว์จำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก
- (๒) กระเจงหรือไก่
- (๓) กระชู่
- (๔) กระตังหรือเมย
- (๕) กวางผา
- (๖) กุ้ง และรวมถึงสัตว์จำพวกครัสเตเชีย (Crustacean)
- (๗) กูปรีหรือโคไพร
- (๘) ควายป่า
- (๙) ค่าง
- (๑๐) จระเข้ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์ครอกโคไดลิดี (Family Crocodylidae)
- (๑๑) จิงโจ้
- (๑๒) ตะโขง และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แกเวียลิดี (Family Gavialidae)
- (๑๓) ตะพาบน้ำ
- (๑๔) เต่า
- (๑๕) ทรายหรือเนื้อทรายหรือตามะแน
- (๑๖) นากหญ้า
- (๑๗) นางอายหรือลิงลม
- (๑๘) ปลา
- (๑๙) ปลิงทะเล
- (๒๐) ผึ้ง

- (๒๑) พะยูน
- (๒๒) เพรียงทราย และรวมถึงสัตว์จำพวกโพลีคีท (Polychaete)
- (๒๓) แมวป่า
- (๒๔) แมวน้ำ
- (๒๕) ยีราฟ
- (๒๖) แรด
- (๒๗) ละองหรือละมั่ง
- (๒๘) โลมา
- (๒๙) เสียงผาหรือเยียงหรือโครำหรือกูรำ
- (๓๐) วาฬ
- (๓๑) วัวแดงหรือวัวดำหรือวัวแพะ
- (๓๒) สมเสร็จหรือผสมเสร็จ
- (๓๓) สมันหรือเนื้อสมัน
- (๓๔) สิงโต
- (๓๕) สิงโตทะเล
- (๓๖) เสือ
- (๓๗) หมี
- (๓๘) หมีก
- (๓๙) หอย
- (๔๐) อีแก้วน้ำ
- (๔๑) อีแก้งหรือฟาน
- (๔๒) อูฐ ลามะ อัลปาก้า และรวมถึงสัตว์ในวงศ์คาเมลิดี (Family Camelidae)
- (๔๓) อัลลิเกเตอร์ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แอลลิเกเตอร์ (Family Alligatoridae)
- (๔๔) ฮิปโปโปแตมัส

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณะ วจนานวัช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งนายทะเบียน

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคำนิยามคำว่า “นายทะเบียน” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งปลัดจังหวัดและปลัดกรุงเทพมหานครเป็นนายทะเบียนในพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อปฏิบัติการตามมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ปิติพงศ์ พิ้งบุญ ณ อรุณยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคำนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๔ ประกอบ
มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๒) รองปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๓) ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๔) ผู้ช่วยปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

(๕) นายอำเภอ

(๖) ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ

(๗) เกษตรและสหกรณ์จังหวัด

(๘) เกษตรอำเภอ

(๙) นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรประจำตำบล

(๑๐) กำนัน

(๑๑) ผู้ใหญ่บ้าน

(๑๒) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๓) ปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๔) นายกเทศมนตรี

(๑๕) ปลัดเทศบาล

(๑๖) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล

(๑๗) ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

(๑๘) ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

(๑๙) ผู้อำนวยการสำนัก หรือผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้ากองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม
ของเทศบาล

(๒๐) ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๒๑) ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนส่งเสริมการเกษตร (งานปศุสัตว์) ขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๒๒) หัวหน้าศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล และหัวหน้าสถานีอนามัยขององค์การบริหารส่วนตำบล/หัวหน้าโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล

(๒๓) นักวิชาการสาธารณสุข และเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ตั้งแต่ระดับ ๕ ขึ้นไปที่ประจำศูนย์บริการสาธารณสุขของเทศบาล สถานีอนามัยขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล และศูนย์บริการสาธารณสุขของกรุงเทพมหานคร

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ปิติพงศ์ พิ๋งบุญ ณ ออยุธยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “พนักงานเจ้าหน้าที่” ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
และสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒๔) (๒๕) (๒๖) (๒๗) (๒๘) (๒๙) และ (๓๐)
ของข้อ ๒ ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

- “(๒๔) ผู้อำนวยการสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
(๒๕) ผู้อำนวยการสำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
(๒๖) สัตวแพทย์ สำนักงานสัตวแพทย์สาธารณสุข สังกัดสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร
(๒๗) นายกเมืองพัทยา
(๒๘) ปลัดเมืองพัทยา
(๒๙) สัตวแพทย์ สังกัดเมืองพัทยา
(๓๐) สัตวแพทย์ สังกัดเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด และองค์การบริหารส่วนตำบล”

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “สัตวแพทย์” ตามมาตรา ๔ (๒) ประกอบมาตรา ๕
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๓ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ของกรมปศุสัตว์ เป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์

(๒) รองอธิบดีกรมปศุสัตว์

(๓) ผู้เชี่ยวชาญกรมปศุสัตว์

(๔) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

(๕) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

(๖) ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์

(๗) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหารและยาสัตว์

(๘) ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน

(๙) ปศุสัตว์เขต

(๑๐) ปศุสัตว์จังหวัด

(๑๑) ปศุสัตว์อำเภอ

(๑๒) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์

(๑๓) ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร

(๑๔) ปศุสัตว์พื้นที่ ๑ - ๑๔

ข้อ ๔ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่อไปนี้ของกรมประมง เป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์
ประเภทกบและรวมถึงสัตว์จำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก กุ้งและรวมถึงสัตว์จำพวกครัสเตเชียน

จระเข้และรวมถึงสัตว์ในวงศ์ครอกโคโคไลตี ตะโขงและรวมถึงสัตว์ในวงศ์แกเวียลิตี ตะพาน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน เพรียงทรายและรวมถึงสัตว์จำพวกโพลีคีท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย อัลดิเกตอร์และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แอลลิเกตอร์ตี รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้น

(๑) อธิบดีกรมประมง

(๒) รองอธิบดีกรมประมง

(๓) ผู้เชี่ยวชาญกรมประมง

(๔) ผู้อำนวยการกองควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต

(๕) ผู้อำนวยการกองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง

(๖) ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น

(๗) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

(๘) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(๙) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ

(๑๐) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ

(๑๑) นักวิชาการประมง ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดกองควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง กองวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ กองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ กองพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น

(๑๒) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดกองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง

(๑๓) ประมงจังหวัด

(๑๔) ประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร

(๑๕) ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจสัตว์น้ำ

(๑๖) ประมงอำเภอ

(๑๗) หัวหน้าด่านตรวจสัตว์น้ำ

(๑๘) นักวิชาการประมง ระดับปฏิบัติการขึ้นไป ในสังกัดสำนักงานประมงจังหวัด และสำนักงานประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร

ข้อ ๕ ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๓ (๑) - (๘) และข้อ ๔ (๑) - (๑๒) มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ว่าราชอาณาจักร

ข้อ ๖ ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๓ (๙) - (๑๔) และข้อ ๔ (๑๓) - (๑๘) มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และในกรณีที่มีคำสั่งมอบหมายให้เป็นชุดเฉพาะกิจให้มีอำนาจในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๗ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายสัตวแพทย์ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นสัตวแพทย์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะ ในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์ ประเภทสัตว์ป่า

ข้อ ๘ ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๗ มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่พระราชอาณาจักร

ประกาศ ณ วันที่ ๔ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณะ วจนนวนวช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในคํานิยามคำว่า “สารวัตร” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๖๐

(๒) ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง แต่งตั้งสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๐

ข้อ ๓ แต่งตั้งให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ รองอธิบดีกรมปศุสัตว์ ผู้เชี่ยวชาญในสังกัดสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ ผู้เชี่ยวชาญในสังกัดกองสารวัตรและกักกัน และผู้เชี่ยวชาญในสังกัด กองควบคุมอาหารและยาสัตว์ เป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานดังต่อไปนี้ของกรมปศุสัตว์ เป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

(ก) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(๒) สำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

(ก) ผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบและรับรองมาตรฐานสินค้าปศุสัตว์

(ข) นายสัตวแพทย์

(ค) สัตวแพทย์

(ง) นักวิชาการสัตวบาล

(จ) นิติกร

(๓) สำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์

(ก) ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีชีวภาพการผลิตปศุสัตว์

- (ข) นายสัตวแพทย์
- (ค) สัตวแพทย์
- (ง) นักวิชาการสัตวบาล
- (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๔) สำนักกฎหมาย
 - (ก) ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
 - (ข) นิติกร
- (๕) กองควบคุมอาหารและยาสัตว์
 - (ก) ผู้อำนวยการกองควบคุมอาหารและยาสัตว์
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
 - (ฉ) นิติกร
- (๖) กองสารวัตรและกักกัน
 - (ก) ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
 - (ฉ) นิติกร
 - (ช) นักจัดการงานทั่วไป
 - (ซ) พนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์
- (๗) ด่านกักกันสัตว์
 - (ก) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิทยาศาสตร์
 - (จ) นักวิชาการสัตวบาล
 - (ฉ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
 - (ช) นักจัดการงานทั่วไป
 - (ซ) พนักงานผู้ช่วยปศุสัตว์

- (๘) สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร
- (ก) ปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๙) สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ ๑ - ๑๔
- (ก) ปศุสัตว์พื้นที่ ๑ - ๑๔
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๑๐) สำนักงานปศุสัตว์เขต
- (ก) ปศุสัตว์เขต
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
 - (ฉ) นิติกร
- (๑๑) สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
- (ก) ปศุสัตว์จังหวัด
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล
- (๑๒) สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ
- (ก) ปศุสัตว์อำเภอ
 - (ข) นายสัตวแพทย์
 - (ค) สัตวแพทย์
 - (ง) นักวิชาการสัตวบาล
 - (จ) เจ้าพนักงานสัตวบาล

ข้อ ๕ กรณีตำแหน่งตามข้อ ๔ หากเป็นพนักงานราชการจะต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีและผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมปศุสัตว์

ข้อ ๖ แต่งตั้งให้อธิบดีกรมประมง รองอธิบดีกรมประมง ผู้ตรวจราชการกรม และผู้เชี่ยวชาญในสังกัดกรมประมงเป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจเฉพาะการกำกับดูแลสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทกบ และรวมถึงสัตว์จำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก กุ้ง และรวมถึงสัตว์จำพวกครัสเตเชียน จระเข้ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์ครอกโคไคไลตี ตะโขง และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แกเวียลิตี ตะพาน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน เพรียงทราย และรวมถึงสัตว์จำพวกโพลิคิท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย อลลิเกเตอร์ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แอลลิเกเตอร์

ข้อ ๗ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานดังต่อไปนี้ของกรมประมง เป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจเฉพาะการกำกับดูแลสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทกบ และรวมถึงสัตว์จำพวกสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก กุ้ง และรวมถึงสัตว์จำพวกครัสเตเชียน จระเข้ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์ครอกโคไคไลตี ตะโขง และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แกเวียลิตี ตะพาน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน เพรียงทราย และรวมถึงสัตว์จำพวกโพลิคิท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย อลลิเกเตอร์ และรวมถึงสัตว์ในวงศ์แอลลิเกเตอร์

(๑) กองตรวจการประมง

(ก) ผู้อำนวยการกองตรวจการประมง

(ข) นักวิชาการประมง

(ค) เจ้าพนักงานประมง

(๒) กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

(ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด

(ข) นักวิชาการประมง

(ค) เจ้าพนักงานประมง

(๓) กองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

(ข) นักวิชาการประมง

(ค) เจ้าพนักงานประมง

(๔) กองวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ

(ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมสัตว์น้ำ

(ข) นักวิชาการประมง

(ค) เจ้าพนักงานประมง

- (๕) กองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ
- (ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาสุขภาพสัตว์น้ำ
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๖) กองวิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ
- (ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์น้ำ
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๗) กองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
- (ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร
 - (ง) เจ้าพนักงานประมง
- (๘) กองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง
- (ก) ผู้อำนวยการกองตรวจสอบคุณภาพสินค้าประมง
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) นักวิชาการผลิตภัณฑ์อาหาร
 - (ง) เจ้าพนักงานประมง
- (๙) กองพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น
- (ก) ผู้อำนวยการกองพัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานสินค้าประมงและหลักฐานเพื่อการสืบค้น
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๐) กองวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
- (ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืด
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๑) กองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล
- (ก) ผู้อำนวยการกองวิจัยและพัฒนาประมงทะเล
 - (ข) นักวิชาการประมง
 - (ค) เจ้าพนักงานประมง

- (๑๒) กองควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต
(ก) ผู้อำนวยการกองควบคุมการค้าสัตว์น้ำและปัจจัยการผลิต
(ข) นักวิชาการประมง
(ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๓) กองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ
(ก) ผู้อำนวยการกองบริหารจัดการทรัพยากรและกำหนดมาตรการ
(ข) นักวิชาการประมง
(ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๔) กองกฎหมาย
(ก) ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(ข) นิติกร
- (๑๕) สำนักงานประมงจังหวัด
(ก) ประมงจังหวัด
(ข) นักวิชาการประมง
(ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๖) สำนักงานประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร
(ก) ประมงพื้นที่กรุงเทพมหานคร
(ข) นักวิชาการประมง
(ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๗) สำนักงานประมงอำเภอ
(ก) ประมงอำเภอ
(ข) นักวิชาการประมง
(ค) เจ้าพนักงานประมง
- (๑๘) ด้านตรวจสัตว์น้ำ
(ก) ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำ
(ข) หัวหน้าด้านตรวจสัตว์น้ำ
(ค) นักวิชาการประมง
(ง) เจ้าพนักงานประมง

ข้อ ๘ กรณีตำแหน่งตามข้อ ๗ หากเป็นพนักงานราชการจะต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและผ่านการฝึกอบรมตามหลักสูตรที่กรมประมงกำหนด ซึ่งหลักสูตรดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากกรมปศุสัตว์

ข้อ ๙ ให้สารวัตรตามข้อ ๓ และข้อ ๖ มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๑๐ ให้สารวัตรตามข้อ ๔ (๑) - (๖) และข้อ ๗ (๑) - (๑๔) มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๑๑ ให้สารวัตรตามข้อ ๔ (๗) - (๑๒) และข้อ ๗ (๑๕) - (๑๘) มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบและในกรณีที่มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติงานในรูปแบบชุดเฉพาะกิจในพื้นที่อื่น ให้มีอำนาจหน้าที่ในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นด้วย

ข้อ ๑๒ แต่งตั้งให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้ตรวจราชการกรม และผู้เชี่ยวชาญในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทสัตว์ป่า

ข้อ ๑๓ แต่งตั้งให้ผู้ดำรงตำแหน่งในหน่วยงานดังต่อไปนี้ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เป็นสารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยให้มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติการเฉพาะในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทสัตว์ป่า

(๑) สำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า

- (ก) ผู้อำนวยการสำนักอนุรักษ์สัตว์ป่า
- (ข) ผู้อำนวยการส่วนคุ้มครองสัตว์ป่า
- (ค) หัวหน้ากลุ่มงานวิจัยสัตว์ป่า
- (ง) หัวหน้ากลุ่มงานเพาะเลี้ยงสัตว์ป่า
- (จ) นักวิชาการป่าไม้
- (ฉ) เจ้าหน้าที่งานป่าไม้
- (ช) นักวิทยาศาสตร์
- (ซ) นายสัตวแพทย์
- (ฌ) สัตวแพทย์
- (ญ) นิติกร
- (ฎ) นักวิชาการสัตวบาล

- (๒) สำนักอุทยานแห่งชาติ
- (ก) ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ
 - (ข) นักวิชาการป่าไม้
 - (ค) เจ้าพนักงานป่าไม้
- (๓) กองนิติการ
- (ก) ผู้อำนวยการกองนิติการ
 - (ข) นิติกร
- (๔) กองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา
- (ก) ผู้อำนวยการกองคุ้มครองพันธุ์สัตว์ป่าและพืชป่าตามอนุสัญญา
 - (ข) หัวหน้าด่านตรวจสัตว์ป่า
 - (ค) นักวิชาการป่าไม้
 - (ง) เจ้าพนักงานป่าไม้
- (๕) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์
- (ก) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์
 - (ข) ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า
 - (ค) นักวิชาการป่าไม้
 - (ง) เจ้าพนักงานป่าไม้
 - (จ) นายสัตวแพทย์
 - (ฉ) สัตวแพทย์
 - (ช) นิติกร
 - (ซ) นักวิชาการสัตวบาล
- (๖) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ สาขา
- (ก) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ สาขา
 - (ข) ผู้อำนวยการส่วนอนุรักษ์สัตว์ป่า
 - (ค) นักวิชาการป่าไม้
 - (ง) เจ้าพนักงานป่าไม้
 - (จ) นายสัตวแพทย์
 - (ฉ) สัตวแพทย์
 - (ช) นิติกร

กรณีตำแหน่งตามข้อ ๑๓ หากเป็นพนักงานราชการจะต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรีและผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสารวัตรของกรมปศุสัตว์ หรือหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๔ ให้สารวัตรตามข้อ ๑๒ มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ว่าราชอาณาจักร และข้อ ๑๓ (๑) - (๖) มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ภายในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ และในกรณีที่มีคำสั่งมอบหมายให้ปฏิบัติงานในรูปแบบเฉพาะกิจในพื้นที่อื่น ให้มีอำนาจหน้าที่ในพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายนั้นด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณะ วจนานวัช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดคุณสมบัติของสัตว์แพทย์และสัตวแพทย์

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้สัตว์แพทย์และสัตวแพทย์ มีคุณสมบัติเหมาะสมกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในคำนิยามคำว่า “สัตว์แพทย์” และ “สัตวแพทย์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดให้สัตว์แพทย์ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นข้าราชการ และ

(๒) มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า

ข้อ ๓ กำหนดให้สัตวแพทย์ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นข้าราชการต้องมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิคหรืออนุปริญญาหรือเทียบเท่า หรือ

(๒) กรณีเป็นพนักงานราชการ

ก. มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และ

ข. ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากกรมปศุสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ปิติพงษ์ พึ่งบุญ ณ อยุธยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดท้องที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย

ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่าและกวาง ในท้องที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท้องที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ กำหนดท้องที่ดังต่อไปนี้เป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

(๑) ท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำบางปะกง ตั้งแต่บริเวณปากแม่น้ำบางปะกง บริเวณหมู่ที่ ๘ ตำบลท่าข้าม อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา จรดแม่น้ำนครนายก บริเวณหมู่ที่ ๒ ตำบลบางแตน อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี

(๒) ท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำนครนายก ตั้งแต่จุดเชื่อมต่อระหว่างแม่น้ำนครนายกกับแม่น้ำปราจีนบุรี บริเวณหมู่ที่ ๒ ตำบลบางแตน อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี จรดจุดเชื่อมต่อระหว่างแม่น้ำนครนายกกับคลองบางหอย บริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลบางเตย อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี

(๓) ท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของคลองบางหอย ตั้งแต่บริเวณหมู่ที่ ๗ ตำบลบางเตย อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี จรดคลองสารภี บริเวณหมู่ที่ ๑๑ ตำบลบางพลวง อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี

(๔) ท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของคลองสารภี ตั้งแต่บริเวณหมู่ที่ ๑๑ ตำบลบางพลวง อำเภอบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรี จรดคลองยาง บริเวณหมู่ที่ ๑๐ ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี

(๕) ท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของคลองยาง ตั้งแต่บริเวณหมู่ที่ ๑๐ ตำบลวัดโบสถ์ อำเภอเมือง จังหวัดปราจีนบุรี จรดอ่างเก็บน้ำวังบอน

(๖) ท้องที่ด้านทิศใต้ตลอดแนวสันเขาของเทือกเขาใหญ่ ตั้งแต่บริเวณอ่างเก็บน้ำวังบอนจรดชายแดนประเทศไทยติดกับประเทศกัมพูชา บริเวณหมู่บ้านทับทิมสยาม ๐๓ หมู่ที่ ๙ ตำบลทัพไทย อำเภอดาพระยา จังหวัดสระแก้ว

ข้อ ๔ ท้องที่เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ตามข้อ ๓ ครอบคลุมท้องที่ทั้งหมดของจังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระแก้ว จังหวัดชลบุรี จังหวัดระยอง จังหวัดจันทบุรี และจังหวัดตราด แต่ในส่วนจังหวัดฉะเชิงเทรา ครอบคลุมเฉพาะท้องที่ฝั่งทิศตะวันออกของแม่น้ำบางปะกง

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดท้องที่ภาคใต้เป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย

ไนโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เห็นเป็นการสมควรกำหนดเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ไนโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในท้องที่ภาคใต้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดท้องที่ในจังหวัดภาคใต้ รวม ๑๒ จังหวัด ประกอบด้วย จังหวัดกระบี่ จังหวัดตรัง จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดนราธิวาส จังหวัดปัตตานี จังหวัดพัทลุง จังหวัดพังงา จังหวัดภูเก็ต จังหวัดยะลา จังหวัดสตูล จังหวัดสงขลา และจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ไนโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

ข้อ ๓ ห้ามมิให้ผู้ใดเคลื่อนย้ายโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางหรือซากสัตว์ดังกล่าวเข้าไปในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ไนโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย

ประกาศ ณ วันที่ ๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานตรวจสอบและควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบกับมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดให้ด่านกักกันสัตว์ที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นท่าเข้าและท่าออกสำหรับนำเข้า นำออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพ มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร เขตอำเภอเมือง อำเภอบางเสาธง อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

(๒) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานดอนเมือง เขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร

(๓) ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง มีอาณาเขตตามเขตสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

(๔) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

(๕) ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือแหลมฉบัง อำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี

(๖) ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอบางปะกง และอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และตามเขตท่าอากาศยานสัตหีบ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี

(๗) ด่านกักกันสัตว์สระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟรัฐประศาสตร์ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตาพระยา อำเภอโคกสูง อำเภอรัฐประศาสตร์ และอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

(๘) ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสอยดาว และอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี และตามเขตท่าเรือมาบตาพุด จังหวัดระยอง

(๙) ด้านกักกันสัตว์ตราด มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติตราด และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอโป่งไร่ และอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

(๑๐) ด้านกักกันสัตว์นครราชสีมา มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

(๑๑) ด้านกักกันสัตว์บุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานบุรีรัมย์ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอละหานทราย และอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

(๑๒) ด้านกักกันสัตว์สุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุรินทร์ภักดี และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอพนมดงรัก อำเภอกาบเชิง อำเภอสังขะ และอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์

(๑๓) ด้านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูสิงห์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๑๔) ด้านกักกันสัตว์อุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานอุบลราชธานี และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอน้ำยืน อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุญศรี อำเภอสิรินธร อำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอนาตาล และอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

(๑๕) ด้านกักกันสัตว์ร้อยเอ็ด มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ

(๑๖) ด้านกักกันสัตว์หนองคาย มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานหนองคาย เขตสถานีรถไฟหนองคาย และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสังคม อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมือง อำเภอโพนพิสัย จังหวัดหนองคาย และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย และตามเขตอำเภอปากคาด อำเภอเมือง อำเภอทุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

(๑๗) ด้านกักกันสัตว์เลย มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอนาแห้ว อำเภอด่านซ้าย อำเภอภูเรือ อำเภอท่าลี่ อำเภอเชียงคาน และอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(๑๘) ด้านกักกันสัตว์นครพนม มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมือง และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

(๑๙) ด้านกักกันสัตว์มุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอเมือง และอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

(๒๐) ด้านกักกันสัตว์อุดรธานี มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติอุดรธานี จังหวัดอุดรธานี และตามเขตท่าอากาศยานสกลนคร จังหวัดสกลนคร

(๒๑) ด้านกักกันสัตว์ขอนแก่น มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

(๒๒) ด้านกักกันสัตว์มหาสารคาม มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด

(๒๓) ด้านกักกันสัตว์เชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานเชียงใหม่ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่เฒ่า อำเภอฝาง อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว และอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

(๒๔) ด้านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแม่ฮ่องสอน และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอปาย อำเภอปางมะผ้า อำเภอเมือง อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๒๕) ด้านกักกันสัตว์เชียงราย มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ และอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย

(๒๖) ด้านกักกันสัตว์น่าน มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานน่าน และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสองแคว อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา และอำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน

(๒๗) ด้านกักกันสัตว์พะเยา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา

(๒๘) ด้านกักกันสัตว์ลำปาง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานลำปาง จังหวัดลำปาง

(๒๙) ด้านกักกันสัตว์แพร่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแพร่ จังหวัดแพร่

(๓๐) ด้านกักกันสัตว์ตาก มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแม่สอด และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าสองยาง อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ และอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

(๓๑) ด้านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านโคก อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์

(๓๒) ด้านกักกันสัตว์พิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานพิษณุโลก และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก และตามเขตท่าอากาศยานสุโขทัย จังหวัดสุโขทัย

(๓๓) ด้านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

(๓๔) ด้านกักกันสัตว์นครสวรรค์ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์

(๓๕) ด้านกักกันสัตว์กาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมือง อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

(๓๖) ด้านกักกันสัตว์ราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

(๓๗) ด้านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานหัวหิน เขตท่าเรือ น้ำลึกบางสะพาน และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอเมือง อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๓๘) ด้านกักกันสัตว์ชุมพร มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานชุมพร และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร และตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๓๙) ด้านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานนานาชาติสมุย มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๔๐) ด้านกักกันสัตว์ระนอง มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกระนอง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอละอุ่น และอำเภอเมือง จังหวัดระนอง

(๔๑) ด้านกักกันสัตว์ภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานภูเก็ต และตามเขตท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

(๔๒) ด้านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช

(๔๓) ด้านกักกันสัตว์ตรัง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานตรัง เขตท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง และตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ เขตท่าเรือน้ำลึกกระบี่ จังหวัดกระบี่

(๔๔) ด้านกักกันสัตว์สงขลา มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานหาดใหญ่ เขตท่าเรือน้ำลึกหาดใหญ่ เขตสถานีรถไฟคลองแงะ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสะเดา และอำเภอนาทวี จังหวัดสงขลา

(๔๕) ด้านกักกันสัตว์สตูล มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือปากบารา เขตท่าเรือตำมะลัง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมือง และอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล

(๔๖) ด้านกักกันสัตว์นราธิวาส มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟสุไหงโก - ลก และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก - ลก อำเภอแว้ง จังหวัดนราธิวาส และอำเภอเบตง จังหวัดยะลา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ปิติพงศ์ พิ๋งบุญ ณ อยุธยา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การปฏิบัติงานตรวจสอบและควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์ ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๓ ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๓ กำหนดให้ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจสัตว์น้ำเขตและด่านตรวจสัตว์น้ำ สังกัดกรมประมงที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้ เป็นท่าเข้าและท่าออกสำหรับนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ครัสเตเชียน จระเข้ ตะโขง ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน โพลีคีท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย และ แอลลิเกเตอร์ ซึ่งเป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กรมประมงรับผิดชอบ

(๑) ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจสัตว์น้ำเขต ๑ (เชียงราย) มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่ฟ้าหลวงอำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ และอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย

(๒) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดเชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานเชียงใหม่ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่เมาะ อำเภอฝาง อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว และอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

(๓) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดตาก มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าสองยาง อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ และอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

(๔) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอพนมดงรัก อำเภอกาบเชิง อำเภอสังขะ และอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์

(๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเน่าเย็น อำเภอนาจะหลวย อำเภอบุญทริก อำเภอสรินธร อำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอนาตาล และอำเภอเขมรราชู จังหวัดอุบลราชธานี

(๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอคอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

(๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดนครพนม มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมืองนครพนม และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

(๘) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟหนองคาย และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสังคม อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย

(๙) ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำเขต ๒ (กรุงเทพมหานคร) มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย และเขตราชบุรีบูรณะ กรุงเทพมหานคร และอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๐) ด้านตรวจสัตว์น้ำลาดกระบัง มีอาณาเขตตามเขตสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๑) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๒) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานดอนเมือง และเขตดอนเมือง และเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

(๑๓) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสมุทรสาคร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

(๑๔) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือแหลมฉบัง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

(๑๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟอรัญประเทศ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตาพระยา อำเภอโคกสูง อำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

(๑๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดจันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสอยดาว และอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

(๑๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดตราด มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองตราด อำเภอบ่อไร่ และอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

(๑๘) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดกาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

(๑๙) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกบางสะพาน และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอเมือง อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๒๐) ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำเขต ๓ (สงขลา) มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกสงขลา และอำเภอเมืองสงขลา และอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

(๒๑) ด้านตรวจสัตว์น้ำสะเดา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสะเดา ยกเว้นตำบลทุ่งหมอ ตำบลท่าโพธิ์ และตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

(๒๒) ด้านตรวจสัตว์น้ำปาดังเบซาร์ มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟปาดังเบซาร์ และเขตตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่ตำบลทุ่งหมอ ตำบลท่าโพธิ์ และตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

(๒๓) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานหาดใหญ่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

(๒๔) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกระนอง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอละอุ่น และอำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

(๒๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานภูเก็ต ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

(๒๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสตูล มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอควนโดน และอำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู จังหวัดสตูล

(๒๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดนราธิวาส มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟสุไหงโก - ลก และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก - ลก และอำเภอแว้ง และอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๔ ของประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดท่าเข้าและท่าออก ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๔ กำหนดให้สำนักงานประมงจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีด่านตรวจสัตว์น้ำที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้ เป็นท่าเข้าและท่าออกสำหรับนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ครัสเตเชียน จระเข้ ตะโขง ตะพาน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน โพลีคีท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย และแอลลิเกเตอร์ ซึ่งเป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กรมประมงรับผิดชอบ

(๑) สำนักงานประมงจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอปาย อำเภอปางมะผ้า อำเภอเมือง อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๒) สำนักงานประมงจังหวัดน่าน มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสองแคว อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา และอำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน

(๓) สำนักงานประมงจังหวัดเลย มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอนาแห้ว อำเภอด่านซ้าย อำเภอภูเรือ อำเภอท่าลี่ อำเภอเชียงคาน และอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(๔) สำนักงานประมงจังหวัดพะเยา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา

(๕) สำนักงานประมงจังหวัดพิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

(๖) สำนักงานประมงจังหวัดอุดรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านโคก อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุดรดิตถ์

(๗) สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูสิงห์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๘) สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

(๙) สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอละหานทราย และอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

(๑๐) สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ

(๑๑) สำนักงานประมงจังหวัดระยอง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา และเขตท่าเรือมาบตาพุด จังหวัดระยอง

(๑๒) สำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอบางปะกง และอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๑๓) สำนักงานประมงจังหวัดตราดบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดตราดบุรี

(๑๔) สำนักงานประมงจังหวัดชุมพร มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

(๑๕) สำนักงานประมงจังหวัดยะลา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

(๑๖) สำนักงานประมงจังหวัดกระบี่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ และเขตท่าเรือน้ำลึกกระบี่ จังหวัดกระบี่

(๑๗) สำนักงานประมงจังหวัดตรัง มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง

(๑๘) สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติสุราษฎร์ธานี เขตท่าอากาศยานนานาชาติสมุย และอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๑๙) สำนักงานประมงจังหวัดปัตตานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

ลักษณะ วจนนวนวิช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขายทอดตลาด

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๙ ประกอบมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สิ่งที่ยึดหรืออายัด” หมายความว่า สิ่งที่สารวัตรยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สิ่งที่ศาลสั่งริบ” หมายความว่า สัตว์ ซากสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ภาชนะบรรจุ หรืออุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ที่ศาลมีคำพิพากษาสั่งริบตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สิ่งที่ขายทอดตลาด” หมายความว่า สิ่งที่ยึดหรืออายัด หรือสิ่งที่ศาลสั่งริบซึ่งสารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีโอนมาให้ขายทอดตลาด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“คณะกรรมการขายทอดตลาด” หมายความว่า สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดี ให้มีอำนาจจัดการขายทอดตลาด ซึ่งสิ่งที่ยึดหรืออายัดหรือสิ่งที่ศาลสั่งริบตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“หลักประกัน” หมายความว่า เงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค (cashier cheque) ที่นำมาเป็นหลักประกันเพื่อการเข้าร่วมเสนอราคาในการขายทอดตลาด

“เงินมัดจำ” หมายความว่า เงินสดหรือเช็คเชียร์เช็ค (cashier cheque) ที่ให้ไว้เพื่อเป็นพยานหลักฐานว่าได้มีการทำสัญญากันไว้แล้ว และเพื่อเป็นประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามประกาศนี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ อธิบดีมอบหมายให้สารวัตรดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการขายทอดตลาด

- (๑) คณะกรรมการขายทอดตลาดของกองสารวัตรและกักกัน ประกอบด้วย
- (ก) ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน
- (ข) สารวัตรสังกัดกองสารวัตรและกักกัน จำนวน ๒ คน
- (๒) คณะกรรมการขายทอดตลาดของสำนักงานปศุสัตว์เขต ประกอบด้วย
- (ก) ปศุสัตว์เขต
- (ข) สารวัตรสังกัดสำนักงานปศุสัตว์เขต จำนวน ๒ คน
- (๓) คณะกรรมการขายทอดตลาดของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประกอบด้วย
- (ก) ปศุสัตว์จังหวัด
- (ข) สารวัตรสังกัดสำนักงานปศุสัตว์จังหวัด จำนวน ๒ คน
- (๔) คณะกรรมการขายทอดตลาดของสำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย
- (ก) ปศุสัตว์กรุงเทพมหานคร
- (ข) สารวัตรสังกัดสำนักงานปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒ คน
- (๕) คณะกรรมการขายทอดตลาดของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ประกอบด้วย
- (ก) ปศุสัตว์อำเภอ
- (ข) สารวัตรสังกัดสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ จำนวน ๒ คน
- (๖) คณะกรรมการขายทอดตลาดของด่านกักกันสัตว์ ประกอบด้วย
- (ก) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์
- (ข) สารวัตรสังกัดด่านกักกันสัตว์ จำนวน ๒ คน

ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดของหน่วยงานตาม (๑) ถึง (๖) มีอำนาจจัดการขายทอดตลาดสิ่งที่ยึดหรืออายัด หรือสิ่งที่ศาลสั่งริบซึ่งหน่วยงานนั้นเป็นผู้ยึดหรืออายัดหรือส่งดำเนินคดี

ในการประชุมและการจัดการขายทอดตลาดของคณะกรรมการขายทอดตลาดให้ประกอบด้วยกรรมการอย่างน้อยสองในสาม

ในกรณีหน่วยงานอื่นที่นอกเหนือจากหน่วยงานข้างต้น อธิบดีอาจมอบหมายให้สารวัตรในสังกัดหน่วยงานดังกล่าว เป็นคณะกรรมการขายทอดตลาดเพิ่มเติมได้

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้ขายทอดตลาดสิ่งที่ยึดหรืออายัดหรือสิ่งที่ศาลสั่งริบ

ข้อ ๖ การขายทอดตลาดให้ถือเกณฑ์ ดังนี้

(๑) สิ่งที่ยึดหรืออายัดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ยังไม่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์หรือก่อนคดีถึงที่สุด แต่เป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น

(๒) สิ่งที่ยึดหรืออายัดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์แล้ว เนื่องจากไม่ปรากฏเจ้าของหรือไม่มีผู้แสดงตัวเป็นเจ้าของ ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันประกาศหาเจ้าของ หรือไม่มีการดำเนินคดีและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืน ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่แจ้งคำสั่งว่าไม่มีการดำเนินคดี หรือมีการดำเนินคดีและพนักงานอัยการ มีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องคดีหรือศาลไม่ได้พิพากษาให้รับและผู้เป็นเจ้าของมิได้ร้องขอคืนภายในสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีหรือวันที่ศาลมีคำสั่งพิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี

(๓) สิ่งที่ยึดหรืออายัดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยไม่ได้เป็นโรคระบาด หรือไม่ได้เป็นพาหะของโรคระบาด และยังไม่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ แต่เป็นของเสียหายหรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษา เกินค่าของสิ่งนั้น

(๔) สิ่งที่ยึดหรืออายัดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ โดยไม่ได้เป็นโรคระบาด หรือไม่ได้เป็นพาหะของโรคระบาด และตกเป็นของกรมปศุสัตว์แล้ว เนื่องจากไม่ปรากฏว่าเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตนเป็นเจ้าของผู้นำเข้าหรือนำผ่านภายใน สี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้มีการประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว หรือเจ้าของผู้นำเข้าหรือนำผ่านไม่ส่งกลับ หรือไม่สามารถส่งกลับไปยังประเทศต้นทางภายในเวลาสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ทราบคำสั่งให้ส่งกลับ

(๕) สิ่งที่ศาลสั่งริบที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ก่อนดำเนินการจัดการขายทอดตลาดจะต้องรอ เป็นระยะเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด หากไม่มีคำสั่งศาลให้คืนสิ่งที่ยึด หรืออายัดนั้น แก่ผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริงที่ไม่ได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความผิดจึงดำเนินการ จัดการขายทอดตลาดได้ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๗๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

สิ่งที่ขายทอดตลาด ต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) หากเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ต้องไม่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด
- (๒) ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๒

การเตรียมการและการประกาศขายทอดตลาด

ข้อ ๗ หากคณะกรรมการขายทอดตลาด พิจารณาอนุมัติให้ประกาศขายทอดตลาด สิ่งที่ยึดหรืออายัดหรือสิ่งที่ศาลสั่งริบแล้ว ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดดำเนินการ ดังนี้

- (๑) กำหนดราคาเริ่มต้นที่สมควรขาย

(๒) กำหนดสถานที่เก็บรักษาสิ่งที่ยายทอดตลาด

(๓) กำหนดสถานที่ขายทอดตลาด โดยให้ดำเนินการ ณ หน่วยเบิกจ่ายของหน่วยงานที่จัดการขายทอดตลาด

(๔) ให้ปิดป้ายระบุให้ทราบว่าเป็นสถานที่เก็บรักษาสิ่งที่ยายทอดตลาดและสถานที่ขายทอดตลาด โดยปิดป้ายไว้ให้เห็นชัดเจนในบริเวณสถานที่ทั้งสองแห่งดังกล่าว

ข้อ ๘ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดได้ดำเนินการตามข้อ ๗ แล้ว ให้ออกประกาศขายทอดตลาด ดังนี้

(๑) ในประกาศต้องระบุรายละเอียดดังต่อไปนี้

(ก) วัน เวลา สถานที่ขายทอดตลาด

(ข) สิ่งที่ยายทอดตลาด

(ค) เงื่อนไขการขายทอดตลาด

(ง) สถานที่เก็บรักษาสิ่งที่ยายทอดตลาด และกำหนดวัน เวลา เพื่อให้ผู้จะเข้าร่วมเสนอราคาไปตรวจสอบสิ่งที่ยายทอดตลาด

(จ) ราคาเริ่มต้นการขายทอดตลาด

(ฉ) หลักฐานและสิ่งที่จะต้องเตรียมเพื่อใช้ในการเข้าเสนอราคา

(๒) ปิดประกาศขายทอดตลาดให้แน่นหนาในที่ที่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้ชัดเจน โดยปิดประกาศไม่น้อยกว่าสามวัน ณ สถานที่ขายทอดตลาด

(๓) โฆษณาประกาศขายทอดตลาดในเว็บไซต์ต่าง ๆ ก่อนวันขายทอดตลาดไม่น้อยกว่าสามวัน

หมวด ๓

การเสนอราคา

ข้อ ๙ ผู้เข้าเสนอราคาต้องแสดงความจำนงเข้าเสนอราคาโดยยื่นหลักฐานต่อคณะกรรมการขายทอดตลาดในวันขายทอดตลาด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบัตรประชาชน หรือสำเนาบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือสำเนาหนังสือเดินทาง

(๒) กรณีนิติบุคคล ต้องมีสำเนาหนังสือรับรองนิติบุคคล

(๓) กรณีประสงค์ให้บุคคลอื่นเข้าประมูลแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ และมีหลักฐานตามข้อ (๑) หรือ (๒)

ข้อ ๑๐ คณะกรรมการขายทอดตลาดต้องกำหนดให้ผู้เข้าเสนอราคาวางหลักประกันก่อนเข้าเสนอราคา โดยวางหลักประกันไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของราคาเริ่มต้นสิ่งที่ยายทอดตลาด แต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาท

หมวด ๔
การขายทอดตลาด

ข้อ ๑๑ คณะกรรมการขายทอดตลาดมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการขายทอดตลาดให้เป็นไปด้วยความถูกต้องยุติธรรม และต้องป้องกันมิให้มีการสมยอมในการเสนอราคาหรือกระทำการอื่นใดที่เป็นไปโดยไม่สุจริต

หากคณะกรรมการขายทอดตลาด เห็นว่าผู้เข้าเสนอราคาหรือบุคคลที่อยู่ในห้องขายทอดตลาด รายใดมีพฤติกรรมที่อาจทำให้การขายทอดตลาดไม่เป็นไปตามที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หรือรบกวนการดำเนินการ หรือการขายทอดตลาด ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นออกจากห้องขายทอดตลาด และปฏิเสธการเสนอราคาของผู้นั้น

เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเห็นว่าการขายทอดตลาดใดไม่มีผู้เข้าเสนอราคา ให้มีอำนาจถอนสิ่งขายทอดตลาดนั้นออกจากการขายทอดตลาด สั่งงดการขายทอดตลาดหรือเลื่อนการขายทอดตลาดออกไป

ข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดเริ่มการขายทอดตลาดจากราคาเริ่มต้นที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ อาจกำหนดอัตราการเพิ่มของการเสนอราคาแต่ละครั้งด้วยก็ได้

ข้อ ๑๓ กระบวนการขายทอดตลาดย่อมบริบูรณ์เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดแสดงความตกลงด้วยวิธีการขานราคา พร้อมทั้งนับ ๓ และเคาะไม้

ข้อ ๑๔ ถ้าผู้เข้าเสนอราคาถอนคำเสนอราคาของตนทุกราย ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดตั้งต้นออกประกาศขายทอดตลาดใหม่

ข้อ ๑๕ ถ้าผู้เข้าเสนอราคาไม่ได้ถอนคำเสนอราคาของตนก่อนการเคาะไม้และเมื่อมีการเคาะไม้แล้ว ถือว่าผู้เข้าเสนอราคานั้นเป็นผู้ซื้อสิ่งที่ขายทอดตลาดตามราคาที่ได้เสนอไว้

ข้อ ๑๖ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดเคาะไม้ขายให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดแล้ว ให้คณะกรรมการดำเนินการให้ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นชำระเงินทันที เว้นแต่สิ่งที่ขายทอดตลาดซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งแสนบาทขึ้นไปอาจผ่อนผันให้ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นวางเงินมัดจำไม่น้อยกว่าร้อยละสิบห้าของราคาซื้อ และทำสัญญาโดยมีเงื่อนไขในการชำระราคาที่ค้างชำระภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันนับแต่วันทีวางเงินมัดจำ ทั้งนี้ การชำระเงินให้ชำระเป็นเงินสดหรือแคชเชียร์เช็ค (cashier cheque)

ในกรณีที่ราคาขายมีราคาสูงมากหรือมีเหตุผลพิเศษประการอื่น คณะกรรมการขายทอดตลาดอาจกำหนดให้ผู้เสนอราคาสูงสุดวางเงินมัดจำและกำหนดเวลาชำระเงินได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๗ เมื่อการเสนอราคาลิ้นสุดลง ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดคืนเงินหลักประกันให้แก่ผู้เข้าเสนอราคาทุกรายในทันที เว้นแต่ผู้เสนอราคาสูงสุด ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดยังคงยึดถือหลักประกันไว้เป็นส่วนหนึ่งของการชำระเงินตามข้อ ๑๖

ข้อ ๑๘ หากเป็นผู้เสนอราคาสูงสุดและมีการเคาะไม้แล้วมีเจตนาไม่ชำระเงินหรือไม่วางมัดจำแล้วแต่กรณีให้คณะกรรมการขายทอดตลาดริบหลักประกัน

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ผู้เสนอราคาสูงสุดไม่ชำระเงินส่วนที่เหลือตามข้อ ๑๖ หรือไม่ทำตามข้อสัญญาที่ทำสัญญาหรือข้อตกลงผูกพันไว้ ให้คณะกรรมการขายทอดตลาดริบเงินมัดจำที่ผู้เสนอราคาสูงสุดนั้นวางไว้

หมวด ๕

การส่งมอบสิ่งที่ยายทอดตลาดและการจัดการด้านการเงิน

ข้อ ๒๐ คณะกรรมการขายทอดตลาดจะส่งมอบสิ่งที่ยายทอดตลาดให้แก่ผู้เสนอราคาสูงสุดได้ต่อเมื่อผู้เสนอราคาสูงสุดนั้น ได้ชำระเงินครบถ้วนตามข้อ ๑๖ แล้ว

ในกรณีสิ่งที่ยายทอดตลาดเป็นทรัพย์สินมีทะเบียน ให้ดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไปด้วย

ข้อ ๒๑ ค่าใช้จ่ายในการโอนและส่งมอบสิ่งที่ยายทอดตลาด เช่น ค่าภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าขนย้าย หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นภาระแก่ผู้ซื้อ

ข้อ ๒๒ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดตามมาตรา ๔๓ วรรคสอง และมาตรา ๔๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้หักค่าใช้จ่ายแล้วเหลือจำนวนสุทธิเท่าใดให้ยึดไว้แทนสิ่งนั้นโดยให้ฝากไว้กับธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์ตามที่ตกลงไว้กับกระทรวงการคลัง

ข้อ ๒๓ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาด ตามมาตรา ๔๓ วรรคสาม และมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ปลอดจากโรคระบาดเหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็นเงินสินบน ที่เหลือให้นำส่งเป็นเงินรายได้แผ่นดิน โดยการจ่ายสินบนให้เป็นไปตามระเบียบว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๒๔ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดสิ่งทีศาลสั่งริบตามมาตรา ๗๘ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๘ ให้หักไว้ร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินสุทธิจากการขายทอดตลาดเพื่อจ่ายเป็นสินบนแก่ผู้นำจับ ทั้งนี้ เป็นไปตามที่พนักงานอัยการร้องขอต่อศาล ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

หมวด ๖

การรายงานผล

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการขายทอดตลาดได้ดำเนินการขายทอดตลาดเรียบร้อยแล้วให้รายงานอธิบดีผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การถ่ายพยาธิ การทำวัคซีน การทดสอบโรค และการจัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค
พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อลดการสูญเสียจากปัญหาการเกิดโรคระบาด รวมทั้งลดภาระค่าใช้จ่ายจากรักษาสัตว์ป่วยของเกษตรกร จึงมีความจำเป็นต้องออกประกาศกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การถ่ายพยาธิ การทำวัคซีน การทดสอบโรค และการจัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค เพื่อป้องกันและควบคุมโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๗ ข้อ ๘ (๑) - (๔) ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ (๑) - (๔) ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ (๑) (๒) (๔) ข้อ ๒๒ ข้อ ๒๓ (๑) (๒) (๔) ข้อ ๒๙ วรรคหนึ่ง (๑) - (๓) และวรรคสอง ข้อ ๓๑ ข้อ ๓๒ (๑) (๓) (๔) และข้อ ๓๖ (๑) (๔) แห่งกฎกระทรวงระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๑ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎกระทรวงระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๑

“การถ่ายพยาธิ” หมายความว่า วิธีกำจัดพยาธิที่อาศัยอยู่ภายในร่างกายสัตว์ เพื่อป้องกันอาการเจ็บป่วยจากการติดเชื้อพยาธิ

“การทำวัคซีน” หมายความว่า การนำวัคซีนเข้าสู่ตัวสัตว์ โดยวิธีการใดการหนึ่ง เช่น การฉีด หยอด แทะปีก ละลายน้ำให้สัตว์กิน สเปรย์ เป็นต้น

“การทดสอบโรค” หมายความว่า การทดสอบ หรือตรวจค้นหาโรค ที่ยังไม่ได้ปรากฏอาการของโรคให้เห็นชัดเจน

“การเลี้ยงไก่ในลักษณะครัวเรือนเพื่อการบริโภค” หมายความว่า การเลี้ยงไก่จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้บริโภคภายในครัวเรือนหรือระหว่างครัวเรือน

“การเลี้ยงไก่ในลักษณะฟาร์ม” หมายความว่า การเลี้ยงไก่ที่มีจำนวนการเลี้ยงมากกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป โดยเลี้ยงในบริเวณหรือสถานที่ที่ใช้เลี้ยงสัตว์ซึ่งกำหนดขอบเขตชัดเจน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการซื้อขาย และแลกเปลี่ยนสินค้า

“การเลี้ยงเป็ดในลักษณะไล่ทุ่ง” หมายความว่า การเลี้ยงเป็ดอยู่ในทุ่งนา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็ดอยู่อาศัยและหาอาหาร และมีการเคลื่อนย้ายที่อยู่ไปเรื่อย ๆ ไม่เป็นหลักแหล่ง

หมวด ๑

การถ่ายพยาธิ

ข้อ ๓ ให้มีการถ่ายพยาธิในสัตว์ประเภท โคนม โคเนื้อ กระบือ แพะ และ แกะ ในลูกสัตว์ครั้งแรก ตั้งแต่อายุ ๑ เดือน และครั้งต่อไปตามรายการถ่ายพยาธิ

หมวด ๒

การทำวัคซีน

ข้อ ๔ ให้มีการทำวัคซีนป้องกันโรคในสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย

(ก) โคนม โคเนื้อ กระบือ ให้ฉีดวัคซีนเข็มแรกในสัตว์อายุตั้งแต่ ๔ - ๖ เดือน โดยฉีด เข็มที่สองหลังจากฉีดวัคซีนเข็มแรกภายใน ๑ เดือน และฉีดเข็มต่อไปตามรอบบรรณรังค์ของกรมปศุสัตว์

(ข) แพะและแกะ ให้ฉีดวัคซีนตามรอบบรรณรังค์ของกรมปศุสัตว์

(ค) สุกรและหมูป่า ให้ฉีดวัคซีนปีละ ๒ ครั้ง หรือตามรายการทำวัคซีนป้องกัน โรคปากและเท้าเปื่อยของสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งกำหนด

(๒) วัคซีนป้องกันโรคเฮโมรายิกเซปติซีเมีย ในกระบือ ให้ฉีดวัคซีนเข็มแรกในสัตว์อายุตั้งแต่ ๔ - ๖ เดือน และให้ฉีดวัคซีนเข็มต่อ ๆ ไป ปีละ ๑ ครั้ง ตามรอบบรรณรังค์ของกรมปศุสัตว์

(๓) วัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล

(ก) การเลี้ยงไก่ในลักษณะคร้วเรือนเพื่อการบริโภค ให้ทำวัคซีนตามรายการทำวัคซีน ป้องกันโรคนิวคาสเซิลทุก ๆ ๓ เดือน ตามรอบบรรณรังค์ของกรมปศุสัตว์

(ข) การเลี้ยงไก่ในลักษณะฟาร์ม ให้ทำวัคซีนตามรายการทำวัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิล ของสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งกำหนด

(๔) วัคซีนป้องกันกาฬโรคเป็ด กรณีการเลี้ยงเป็ดในลักษณะไล่ทุ่ง ให้ทำวัคซีนตามรายการ ทำวัคซีนป้องกันกาฬโรคเป็ดทุก ๆ ๖ เดือน ตามรอบบรรณรังค์ของกรมปศุสัตว์

(๕) วัคซีนป้องกันโรคคหิวคอตสุกร ในสุกรและหมูป่า ให้ฉีดวัคซีนปีละ ๑ ครั้ง หรือตามรายการ ทำวัคซีนป้องกันโรคคหิวคอตสุกรของสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ หรือผู้ประกอบการวิชาชีพสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งกำหนด

(๖) วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้า ในสุนัขและแมว ให้ฉีดวัคซีนเข็มแรกในสัตว์อายุตั้งแต่ ๒ เดือนขึ้นไป แต่ไม่เกิน ๔ เดือน และฉีดวัคซีนเข็มต่อไปตามระยะเวลาที่กำหนดในใบรับรองการฉีดวัคซีน

หมวด ๓
การทดสอบโรค

ข้อ ๕ ให้มีการทดสอบโรคในสัตว์ ดังต่อไปนี้

- (๑) โคนม ให้มีการทดสอบโรค布鲁เซลลาและทดสอบวัณโรคในสัตว์อายุตั้งแต่ ๒ ปีขึ้นไป ปีละ ๑ ครั้ง
กรณีเป็นฟาร์มปลอดโรค布鲁เซลลาและวัณโรคระดับ A ให้มีการทดสอบโรค ๒ ปีครั้ง
- (๒) แพะ แกะ ให้มีการทดสอบโรค布鲁เซลลาในสัตว์อายุตั้งแต่ ๔ เดือนขึ้นไป ปีละ ๑ ครั้ง
- (๓) การเลี้ยงไก่ในลักษณะฟาร์มหรือในฟาร์มที่ผ่านการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี
ด้านปศุสัตว์ (GAP) ให้มีการสุ่มตรวจภูมิคุ้มกันโรคนิวคาสเซิล
- (๔) สุนัข แมว ในฟาร์มพ่อแม่พันธุ์ ให้มีการทดสอบโรค布鲁เซลลา ในสัตว์อายุตั้งแต่ ๖ เดือนขึ้นไป
ปีละ ๑ ครั้ง
- (๕) ม้า ให้มีการทดสอบโรคโลหิตจางติดเชื้อในม้าในสัตว์อายุตั้งแต่ ๓ เดือน ขึ้นไป ปีละ ๑ ครั้ง

หมวด ๔
การจดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค

ข้อ ๖ ให้มีการจดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค หรือจดบันทึกข้อมูล
ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๒

สรวิศ ธานีโต
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะ และอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่เกิดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ จึงต้องกำหนดจำนวนสัตว์หรือซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้มีความถูกต้องและเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ประกาศนี้

“ยานพาหนะ” หมายถึง ยานพาหนะใด ๆ ที่ใช้ขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์ และให้หมายความรวมถึง ส่วนพ่วงของยานพาหนะนั้น

“ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้าย” หมายความว่า ภาชนะบรรจุ วัสดุที่ใช้บรรจุสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ว่าด้วยการใส่ ชั่งหรือด้วยวิธีการใด ๆ รวมถึงอุปกรณ์อื่นใดที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

“การเคลื่อนย้ายสัตว์” หมายความว่า การจับ บังคับ หรือวิธีการใด ๆ ในการนำสัตว์เข้า ออก หรือขังในภาชนะ การขนส่งรวมถึงการนำสัตว์ขึ้นหรือลงยานพาหนะ

“การเคลื่อนย้ายซากสัตว์” หมายความว่า การนำซากสัตว์ขึ้นหรือลงยานพาหนะเพื่อนำไปยังอีกสถานที่หนึ่ง

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ที่มีชีวิตหรือที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า สิ่งขับถ่ายจากสัตว์ สารคัดหลั่ง ขนสัตว์ และสิ่งใดที่ออกจากตัวสัตว์ หรือสิ่งปนเปื้อนที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์หรือเกิดจากธรรมชาติในขณะทำการขนส่ง

หมวด ๑

จำนวนสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะ และอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์

ข้อ ๓ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของสัตว์จำนวนตั้งแต่หนึ่งตัวขึ้นไป ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) มีขนาดเหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์ สามารถป้องกันสัตว์หลบหนีขณะมีการเคลื่อนย้ายสัตว์

(ข) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ค) ใช้วัสดุรองบนพื้นเพื่อช่วยดูดซับสิ่งขับถ่าย และป้องกันการลื่นได้

(ง) มีการป้องกันไม่ให้สิ่งปฏิกูลกระเด็น ไหลหรือฟุ้งกระจายออกนอกยานพาหนะในระหว่างการเคลื่อนย้ายสัตว์

(จ) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะก่อนและหลังการเคลื่อนย้าย

(ฉ) ห้ามมิให้ยานพาหนะเข้าฟาร์มในช่วงที่มีการเกิดโรคระบาดในพื้นที่โดยเด็ดขาด

(๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ไม่มีสิ่งแหลมคมหรือเป็นอันตรายที่จะก่อการบาดเจ็บกับสัตว์

(ข) สามารถป้องกันสัตว์หลบหนีขณะมีการเคลื่อนย้ายสัตว์

(ค) มีการลดการสัมผัสระหว่างสัตว์กับสิ่งปฏิกูลในระหว่างการเคลื่อนย้ายสัตว์ตามความเหมาะสม

(ง) สามารถทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรกและสิ่งปฏิกูลมีอากาศถ่ายเทสะดวก และไม่ทำให้สัตว์ทรมานขณะขนส่ง

(จ) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ภาชนะบรรจุอย่างสม่ำเสมอทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานโดยทันที

หมวด ๒

จำนวนซากสัตว์ ลักษณะของยานพาหนะ
และอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายซากสัตว์

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ให้เจ้าของซากสัตว์ปฏิบัติ
ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในซากสัตว์ประเภทเนื้อ เครื่องใน กระดูก เขา และหนัง ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๑.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ข) ไม่ให้ซากสัตว์สัมผัสพื้นหรือผนังของยานพาหนะ และป้องกันไม่ให้ซากสัตว์ร่วง
หรือหล่นจากยานพาหนะ

(ค) มีการป้องกันไม่ให้สิ่งปฏิกูลกระเด็นหรือไหลออกนอกยานพาหนะในระหว่าง
การเคลื่อนย้าย

(ง) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์

(จ) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะก่อนและหลังการเคลื่อนย้าย

(ฉ) ห้ามมิให้ยานพาหนะเข้าฟาร์มในช่วงที่มีการเกิดโรคระบาดในพื้นที่โดยเด็ดขาด

(๑.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายซากสัตว์มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ใช้วัสดุที่สะอาด ป้องกันไม่ให้สัตว์พาหนะนำโรคสัมผัสซากสัตว์

(ข) สามารถทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรก
และสิ่งปฏิกูล

(ค) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานโดยทันที

(๒) ในซากสัตว์ประเภทน้ำนม ตั้งแต่ ๑ ถึงขึ้นไป

(๒.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ข) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่น

(ค) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะก่อนและหลังการเคลื่อนย้าย

(๒.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สามารถทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรก
และสิ่งปฏิกูล

(ข) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคทุกครั้งภายหลังใช้งาน

(๓) ในซากสัตว์ประเภทมูลสัตว์ ตั้งแต่ ๑๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๓.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ข) สามารถป้องกันไม่ให้มูลสัตว์ร่วงหรือหล่นจากยานพาหนะ หรือฟุ้งกระจาย

(ค) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ชนิดอื่น

(ง) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะก่อนและหลังเข้า - ออก

จากฟาร์มรวมถึงก่อนและหลังการเคลื่อนย้าย

(จ) ห้ามมิให้ยานพาหนะเข้าฟาร์มในช่วงที่มีการเกิดโรคระบาดในพื้นที่โดยเด็ดขาด

(๓.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) เป็นภาชนะที่ปิด ป้องกันการฟุ้งกระจายของมูลสัตว์ขณะเคลื่อนย้าย

(ข) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานโดยทันที

(๔) ในซากสัตว์ประเภทไข่วัสดุ ตั้งแต่ ๓,๐๐๐ ฟองขึ้นไป และซากสัตว์ประเภทไข่วัสดุคั่ว และไข่วัสดุ ตั้งแต่ ๑ ฟองขึ้นไป

(๔.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ข) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์

(ค) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อภายหลังการเคลื่อนย้ายหรือขนส่ง

(ง) ปิดมิดชิดสามารถป้องกันการฟุ้งกระจายหรือการปนเปื้อนจากสิ่งปฏิกูลกระเด็น

หรือไหลออกนอกยานพาหนะในและระหว่างการเคลื่อนย้ายได้

(จ) มีการฆ่าเชื้อโรคก่อนเข้า - ออกฟาร์ม และห้ามมิให้ยานพาหนะเข้าฟาร์มในช่วง

ที่เกิดโรคระบาดในพื้นที่โดยเด็ดขาด

(๔.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สามารถทำความสะอาดและฆ่าเชื้อได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรกและสิ่งปฏิกูล

(ข) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานทันที

(ค) กรณีไข่วัสดุคั่วและไข่วัสดุ ให้บรรจุในภาชนะที่มิดชิด

(๕) ในซากสัตว์ประเภทรังนกอีแอ่น

(๕.๑) ยานพาหนะ สำหรับรังนกอีแอ่นตั้งแต่ ๕๐ กิโลกรัมขึ้นไป มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน

(ข) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์

(ค) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อภายหลังการเคลื่อนย้ายหรือขนส่ง

(ง) ปิดมิดชิดสามารถป้องกันการฟุ้งกระจายหรือการปนเปื้อนจากสิ่งปฏิกูลกระเด็น

หรือไหลออกนอกยานพาหนะในและระหว่างการเคลื่อนย้ายได้

(๕.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสำหรับรั้งนกอีแอ่นตั้งแต่ ๕๐ กิโลกรัมขึ้นไป มีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (ก) มีภาชนะบรรจุที่ปิดมิดชิด
- (ข) สามารถทำความสะอาดและฆ่าเชื้อได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรกและสิ่งปนเปื้อน
- (ค) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานทันที

(๖) ในซากสัตว์ประเภทขนสัตว์ปีก ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๖.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน
- (ข) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์
- (ค) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อภายหลังการเคลื่อนย้ายหรือขนส่ง
- (ง) ปิดมิดชิดสามารถป้องกันการฟุ้งกระจายหรือการปนเปื้อนจากสิ่งปนเปื้อนที่กระเด็น

หรือไหลออกนอกยานพาหนะในและระหว่างการเคลื่อนย้ายได้

(๖.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (ก) สามารถทำความสะอาดและฆ่าเชื้อได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรกและสิ่งปนเปื้อน
- (ข) มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานทันที

(๗) ซากสัตว์ประเภทอื่น ๆ

(๗.๑) ยานพาหนะมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (ก) สภาพสมบูรณ์พร้อมใช้งาน
- (ข) ไม่ให้ซากสัตว์สัมผัสพื้นหรือผนังของยานพาหนะ และป้องกันไม่ให้ซากสัตว์ร่วง

หรือหล่นจากยานพาหนะ

(ค) มีการป้องกันไม่ให้สิ่งปนเปื้อนที่กระเด็นหรือไหลออกนอกรถในระหว่างการเคลื่อนย้าย

(ง) ไม่ใช่ยานพาหนะสำหรับเคลื่อนย้ายสัตว์

(จ) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะก่อนและหลังการเคลื่อนย้าย

(ฉ) ห้ามมิให้ยานพาหนะเข้าฟาร์มในช่วงที่มีการเกิดโรคระบาดในพื้นที่โดยเด็ดขาด

(๗.๒) ภาชนะบรรจุและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) ใช้วัสดุที่สะอาด ป้องกันไม่ให้สัตว์พาหะนำโรคสัมผัสซากสัตว์

(ข) สามารถทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคได้ง่าย ไม่หมักหมมสิ่งสกปรก

และสิ่งปนเปื้อน

(ค) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคทุกครั้งก่อนและหลังใช้งานโดยทันที

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในท้องที่ สัตว์ที่เคลื่อนย้ายไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบย้อนกลับไปยังตัวสัตว์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ มาตรา ๓๒ (๑) มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่กำหนดให้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

ท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๔ ให้ท้องที่ที่มีการประกาศเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในสัตว์ประเภทโคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะที่มีอายุมากกว่า ๔ เดือนทุกตัวที่เลี้ยงอยู่ในพื้นที่

ข้อ ๕ ให้ท้องที่ทั่วประเทศมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในสัตว์ประเภทโคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะ ที่มีอายุมากกว่า ๔ เดือนที่นำไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

หมวด ๒

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๖ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับโคเนื้อ แพะ และแกะ กำหนดให้เป็น เบอร์หูพลาสติกซึ่งมี ๒ ส่วน ได้แก่ เบอร์หูตัวเมีย และเบอร์หูตัวผู้ เพื่อนำทั้งสองส่วนนั้นมาประกบติดกัน เมื่อนำไปติดที่ใบหูของสัตว์ รายละเอียดของเบอร์หูและหมายเลขเบอร์หูเป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

สีของเบอร์หูพลาสติกแบ่งเป็น ๒ สี คือ

(๑) สีเหลือง ใช้สำหรับสัตว์ในพื้นที่ทั่วไป สัตว์ที่นำไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร

(๒) สีเขียว ใช้สำหรับสัตว์ในพื้นที่เขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิด ปากและเท้าเปื่อย

ข้อ ๗ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับโคนมเพศผู้ ให้ใช้เป็นเบอร์หูทองเหลือง ที่ส่วนปลายของเบอร์หูด้านหนึ่งเป็นตัวผู้ม้วนพับเข้าหากัน และปลายของเบอร์หูอีกด้านหนึ่งเป็นตัวเมีย มีลักษณะปลายมน และส่วนบนจะมีรูตรงกลาง เมื่อทำการหนีบแล้วจะล้อคปลายทั้งสองติดแนบ แยกออกจากกันไม่ได้ รายละเอียดของเบอร์หูทองเหลืองและหมายเลขเบอร์หูเป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

กรณีโคนมเพศผู้สามารถใช้เบอร์หูพลาสติกตามข้อ ๖ แทนหรือใช้ร่วมกันก็ได้ตามที่กรมปศุสัตว์ กำหนด

ข้อ ๘ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับโคนมเพศเมีย ให้ใช้เป็นเบอร์หูชนิดที่ ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) รายละเอียดของเบอร์หู ชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID และหมายเลขรหัส เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๙ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับกระบือ ได้แก่

(๑) ไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือ

(๒) เบอร์หูชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) รายละเอียดของไมโครชิปที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID และหมายเลขรหัส หรือ เบอร์หูชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID และหมายเลขรหัส เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ นอกจากลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับโคเนื้อ แพะ และแกะตามข้อ ๖ และโคนมเพศผู้ตามข้อ ๗ แล้ว ให้ใช้ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามข้อ ๙ ร่วมกันก็ได้

หมวด ๓

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๑ ให้สารวัตร สัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่ตัวสัตว์ ตามวิธีการที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๒ ตำแหน่งในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

(๑) เบอร์หูพลาสติก ให้ติดที่กลางใบหูด้านซ้ายของสัตว์

(๒) เบอร์หูทองเหลือง ให้ติดที่ขอบใบหูด้านซ้ายของสัตว์

(๓) ไมโครชิปที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ให้ฝังที่โคนหางด้านขวา หรือบริเวณอื่นตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) เบอร์หูชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ให้ติดที่ใบหูด้านซ้าย

ข้อ ๑๓ กรณีการนำสัตว์ประเภทโคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะจากต่างประเทศ เข้ามาในราชอาณาจักรทางเครื่องบินหรือทางเรือ ให้สารวัตรหรือสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ ณ ท่าเข้าดำเนินการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชั่วคราวแทนเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ แต่ต้องสามารถจำแนกสัตว์ได้เป็นรายตัว ทั้งนี้ รูปแบบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชั่วคราว เป็นไปตามที่ด่านกักกันสัตว์ท่าเข้านั้นกำหนด และเมื่อเคลื่อนย้ายสัตว์ถึงสถานที่กักกันสัตว์แล้ว จึงให้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๔ กรณีไม่สามารถติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ได้ เช่น สัตว์ดุร้าย โคชน โคลาน โคนสวยงาม ให้เจ้าของเก็บเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ไว้และให้สารวัตรหรือสัตวแพทย์ ดำเนินการบันทึกข้อมูลในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือฐานข้อมูลที่กรมปศุสัตว์กำหนด ตามข้อ ๒๐

หมวด ๔

ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๕ ให้กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดให้มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามข้อ ๔

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าของสัตว์รับผิดชอบราคาในการจัดหาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ สำหรับสัตว์ที่นำไปยังท้องที่จังหวัดอื่นและสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ตามข้อ ๕ ยกเว้นสัตว์นั้นมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แล้ว

ข้อ ๑๗ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ที่ดำเนินการภายใต้แผนงาน กิจกรรม หรือโครงการของกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าของเป็นผู้รับผิดชอบบราคาหรือได้รับยกเว้นราคาให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนด

หมวด ๕

การดำเนินการก่อนและหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๘ กรณีสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามข้อ ๔ ให้สารวัตร สัตวแพทย์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ โดยเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ในการควบคุมบังคับสัตว์ เพื่อนำสัตว์มาทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ หากไม่สามารถควบคุมสัตว์ได้ให้จัดทำซองบังคับสัตว์ เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติงานของสารวัตร สัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ด้วย

ข้อ ๑๙ กรณีสัตว์ที่นำไปยังท้องที่จังหวัดอื่นและสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร ให้สัตวแพทย์หรือสารวัตรสั่งให้เจ้าของทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้ ยกเว้นสัตว์นั้นมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แล้ว

ข้อ ๒๐ เมื่อมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แล้ว ให้สารวัตรหรือสัตวแพทย์บันทึกข้อมูลในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือฐานข้อมูลที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๒๑ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่ทำไว้ จะต้องไม่มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง แปรสภาพ ขูด หรือเพิ่มเติมข้อความใด ๆ หรือทำลายหรือตัดออก หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์

ข้อ ๒๒ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่ได้นำมาใช้แล้วจะต้องไม่มีการนำมาใช้ซ้ำอีก

ข้อ ๒๓ กรณีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หลุดหรือสูญหาย เจ้าของสัตว์จะต้องแจ้งและแสดงหลักฐานต่อปศุสัตว์อำเภอเพื่อพิจารณาทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้ใหม่ พร้อมลงข้อมูลในระบบ NID ทั้งนี้ จะต้องมีการมีพยานหลักฐานว่าเป็นสัตว์ที่เคยได้รับการติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์มาแล้ว

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิย สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในท้องที่ สัตว์ที่เคลื่อนย้ายไปยัง
ท้องที่จังหวัดอื่น และสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร มีประสิทธิภาพและสามารถ
ตรวจสอบย้อนกลับไปยังตัวสัตว์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ มาตรา ๓๒ (๑) มาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๖
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมาย
ประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐
ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ที่กำหนดให้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ผู้ผลิต” หมายความว่า ผู้ผลิตเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

“ผู้จำหน่าย” หมายความว่า ผู้จำหน่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

ท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๕ กำหนดให้ท้องที่ทั่วประเทศมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ในสัตว์ประเภท ช้าง
ม้า โคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะ ที่มีอายุตั้งแต่ ๔ เดือนขึ้นไป

หมวด ๒

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๖ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

(๑) ช้าง ให้ใช้เป็นไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือสมุดประจำตัวช้างตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือเอกสารหลักฐานระบุตัวตนของช้างตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กำหนดให้ใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้ร่วมกันก็ได้

(๒) ม้า ให้ใช้เป็นไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือสมุดประจำตัวม้าตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด กำหนดให้ใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้ร่วมกันก็ได้

(๓) โคเนื้อ ให้ใช้เป็นเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification)

(๔) โคนม ให้ใช้เป็นเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification)

(๕) กระบือ ให้ใช้เป็นไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) กำหนดให้ใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือใช้ร่วมกันก็ได้

(๖) แพะและแกะ กำหนดให้ใช้เป็นเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification)

ข้อ ๗ ลักษณะ รูปแบบ รายละเอียด และหมายเลขรหัส ของเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ประเภทไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือประเภทเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ให้เป็นไปตามท้ายประกาศนี้

ข้อ ๘ สีของเบอร์หูพลาสติกชนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) แบ่งเป็น ๒ สี คือ

(๑) สีเหลือง ใช้สำหรับสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดในพื้นที่ทั่วไป ที่มีเขตพื้นที่เขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด

(๒) สีเขียว ใช้สำหรับสัตว์ที่มีถิ่นกำเนิดในพื้นที่เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย หรือเขตกั้นชนโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย

หมวด ๓

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๙ ให้สัตวแพทย์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ทำหรือสั่งให้เจ้าของทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามวิธีที่กรมปศุสัตว์กำหนด เว้นแต่สัตว์นั้นมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์อยู่แล้ว ให้ดำเนินการตามข้อ ๑๒

เมื่อมีคำสั่งของสัตวแพทย์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของมีหน้าที่จัดหาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์และทำการติดที่ตัวสัตว์

ข้อ ๑๐ ให้ผู้ผลิต หรือผู้จำหน่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) ผลิต หรือจำหน่ายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการสั่งซื้อในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) โดยมีลักษณะ รูปแบบ รายละเอียดและหมายเลขรหัสเป็นไปตามท้ายประกาศนี้

(๒) นำรายละเอียดข้อมูลการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีการสั่งซื้อใส่ลงในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือระบบฐานข้อมูลอื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๑ ตำแหน่งในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

(๑) กรณีไมโครชิปแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ให้ฝังตรงตำแหน่งหลังกบหูข้างซ้ายของสัตว์ หรือโคนหางด้านขวาของสัตว์ หรือบริเวณอื่นบนตัวสัตว์ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๒) กรณีเบอร์พลาสติกขนิดที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ให้ติดตรงกลางใบหูสองข้างทั้งซ้ายและขวาของตัวสัตว์

ข้อ ๑๒ กรณีสัตว์ที่มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์อยู่แล้วก่อนที่ประกาศฉบับนี้จะผลใช้บังคับ ให้ใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่มีอยู่เดิมโดยอนุโลม หรือจะทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ใหม่ตามประกาศฉบับนี้ก็ได้

ข้อ ๑๓ กรณีการนำสัตว์ประเภทช้าง ม้า โคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะ จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรโดยทางเครื่องบินหรือทางเรือ ให้สัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ ณ ท่าเข้า ดำเนินการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชั่วคราวแทนเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามข้อ ๖ (๑) ถึง (๖) แต่ต้องสามารถจำแนกสัตว์ได้เป็นรายตัว ทั้งนี้ รูปแบบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชั่วคราวเป็นไปตามที่ด่านกักกันสัตว์ท่าเข้านั้นกำหนด และเมื่อเคลื่อนย้ายสัตว์ถึงสถานที่กักสัตว์แล้ว จึงให้ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามประกาศนี้

ข้อ ๑๔ กรณีที่ไม่สามารถติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ได้ เช่น สัตว์ดุร้าย โคชน โคลาน โคนายงาม ให้เจ้าของเก็บเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ไว้และให้แจ้งสัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์เพื่อดำเนินการตรวจสอบรับรองข้อมูล หากถูกต้องครบถ้วน ให้สัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์ ทำการบันทึกข้อมูลลงในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือระบบฐานข้อมูลอื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๔

ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๕ ให้กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดให้มีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ของทางราชการ หรือสัตว์ในโครงการของทางราชการ

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าของสัตว์รับผิดชอบราคาในการจัดหาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๗ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ที่ดำเนินการภายใต้แผนงาน กิจกรรม หรือโครงการของกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เจ้าของเป็นผู้รับผิดชอบราคาหรือได้รับยกเว้นราคาให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องนั้นกำหนด

หมวด ๕

การดำเนินการก่อนและหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์

ข้อ ๑๘ เมื่อมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชนิดไมโครชิพแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) หรือเบอร์พลาสติกชนิดส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification) ที่ตัวสัตว์แล้ว ให้เจ้าของสัตว์แจ้งสัตวแพทย์หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ทราบโดยทันที เพื่อตรวจสอบรับรองข้อมูล หากถูกต้องครบถ้วน ให้สัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์ ทำการบันทึกลงในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือระบบฐานข้อมูลอื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๙ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่ทำไว้จะต้องไม่มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลง แปรสภาพ เพิ่มเติมข้อความใด ทำลาย ตัดออก หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกและตรวจสอบสัตว์

ข้อ ๒๐ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ที่ถูกใช้แล้วจะต้องไม่มีการนำมาใช้ซ้ำอีก

ข้อ ๒๑ กรณีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ชำรุดหรือสูญหาย เจ้าของสัตว์จะต้องแจ้งและแสดงหลักฐานต่อสัตวแพทย์ สัตวแพทย์ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้สัตวแพทย์หรือสัตวแพทย์พิจารณาการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ให้ใหม่พร้อมทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือระบบฐานข้อมูลอื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนด ทั้งนี้ จะต้องมีการยืนยันหลักฐานว่าเป็นสัตว์ที่เคยได้รับการติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์มาแล้วก่อนหน้านี้

ข้อ ๒๒ การจำหน่าย จ่าย โอนกรรมสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของสัตว์ให้หมายความรวมถึง การจำหน่าย จ่าย โอนกรรมสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของเครื่องหมายประจำตัวสัตว์นั้นด้วย

เมื่อมีการจำหน่าย จ่าย โอนกรรมสิทธิ์ในการเป็นเจ้าของสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์คนใหม่ แจ้งพร้อมแสดงหลักฐานการจำหน่าย จ่าย โอนกรรมสิทธิ์นั้นกับสารวัตร สัตวแพทย์ หรือพนักงาน เจ้าหน้าที่ทันที

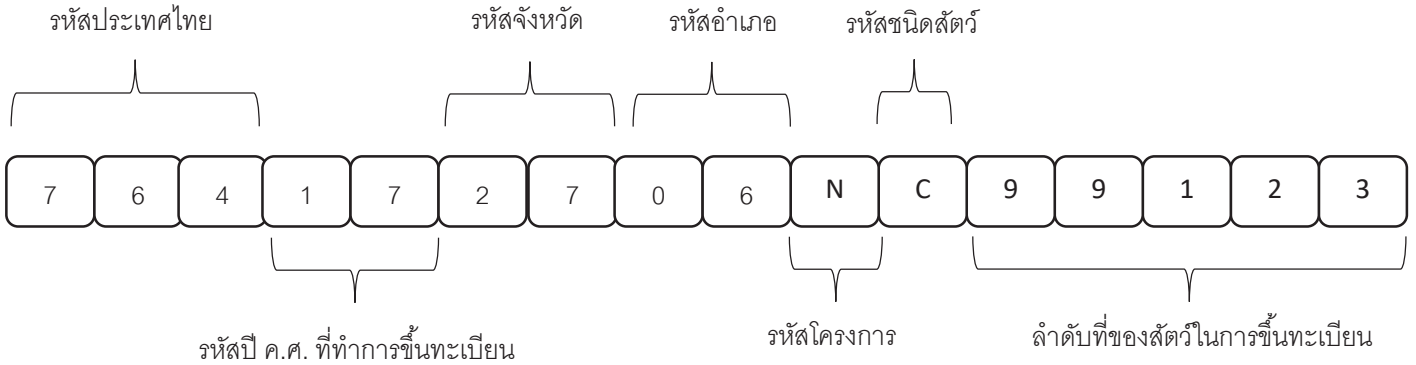
เมื่อสารวัตรหรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งตามวรรคก่อนแล้ว ให้ทำการตรวจสอบ แก้ไขเปลี่ยนแปลง และบันทึกรับรองข้อมูลในระบบการทำเครื่องหมายและขึ้นทะเบียนสัตว์แห่งชาติ (NID) หรือระบบฐานข้อมูลอื่นที่กรมปศุสัตว์กำหนดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งการจำหน่าย จ่าย โอนกรรมสิทธิ์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

อภิย์ สุทธิสังข์
อธิบดีกรมปศุสัตว์

เอกสารแนบท้ายประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่องกำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. 2561

1. รายละเอียดรหัสเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ประเภทไมโครชิพแบบฝังในตัวสัตว์ที่ส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบ RFID (Radio Frequency Identification)

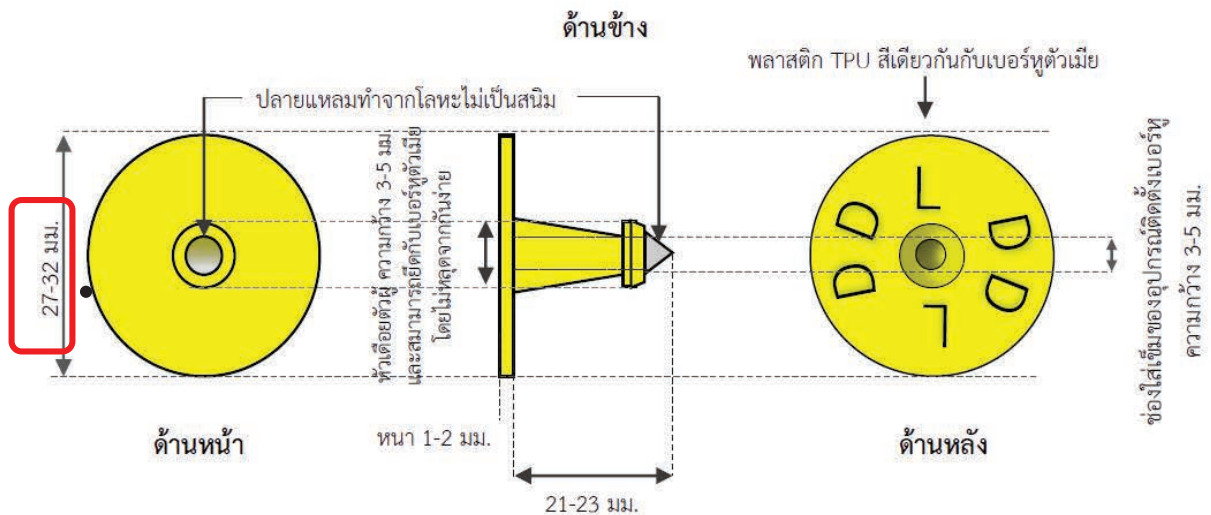

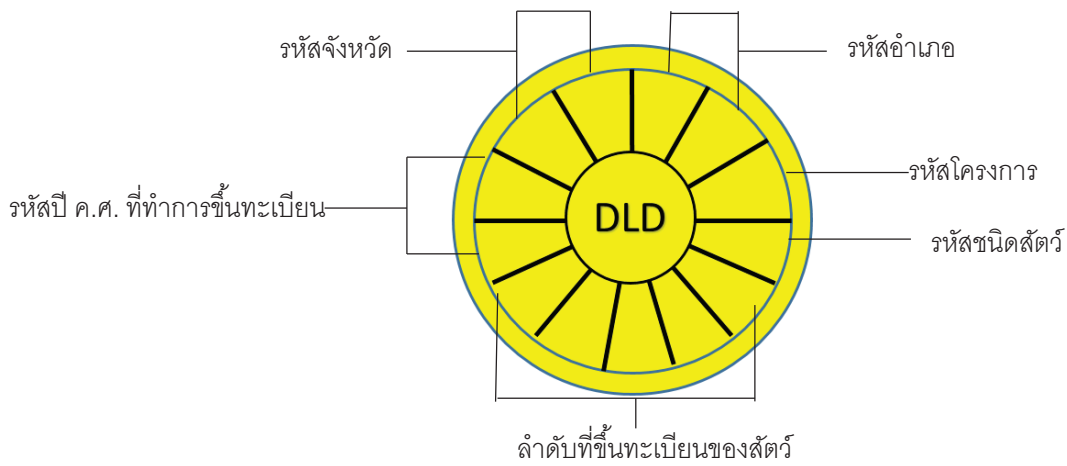
2. ลักษณะ รูปแบบ รายละเอียดและหมายเลขรหัสเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ประเภทเบอร์หูพลาสติกชนิดส่งสัญญาณคลื่นความถี่วิทยุระบบRFID (Radio Frequency Identification)

2.1 สำหรับโคเนื้อ โคนม และกระบือ ประกอบด้วย

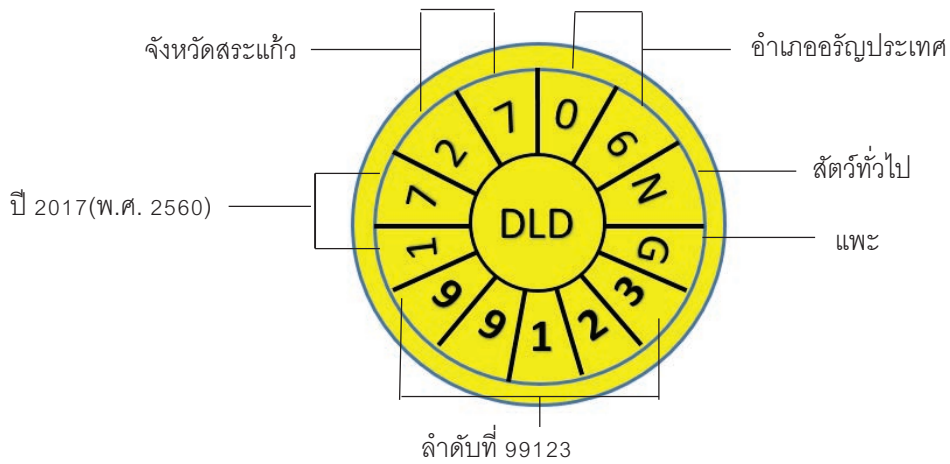
เบอร์หูตัวผู้ ทำมาจากวัสดุเทอร์โมพลาสติกโพลียูรีเทน (Thermoplastic Polyurethane, TPU) โดยมีอักษรรุ่น DLD ที่ด้านหลังมีเดือยปลายแหลมของเดือยทำจากโลหะไม่เป็นสนิม สามารถยึดกับกลไกการล็อกของเบอร์หูตัวเมียได้

ขนาด ลักษณะ และรูปแบบตัวอักษรบนเบอร์หูตัวผู้เป็นไปตามภาพประกอบ

ตัวอย่าง

อ่านรหัส : แพะทั่วไป ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนสัตว์ลำดับที่ 99123 ของปี ค.ศ. 2017 (พ.ศ. 2560) ในพื้นที่อำเภอ อรัญประเทศ จังหวัดสระแก้วของประเทศไทย

รายละเอียดหมายเลขรหัส ตามระบบเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แห่งชาติ

1. รหัส ประเทศไทย ให้ใช้หมายเลข 764 ตามมาตรฐาน ISO 11784/11785 ซึ่งการใช้รหัสประเทศ (764)
2. รหัส ปี ให้ใช้หมายเลข สองตัวหลังของ ปีคริสต์ศักราช ที่ทำการขึ้นทะเบียน
3. รหัส อำเภอ จังหวัด ให้ใช้รูปแบบ รหัส 4 ตัว จากระบบการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์แห่งชาติ
4. รหัสชนิดสัตว์ และ รหัสโครงการ มีรายละเอียด ดังนี้

โครงการ	รหัส ISO	รหัส NID
สัตว์ธนาคารโค - กระบือ	01	B
สัตว์นำเข้า	02	I
สัตว์โครงการโคเนื้อสร้างอาชีพ (โคบาลบูรพา)	03	M
สัตว์ทั่วไป	04	N
สัตว์การกีฬาและสันนาการ	05	S
สัตว์โครงการปรับเปลี่ยนพื้นที่ทำนาไม่เหมาะสม	06	P

ชนิดสัตว์	รหัส ISO	รหัส NID
ช้าง	0	E
ม้า	9	H
โคเนื้อ	1	C
โคนม	2	D
กระบือ	3	B
แพะ	4	G
แกะ	5	S

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดท้องที่ ชนิดซากสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์
ลักษณะ การยกเว้นราคา และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
สำหรับซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด รวมทั้งการตรวจสอบซากสัตว์ชนิดโค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการบริโภคของคนหรือสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศฉบับนี้

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ชนิดโค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการบริโภคของคนหรือสัตว์ แต่ไม่รวมถึงซากสัตว์ที่นำเข้ามาในลักษณะติดตัวผู้โดยสาร (Hand Carry)

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าท่าหรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ภาชนะหรือสิ่งห่อหุ้มซากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบซากสัตว์

ข้อ ๓ กำหนดให้ทุกท้องที่ทั่วราชอาณาจักรต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ชนิดโค กระบือ แพะ แกะ สุกร กวาง ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการบริโภคของคนหรือสัตว์

ทั้งนี้ ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ให้ใช้ตามแนบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๔ เจ้าของซากสัตว์มีหน้าที่ทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่ภาชนะหรือสิ่งห่อหุ้มที่บรรจุซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร ภายในระยะเวลา และสถานที่ตามที่สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าท่ากำหนด โดยอยู่ภายใต้การควบคุมของสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้า หรือสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ในท้องที่

ทั้งนี้ ให้เจ้าของซากสัตว์ได้รับยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อภิสิทธิ์สังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรบางประเภท
แนบท้ายประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่ ชนิดซากสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
สำหรับซากสัตว์ ลักษณะ การยกเว้นราคา และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
สำหรับซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๙

ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

เป็นแผ่นสติ๊กเกอร์ขนาด กว้าง ๔ เซนติเมตร ยาว ๗ เซนติเมตร สามารถติดกับวัตถุได้ทุกชนิด
ข้อความที่พิมพ์บนสติ๊กเกอร์เห็นได้ชัดเจนไม่เลอะเลือน ไม่เปื่อยขาดเมื่อถูกน้ำ พื้นสติ๊กเกอร์เป็นกระดาษสีขาว
ไม่มัน มีรอยกรีดตามแนวยาวหากมีการลอกออกแผ่นสติ๊กเกอร์จะฉีกขาดไม่สามารถนำมาใช้ซ้ำได้อีก บนแผ่น
สติ๊กเกอร์พิมพ์ข้อความและเครื่องหมาย ดังนี้

บรรทัดแรก : พิมพ์ตัวอักษรโรมัน DLD สีฟ้าเข้ม ขนาดตัวอักษรสูง ๑.๗ เซนติเมตร
ยาว ๔.๗ เซนติเมตร

ถัดไปพิมพ์เครื่องหมายในระบบคิวอาร์โค้ด สีดำ ความสูง ๑.๗ เซนติเมตร ความยาว
๑.๗ เซนติเมตร

บรรทัดที่สอง : พิมพ์ตัวอักษรโรมัน APPROVED สีเขียวเข้ม ความสูง ๐.๗ เซนติเมตร
ความยาว ๖.๗ เซนติเมตร

บรรทัดที่สาม : พิมพ์ตัวอักษรโรมัน ๑ ตัว (ไล่เรียงเริ่มจาก A ถึง Z) ตามด้วยตัวเลขอารบิก
จำนวน ๙ หลัก สีดำ ความสูง ๐.๗ เซนติเมตร

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง การทำเครื่องหมายซากสัตว์ประเภทงาช้าง และการทำบัตรกำกับลักษณะงาช้าง

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์และการตรวจสอบประวัติของงาช้าง ก่อนการเคลื่อนย้ายไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ตลอดจนสามารถตรวจสอบย้อนกลับแหล่งที่มาของงาช้างได้

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์ หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ ๓ วิธีการทำเครื่องหมายซากสัตว์ประเภทงาช้าง และบัตรกำกับลักษณะงาช้าง

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่ทำเครื่องหมายซากสัตว์ประเภทงาช้าง โดยพิจารณาตรวจสอบ แหล่งที่มาของงาช้างอย่างละเอียด ต้องไม่เป็นงาช้างที่มาจากท้องที่ที่มีการระบาดของโรคระบาด หรือมีความเสี่ยงของโรคระบาด และงาช้างนั้นต้องมาจากช้างที่มีตัวรูปพรรณตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ และมีเอกสารรับรองจากนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ

(๒) การทำเครื่องหมายซากสัตว์ประเภทงาช้าง ให้ทำเครื่องหมายที่งาช้างโดยวิธีการตอกหมายเลข ลงบนผิวงาช้างให้เห็นชัดเจนตามหมายเลขเครื่องหมายที่แนบท้ายประกาศนี้

(๓) เมื่อดำเนินการทำเครื่องหมายซากสัตว์ตาม (๒) แล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่จัดทำบัตร กำกับลักษณะงาช้างตามแบบที่แนบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

อรรถ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

การทำเครื่องหมายข้างด้วยวิธีการตอกเลข

การกำหนดหมายเลขเครื่องหมายประจำตัวชาวส้วสำหรับข้าง
ประกอบด้วยตัวเลข ๑ ชุด ดังนี้

๑ ๒ ๓ ๔ ๕

X/XXXX/YYY/XXXXX/ XX.X

(ร.๓ หรือ ร.๔/รหัสจังหวัด รหัสอำเภอ/ปี พ.ศ./Running Number/น้ำหนัก)

ตัวอย่าง

ข้าง ๑ ท่อน น้ำหนัก ๑๐.๑ ขออนุญาตเคลื่อนย้าย (ร.๔) จากต้นทางที่สุรินทร์ อำเภอท่าตูม ในปี
พ.ศ. ๒๕๕๕ (เป็นท่อนที่ ๑๕ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๕) สามารถกำหนดหมายเลขเป็น

๔๓๒๐๓๒๕๕๕๐๐๑๕ ๑๐.๑

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง การขออนุญาต การออกใบอนุญาต วิธีการนำเข้า ส่งออก
หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์ออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ การขออนุญาต การออกใบอนุญาต รวมทั้งวิธีการนำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ให้ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในประกาศฉบับนี้

หมวด ๑

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์
เข้ามาในราชอาณาจักร

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร ให้ยื่นคำขอพร้อมเอกสาร ประกอบคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท่าขนนั้น ผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ โดยให้ยื่นคำขอก่อนที่จะนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการ ทั้งนี้ ให้เอกสารประกอบคำขอ ประกอบด้วย

ก. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออนุญาต

ข. กรณีไม่ได้ยื่นคำขอด้วยตนเองให้ส่งหนังสือมอบอำนาจและปิดอากรแสตมป์ ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

ค. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนวัตถุประสงคฺ์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคล ผู้ขออนุญาต (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)

ง. สำเนาหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์เอกชนภายหลัง การนำเข้า ซึ่งผ่านการตรวจรับรองตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ (กรณีผู้ขออนุญาตประสงค์จะนำสัตว์ หรือซากสัตว์ที่นำเข้าไปกักกันเพื่อการตรวจโรคระบาดหรือตรวจโรคระบาด ณ สถานกักกันสัตว์ หรือที่พักซากสัตว์ที่มีชื่อของกรมปศุสัตว์)

จ. กรณีเป็นการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อการค้า ต้องแนบสำเนาใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ หรือสำเนาใบอนุญาตทำการค้า หรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ ประเภทเพื่อนำเข้าในราชอาณาจักร หรือประเภท เพื่อนำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี

ฉ. หลักฐานประกอบอื่นที่จำเป็นแล้วแต่กรณี

การยื่นคำขอและเอกสารประกอบคำขอตามวรรคแรก ไม่ใช่บังคับแก่กรณีที่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ ที่นำติดตัวเข้ามา (Hand Carry) โดยอยู่ในดุลพินิจของสัตวแพทย์ประจำท่าเข้า ซึ่งอนุโลมให้เจ้าของสัตว์ หรือซากสัตว์สามารถยื่นใบขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรขณะที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ เข้ามาในราชอาณาจักรก็ได้ แต่ผู้ขออนุญาตต้องแสดงเอกสารประกอบคำขอตามที่สัตวแพทย์ประจำท่า เข้ากำหนดครบถ้วน

ข้อ ๔ กรณีที่เป็นการขออนุญาตนำเข้าในราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อการค้า ผู้ขออนุญาตนำเข้าต้องจัดให้มีการเชิญเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์เพื่อเดินทางไป ตรวจสอบแหล่งผลิตสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว ณ ประเทศแหล่งกำเนิดสัตว์หรือซากสัตว์นั้น โดยกำหนดให้มีอายุการรับรองแหล่งผลิตสัตว์หรือซากสัตว์คราวละ ๓ ปี นับแต่วันที่กรมปศุสัตว์ มีหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบ เมื่อพ้นกำหนดอายุการรับรอง หากผู้ขออนุญาตยังคงมีความประสงค์ จะนำสัตว์หรือซากสัตว์จากแหล่งกำเนิดดังกล่าวเข้าในราชอาณาจักรต้องได้รับการตรวจสอบและรับรอง แหล่งผลิตสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ทั้งนี้ ในกรณีที่อธิบดีกรมปศุสัตว์เห็นควรผ่อนผันเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย อธิบดีกรมปศุสัตว์ มีอำนาจสั่งผ่อนผันการปฏิบัติได้ตามสมควร

ข้อ ๕ หากสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าตรวจสอบพบว่าคำขอและเอกสารประกอบคำขอ ตามข้อ ๓ ไม่ถูกต้องครบถ้วน จำเป็นต้องเรียกเอกสารประกอบคำขอเพิ่มเติม หรือจำเป็นต้องหารือ และได้รับการวินิจฉัยจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอทราบถึงเหตุ ดังกล่าวผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์หรือโดยวิธีอื่นโดยไม่ชักช้า

หากสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานประกอบคำขอตามข้อ ๓ ถูกต้องแล้ว ให้พิจารณาว่าสัตว์หรือซากสัตว์นั้นต้องไม่ได้นำมาจากท้องที่ที่มีการประกาศชะลอ หรือประกาศห้ามการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จากนั้นจึงจัดทำเอกสารใบแจ้งอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรเสนอต่อ อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบแจ้งอนุมัติให้นำสัตว์ หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (Import Permit) พร้อมเงื่อนไขการนำเข้า (Requirement)

ใบแจ้งอนุมัติให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรมีอายุหกสิบวัน นับแต่วันที่ออก และให้ผู้รับอนุมัติจ่ายค่าธรรมเนียมใบคำขอ ตามอัตราที่กฎหมายกำหนดให้แก่สัตวแพทย์ประจำท่าเข้า แล้วรับใบแจ้งอนุมัติให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรพร้อมเงื่อนไขการนำเข้าส่งไปให้

หน่วยงานของรัฐบาลที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสุขภาพสัตว์หรือสุขศาสตร์ซากสัตว์ของประเทศที่จะนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมา ในการนี้ให้ผู้รับอนุมัติลงลายมือชื่อเป็นหลักฐานว่าได้รับเอกสารจากสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าแล้วด้วย

ข้อ ๖ เมื่อใกล้วันที่สัตว์หรือซากสัตว์จะถูกลำเลียงมาถึงท่าเข้าให้ผู้รับอนุมัติแจ้งยืนยันรายละเอียดการนำเข้าต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเกี่ยวกับ

(๑) วัน เวลา ที่นำเข้า และ

(๒) เทียบบิน เทียบเรือ หรือเทียบขบวนรถไฟ หรือทะเบียนยานพาหนะที่ใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร

ข้อ ๗ ในการนำสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักรโดยการขนส่งทางอากาศยานหรือทางเรือ เจ้าของหรือผู้ควบคุมอากาศยานหรือเรือมีหน้าที่จะต้องแจ้งรายการสินค้าประเภทสัตว์หรือซากสัตว์ ที่บรรทุกมากับอากาศยานหรือเรือนั้นให้กับสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าทราบก่อนที่อากาศยานหรือเรือนั้นจะเดินทางมาถึงท่าเข้า

ข้อ ๘ เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์เดินทางมาถึงท่าเข้าให้ผู้รับอนุมัติแสดงใบแจ้งอนุมัติให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร และหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ (Health Certificate) ฉบับต้นฉบับ มีข้อความรายละเอียดเป็นภาษาอังกฤษซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐบาลที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสุขภาพสัตว์หรือสุขศาสตร์ซากสัตว์ของประเทศที่นำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมา เพื่อใช้แสดงต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้า

กรณีหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์เป็นภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ ให้ผู้รับอนุมัติดำเนินการให้มีการแปลเอกสารเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษโดยผู้แปลลงลายมือชื่อรับรองข้อความที่แปลพร้อมแนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แปล แล้วนำมาแสดงต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้า

ข้อ ๙ ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าดำเนินการตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ที่มีการนำเข้ามา โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เมื่อได้ปฏิบัติตามความในวรรคแรกโดยครบถ้วนถูกต้อง และตรวจไม่พบว่าสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดแล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเสนอต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรเพื่อมอบให้แก่ผู้นำเข้า พร้อมทั้งเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าว

ใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรมีอายุเจ็ดวันนับแต่วันที่ออก

ข้อ ๑๐ สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรโดยปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามความในหมวดนี้ อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายจะผ่อนผันอนุญาตให้นำเข้าตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ก็ได้

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ผู้นำเข้ารายใดได้รับใบอนุญาตนำสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักรแล้ว หากสัตว์แพทย์ประจำท่าเข้าเห็นว่าในขณะนั้นกำลังมีโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีโรคระบาดในท้องที่ที่จะมีการนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเข้ามา ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเสนอต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายเพื่อพิจารณาสั่งระงับการนำเข้าดังกล่าว ในการนี้ผู้นำเข้ามีสิทธิรับคืนเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าว

หมวด ๒

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๒ ผู้ใดประสงค์จะส่งสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำขอและเอกสารประกอบคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำท่าออกผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ โดยให้เอกสารประกอบคำขอ ประกอบด้วย

ก. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออนุญาต

ข. กรณีไม่ได้ยื่นคำขอด้วยตนเองให้แสดงหนังสือมอบอำนาจและปิดอากรแสตมป์ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

ค. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนวัตถุประสงค์และผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)

ง. สำเนาหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์เอกชนก่อนการส่งออกซึ่งผ่านการตรวจรับรองตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ (กรณีผู้ขออนุญาตแจ้งว่าจะนำสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าไปกักสังเกตอาการของโรคระบาดหรือตรวจโรคระบาด ณ สถานกักกันสัตว์หรือที่พักซากสัตว์ที่มีไซของกรมปศุสัตว์)

จ. กรณีเป็นการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรเพื่อการค้า ต้องแนบสำเนาใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ หรือสำเนาใบอนุญาตทำการค้า หรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ ประเภทเพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักรหรือประเภท เพื่อการนำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่กรณี หรือใบอนุญาตขายจำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อ สำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ ประเภทเพื่อการส่งออกนอกราชอาณาจักร

ฉ. ถ้าเป็นสัตว์ที่ต้องมีตัวรูปพรรณตามกฎหมาย ต้องมีตัวรูปพรรณแสดงกรรมสิทธิ์
แนบคำขอสำหรับสัตว์ที่ส่งออกนั้นด้วย

ช. เอกสารอื่น เช่น หนังสืออนุญาตให้ส่งสัตว์หรือซากสัตว์จากประเทศไทยไปยัง
ประเทศปลายทาง และเงื่อนไขการนำเข้าสัตว์หรือซากสัตว์จากประเทศปลายทาง เป็นต้น

ข้อ ๑๓ ให้สัตวแพทย์ประจำทำออกดำเนินการตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ที่จะส่งออก
โดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงออกตามความในมาตรา ๓๒ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับเงื่อนไขการนำเข้าของประเทศปลายทาง

เมื่อได้ปฏิบัติตามความในวรรคแรกโดยครบถ้วนถูกต้องแล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำทำออกเสนอ
ต่ออธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายเพื่อพิจารณาออกใบอนุญาตนำสัตว์
ออกนอกราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรและหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์
หรือหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์เพื่อมอบให้แก่ผู้ส่งออกสำหรับนำไปแสดงต่อหน่วยงานของรัฐบาล
ที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสุขภาพสัตว์หรือสุขศาสตร์ซากสัตว์ของประเทศปลายทางที่จะนำสัตว์
หรือซากสัตว์นั้นไป และให้สัตวแพทย์ประจำทำออกจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าวจากผู้ส่งออก

ใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร
มีอายุเก้าวันนับแต่วันที่ออก

ข้อ ๑๔ สัตว์หรือซากสัตว์ที่ผู้ส่งออกได้รับใบอนุญาตนำสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร
หรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักรแล้ว ในกรณีที่สัตวแพทย์ประจำทำออกสั่งระงับ
การส่งออก หรือไม่อาจส่งออกได้ด้วยเหตุใด ๆ ก็ดี ให้ผู้ส่งออกมีสิทธิรับคืนเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตดังกล่าว

ข้อ ๑๕ สัตว์หรือซากสัตว์ที่ส่งออกนอกราชอาณาจักรโดยปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามความ
ในหมวดนี้ อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายจะผ่อนผันอนุญาตให้ส่งออก
ตามเงื่อนไขที่กำหนดให้ก็ได้

หมวด ๓

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์
ผ่านราชอาณาจักร

ข้อ ๑๖ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ยื่นคำขอและเอกสารประกอบคำขอต่อสัตวแพทย์ประจำทำเข้า ผ่านทางระบบ
ออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ ก่อนกำหนดวันที่สัตว์หรือซากสัตว์จะมาถึงยังท่าเข้า
ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันทำการ โดยให้เอกสารประกอบคำขอประกอบด้วย

ก. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือสำเนาหนังสือเดินทางของผู้ขออนุญาต

ข. กรณีไม่ได้ยื่นคำขอด้วยตนเองให้แสดงหนังสือมอบอำนาจและปิดอากรแสตมป์ตามอัตราที่กฎหมายกำหนด โดยให้แนบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้มอบอำนาจและผู้รับมอบอำนาจมาด้วย

ค. สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลและผู้มีอำนาจลงชื่อแทนนิติบุคคลผู้ขออนุญาต (กรณีนิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาต)

ง. สำเนาหนังสือสั่งซื้อสินค้าของประเทศปลายทาง (Invoice) ฉบับภาษาอังกฤษ

จ. สำเนาหนังสืออนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในประเทศ (Import Permit) ฉบับภาษาอังกฤษ ซึ่งออกโดยหน่วยงานของรัฐบาลประเทศปลายทาง

ฉ. กรณีเป็นการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรเพื่อการค้า ต้องแนบสำเนาใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ หรือสำเนาใบอนุญาตทำการค้า หรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ ประเภทเพื่อนำเข้าใน หรือประเภทเพื่อนำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร

ข้อ ๑๗ การตรวจสอบและออกใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าปฏิบัติตามความในหมวด ๑ โดยอนุโลม

เมื่อสัตว์หรือซากสัตว์เคลื่อนย้ายจากท่าเข้าไปถึงยังท่าออกให้สัตวแพทย์ประจำท่าออกตรวจสอบความถูกต้องของเอกสารใบอนุญาตนำสัตว์ผ่านราชอาณาจักรหรือใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ว่ามีความถูกต้องตรงกับที่ตรวจพบ แล้วควบคุมสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจนพ้นเขตราชอาณาจักร จากนั้นให้ลงลายมือชื่อสัตวแพทย์ประจำท่าออกลงในส่วนท้ายใบอนุญาตพร้อมบันทึกการปฏิบัติลงในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์เป็นหลักฐาน

ไม่อนุญาตให้มีการเปิดหรือเปลี่ยนถ่ายภาชนะบรรจุซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักร ยกเว้นกรณีเกิดเหตุสุดวิสัยบางประการทำให้ต้องมีการเปิดภาชนะบรรจุซากสัตว์ ซึ่งผู้ปฏิบัติงานจะต้องดำเนินการภายใต้คำสั่งและการควบคุมของสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท่าออกแล้วแต่กรณีอย่างใกล้ชิด และเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท่าออกรายงานให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ทราบ

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่อธิบดีกรมปศุสัตว์เห็นควรผ่อนผันเป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจสั่งผ่อนผันวิธีปฏิบัติบางประการได้

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๑๙ คำขอ ใบแจ้งอนุมัติ ใบอนุญาต หนังสือมอบอำนาจ ให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๒๐ การที่จะขอปรับเปลี่ยนเงื่อนไขประกอบการนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (Requirement) ผู้นำเข้าต้องมีหนังสือแจ้งความประสงค์จากหน่วยงานของรัฐบาลที่มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบสุขภาพสัตว์หรือสุขศาสตร์ซากสัตว์ของประเทศที่จะนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นมาแสดงต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าเพื่อเสนออธิบดีกรมปศุสัตว์พิจารณา

ข้อ ๒๑ หากผู้รับอนุญาตทำใบอนุญาตสูญหายให้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจในท้องที่ซึ่งตนได้ทำเอกสารสูญหาย และให้นำใบรับแจ้งความเอกสารสูญหายมาแสดงต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือท่าออกแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ออกใบแทนใบอนุญาตที่สูญหายไปนั้น

ในกรณีที่ข้อความในใบอนุญาตเลอะเลือนในจุดที่สำคัญให้ผู้รับอนุญาตนำใบอนุญาตฉบับดังกล่าวมาแสดงต่อสัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือท่าออกแล้วแต่กรณี เพื่อขอให้ออกใบแทนใบอนุญาตที่มีข้อความเลอะเลือนนั้น

ให้สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือท่าออกแล้วแต่กรณี ประทับคำว่า “ใบแทน” สีแดงไว้บนมุมขวาด้านบนของใบแทนใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๒ กรณีที่ผู้รับอนุญาตนำสัตว์เข้ามาพักในสถานกักกันสัตว์หรือนำซากสัตว์เข้าพักในที่พักซากสัตว์ของกรมปศุสัตว์ เพื่อรับการตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคระบาดจากสัตว์หลังการนำเข้าหรือก่อนการส่งออก ผู้รับอนุญาตต้องจ่ายค่าธรรมเนียมค่าที่พักสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้ามาหรือส่งออก ไปนอกราชอาณาจักรให้แก่สัตวแพทย์ประจำท่าเข้าหรือท่าออกแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกประกาศหาตัวบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ
ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านราชอาณาจักร ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการดำเนินการเกี่ยวกับการออกประกาศหาตัวบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ โดยไม่ได้รับอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก่อนที่สัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ให้มีประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง (๑) ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ซึ่งเป็นเจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ผู้นำเข้า” หมายความว่า บุคคลที่ได้นำสัตว์หรือซากสัตว์เข้ามาในราชอาณาจักร

“ผู้นำผ่าน” หมายความว่า บุคคลที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ประกาศ” หมายความว่า การออกประกาศหาบุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์

“สารวัตรผู้ทำการยึดหรืออายัด” หมายความว่า สารวัตรผู้ทำการยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๓ ให้สารวัตรผู้ทำการยึดหรืออายัดดูแล หรือเก็บรักษาสัตว์หรือซากสัตว์ไว้จนกว่าจะมีเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านมาแสดงตนติดต่อขอรับสัตว์หรือซากสัตว์นั้นคืน หรือจนกว่าจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และมีการดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์เรียบร้อยแล้ว

ในกรณีสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นของเสียง่าย หรือถ้าเก็บไว้จะเป็นการเสี่ยงต่อความเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการเก็บรักษาเกินค่าของสิ่งนั้น สารวัตรที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์จะจัดการขายทอดตลาดเสียก่อนที่สิ่งนั้นจะตกเป็นของกรมปศุสัตว์ก็ได้

ข้อ ๔ ค่าใช้จ่ายในการดูแลหรือเก็บรักษาสัตว์หรือซากสัตว์ในระหว่างการรอบุคคลที่เป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านมาติดต่อขอรับสัตว์หรือซากสัตว์คืน ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบ

หมวด ๒
หลักเกณฑ์ในการออกประกาศ

ข้อ ๕ ต้องเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๖ สัตว์หรือซากสัตว์ต้องไม่เป็นโรคระบาดหรือไม่เป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๗ ไม่ปรากฏเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน หรือไม่มีผู้มาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์ภายในระยะเวลาสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ประกาศหาตัวบุคคลดังกล่าว

หมวด ๓
ขั้นตอนและวิธีการประกาศ

ข้อ ๘ ให้หัวหน้าหน่วยงานของสารวัตรผู้ทำการยึดหรืออายัดเป็นผู้ออกประกาศและให้ติดประกาศ ณ อาคาร สถานที่ที่ทำการยึดหรืออายัด และบริเวณหน่วยงานนั้นพร้อมทั้งลงประกาศในเว็บไซต์ของหน่วยงานดังกล่าวด้วย

ข้อ ๙ รายละเอียดในประกาศ มีดังนี้

- (๑) วันที่ เดือน ปี และเวลาที่ประกาศ
- (๒) สถานที่และเวลาที่สารวัตรตรวจพบและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ไว้
- (๓) ประเภทสัตว์หรือซากสัตว์
- (๔) จำนวนหรือน้ำหนัก
- (๕) สถานที่ดูแลและเก็บรักษา

(๖) รายชื่อเจ้าหน้าที่และสถานที่ พร้อมเบอร์โทรศัพท์ที่ติดต่อขอรับสัตว์หรือซากสัตว์คืน

(๗) เงื่อนไขอื่นใดตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ การปิดประกาศหาตัวบุคคลให้ทำการติดต่ออย่างแน่นหนา ในที่ที่สามารถมองเห็น หรือสังเกตได้อย่างชัดเจน โดยปิดประกาศเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสี่สิบห้าวัน ณ สถานที่ที่ประกาศ

หมวด ๔

การดำเนินการภายหลังออกประกาศ

ข้อ ๑๑ เมื่อได้ดำเนินการประกาศหาบุคคลผู้ซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน ซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์แล้ว ไม่มีบุคคลใดมาแสดงตนติดต่อขอรับสัตว์หรือซากสัตว์คืน ภายในระยะเวลาสี่สิบห้าวัน นับแต่วันที่ประกาศ ให้สัตว์หรือซากสัตว์นั้นตกเป็นของกรมปศุสัตว์ และให้ดำเนินการตามขั้นตอน ที่กำหนดไว้เกี่ยวกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๒ หากมีบุคคลมาแสดงตัวเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่านภายในระยะเวลาสี่สิบห้าวัน ให้ดำเนินการส่งสัตว์หรือซากสัตว์กลับไปยังประเทศต้นทาง และดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมวด ๕

การรายงาน

ข้อ ๑๓ เมื่อมีการออกประกาศ และปรากฏว่า

(๑) บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน มาแสดงตนเพื่อติดต่อขอรับสัตว์หรือซากสัตว์คืน และได้ดำเนินการส่งกลับไปยังประเทศต้นทางแล้ว หรือ

(๒) ครบกำหนดสี่สิบห้าวันแล้วไม่มีผู้มาแสดงตนเป็นเจ้าของ ผู้นำเข้าหรือผู้นำผ่าน และสัตว์ หรือซากสัตว์ได้ตกเป็นของกรมปศุสัตว์แล้ว

ให้หัวหน้าหน่วยงานของสารวัตรผู้ทำการยึดหรืออายัดรายงานให้กรมปศุสัตว์ทราบ

หมวด ๖

แบบประกาศ

ข้อ ๑๔ แบบประกาศเป็นไปตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๙

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์
เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง

พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีสัตว์ไม่ปรากฏเจ้าของป่วยหรือตายในที่ดินของบุคคลใดโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด หรือโดยไม่รู้สาเหตุ ให้เจ้าของที่ดินนั้นมีหน้าที่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ ภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตาย กับในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ได้รับแจ้งหรือตรวจพบว่ามีสัตว์ป่วยหรือตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาดหรือโดยไม่รู้สาเหตุ ในที่สาธารณะ หรือในที่ดินที่ไม่ปรากฏเจ้าของ พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์มีอำนาจ กักสัตว์ที่ป่วยหรือตายไว้ตามที่เห็นสมควรภายในบริเวณนั้น ทั้งสองกรณีดังกล่าวหากสัตว์หรือซากสัตว์นั้น เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์นั้น และสัตว์หรือซากสัตว์อื่นที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกัน มิให้โรคระบาดแพร่กระจายออกไป เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ให้กรมปศุสัตว์หรือเจ้าของที่ดิน มีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่ายที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ประกาศนี้

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๓ ให้อธิบดีหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากอธิบดีหรือเจ้าของที่ดินมีสิทธิเรียกร้องค่าใช้จ่าย ที่จำเป็นเท่าที่จ่ายจริงจากเจ้าของสัตว์ เมื่อปรากฏเจ้าของสัตว์ในภายหลัง ในกรณีดังต่อไปนี้

ก. กรณีสัตว์ป่วย

(๑) ค่าที่พักสัตว์หรือสถานที่กักดูอาการสัตว์

(๒) ค่าอาหารบำรุงสัตว์

(๓) ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงสัตว์ป่วย รวมถึงค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องใน

การดูแลรักษาสัตว์ป่วย

(๔) ค่าตรวจพิสูจน์เชื้อโรค

(๕) ค่ายานพาหนะอันเกิดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะ
โรคระบาดไปทำลาย

(๖) ค่าทำความสะอาดยานพาหนะที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

(๗) ค่าทำลายสัตว์

(๘) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ข. กรณีสัตว์ตาย

(๑) ค่าใช้จ่ายในกรณีทำลายซากสัตว์ เช่น ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการฝังซากสัตว์
หรือค่าดำเนินการในการเผาซากสัตว์ เป็นต้น ตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์เห็นสมควร

(๒) ค่าใช้จ่ายในการทำลายเชื้อโรคระบาดในซากสัตว์ เช่น งบ เขา ขน
หนัง เป็นต้น โดยการแช่ราด หรืออบด้วยสารเคมีหรือความร้อน หรือจัดการตามวิธีอื่นตามที่
เห็นสมควรเพื่อป้องกันมิให้โรคระบาดแพร่กระจาย

(๓) ค่ายานพาหนะในการขนย้ายซากสัตว์

(๔) ค่าทำความสะอาดยานพาหนะ

(๕) ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์ กรณีนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์จากการนำเข้าในราชอาณาจักร หรือการนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรคสาม (๑) ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้รักษาการตามประกาศนี้

ข้อ ๔ การนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งสารวัตรได้ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ไว้ ตามมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือเมื่อคดีถึงที่สุดโดยศาลสั่งไม่รับสัตว์หรือซากสัตว์ และสัตว์แพทย์ตรวจแล้วสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวไม่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ให้สารวัตรมีอำนาจส่งให้เจ้าของผู้นำเข้า หรือนำผ่านส่งกลับซึ่งสัตว์ หรือซากสัตว์นั้นไปยังประเทศต้นทาง

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์และวิธีการส่งสัตว์หรือซากสัตว์กลับประเทศต้นทาง ให้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนดตามมาตรา ๓๑ วรรคสอง และกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๓๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกสัตว์หรือซากสัตว์โดยอนุโลม

ข้อ ๖ กรณีคดีถึงที่สุดโดยศาลสั่งริบสัตว์หรือซากสัตว์และสิ่งที่ศาลสั่งริบดังกล่าวตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ให้ดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๗ ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวกับการส่งกลับสัตว์หรือซากสัตว์ ให้เจ้าของ ผู้นำเข้า หรือนำผ่านเป็นผู้รับผิดชอบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการ
และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และ
เงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๖ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรืออธิบดีกรมประมง แล้วแต่กรณี

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือสัตวสัตวศาสตร์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า

(๑) อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรืออธิบดีกรมประมง แล้วแต่กรณี

(๒) หัวหน้าหน่วยงานของผู้ปฏิบัติงาน

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ที่ประสงค์จะให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับการขออนุญาต
ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น” หมายความว่า เงินที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับจากผู้ประกอบการ
เนื่องจากการปฏิบัติงานในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ

“วันหยุดราชการ” หมายความว่า วันเสาร์และวันอาทิตย์ หรือวันหยุดราชการประจำปีหรือวันหยุด
พิเศษอื่น ๆ ที่คณะรัฐมนตรีกำหนดให้เป็นวันหยุดราชการนอกเหนือจากวันหยุดราชการประจำปี

“เวลาราชการ” หมายความว่า เวลาระหว่าง ๐๘.๓๐ ถึง ๑๖.๓๐ น. ของวันทำการ และ
ให้หมายความรวมถึงช่วงเวลาอื่นที่ส่วนราชการกำหนดให้ปฏิบัติงานเป็นผลัดหรือกะหรือเป็นอย่างอื่นด้วย

“วันทำการ” หมายความว่า วันจันทร์ถึงวันศุกร์ และให้หมายความรวมถึงวันทำการที่ส่วนราชการ
กำหนดเป็นอย่างอื่นด้วย

“หนังสือแจ้งอนุญาต” หมายความว่า หนังสือที่ผู้มีอำนาจอนุมัติให้ปฏิบัติงานอนุมัติ
ให้ผู้ปฏิบัติงานไปปฏิบัติงาน โดยแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้ประกอบการ

ข้อ ๓ ผู้ปฏิบัติงานที่มีสิทธิได้รับค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นจากผู้ประกอบการ
ได้แก่

(๑) ผู้ซึ่งอธิบดีอนุมัติให้ปฏิบัติงานในต่างประเทศ

(๒) ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการจากผู้มีอำนาจอนุมัติให้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๔ ผู้ประกอบการจะต้องจัดหายานพาหนะในการเดินทางให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ในกรณีที่ไม่มียานพาหนะให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ผู้ปฏิบัติงานสามารถจัดหายานพาหนะเองได้ตามความเหมาะสม โดยให้ผู้ประกอบการเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในการปฏิบัติงาน

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการที่ประสงค์จะให้ผู้ปฏิบัติงานออกไปดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์จะต้องยื่นแบบคำขอตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๖ เมื่อผู้ประกอบการได้รับหนังสือแจ้งอนุญาตให้ผู้ปฏิบัติงานออกปฏิบัติงานตามแบบท้ายประกาศนี้ ให้ผู้ประกอบการจ่ายค่าป่วยการ ค่ายานพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นให้แก่ผู้ปฏิบัติงานตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๗ กรณีที่ผู้ประกอบการไม่จ่ายเงินตามข้อ ๖ ให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ให้ผู้ปฏิบัติงานเรียกเก็บเงินดังกล่าวจากผู้ประกอบการตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๘ เมื่อผู้ปฏิบัติงานได้ปฏิบัติงานเสร็จสิ้นแล้ว ให้รายงานผลการปฏิบัติงานต่อผู้มีอำนาจอนุมัติให้ปฏิบัติงานทราบ ตามแบบรายงานแบบท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

อภิย์ สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

แบบคำขอให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำงานโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี บัตรประชาชนเลขที่.....
ตำแหน่ง.....เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....เบอร์โทรศัพท์.....

ผู้ประกอบการ (บริษัท/สำนักงาน) ชื่อ.....
ที่ตั้งสำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....เบอร์โทรศัพท์.....

ยื่นผ่านผู้อำนวยการสำนัก / ผู้อำนวยการกอง / ปศุสัตว์เขต / ปศุสัตว์จังหวัด (ระบุ).....
หรือผู้อำนวยการกอง / ประมงจังหวัด / ประมงพื้นที่ / ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำ
(ระบุ).....

๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอให้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์/กรมประมง ปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำการโดยปกติ
ในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๑.๑ จังหวัดที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน.....

๑.๒ สถานที่.....

๑.๓ ประเภท สัตว์

ซากสัตว์

๒. ปฏิบัติงานระหว่างวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
รวมระยะเวลา.....ชั่วโมง

๓. ข้าพเจ้าขอจ่ายค่าป่วยการ ยานพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องจากการปฏิบัติงานให้แก่
ผู้ปฏิบัติงาน ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการและ
ค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประกอบการ/ผู้รับมอบฉันทะ

แบบคำขอให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี บัตรประชาชนเลขที่.....

ตำแหน่ง.....เชื้อชาติ.....สัญชาติ.....ศาสนา.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....อำเภอ.....

จังหวัด.....เบอร์โทรศัพท์.....

ผู้ประกอบการ (บริษัท/สำนักงาน) ชื่อ.....

ที่ตั้งสำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....

อำเภอ.....จังหวัด.....เบอร์โทรศัพท์.....

ยื่นผ่านผู้อำนวยการสำนัก / ผู้อำนวยการกอง / ปศุสัตว์เขต / ปศุสัตว์จังหวัด (ระบุ).....
หรือผู้อำนวยการกอง / ประมงจังหวัด / ประมงพื้นที่ / ผู้อำนวยการศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจสัตว์น้ำ
(ระบุ).....

๑. ข้าพเจ้ามีความประสงค์จะขอให้เจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์/กรมประมง ปฏิบัติงานในต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๑.๑ ประเทศที่ต้องการให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงาน.....

๑.๒ สถานที่.....

๑.๓ ประเภท สัตว์.....

ซากสัตว์.....

๒. ปฏิบัติงานระหว่างวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

รวมระยะเวลา.....วัน

๓. ข้าพเจ้าขอจ่ายค่าป่วยการ ค่ายานพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายเนื่องจากการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประกอบการ/ผู้รับมอบฉันทะ

ที่

 หน่วยงาน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

 เรื่อง แจ้งอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
 เรียน

๑. ประเภท

- ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
- ให้เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๒. รายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

.....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

๓. สถานที่ปฏิบัติงาน

- ต่างประเทศ : ระบุ สถานที่.....
เมือง.....
ประเทศ.....
- ในประเทศ : ระบุ สถานที่.....บ้านเลขที่.....
หมู่ที่.....ถนน.....ตำบล.....
อำเภอ.....จังหวัด.....

๔. ชนิด สัตว์..... ซากสัตว์.....
 ๕. ปฏิบัติงาน วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 รวมระยะเวลา.....วัน/.....ชั่วโมง

ทั้งนี้ค่าพยาบาล ค่ายานพาหนะ และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นให้ผู้ประกอบการจ่ายให้ผู้ปฏิบัติงานตามประกาศ
กรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าพยาบาลและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่าย
ในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐

ลงชื่อ.....ผู้อนุมัติ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ โทร.

ที่ / วันที่

เรื่อง รายงานผลการปฏิบัติงานในต่างประเทศ หรือนอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาราชการ

เรียน

ด้วย ข้าพเจ้า

(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

(นาย/นาง/นางสาว).....ตำแหน่ง.....สังกัด.....

ได้เดินทางไปปฏิบัติงาน

ในต่างประเทศ

นอกสถานที่ทำการโดยปกติในวันหยุดราชการ

นอกสถานที่ทำการโดยปกตินอกเวลาราชการ

ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เป็นระยะเวลา.....วัน/ชั่วโมง บัดนี้ได้ปฏิบัติงานเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งในการเดินทางไปปฏิบัติงานในครั้งนี้ ผู้ประกอบการเป็นผู้จ่ายค่าป่วยการ ค่ายานพาหนะและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นในการเดินทางไปราชการทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการจ่ายค่าป่วยการและค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นต้องจ่ายในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้ปฏิบัติงาน พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้าพเจ้าจึงไม่ขอเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะหรือค่าใช้จ่ายอื่นใดในการเดินทางไปปฏิบัติงานครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติงาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติงาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติงาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติงาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ปฏิบัติงาน

(.....)

หมายเหตุ จำนวนเจ้าหน้าที่ที่สามารถเพิ่มหรือลดได้ตามความเป็นจริง

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
สำหรับซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักร

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดที่จากการนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร
มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ทันสมัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ วรรคสองและวรรคสามประกอบมาตรา ๖ แห่ง
พระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ ซึ่งปฏิบัติงาน
ในลักษณะประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“ผู้ควบคุมระบบ” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตรและสัตวแพทย์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ที่ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกันมอบหมายให้มีหน้าที่ ควบคุม ดูแล
การเคลื่อนย้ายซากสัตว์ในระบบดาวเทียมกำหนดตำแหน่งบนโลกหรือ (Global Positioning System : GPS)
ผ่านหน้าจอบริษัทคอมพิวเตอร์

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ขออนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรโดยทางรถยนต์หรือรถไฟ
ไม่ว่าจะได้รับประโยชน์หรือค่าตอบแทนหรือไม่ และไม่ว่าจะได้จดทะเบียนตามกฎหมายแล้วหรือไม่

“ด่านกักกันสัตว์” หมายความว่า ด่านกักกันสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ระบบดาวเทียมกำหนดตำแหน่งบนโลกหรือ (Global Positioning System : GPS)”
หมายความว่า สิ่งที่สามารถบอกตำแหน่งบนพื้นผิวโลก โดยอาศัยการคำนวณความถี่จากสัญญาณนาฬิกา
ที่ส่งมาจากดาวเทียมที่โคจรรอบโลก ซึ่งทราบตำแหน่งและสามารถบอกตำแหน่ง ณ จุดที่สามารถ
รับสัญญาณได้ทั่วโลก

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมาย
ว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์” หมายความว่า การนำตัวส่งสัญญาณผ่านระบบดาวเทียม
กำหนดตำแหน่งบนโลกหรือ (Global Positioning System : GPS) ที่ใช้สำหรับติดตั้งกับภาชนะ
ที่บรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) เพื่อให้ส่งสัญญาณกลับมาที่ตัวรับสัญญาณทำให้สามารถติดตาม

ตำแหน่งของภาชนะบรรจุ หรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) รวมถึงมีระบบบันทึกข้อมูลตำแหน่งที่สามารถตรวจสอบตำแหน่งการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรย้อนหลังได้

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ข้อ ๔ ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ดำเนินการติดตั้งเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ข้อ ๕ ในการติดตั้งเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ ให้ติดที่ภาชนะบรรจุ หรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container)

ข้อ ๖ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่จะทำการติดตั้งนั้น ต้องไม่มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลง ดัดแปลง หรือแปรสภาพให้แตกต่างไปจากเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์เดิม หากพบว่ามีอาการกระทำดังกล่าวให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าไม่อนุญาตให้เคลื่อนย้ายซากสัตว์ดังกล่าวออกนอกพื้นที่

หมวด ๒

ลักษณะเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ข้อ ๗ ลักษณะของเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ หรือระบบดาวเทียมกำหนดตำแหน่งบนโลก (Global Positioning System : GPS) ต้องผ่านการรับรองจากกรมปศุสัตว์

หมวด ๓

ราคาและการยกเว้นราคาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ข้อ ๘ ให้ผู้ประกอบการหรือตัวแทนผู้ประกอบการเป็นผู้รับผิดชอบราคาในการจัดหาเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่นำผ่านราชอาณาจักร

หมวด ๔

การดำเนินการก่อนและหลังการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ เพื่อเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร

ข้อ ๙ ผู้ที่ประสงค์จะนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร เมื่อได้รับใบอนุญาตนำซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรและใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักรแล้ว ต้องติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) โดยให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสัตวแพทย์ เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์

ข้อ ๑๐ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๙ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนการเคลื่อนย้ายซากสัตว์จากด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือด่านกักกันสัตว์ประจำท้องที่ ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ แจ้งการติดตั้งเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ลงในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าออกหรือสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ประจำท้องที่ที่ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ไปถึง ได้ทราบ

(๒) กรณีต้องใช้ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) เกินกว่าหนึ่งภาชนะหรือหนึ่งตู้ขึ้นไป ให้ติดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์เป็นรายภาชนะบรรจุหรือรายตู้บรรจุทุกสินค้า (Container)

ข้อ ๑๑ เมื่อได้ดำเนินการตามข้อ ๑๐ แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ แจ้งการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร ให้ผู้ควบคุมระบบทราบทันทีที่มีการออกใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๒ กรณีเกิดอุบัติเหตุหรือมีเหตุสุดวิสัยแก่ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ระหว่างทางเคลื่อนย้ายซากสัตว์ ให้ผู้ประกอบการหรือตัวแทนของผู้ประกอบการแจ้งเหตุดังกล่าวต่อสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ท่าเข้าหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่โดยเร็ว เพื่อแก้ไขเหตุดังกล่าว หากไม่ดำเนินการแจ้งตามความข้างต้น ให้ถือว่ามีความผิดอันควรลงโทษว่าได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

กรณีมีเหตุจำเป็นต้องเปลี่ยนภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ไม่ว่าจะกรณีใด ๆ ให้ถือว่าใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักรได้สิ้นสุดลง ณ ท้องที่ที่มีการเปลี่ยนภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) และผู้ประกอบการหรือตัวแทนของผู้ประกอบการต้องดำเนินการขอใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักรฉบับใหม่ ณ ด่านกักกันสัตว์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) อยู่ในพื้นที่ โดยให้นำใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักรฉบับเดิมมอบให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ดังกล่าว พร้อมแจ้งให้ผู้ควบคุมระบบทราบและให้นำความในหมวด ๑ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ และข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๓ ให้ผู้ประกอบการหรือตัวแทนของผู้ประกอบการนำภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) เข้าตรวจสอบ ณ จุดตรวจประจำด่านกักกันสัตว์ตามเส้นทางการเคลื่อนย้ายซากสัตว์เพื่อดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและบันทึกเวลาในการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักรลงในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ และในใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร

ข้อ ๑๔ ในระหว่างการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร หากผู้ควบคุมระบบแจ้งเหตุขัดข้องในการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร เช่น แบตเตอรี่ที่อุปกรณ์ดาวเทียมกำหนดตำแหน่งบนโลก (GPS) หมดหรือเกิดความชำรุดเสียหายที่ตัวอุปกรณ์ เป็นต้น ให้ผู้ประกอบการหรือตัวแทนของผู้ประกอบการนำภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) เข้าด่านกักกันสัตว์ในพื้นที่ตามเส้นทางเคลื่อนย้ายซากสัตว์ที่อยู่ใกล้ที่สุดโดยเร็วเพื่อดำเนินการแก้ไขเหตุขัดข้องดังกล่าว หากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ควบคุมระบบ ให้ถือว่ามีความผิดอันควรลงโทษว่าได้มีการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๑๕ เมื่อภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ถึงด่านกักกันสัตว์ทำออกตามที่กำหนดไว้ในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ทำออกหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ตรวจสอบความสมบูรณ์ของเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) หากเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ที่ตรวจสอบแล้วอยู่ในความสมบูรณ์ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ทำออกหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ถอดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์นั้นพร้อมบันทึกลงในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ เพื่อตอบรับปลายทาง

(๒) หากพบว่าเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์อยู่ในสภาพที่ไม่สมบูรณ์ขณะถึงด่านกักกันสัตว์ทำออกหรือขณะถอดเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ทำออกหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่บันทึกซากสัตว์ดังกล่าว ณ สถานที่ที่สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ทำออกหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่เห็นสมควรและดำเนินการแจ้งผู้บังคับบัญชาโดยเร็ว

ข้อ ๑๖ ผู้ใดทำลายเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ ใช้หรือยินยอมให้ผู้อื่นใช้เครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับซากสัตว์ เพื่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจำแนกหรือตรวจสอบซากสัตว์ผู้นั้นมีความผิดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๕

การรายงาน

ข้อ ๑๗ ผู้ควบคุมระบบ มีหน้าที่ตรวจสอบ ติดตามภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ให้อยู่ในความเรียบร้อยตลอดเวลาระหว่างการเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร หากพบว่า

(๑) ภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ออกนอกเส้นทางจากที่ได้กำหนดไว้ในระบบเคลื่อนย้ายซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร หรือ

(๒) มีการเปิดภาชนะบรรจุหรือตู้บรรจุทุกสินค้า (Container) ไม่ว่าในกรณีใด ๆ

ให้ผู้ควบคุมระบบรายงานเหตุดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทราบโดยด่วนที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้มาตรการป้องกันและควบคุมโรคระบาดจากการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะประจำ ในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วย โรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอของสัตว์ดังกล่าว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพ หรือทางห้องปฏิบัติการเพื่อค้นหาหรือทราบโรคระบาด

“การทำลายเชื้อโรค” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรค เช่น การใช้สารเคมีภัณฑ์หรือความร้อนกับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ รวมตลอดถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ด้วย

“ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

หมวด ๑

คำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขอ

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวอยู่ในพื้นที่นั้น

ทั้งนี้ ผู้ยื่นคำขอตามวรรคหนึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียมใบคำขออนุญาตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ ๔ เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอ

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

(๒) กรณีนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

ข้อ ๕ การยื่นคำขอ

(๑) ยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ หรือ

(๒) ติดต่อโดยตรงที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์อยู่ในพื้นที่นั้น เพื่อขอรับบริการยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๖ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาคำขอว่าเอกสารหรือหลักฐานและข้อมูลมีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสาร หรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทั้งคำขอรับใบอนุญาตแล้ว และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่จำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์หรือซากสัตว์อย่างละเอียด โดยจะต้องไม่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่มาจากท้องที่ที่มีการระบาดของโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด และกรณีซากสัตว์ประเภท งาช้าง ให้ตรวจสอบแหล่งที่มาของงาช้างโดยต้องมาจากช้างที่มีตัวรูปพรรณตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะนั้น และมีเอกสารรับรองจากนายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยสัตว์พาหนะ

หมวด ๒

วิธีการและเงื่อนไขในการอนุญาต

ส่วนที่ ๑

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และการป้องกันโรคระบาด

ข้อ ๘ ให้มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด กรณีซากสัตว์ประเภทงาช้าง หากยังไม่มีการทำเครื่องหมายตามประกาศดังกล่าว ให้ทำเครื่องหมายที่งาช้าง โดยวิธีการตอกหมายเลขลงบนผิวงาช้างให้เห็นชัดเจนตามหมายเลขเครื่องหมายที่กรมปศุสัตว์กำหนด และให้ทำบัตรกำกับลักษณะงาช้างตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนดด้วย

ข้อ ๙ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดในสัตว์

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมาย ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยให้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ทุกตัว ส่วนวัคซีนชนิดอื่นให้ฉีดตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่จะพิจารณาฉีดวัคซีนชนิดอื่นตามความเห็นสมควรให้แก่สัตว์ดังกล่าวก็ได้ เมื่อได้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ทำหลักฐานการฉีดวัคซีนตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

สัตว์และลูกสัตว์ต่อไปนี้จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาตามความเห็นสมควร คือ

- (ก) ลูกสุกร ลูกหมูป่า ที่มีอายุน้อยกว่า ๘ สัปดาห์
- (ข) สุกรขุนซึ่งมีน้ำหนักตัวเกิน ๘๐ กิโลกรัม
- (ค) ลูกโค ลูกกระบือ ลูกแพะ ลูกแกะ ลูกกวาง ซึ่งมีอายุไม่เกิน ๔ เดือน

(๒) สัตว์ตาม (๑) หากได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและหรือวัคซีนชนิดอื่นมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับถัดจากวันที่ได้รับการฉีดวัคซีนเป็นต้นมา จะไม่ฉีดวัคซีนชนิดดังกล่าวข้างต้นให้กับสัตว์นั้นอีกก็ได้ แต่ทั้งนี้สัตว์นั้นจะต้องมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สามารถตรวจสอบประวัติการฉีดวัคซีนได้

(๓) สำหรับสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนชนิดใดหรือไม่ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ การเลี้ยงไว้เพื่อดูอาการของโรคระบาด

(๑) กรณีที่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ยังไม่เคยได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย และหรือวัคซีนชนิดอื่น ตามข้อ ๙ (๑) มาก่อน เมื่อได้รับการฉีดวัคซีนดังกล่าวจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายแล้ว ให้เลี้ยงสัตว์นั้นไว้ที่เดิมเพื่อดูอาการของโรคระบาดต่อไปเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป

(๒) กรณีที่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ได้รับการฉีดวัคซีนมาแล้ว ตามข้อ ๙ (๒) ไม่ต้องเลี้ยงสัตว์ไว้ดูอาการของโรคระบาดแต่อย่างใด

(๓) สำหรับสัตว์ชนิดอื่นที่ไม่ใช่ โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า จะต้องเลี้ยงไว้เพื่อดูอาการของโรคระบาดหรือไม่ อย่างไร ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๑ วิธีการป้องกันโรคระบาดอื่น ๆ นอกเหนือจากข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ส่วนที่ ๒

การตรวจโรคระบาด และการทำลายเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๑๒ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ก่อนที่จะอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ดังนี้

(๑) กรณีสัตว์

(ก) โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร และหมูป่า ให้ดำเนินการตรวจโรคระบาดโดยดูจากอาการของสัตว์และให้เข้มงวดในการตรวจโรคปากและเท้าเปื่อย โดยพิจารณาตุรอยโรคที่ปากและกีบอย่างละเอียด

(ข) โคนม ต้องมาจากฟาร์มที่ผ่านการรับรองปลอดโรค бруเซลลาและวัณโรคจากกรมปศุสัตว์ ถ้าไม่ได้มาจากฟาร์มดังกล่าวต้องผ่านการตรวจโรค бруเซลลาและวัณโรคตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ค) แพะ แกะ ต้องมาจากฟาร์มที่ผ่านการรับรองปลอดโรค бруเซลลาจากกรมปศุสัตว์ ถ้าไม่ได้มาจากฟาร์มดังกล่าวต้องผ่านการตรวจโรค бруเซลลาตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ง) ม้า ต้องผ่านการตรวจโรคโลหิตจางติดเชื้อในม้าตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(จ) นก ไก่ เป็ด ห่าน หรือน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ ต้องได้รับการสุ่มเก็บตัวอย่างจากสัตว์ในฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยง เพื่อตรวจโรคไขหวัดนกและโรคนิวคาสเซิลตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด ก่อนนำไปท้องที่จังหวัดอื่น

(ฉ) สัตว์ชนิดใดจะทำการตรวจโรคระบาดชนิดใดเพิ่มเติมให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(ช) ในวันที่จะนำสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่นให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายไปทำการตรวจโรคระบาดในสัตว์ที่ได้รับอนุญาตก่อนออกเดินทาง

(๒) กรณีซากสัตว์

(ก) ซากสัตว์ที่ได้จากสัตว์ที่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องผ่านกระบวนการฆ่าหรือปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว

(ข) ซากสัตว์ชนิดใดจะต้องตรวจโรคระบาดใด ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(ค) ในวันที่จะนำซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจโรคระบาดในซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตก่อนออกเดินทาง

ข้อ ๑๓ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายดำเนินการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นยานพาหนะและสั่งให้ผู้xorรับใบอนุญาตทำลายเชื้อโรคก่อนที่จะมอบใบอนุญาต ทั้งนี้ วิธีการทำลายเชื้อโรคให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ชำระล้างยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น ให้สะอาดก่อนที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์

(๒) เมื่อนำสัตว์ขึ้นยานพาหนะแล้ว ให้ฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรทุกสัตว์ เช่น วัสดุรองพื้น หรือวัสดุที่สัมผัสกับตัวสัตว์

(๓) หากเป็นซากสัตว์ให้พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะ โดยระมัดระวังไม่ให้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคสัมผัสกับซากสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร ส่วนซากสัตว์ประเภท กระดุก งา เขา ขน หนัง กีบ หนังแห้ง ให้ทำลายเชื้อโรคด้วยวิธีรมยาฆ่าเชื้อ โดยใช้ต่างทับทิม ๗.๕ กรัม ผสมน้ำยาฟอร์มาลิน ๑๕ ซี.ซี. ต่อเนื้อที่หนึ่งลูกบาศก์เมตร เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมงด้วย

(๔) การทำลายเชื้อโรควิธีการอื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๓

การอนุญาต

ข้อ ๑๔ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ได้รับคำขอตามข้อ ๕ และได้ตรวจสอบและดำเนินการครบถ้วนตามข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ หรือข้อ ๑๓ แล้วสัตว์หรือซากสัตว์ไม่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาออกใบอนุญาตโดยให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะเคลื่อนย้ายไป โดยวิธีด่วนที่สุด เช่น โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุรายละเอียดสถานที่ปลายทางที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปให้ชัดเจน เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายสามารถทราบรายละเอียด และสามารถเดินทางไปยังจุดที่สัตว์หรือซากสัตว์จะไปถึงได้ถูกต้อง

(๒) ให้ผู้ออกใบอนุญาตกำหนดจำนวนวันที่ให้ใช้ใบอนุญาตให้เหมาะสมกับระยะทางในการเดินทาง แต่ต้องไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง นับจากวันอนุญาต

(๓) กรณีที่ต้องใช้ยานพาหนะขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์จำนวนหลายคัน ให้ออกใบอนุญาตเป็นรายคัน

(๔) ให้ระบุชนิดและหมายเลขทะเบียนยานพาหนะพร้อมทั้งเส้นทางการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังปลายทาง และกำหนดให้ผ่านด่านกักกันสัตว์ระหว่างทางไว้ในใบอนุญาตหรือจะระบุเงื่อนไขอื่นตามที่จำเป็นด้วยก็ได้

หมวด ๔

หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาต

ข้อ ๑๕ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้อย่างเคร่งครัดของเวลาที่ได้รับอนุญาต ดังนี้

(๑) เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังพื้นที่ปลายทางตามเส้นทางที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๒) หยุดยานพาหนะและแจ้งเจ้าหน้าที่เมื่อเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ถึงด่านกักกันสัตว์ระหว่างทางที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

(๓) ห้ามนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นหรือลงจากยานพาหนะที่ระบุไว้ในใบอนุญาตระหว่างการเดินทาง

(๔) ข้าราชการยานพาหนะ ภาชนะที่ใช้บรรจุ วัสดุ อุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้สะอาดภายหลังจากที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ลงจากยานพาหนะเมื่อถึงปลายทางแล้ว

หมวด ๕

การดำเนินการเมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ถึงปลายทาง

ข้อ ๑๖ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางได้รับแจ้งจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางตามข้อ ๑๔ (๑) แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายเดินทางไปตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ที่เคลื่อนย้ายมาถึงโดยเร็ว โดยให้ทำการตรวจโรคระบาดและตรวจสอบความถูกต้องตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต และให้เก็บ

ใบอนุญาตไว้เป็นหลักฐาน และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางบันทึกการตอบรับสัตว์หรือซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด หากตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รายงานปศุสัตว์จังหวัดต้นทางและปลายทาง รวมถึงปศุสัตว์เขตท้องที่ต้นทางและปลายทางทราบโดยด่วนที่สุดและดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่กรมปศุสัตว์กำหนดต่อไป

ในวันที่สัตว์หรือซากสัตว์มาถึงตามกำหนดที่ได้รับแจ้งจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง แต่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายตรวจไม่พบสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว จนเวลาล่วงเข้าไปในวันถัดไปอีกหนึ่งวัน หรือตรวจสอบพบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ก็ให้สอบสวนหาสาเหตุและข้อเท็จจริง พร้อมทั้งให้ติดต่อขอสำเนาหลักฐานใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง หากพบว่ามีกรกระทำ การฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ให้ดำเนินการเปรียบเทียบความผิด หรือดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี และรายงานผู้บังคับบัญชาตามชั้นตอน

ข้อ ๑๗ กรณีการปฏิบัติในการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่เป็นไปตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ผ่อนผันหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่นได้

หมวด ๖

แบบคำขอ และใบอนุญาต

ข้อ ๑๘ แบบคำขอรับใบอนุญาต และแบบใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง การแจ้งและการดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตาย
และการกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
ในกรณีที่สัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ หรือในหมู่บ้านเดียวกัน หรือบริเวณใกล้เคียงกันมีสัตว์ป่วยหรือตาย
มีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๗ วัน ให้เจ้าของสัตว์แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร
หรือสัตวแพทย์ ทราบเพื่อตรวจสอบโรคระบาดและดำเนินการควบคุมป้องกันโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ประกาศนี้

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า เจ้าของตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

หมวด ๑

การกำหนดชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์

ข้อ ๓ เมื่อมีสัตว์ป่วยหรือตายโดยไม่รู้สาเหตุ หรือในหมู่บ้านเดียวกันหรือบริเวณใกล้เคียงกัน
มีสัตว์ป่วยหรือตายมีอาการคล้ายคลึงกันในระยะเวลาห่างกันไม่เกิน ๗ วัน โดยชนิด จำนวน และลักษณะ
การป่วยหรือตายของสัตว์ เป็นดังนี้

(๑) ในช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ และควาง ในฝูงหรือฟาร์ม มีอาการผิดปกติ
หรือสงสัยว่าป่วย โดยปรากฏอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) มีไข้ น้ำลายฟุ้งปาก ตุ่มน้ำพองใสตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น ช่องปาก ลิ้น เต้านม
กีบ ขาเจ็บ กีบหลุด

(ข) ระบบทางเดินอาหาร ถ่ายเหลวผิดปกติหรือถ่ายเป็นมูกเลือด

(ค) ระบบทางเดินหายใจ อ้าปากหายใจ มีน้ำมูก ไอ หอบ

(ง) ระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินปัสสาวะ ทั้ง ลูกอ่อนแอมและมีอาการผิดปกติ ปัสสาวะมีสีแดงสด ปัสสาวะมีสีน้ำตาลเข้มคล้ายสีโค้ก

(จ) ระบบประสาทและการทรงตัว กล้ามเนื้อสั่น กระตุก เดินหุนหัน ไม่สามารถควบคุมการทรงตัวได้ ขาเจ็บเดินกระเผลก ขาไม่มีแรงเดิน เดินหลังแข็ง ตีนกัวผิดปกติ

(ฉ) ระบบไหลเวียนโลหิต เหงือก เยื่อช่องคลอด เยื่อบุตา (mucous membrane) ชีตหรือมีสีเหลืองผิดปกติ มีจ้ำเลือดตามตัว มีเลือดไหลออกจากอวัยวะ เช่น ปาก จมูก ทวาร หู ตา เป็นต้น

(ช) สัตว์ที่ตายเฉียบพลันโดยไม่รู้สาเหตุ

(๒) ในสัตว์ปีกจำพวก นก ไก่ เป็ด และห่าน ปรากฏอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) สัตว์ปีกที่เลี้ยงในระบบฟาร์ม มีอัตราการตายอย่างน้อยร้อยละ ๑ ใน ๒ วัน หรือมีอัตราการกินอาหารและน้ำลดลงร้อยละ ๒๐ ใน ๑ วัน หรืออัตราการสูญเสียมากกว่าร้อยละ ๕ ต่อรุ่นการเลี้ยง

(ข) สัตว์ปีกที่เลี้ยงแบบหลังบ้าน มีอัตราการตายอย่างน้อยร้อยละ ๕ ใน ๒ วัน

(ค) ระบบทางเดินหายใจ เช่น หายใจลำบาก หน้าบวม น้ำตาไหล

(ง) ระบบประสาท เช่น ชัก คอบิด เป็นต้น

(จ) ท้องเสีย หรือขนยุ่ง ซึม ไม่กินอาหาร ไข่ลด ไข่รูปร่างผิดปกติ หงอน เหนียงสีคล้ำ หรือหน้าแข้งมีจุดเลือดออก

(๓) ในสุกร และหมูป่า ปรากฏอาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

(ก) มีไข้ นอนสุม น้ำลายฟูมปาก ตุ่มน้ำพองใสตามอวัยวะต่าง ๆ เช่น ช่องปาก ลิ้น เต้านม กีบ ขาเจ็บ กีบหลุด เป็นต้น

(ข) ระบบทางเดินอาหาร ถ่ายเหลวผิดปกติหรือถ่ายเป็นมูกเลือด

(ค) ระบบทางเดินหายใจ อ้าปากหายใจ มีน้ำมูก ไอ หอบ

(ง) ระบบสืบพันธุ์และระบบทางเดินปัสสาวะ ทั้ง ลูกอ่อนแอมและมีอาการผิดปกติ ปัสสาวะมีสีแดงสด

(จ) ระบบประสาทและการทรงตัว ชัก กล้ามเนื้อสั่น กระตุก เดินหุนหัน ไม่สามารถควบคุมการทรงตัวได้ ขาเจ็บเดินกระเผลก ขาไม่มีแรงเดิน เดินหลังแข็ง ตีนกัวผิดปกติ

(ฉ) ระบบไหลเวียนโลหิต เหงือก เยื่อช่องคลอด เยื่อบุตา (mucous membrane) ชีตหรือมีสีเหลืองผิดปกติ มีจ้ำเลือดตามตัว มีเลือดไหลออกจากอวัยวะ เช่น ปาก จมูก ทวาร หู ตา เป็นต้น

(ช) สุกรที่เลี้ยงแบบระบบฟาร์ม มีอัตราการป่วยหรือตายสะสมมากกว่าร้อยละ ๕ ใน ๒ วัน ในสุกรทุกอายุของฟาร์ม

(๔) ในสุนัข และแมว ปรากฏอาการทางประสาท คุ้ยเขี่ย วิ่งเพ่นพ่าน กัดสิ่งกีดขวาง หรือเชื่องซึมซุกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยและมีสีแดงคล้ำ น้ำลายไหล ตัวแข็งหรือขาอ่อนเปลี้ย เดินโซเซ

หมวด ๒

การแจ้งและการดำเนินการ

ข้อ ๔ เมื่อสัตว์ป่วยหรือตายตามข้อ ๓ ให้เจ้าของสัตว์แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ในพื้นที่ทราบภายใน ๑๒ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบว่าสัตว์ป่วยหรือตาย โดยให้แจ้งด้วยตนเอง หรือทางหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงานในพื้นที่ หรือจดหมายอิเล็กทรอนิกส์หรือแจ้งข้อมูลระบบ รายงานโรคทางระบบอินเทอร์เน็ตของกรมปศุสัตว์ หรือผ่านทางช่องทางอื่น ๆ โดยให้แจ้งชนิด จำนวน และลักษณะการป่วยหรือตายของสัตว์ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ทราบ เพื่อหาสาเหตุตรวจสอบโรคระบาดและดำเนินการควบคุมป้องกันโรคระบาด

ข้อ ๕ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการกับสัตว์ป่วยหรือตาย ตามข้อ ๓ ดังนี้

(๑) ให้เจ้าของสัตว์แยกสัตว์ป่วยออกจากสัตว์ปกติ และควบคุมสัตว์ป่วยทั้งหมดไว้ภายในฟาร์ม หรือสถานที่เลี้ยงนั้น

(๒) ห้ามมิให้เจ้าของย้ายสัตว์ป่วยหรือตายไปจากบริเวณนั้น หรือยินยอมให้บุคคลอื่นใด ย้ายสัตว์ป่วยหรือตาย

ข้อ ๖ ในกรณีที่สัตว์ป่วยตายให้เจ้าของสัตว์ควบคุมซากสัตว์นั้นให้คงอยู่ ณ ที่ที่สัตว์นั้นตาย และห้ามมิให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลใดย้าย ซ้ำแหละ หรือกระทำการอย่างใดแก่ซากสัตว์นั้น ถ้าพนักงาน เจ้าหน้าที่ สारวัตร์ หรือสัตวแพทย์ไม่อาจมาตรวจซากสัตว์นั้นภายในเวลา ๑๒ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่สัตว์นั้นตายให้เจ้าของสัตว์ปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ผังซากสัตว์โดยให้ส่วนบนสุดของซากสัตว์อยู่ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และสำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร อีกด้วย และใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่าง ๆ โดยการแช่ ราด หรือโรย ที่ส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว รวมถึงบริเวณปากหลุมที่ผังซากสัตว์นั้นด้วย

(๒) เผาซากสัตว์นั้นทั้งหมดหรือแต่บางส่วน

ถ้าการผังตาม (๑) หรือเผาตาม (๒) ไม่อาจทำได้ ให้ทำลายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

พ.ศ. ๒๕๖๒

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยด้านอาหาร และการลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๔) ประกอบมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับนับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการ และไม่แสดงอาการ

“สัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่สัตวแพทย์พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นสัตว์ที่มาจากแหล่งที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดและมีโอกาสสัมผัสกับเชื้อโรคระบาด

(๒) เป็นสัตว์ที่ไม่ทราบแหล่งที่มาและมีอาการคล้ายโรคระบาด

“สัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาด แต่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาดซึ่งอาจติดต่อคนหรือสัตว์อื่นได้

“ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) ซากสัตว์ที่มาจากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือ

(๒) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด เช่น ซากสัตว์มาจากแหล่งที่มีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือไม่ทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีเอกสารรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือไม่มีหีบห่อที่ป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคได้ เป็นต้น

“ผู้มีอำนาจสั่งทำลาย” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาการ ในตำแหน่ง ที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็น โรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดตามระเบียบนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งทำลายดำเนินการ เพื่อให้เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้รับค่าชดใช้ราคาสัตว์หรือซากสัตว์ ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์ได้จงใจกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เจ้าของสัตว์หรือซากสัตว์จะไม่ได้รับค่าชดใช้ราคาสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกสั่งทำลาย

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

การทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๖ สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็น พาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ตามข้อ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจสั่งทำลายออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายสัตว์ และให้ดำเนินการทำลายสัตว์ ณ จุดที่พบโรคระบาดสัตว์หรือสถานที่อื่นใดที่สัตวแพทย์เห็นสมควร

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ในตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ตามชนิดของสัตว์ต่อเจ้าของรายหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรือผู้อำนวยการกองสารวัตร และกักกัน มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ทั่วราชอาณาจักร

(ก) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียด ไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(ข) สุกร หมูป่า ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว

- (ค) นก ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ ตัว
- (ง) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ ตัว
- (๒) ปศุสัตว์เขต มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่เขตที่รับผิดชอบ
- (ก) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐ ตัว
- (ข) สุกร หมูป่า ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕,๐๐๐ ตัว
- (ค) นก ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ ตัว
- (ง) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐ ตัว
- (๓) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ
- (ก) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
- (ข) สุกร หมูป่า ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒,๐๐๐ ตัว
- (ค) นก ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ ตัว
- (ง) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
- (๔) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในด่านกักกันสัตว์ หรือสถานที่กักกันสัตว์ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของด่านกักกันสัตว์นั้น ๆ
- (ก) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว
- (ข) สุกร หมูป่า ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว
- (ค) นก ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ ตัว
- (ง) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๒๐ ตัว
- (๕) ปศุสัตว์อำเภอ มีอำนาจสั่งทำลายสัตว์ในพื้นที่อำเภอที่รับผิดชอบ
- (ก) ม้า โค กระบือ ลา ล่อ แพะ แกะ กวาง ชนิดใดชนิดหนึ่งหรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว
- (ข) สุกร หมูป่า ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว
- (ค) นก ไก่ เป็ด ห่าน ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ ตัว
- (ง) สุนัข แมว ชนิดใดชนิดหนึ่ง หรือรวมกันรายละเอียดไม่เกิน ๕๐ ตัว
- การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์อำเภอ ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด
- การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์เขต
- การสั่งทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของหัวหน้าด่านกักกันสัตว์ ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน

การสังทำลายสัตว์จำนวนที่เกินกว่าอำนาจของบุคคลเขต ให้เป็นอำนาจของผู้อำนวยการ
สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ข้อ ๘ การสังทำลายสัตว์ชนิดอื่นตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือจำนวนที่เกินกว่า
อำนาจของผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรืออำนาจของผู้อำนวยการกองสารวัตร
และกักกัน ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์

อธิบดีกรมปศุสัตว์มีอำนาจสังทำลายสัตว์ทั่วราชอาณาจักร

ข้อ ๙ ในการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด
หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาดให้ดำเนินการตามหลักการการุณยฆาต โดยใช้วิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง
ดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้สารเคมีให้สัตว์กิน ฉีด หรือสูดดมเข้าร่างกายสัตว์เพื่อให้สัตว์นั้นตายโดยไม่ทรมาน
- (๒) ทำลายสัตว์ด้วยปืนชนิดยิงสัตว์โดยเฉพาะ ยิงสัตว์นั้นให้ตาย
- (๓) ทำลายสัตว์ด้วยอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๔) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีการช็อตด้วยไฟฟ้า
- (๕) กรณี นก ไก่ เป็ด ห่าน ให้ดำเนินการตาม (๑) หรือใช้วิธีการดิงคอกให้สัตว์ตาย
- (๖) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่ผู้มีอำนาจสังทำลายกำหนด

ข้อ ๑๐ ซากสัตว์ซึ่งได้จากการทำลายในข้อ ๙ ให้ผู้ทำลายดำเนินการทำลายซากสัตว์นั้น
ตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๒

หมวด ๒

การทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๑๑ ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตว์แพทย์ตามข้อ ๖ ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจ
สังทำลาย ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ทำลายซากสัตว์นั้น และให้ดำเนินการทำลายซากสัตว์ ณ จุดที่พบ
โรคระบาดหรือจุดที่พบซากสัตว์หรือสถานที่อื่นใดที่สัตว์แพทย์เห็นสมควร

ข้อ ๑๒ ให้ทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ตามลักษณะของซากสัตว์นั้น คือ

(๑) ซากสัตว์ซึ่งมีลักษณะยังเป็นตัวสัตว์ทั้งตัวอยู่

(ก) ให้ผู้มีอำนาจสังทำลายมีคำสั่งให้ฝังซากสัตว์ในบริเวณที่ดอนที่น้ำท่วมไม่ถึง ห่างจาก
แหล่งน้ำธรรมชาติ หรือไกลจากแหล่งชุมชน โดยให้ส่วนบนสุดของซากสัตว์อยู่ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า
๕๐ เซนติเมตร กรณีซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร
และให้ใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่าง ๆ โดยการแช่ ราด หรือโรยที่ส่วนต่าง ๆ
ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว รวมถึงบริเวณปากหลุมที่ฝังซากสัตว์นั้นด้วย และทำการตรวจสอบดูแลพื้นที่
ที่ฝังซากสัตว์ ป้องกันบุคคลหรือสัตว์เข้าออกบริเวณสถานที่ฝังซากสัตว์ อย่างน้อย ๑๔ วัน หรือ

(ข) ใช้ไฟเผาทำลายซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนสิ้น หรือ

(ค) ใช้วิธีการทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่มีอำนาจสั่งทำลายกำหนด

(๒) ซากสัตว์ซึ่งไม่มีลักษณะเป็นซากสัตว์ทั้งตัว หรือเป็นสิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว ให้ทำลายตามวิธีที่กำหนดใน (๑)

กรณีซากสัตว์ที่ตัดออกจากสัตว์ขณะที่สัตว์ยังมีชีวิต เช่น งา เขา และขน เมื่อสัตวแพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่าซากสัตว์นั้นยังใช้เป็นประโยชน์ได้ ให้จัดการทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีพ่น แช่ รวด อบด้วยสารเคมีหรือความร้อนที่สามารถทำลายเชื้อโรคได้ จนกว่าซากสัตว์นั้นปลอดจากเชื้อโรคระบาดตามหลักวิชาการสัตวแพทย์

หมวด ๓

แบบเอกสาร

ข้อ ๑๓ หนังสือสั่งทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

สรวิศ ธานีโต

อธิบดีกรมปศุสัตว์

แก้ไขข้อความคลาดเคลื่อน

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศและงานทั่วไป

เล่ม ๑๓๖ ตอนพิเศษ ๑๕๓ ง วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๒
 หน้า ๑๘ ข้อ ๖ บรรทัดที่ ๒ จาก “ให้สัตว์แพทย์ตามข้อ ๖” ให้แก้เป็น
 “ให้สัตว์แพทย์ตามข้อ ๗”
 หน้า ๒๐ ข้อ ๑๑ บรรทัดที่ ๑ จาก “ให้สัตว์แพทย์ตามข้อ ๖” ให้แก้เป็น
 “ให้สัตว์แพทย์ตามข้อ ๗”

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายฟุ้งที่เป็นโรคระบาด
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือฟุ้งหรือซากฟุ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่ได้มีประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง กำหนดสัตว์ชนิดอื่นตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ข้อ ๓ (๒๑) กำหนดให้ฟุ้งเป็นสัตว์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการทำลายฟุ้งที่เป็นโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือฟุ้งหรือซากฟุ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและควบคุมโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ และมาตรา ๑๓ (๔) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ฟุ้งที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า ฟุ้งที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการและไม่แสดงอาการ

“ฟุ้งที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด” หมายความว่า ฟุ้งที่สัตว์แพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่า มีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นฟุ้งที่มาจากแหล่งที่เกิดโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาดและมีโอกาสสัมผัสกับเชื้อโรคระบาด

(๒) เป็นฟุ้งที่ไม่ทราบแหล่งที่มาและมีอาการคล้ายโรคระบาด

“ฟุ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า ฟุ้งที่ไม่ปรากฏอาการของโรคระบาดแต่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาดซึ่งอาจติดต่อกับคนหรือสัตว์อื่นได้

“ซากฟุ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) ซากฟุ้งที่มาจากฟุ้งที่เป็นโรคระบาดหรือฟุ้งที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือฟุ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือ

(๒) ซากฟุ้งที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด เช่น ซากฟุ้งมาจากแหล่งที่มีโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือไม่ทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีเอกสารรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือไม่มีหีบห่อที่ป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคได้ เป็นต้น

“รังผึ้ง” หมายความว่า ผึ้งในกล่องรังผึ้ง แต่ละกล่องประกอบด้วย ผึ้งนางพญา ผึ้งงาน ผึ้งตัวผู้ รวงตัวอ่อน และรวงอาหาร

“กล่องรังผึ้ง” หมายความว่า กล่องที่ทำด้วยไม้หรือวัสดุอื่น ใช้สำหรับบรรจุแผ่นฐานรวงผึ้ง ในการเลี้ยงผึ้ง

“ผู้มีอำนาจสั่งทำลาย” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาการในตำแหน่งที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่พบผึ้งที่เป็นโรคระบาด หรือผึ้งที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือผึ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือซากผึ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาดแล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้สัตวแพทย์ในตำแหน่งต่อไปนี้ มีอำนาจสั่งทำลายผึ้งที่เป็นโรคระบาดหรือที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือผึ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาดในเขตพื้นที่รับผิดชอบต่อเจ้าของรายหนึ่ง ๆ ได้ไม่เกินจำนวน ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรือผู้อำนวยการกองสารวัตร และกักกัน มีอำนาจสั่งทำลายผึ้งทั่วราชอาณาจักร จำนวนรายละไม่เกิน ๑,๐๐๐ รังผึ้ง

(๒) ปศุสัตว์เขต มีอำนาจสั่งทำลายผึ้งในพื้นที่เขตที่รับผิดชอบ จำนวนรายละไม่เกิน ๕๐๐ รังผึ้ง

(๓) ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร มีอำนาจสั่งทำลายผึ้งในพื้นที่จังหวัดที่รับผิดชอบ จำนวนรายละไม่เกิน ๑๐๐ รังผึ้ง

การสั่งทำลายผึ้งจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์พื้นที่กรุงเทพมหานคร ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์เขต

การสั่งทำลายผึ้งจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์เขต ให้เป็นอำนาจของผู้ว่าการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรือผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน

การสั่งทำลายผึ้งจำนวนที่เกินกว่าอำนาจของผู้ว่าการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรือผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔ ในการทำลายผึ้งที่เป็นโรคระบาด หรือผึ้งที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดหรือผึ้งที่เป็นพาหะของโรคระบาดให้ดำเนินการตามหลักการการุณยฆาต โดยใช้วิธีการใช้สารเคมีให้ผึ้งสูดดม เข้าร่างกายผึ้งเพื่อให้ผึ้งนั้นตายโดยไม่ทรมาน เช่น ใช้น้ำมันเบนซินปริมาณ ๑.๒๕ - ๒.๕๐ มิลลิลิตร ชุบด้วยผ้าวางในกล่องรังผึ้ง ปิดฝากล่อง และทางเข้าออกให้มิดชิดให้ผึ้งได้รับไอระเหยของน้ำมันเบนซินเป็นเวลา ๕ - ๑๕ นาที จนผึ้งตายทั้งหมด

กรณีซากผึ้งให้ดำเนินการทำลาย ณ จุดที่พบโรคระบาดหรือจุดที่พบซากผึ้งหรือสถานที่อื่นใดที่สัตวแพทย์เห็นสมควร ดังนี้

(๑) ซากผึ้งซึ่งมีลักษณะยังเป็นตัวสัตว์ทั้งตัวอยู่

(ก) เพาในหลุมต่ำกว่าระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๓๐ เซนติเมตร ให้ไหม้จนสิ้น และฝังกลบไว้ในหลุมให้มิดชิด โรยหรือราดสารที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์ หรือเชื้อโรคต่าง ๆ บริเวณปากหลุมให้ทั่ว หรือ

(ข) ใช้วิธีการทำลายซากผึ้งด้วยวิธีอื่น ตามที่ผู้มีอำนาจสั่งทำลายกำหนด

(๒) ซากผึ้งซึ่งไม่มีลักษณะเป็นซากทั้งตัว หรือเป็นสิ่งใด ๆ ที่ได้จากผึ้งที่มีชีวิตหรือผึ้งที่ตายแล้ว หรือกล่องรังผึ้ง หรืออุปกรณ์การเลี้ยงผึ้ง ให้ทำลายตามวิธีที่กำหนดใน (๑) โดยอนุโลม หรือเมื่อสัตวแพทย์ พิจารณาแล้วเห็นว่าซากผึ้ง หรือกล่องรังผึ้ง หรืออุปกรณ์การเลี้ยงผึ้ง ยังใช้เป็นประโยชน์ได้ให้จัดการทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีพ่น แห่ ราด อบด้วยสารเคมีหรือความร้อนที่สามารถทำลายเชื้อโรคได้ จนกว่าซากผึ้งหรือกล่องรังผึ้ง หรืออุปกรณ์การเลี้ยงผึ้งนั้นปลอดจากเชื้อโรคระบาดตามหลักวิชาการสัตวแพทย์

ข้อ ๕ หนังสือสั่งทำลายผึ้งหรือซากผึ้ง และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแบบที่ กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

สรวิศ ธานีโต

ผู้ตรวจราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาราชการแทน

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานกักกันสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดในการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ ภายในประเทศและระหว่างประเทศเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามคำนิยาม “ด่านกักกันสัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ กำหนดให้ด่านกักกันสัตว์ที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าเรือกรุงเทพ มีอาณาเขตตามเขตคลองเตย เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ (ยกเว้นเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ)

(๒) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนนทบุรี

(๓) ด่านกักกันสัตว์ลาดกระบัง มีอาณาเขตตามเขตลาดกระบัง เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปทุมธานี

(๔) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และทุกเขตของกรุงเทพมหานคร (ยกเว้นเขตคลองเตย เขตบางขุนเทียน เขตดอนเมือง เขตหลักสี่ เขตบางเขน เขตสายไหม เขตจตุจักร เขตบางซื่อ เขตลาดพร้าว เขตลาดกระบัง และเขตหนองจอก)

(๕) ด่านกักกันสัตว์สระบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสระบุรี

(๖) ด่านกักกันสัตว์พระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอ ของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และจังหวัดอ่างทอง

(๗) ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลพบุรี

(๘) ด่านกักกันสัตว์ชัยนาท มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชัยนาท และจังหวัดสิงห์บุรี

- (๙) ด่านกักกันสัตว์ชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี
- (๑๐) ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดฉะเชิงเทรา และเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชลบุรี (ยกเว้นเขตอำเภอศรีราชา และอำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี)
- (๑๑) ด่านกักกันสัตว์สระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสระแก้ว
- (๑๒) ด่านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดปราจีนบุรี
- (๑๓) ด่านกักกันสัตว์จันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดจันทบุรี และจังหวัดระยอง
- (๑๔) ด่านกักกันสัตว์ตราด มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตราด
- (๑๕) ด่านกักกันสัตว์นครนายก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครนายก
- (๑๖) ด่านกักกันสัตว์นครราชสีมา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครราชสีมา และจังหวัดชัยภูมิ
- (๑๗) ด่านกักกันสัตว์บุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดบุรีรัมย์
- (๑๘) ด่านกักกันสัตว์สุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุรินทร์
- (๑๙) ด่านกักกันสัตว์ศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดศรีสะเกษ
- (๒๐) ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุบลราชธานี
- (๒๑) ด่านกักกันสัตว์ยโสธร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดยโสธร และจังหวัดอำนาจเจริญ
- (๒๒) ด่านกักกันสัตว์หนองคาย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดหนองคาย และจังหวัดบึงกาฬ
- (๒๓) ด่านกักกันสัตว์เลย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเลย
- (๒๔) ด่านกักกันสัตว์นครพนม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครพนม
- (๒๕) ด่านกักกันสัตว์มุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมุกดาหาร
- (๒๖) ด่านกักกันสัตว์อุดรธานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุดรธานี และจังหวัดสกลนคร
- (๒๗) ด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดขอนแก่น และจังหวัดหนองบัวลำภู

(๒๘) ด้านกักกันสัตว์มหาสารคาม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดมหาสารคาม จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดร้อยเอ็ด

(๒๙) ด้านกักกันสัตว์เชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงใหม่

(๓๐) ด้านกักกันสัตว์แม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๓๑) ด้านกักกันสัตว์เชียงราย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเชียงราย

(๓๒) ด้านกักกันสัตว์น่าน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดน่าน

(๓๓) ด้านกักกันสัตว์พะเยา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพะเยา

(๓๔) ด้านกักกันสัตว์ลำปาง มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำปาง

(๓๕) ด้านกักกันสัตว์ลำพูน มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดลำพูน

(๓๖) ด้านกักกันสัตว์แพร่ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดแพร่

(๓๗) ด้านกักกันสัตว์กำแพงเพชร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกำแพงเพชร

(๓๘) ด้านกักกันสัตว์ตาก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตาก

(๓๙) ด้านกักกันสัตว์อุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดอุตรดิตถ์

(๔๐) ด้านกักกันสัตว์พิจิตร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิจิตร

(๔๑) ด้านกักกันสัตว์พิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดพิษณุโลก และจังหวัดสุโขทัย

(๔๒) ด้านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบูรณ์

(๔๓) ด้านกักกันสัตว์นครสวรรค์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครสวรรค์ และจังหวัดอุทัยธานี

(๔๔) ด้านกักกันสัตว์เพชรบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดเพชรบุรี จังหวัดสมุทรสงคราม และจังหวัดสมุทรสาคร

(๔๕) ด้านกักกันสัตว์กาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดกาญจนบุรี

(๔๖) ด้านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสุพรรณบุรี

(๔๗) ด้านกักกันสัตว์ราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดราชบุรี

(๔๘) ด้านกักกันสัตว์นครปฐม มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครปฐม

(๔๙) ด้านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๕๐) ด่านกักกันสัตว์ชุมพร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดชุมพร และจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ยกเว้นเขตอำเภอเกาะสมุย)

(๕๑) ด่านกักกันสัตว์ท่าอากาศยานนานาชาติสมุย มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๕๒) ด่านกักกันสัตว์ระนอง มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดระนอง

(๕๓) ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา

(๕๔) ด่านกักกันสัตว์นครศรีธรรมราช มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง

(๕๕) ด่านกักกันสัตว์ตรัง มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดตรัง และจังหวัดกระบี่

(๕๖) ด่านกักกันสัตว์สงขลา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสงขลา

(๕๗) ด่านกักกันสัตว์สตูล มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดสตูล

(๕๘) ด่านกักกันสัตว์นราธิวาส มีอาณาเขตตามเขตอำเภอทุกอำเภอของจังหวัดนราธิวาส จังหวัดยะลา และจังหวัดปัตตานี

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้การปฏิบัติงานกักกันสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อตรวจโรคระบาดในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ระหว่างประเทศ ในส่วนของสัตว์หรือซากสัตว์ประเภทสัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก ครัสเตเชียน จระเข้ ตะโขง ตะพาบน้ำ เต่า ปลา ปลิงทะเล พะยูน โพลีคีท แมวน้ำ โลมา วาฬ สิงโตทะเล หมึก หอย แอลลิเกเตอร์ รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์ของสัตว์ชนิดนั้น ซึ่งเป็นสัตว์ชนิดอื่นตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่กรมประมง รับผิดชอบเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามคำนิยาม “ด่านกักกันสัตว์” ตามมาตรา ๔ ประกอบกับมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้เพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ เป็นข้อ ๓ ของประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๓ กำหนดให้ด่านตรวจสัตว์น้ำที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) ศูนย์บริหารจัดการด่านตรวจสัตว์น้ำเขต ๑ (เชียงราย) มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานแม่ฟ้าหลวง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่ฟ้าหลวง อำเภอแม่สาย อำเภอเชียงแสน อำเภอเชียงของ และอำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย

(๒) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดเชียงใหม่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานเชียงใหม่ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอแม่เมาะ อำเภอฝาง อำเภอไชยปราการ อำเภอเชียงดาว และอำเภอเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่

(๓) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดตาก มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าสองยาง อำเภอแม่ระมาด อำเภอแม่สอด อำเภอพบพระ และอำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก

(๔) ด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสุรินทร์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอพนมดงรัก อำเภอกาบเชิง อำเภอสังขะ และอำเภอบัวเขต จังหวัดสุรินทร์

(๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอขามเฒ่า อำเภอหนองบัว อำเภอชุมพลบุรี อำเภอสิรินธร อำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ อำเภอโพธิ์ไทร อำเภอนาตาล และอำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี

(๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดมุกดาหาร มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหว้านใหญ่ อำเภอเมืองมุกดาหาร และอำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร

(๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดนครพนม มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านแพง อำเภอท่าอุเทน อำเภอเมืองนครพนม และอำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม

(๘) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดหนองคาย มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟหนองคาย และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสังคม อำเภอศรีเชียงใหม่ อำเภอท่าบ่อ อำเภอเมืองหนองคาย อำเภอโพนพิสัย และอำเภอรัตนวาปี จังหวัดหนองคาย

(๙) ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำเขต ๒ (กรุงเทพมหานคร) มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือกรุงเทพ เขตคลองเตย และเขตราษฎร์บูรณะ กรุงเทพมหานคร และอำเภอเมืองสมุทรปราการ อำเภอพระประแดง และอำเภอพระสมุทรเจดีย์ จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๐) ด้านตรวจสัตว์น้ำลาดกระบัง มีอาณาเขตตามเขตสถานีบรรจุและแยกสินค้ากล่องลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และอำเภอบางเสาธง จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๑) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ และอำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ

(๑๒) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานดอนเมือง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานดอนเมือง เขตดอนเมือง และเขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร

(๑๓) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสมุทรสาคร มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

(๑๔) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดชลบุรี มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือแหลมฉบัง และอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี

(๑๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสระแก้ว มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟรัฐประศาสตร์ และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตาพระยา อำเภอโคกสูง อำเภออรัญประเทศ และอำเภอคลองหาด จังหวัดสระแก้ว

(๑๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดจันทบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสอยดาว และอำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี

(๑๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดตราด มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองตราด อำเภอบ่อไร่ และอำเภอคลองใหญ่ จังหวัดตราด

(๑๘) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดกาญจนบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอไทรโยค อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

(๑๙) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกบางสะพานและตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอหัวหิน อำเภอปราณบุรี อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอเมือง อำเภอทับสะแก อำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

(๒๐) ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจสัตว์น้ำเขต ๓ (สงขลา) มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกสงขลา อำเภอเมืองสงขลา และอำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา

(๒๑) ด้านตรวจสัตว์น้ำสะเดา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสะเดา ยกเว้นตำบลทุ่งหมอ ตำบลท่าโพธิ์ และตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา และเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอนาทวี และอำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา

(๒๒) ด้านตรวจสัตว์น้ำปาดังเบซาร์ มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟปาดังเบซาร์ และเขตตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่ตำบลทุ่งหมอ ตำบลท่าโพธิ์ และตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

(๒๓) ด้านตรวจสัตว์น้ำท่าอากาศยานหาดใหญ่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

(๒๔) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือน้ำลึกระนอง และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอกระบุรี อำเภอละอุ่น และอำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

(๒๕) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดภูเก็ต มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต และอำเภอเมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต

(๒๖) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดสตูล มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอควนโดน อำเภอเมืองสตูล และอำเภอละงู จังหวัดสตูล

(๒๗) ด้านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดนราธิวาส มีอาณาเขตตามเขตสถานีรถไฟสุไหงโก-ลก และตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอตากใบ อำเภอสุไหงโก-ลก อำเภอแว้ง และอำเภอเมืองนราธิวาส จังหวัดนราธิวาส”

ข้อ ๓ ให้เพิ่มข้อความดังต่อไปนี้ เป็นข้อ ๔ ของประกาศกรมประมง เรื่อง กำหนดด้านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

“ข้อ ๔ กำหนดให้สำนักงานประมงจังหวัดในท้องที่ที่ไม่มีด่านตรวจสัตว์น้ำที่มีชื่อและอาณาเขตดังต่อไปนี้เป็นด่านกักกันสัตว์ ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๑) สำนักงานประมงจังหวัดแม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอปาย อำเภอปางมะผ้า อำเภอเมือง อำเภอขุนยวม อำเภอแม่ลาน้อย อำเภอแม่สะเรียง และอำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

(๒) สำนักงานประมงจังหวัดน่าน มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสองแคว อำเภอทุ่งช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอบ่อเกลือ อำเภอแม่จริม อำเภอเวียงสา และอำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน

(๓) สำนักงานประมงจังหวัดเลย มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอนาแห้ว อำเภอด่านซ้าย อำเภอภูเรือ อำเภอท่าลี่ อำเภอเชียงคาน และอำเภอปากชม จังหวัดเลย

(๔) สำนักงานประมงจังหวัดพะเยา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูซาง จังหวัดพะเยา

(๕) สำนักงานประมงจังหวัดพิษณุโลก มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชาติตระการ จังหวัดพิษณุโลก

(๖) สำนักงานประมงจังหวัดอุตรดิตถ์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอบ้านโคก อำเภอปากท่า และอำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์

(๗) สำนักงานประมงจังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอภูสิงห์ อำเภอขุนหาญ และอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ

(๘) สำนักงานประมงจังหวัดบึงกาฬ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเมืองบึงกาฬ อำเภอปากคาด อำเภอบุ่งคล้า และอำเภอบึงโขงหลง จังหวัดบึงกาฬ

(๙) สำนักงานประมงจังหวัดบุรีรัมย์ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอละหานทราย และอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์

(๑๐) สำนักงานประมงจังหวัดอำนาจเจริญ มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอชานุมาน จังหวัดอำนาจเจริญ

(๑๑) สำนักงานประมงจังหวัดระยอง มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติอู่ตะเภา และเขตท่าเรือมาบตาพุด จังหวัดระยอง

(๑๒) สำนักงานประมงจังหวัดฉะเชิงเทรา มีอาณาเขตตามเขตอำเภอบางปะกง และอำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา

(๑๓) สำนักงานประมงจังหวัดราชบุรี มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอสวนผึ้ง จังหวัดราชบุรี

(๑๔) สำนักงานประมงจังหวัดชุมพร มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร

(๑๕) สำนักงานประมงจังหวัดยะลา มีอาณาเขตตามเขตตำบลทุกตำบลซึ่งมีอาณาเขตติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านในท้องที่อำเภอเบตง จังหวัดยะลา

(๑๖) สำนักงานประมงจังหวัดกระบี่ มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติกระบี่ และเขตท่าเรือน้ำลึกกระบี่ จังหวัดกระบี่

(๑๗) สำนักงานประมงจังหวัดตรัง มีอาณาเขตตามเขตท่าเรือกันตัง จังหวัดตรัง

(๑๘) สำนักงานประมงจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีอาณาเขตตามเขตท่าอากาศยานนานาชาติสุราษฎร์ธานี เขตท่าอากาศยานนานาชาติสมุย และอำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(๑๙) สำนักงานประมงจังหวัดปัตตานี มีอาณาเขตตามเขตอำเภอเมืองปัตตานี จังหวัดปัตตานี”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๐

อภัย สุทธิสังข์

อธิบดีกรมประมง

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตร

ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ บัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตร ให้เป็นไปตามแบบท้ายประกาศนี้

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตรในสังกัดกรมปศุสัตว์ และให้อธิบดีกรมประมงหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมประมงมอบหมาย เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตรในสังกัดกรมประมง

ข้อ ๔ รูปถ่ายที่ติดบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตร ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือน ก่อนวันยื่นคำขอมิบัตรประจำตัว ขนาด ๒.๕ x ๓.๐ เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก และแว่นตาสีเข้ม

(๑) สำหรับสัตว์แพทย์ ให้แต่งเครื่องแบบปกติขาว พื้นหลังรูปถ่ายเป็นสีฟ้า

(๒) สำหรับสารวัตร ให้แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการ พื้นหลังรูปถ่ายเป็นสีแดง

ข้อ ๕ บัตรประจำตัวสัตว์แพทย์และสารวัตร ให้มีกำหนดห้าปีนับแต่วันออกบัตร

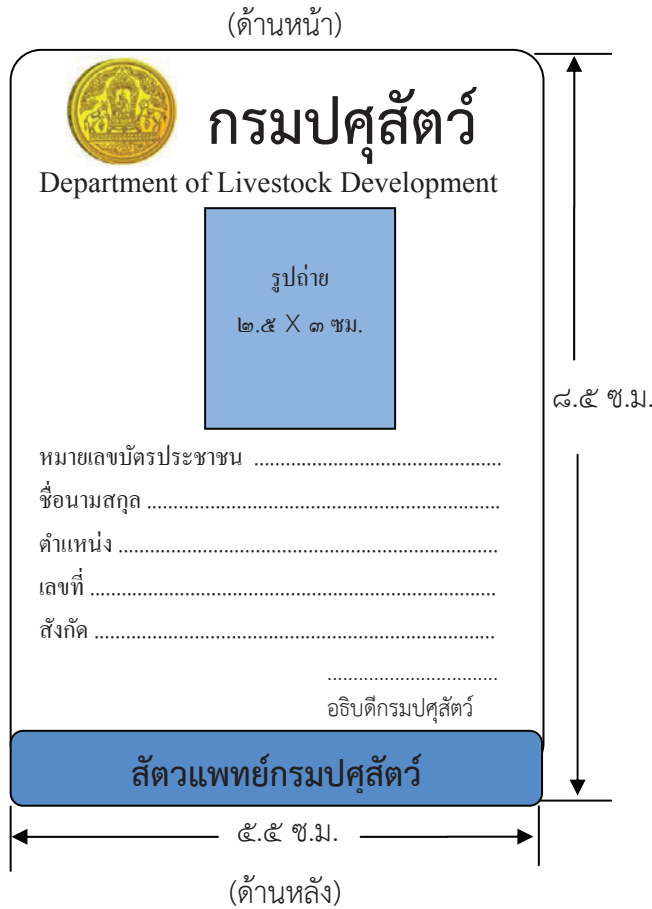
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อรรถ ทรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

แบบบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

บัตรประจำตัวสัตวแพทย์กรมปศุสัตว์
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เงื่อนไขการใช้บัตร

๑. บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับใบอนุญาตเท่านั้น
๒. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมปศุสัตว์

ผู้ใดเก็บได้โปรดส่งคืนที่

กองสารวัตรและกักกัน ศูนย์ราชการกรมปศุสัตว์
เลขที่ ๙๑ หมู่ ๔ ต.บางกะดี อ.เมือง จ.ปทุมธานี ๑๒๐๐๐
โทร ๐-๒๕๕๐๑-๓๔๗๓-๕ ต่อ ๑๐๖

วันออกบัตร/...../..... วันหมดอายุ/...../.....

บัตรประจำตัวสัตวแพทย์กรมปศุสัตว์
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์

๑. บัตร
๒. บัตร

กย
เลขที่ ๙๑ ๑๐๐๐

วันออกบัตร/...../..... วันหมดอายุ/...../.....

หมายเหตุ ประทับตรากรมปศุสัตว์ด้วยหมึกสีแดงที่ด้านหลังกลางบัตร

แบบบัตรประจำตัวสารวัตร
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(ด้านหน้า)

กรมประมง
Department of Fisheries

รูปถ่าย
๒.๕ X ๓ ซม.

หมายเลขบัตรประชาชน
ชื่อนามสกุล
ตำแหน่ง
เลขที่
สังกัด

อธิบดีกรมประมง

สารวัตรกรมประมง

๕.๕ ซม. ๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

บัตรประจำตัวสารวัตร
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เงื่อนไขการใช้บัตร
๑. บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
๒. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมประมง

ผู้ได้เก็บได้โปรดส่งคืนที่
กรมประมง เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทร ๐-๒๕๖๒-๐๖๐๐-๑๕

วันออกบัตร/...../..... วันหมดอายุ/...../.....

บัตรประจำตัวสารวัตร
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เงื่อนไขการใช้บัตร
๑. บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
๒. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมประมง

ผู้ได้เก็บได้โปรดส่งคืนที่
กรมประมง เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทร ๐-๒๕๖๒-๐๖๐๐-๑๕

วันออกบัตร/...../..... วันหมดอายุ/...../.....

หมายเหตุ ประทับตราครุฑกรมประมงด้วยหมึกสีแดงที่ด้านหลังกลางบัตร

แบบบัตรประจำตัวสัตว์แพทย์
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(ด้านหน้า)

กรมประมง
Department of Fisheries

รูปถ่าย
๒.๕ X ๓ ซม.

หมายเลขบัตรประชาชน
ชื่อนามสกุล
ตำแหน่ง
เลขที่
สังกัด

อธิบดีกรมประมง

สัตวแพทย์กรมประมง

๕.๕ ซม. ๘.๕ ซม.

(ด้านหลัง)

บัตรประจำตัวสัตวแพทย์กรมประมง
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เงื่อนไขการใช้บัตร
๑. บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
๒. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมประมง

ผู้ใดเก็บได้โปรดส่งคืนที่
กรมประมง เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทร ๐-๒๕๖๒-๐๖๐๐-๑๕

วันออกบัตร/...../..... วันหมดอายุ/...../.....

บัตรประจำตัวสัตวแพทย์กรมประมง
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘

เงื่อนไขการใช้บัตร
๑. บัตรนี้ใช้ได้เฉพาะบุคคลที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น
๒. บัตรนี้เป็นกรรมสิทธิ์ของกรมประมง

ผู้ใดเก็บได้โปรดส่งคืนที่
กรมประมง เกษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐
โทร ๐-๒๕๖๒-๐๖๐๐-๑๕

วันออกบัตร...../...../..... วันหมดอายุ...../...../.....

หมายเหตุ ประทับตราครุฑกรมประมงด้วยหมึกสีแดงที่ด้านหลังกลางบัตร

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเพื่อให้มีการประกาศเป็นเขตปลอดโรคระบาด
ชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง
ในท้องที่ภาคตะวันออก
พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในท้องที่ภาคตะวันออก ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ยกเว้นเป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในท้องที่ภาคตะวันออก อันจะส่งผลให้การปฏิบัติงานด้านการควบคุมและป้องกันโรคระบาดสัตว์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับประเทศคู่ค้า

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“เขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในท้องที่ภาคตะวันออก ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ได้ดำเนินการควบคุมและกำจัดโรคได้ตามหลักเกณฑ์ในประกาศนี้ และได้มีการออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดเป็นเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง และให้หมายความรวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

ข้อ ๓ เขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย จะต้องเป็นท้องที่เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยที่มีการควบคุมและกำจัดโรคตามมาตรการและนโยบายของกรมปศุสัตว์และผ่านหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) มีข้อมูลรายงานการเฝ้าระวังโรคทางอาการอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี

(๒) ไม่มีอุบัติการณ์โรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒ ปี

(๓) สัตว์ไม่มีการติดเชื้อโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๑ ปี

โดยใช้หลักฐานการตรวจหา Nonstructural Protein (NSP) จากการสุ่มตรวจเพื่อค้นหาโรคตามหลักเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) สัตว์มีระดับภูมิคุ้มกันโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ที่สามารถคุ้มโรคได้มากกว่าร้อยละ ๘๐ จากการสู่มหาระดับภูมิคุ้มกันโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยตามหลักเกณฑ์ที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๔ เมื่อได้ดำเนินการครบถ้วนตามข้อ ๓ แล้ว ให้เสนอกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อออกประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยตามขั้นตอนต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์
เรื่อง ขั้นตอนการนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การดำเนินการนำเข้าสัตว์มีชีวิตและผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและดำเนินไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งเป็นการป้องกันไม่ให้โรคระบาดสัตว์มีโอกาสแพร่กระจายเข้ามาในประเทศ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อ การเลี้ยงสัตว์รวมถึงสุขภาพของประชาชนในประเทศ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้แทนหน่วยงานสัตวแพทย์ (CVO) หรือหน่วยงานรัฐบาลที่รับผิดชอบของประเทศผู้ส่งออก ส่งหนังสือแจ้งความประสงค์ขอส่งสินค้าที่อยู่ในความดูแลของกรมปศุสัตว์มายังประเทศไทย โดยระบุประเภทสินค้าหรือชนิดสัตว์ที่ประสงค์จะส่งออกมายังประเทศไทย โดยนำเรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์ เลขที่ ๖๙/๑ ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dg@dld.go.th

ข้อ ๒ เสนอคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เพื่อพิจารณาให้ข้อเสนอแนะและแนวทางการพิจารณาการนำเข้าสินค้าดังกล่าว ดำเนินการโดยเลขาธิการคณะกรรมการกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ ร่วมกับหน่วยงานที่รับผิดชอบสินค้านั้นๆ ดังนี้

- (๑) จัดทำหนังสือแจ้งเวียนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและ/หรือ
- (๒) จัดประชุมหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและ/หรือ
- (๓) ผ่านเว็บไซต์กรมปศุสัตว์และ/หรือ
- (๔) จัดหาข้อมูลเบื้องต้น (Fact finding) เพื่อประกอบการประเมิน

ข้อ ๓ หากไม่มีประเด็นจากการพิจารณาในข้อ ๒ ให้กรมปศุสัตว์จัดทำหนังสือแจ้งขั้นตอนการนำเข้าสินค้าปศุสัตว์ พร้อมทั้งจัดส่งแบบสอบถามที่เหมาะสมเพื่อประเมินความเสี่ยงในการนำเข้าสินค้าหรือสัตว์ชนิดนั้นๆ ได้แก่ โครงสร้างการทำงานของหน่วยงานสัตวแพทย์ การกำกับดูแลของภาครัฐ สถานการณ์โรคระบาดสัตว์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการควบคุมความปลอดภัยทางอาหาร และสัตวแพทย์สาธารณสุข ในกรณีสินค้าเพื่อการบริโภคของมนุษย์ (Questionnaire on the Evaluation of the Veterinary Services, Official control, Animal Disease Situation Control and Monitoring Plan and Public Health Administration in Country Intend to Export Animal and Animal Product to Thailand)

ข้อ ๔ หน่วยงานสัตวแพทย์ของประเทศผู้ส่งออกจัดส่งคำตอบแบบสอบถามให้กรมปศุสัตว์พิจารณาและให้ความคิดเห็น โดยคณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์ และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาปศุสัตว์ (รายชนิดสัตว์) ทั้งนี้ เลขาธิการคณะกรรมการกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เป็นผู้ดำเนินการส่งคำตอบให้คณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาปศุสัตว์ (รายชนิดสัตว์) พิจารณา

/ (๑) หากคำตอบ ...

(๑) หากคำตอบที่ได้รับครบถ้วนสมบูรณ์ กรมปศุสัตว์จะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณา พร้อมทั้งให้ประเทศผู้ส่งออกจัดส่งรายชื่อสถานที่ผลิต (ฟาร์มหรือโรงงาน) ที่ต้องการส่งออกมายังประเทศไทยเพื่อนัดหมายการตรวจรับรองแหล่งผลิตในประเทศผู้ส่งออก โดยเลขานุการคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เป็นผู้จัดส่งผลการพิจารณาให้ประเทศผู้ส่งออกทราบ

(๒) หากคำตอบที่ได้รับมีข้อสงสัย หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรมปศุสัตว์จะดำเนินการส่งหนังสือขอข้อมูลเพิ่มเติมจนกว่าจะได้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงดำเนินการส่งหนังสือแจ้งผลการพิจารณาไปยังหน่วยงานสัตวแพทย์ของประเทศผู้ส่งออกพร้อมทั้งขอให้จัดส่งรายชื่อสถานที่ผลิต (ฟาร์มหรือโรงงาน) ที่ต้องการส่งออกมายังประเทศไทยเพื่อนัดหมายการตรวจรับรองแหล่งผลิตในประเทศผู้ส่งออกโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบเป็นผู้จัดส่งผลการพิจารณาให้ประเทศผู้ส่งออกทราบ

ข้อ ๕ กรมปศุสัตว์พิจารณาคณะผู้ตรวจประเมิน เพื่อเดินทางไปตรวจรับรอง ณ แหล่งผลิตประเทศผู้ส่งออก โดยพิจารณาตามความเสี่ยง ความน่าเชื่อถือของระบบ และการกำกับดูแลของภาครัฐและภาคเอกชน ทั้งนี้ ประเทศผู้ส่งออกต้องดำเนินการตอบ pre - onsite questionnaire ก่อนเจ้าหน้าที่เดินทางไปตรวจรับรอง

ข้อ ๖ การจัดทำรายงานการตรวจประเมิน

(๑) คณะผู้ตรวจประเมินจัดทำรายงานการตรวจเบื้องต้น (Fact Finding) รวมทั้งขอข้อมูลเพิ่มเติม และข้อเสนอในการแก้ไขปรับปรุง เสนอกรมปศุสัตว์และแจ้งให้ประเทศผู้ประสงค์ส่งออกทราบ

(๒) คณะผู้ตรวจประเมินจัดทำรายงานผลการตรวจ ผลการแก้ไขและรวบรวมข้อมูลเพิ่มเติมเสนอต่อคณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์และคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาปศุสัตว์ (รายชนิดสัตว์) เพื่อพิจารณาความเสี่ยงในการนำเข้าสินค้ามายังประเทศไทย

(๓) คณะผู้ตรวจประเมินจัดทำรายงานสรุปผลการตรวจ (ภาษาไทย - Final Report) พร้อมด้วยข้อมูลเพิ่มเติม การแก้ไขปรับปรุง และข้อคิดเห็นของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาปศุสัตว์และคณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์เสนอเลขานุการคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เพื่อเสนอกรมปศุสัตว์

ข้อ ๗ หน่วยงานที่รับผิดชอบการนำเข้าสินค้านั้นๆ นำข้อเสนอแนะของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาปศุสัตว์และคณะกรรมการด้านความปลอดภัยอาหารและประเมินความเสี่ยงสินค้าปศุสัตว์เพื่อพิจารณาร่างเงื่อนไขการนำเข้า (Import requirement) และเสนอร่างเงื่อนไขการนำเข้าต่อคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เพื่อดำเนินการ ดังนี้

(๑) ดำเนินการหารือกับผู้เชี่ยวชาญและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อร่างเงื่อนไขการนำเข้าโดย

(ก) จัดทำหนังสือแจ้งเวียนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและ/หรือ

(ข) จัดประชุมหารือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและ/หรือ

(ค) ผ่านเว็บไซต์กรมปศุสัตว์

(๒) คณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์พิจารณาร่าง Import Requirement หากคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ เห็นชอบร่าง Import Requirement ให้เลขานุการคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์เสนอกรมปศุสัตว์เพื่อพิจารณาอนุญาตให้ใช้ร่างดังกล่าว

(๓) หากคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ไม่เห็นชอบหรือมีข้อสงสัย หรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติมต่อร่าง Import Requirement ให้หน่วยงานผู้รับผิดชอบดำเนินการ

/แก้ไขร่าง ...

แก้ไขร่าง Import Requirement ตามมติคณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ เสนอต่อ คณะทำงานกำหนดทิศทางการดำเนินการค้าสินค้าปศุสัตว์ ในการประชุมครั้งถัดไป (การแก้ไขขึ้นอยู่กับประเด็น)

ข้อ ๘ กรมปศุสัตว์ โดยหน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินการแจ้งประเทศผู้ส่งออกจัดส่งร่าง Health Certificate และจัดส่งตัวอย่างลายเซ็นผู้มีสิทธิลงนามใน Health Certificate และร่างรูปแบบ Health Certificate พร้อมรูปแบบตราประทับ Health Certificate และ/หรือแบบร่าง Electronic Health Certificate ให้กรมปศุสัตว์พิจารณาโดยหน่วยงานที่รับผิดชอบสินค้านั้นๆ พิจารณา Health Certificate ที่ได้รับโดยเปรียบเทียบกับเงื่อนไขการนำเข้าสินค้าที่เกี่ยวข้อง (Requirements for importation of Animal and Animal products Into Thailand)

(๑) หาก Health Certificate ที่ได้รับครบถ้วนตามข้อกำหนดการนำเข้ากรมปศุสัตว์ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งตอบรับการใช้อ้าง Health Certificate ดังกล่าว เป็นตัวอย่างในการออก Health Certificate ในการส่งออกสินค้าชนิดนั้นมายังประเทศไทยได้

(๒) หาก Health Certificate ที่ได้รับมีข้อแก้ไข เช่น การตัดลดหรือเพิ่มเติมเนื้อหา กรมปศุสัตว์จะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือขอเอกสารอ้างอิงทางวิชาการเพิ่มเติม ให้ประเทศส่งออกพิจารณาจนกว่า Health Certificate ที่ได้รับครบถ้วนตามข้อกำหนดการนำเข้า กรมปศุสัตว์ โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะดำเนินการส่งหนังสือแจ้งตอบรับการใช้อ้าง Health Certificate ดังกล่าว เป็นตัวอย่างในการออกใบรับรองในการส่งออกสินค้าชนิดนั้นมายังประเทศไทยได้

ข้อ ๙ เมื่อดำเนินการตามขั้นตอน ข้อ ๑ - ๘ แล้วเสร็จ กรมปศุสัตว์จะประกาศว่าสถานที่ผลิต (ฟาร์มหรือโรงงาน) นั้นๆ ได้รับการรับรองให้ส่งออกสินค้ามายังประเทศไทย พร้อมทั้งตัวอย่าง Health Certificate ที่ยอมรับในการส่งออกสินค้าชนิดนั้นมายังประเทศไทยให้ด่านกักกันสัตว์ที่เกี่ยวข้องทราบ และประกาศประเทศ สถานที่ผลิตและประเภทสินค้า เผยแพร่ในเว็บไซต์ให้บุคคลทั่วไปทราบด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายสรวิศ ธานีโต)
อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลาง ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย ซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ และการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์” หมายความว่า

(๑) ช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว

(๒) นก ไก่ เป็ด ห่าน รวมถึงไข่สำหรับใช้ทำพันธุ์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ใบอนุญาตค้า” หมายความว่า ใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์ หรือใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์

“ใบอนุญาตขาย” หมายความว่า ใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ

“คำขอรับใบอนุญาต” หมายความว่า

(๑) คำขอรับใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือคำขอรับใบอนุญาตทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งซากสัตว์ หรือ

(๒) คำขอรับใบอนุญาตขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ เอ็มบริโอ หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ

หมวด ๑

คำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขอ

ข้อ ๓ ผู้ใดประสงค์จะทำการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

ข้อ ๔ ผู้ใดขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุนัข และหมูป่า หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์ดังกล่าว เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียน

ข้อ ๕ เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอตามข้อ ๓ และข้อ ๔

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(๒) กรณีนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ข้อ ๖ การยื่นคำขอ

(๑) การยื่นคำขอเพื่อขอรับใบอนุญาตค้าให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีนำเข้าในราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

(ข) กรณีส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

(ค) กรณีนำเข้าในและส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

ที่ราชอาณาจักร

(ง) กรณีภายในราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

(จ) กรณีภายในจังหวัด ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ประสงค์จะทำการค้า

(๒) การยื่นคำขอเพื่อรับใบอนุญาตขายให้ปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(ก) กรณีส่งออกนอกราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

(ข) กรณีภายในราชอาณาจักร ให้ยื่นต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ได้ที่ราชอาณาจักร

กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย เป็นนิติบุคคลและมีสาขาหลายแห่ง ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ประสงค์จะประกอบกิจการแห่งใดแห่งหนึ่งก็ได้ โดยคำขอที่ยื่นต้องแยกกันในแต่ละสาขา

ข้อ ๗ ให้นายทะเบียนตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต และเอกสารหรือหลักฐานว่า มีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่ ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วน ให้นายทะเบียนแจ้งให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับใบอนุญาต หรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่นายทะเบียนกำหนดตามวรรคหนึ่งให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทิ้งคำขอรับใบอนุญาตแล้ว และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

หมวด ๒

การอนุญาต

ข้อ ๘ ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจสอบคำขอรับใบอนุญาต และเอกสารหรือหลักฐานแล้ว เห็นว่ามีความถูกต้องครบถ้วน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับคำขอใบอนุญาตไว้พิจารณาและให้ออกใบรับแก่ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต

ข้อ ๙ ให้นายทะเบียนพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตและแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่มิคำสั่งรับคำขออนุญาตไว้พิจารณา

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งออกใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย มารับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งออกใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย หากไม่มารับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายภายในกำหนดเวลาดังกล่าว โดยไม่แจ้งเหตุผลอันสมควรให้ถือว่าทิ้งใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายแล้วแต่กรณี และให้นายทะเบียนจำหน่ายเรื่องออกจากสารบบ

ในกรณีที่นายทะเบียนมีคำสั่งไม่ออกใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย ให้แจ้งสิทธิอุทธรณ์พร้อมเหตุผลไว้ในหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทราบต่อไป

ข้อ ๑๐ กรณีผู้ขอรับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายเป็นนิติบุคคลและมีสาขาหลายแห่ง ให้ออกใบอนุญาตตามจำนวนสาขาที่มี

หมวด ๓

หน้าที่ของผู้ได้รับใบอนุญาตค้าและใบอนุญาตขาย

ข้อ ๑๑ ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตค้าต้องปฏิบัติตามต่อไปนี้ตลอดช่วงเวลาของการที่ได้รับอนุญาต

(๑) ต้องปฏิบัติตามและไม่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติโรกระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๒) อำนวยความสะดวกแก่เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่ในการตรวจสอบตามสมควร พร้อมทั้งแสดงใบอนุญาตหรือใบแทนใบอนุญาตเมื่อเจ้าหน้าที่ร้องขอ

(๓) ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง หรือแนวทางการปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) ใบอนุญาตใช้ได้เฉพาะตัว หากจะมอบหมายให้ผู้อื่นไปดำเนินการต้องมีใบมอบอำนาจถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตขาย ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้ตลอดระยะเวลาของการที่ได้รับอนุญาต

(๑) ต้องปฏิบัติตามข้อ ๑๑

(๒) น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอที่จะทำการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายนั้น ในกรณีที่เกิดภายในประเทศจะต้องผลิตจากศูนย์ผลิตหรือแหล่งผลิตที่กรมปศุสัตว์รับรองภายใต้การควบคุมดูแลของสัตวแพทย์ที่มีใบประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ ในกรณีที่เกิดหรือนำเข้าจากต่างประเทศจะต้องเป็นน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอที่ได้นำเข้ามาในราชอาณาจักร โดยได้ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

(๓) บนหลอดหรือภาชนะที่ใช้บรรจุน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือเอ็มบริโอจะต้องพิมพ์ข้อความที่ไม่ลอกหลุดได้ง่าย โดยมีรายละเอียดของชื่อผู้ผลิต วันที่ผลิต พันธุ์สัตว์หมายเลขพ่อพันธุ์ที่ให้น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ หรือหมายเลขพ่อพันธุ์และแม่พันธุ์ที่ใช้ผลิตเอ็มบริโอ

(๔) จะต้องแสดงใบอนุญาตขายหรือใบแทนอนุญาตขายไว้ในที่เปิดเผย ณ สถานที่ที่ระบุไว้ในใบอนุญาตขาย

หมวด ๔

การต่ออายุ การโอน การแสดงความจำนงและการรับโอนใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายโดยทางมรดก การขอและการออกใบแทน การขอและการอนุญาตแก้ไขรายการในใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย

ข้อ ๑๓ ผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายนั้น ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุหกสิบวัน

ข้อ ๑๔ การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย ให้นำหลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตตามข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ มาใช้บังคับแก่การพิจารณาต่ออายุใบอนุญาตโดยอนุโลม

ใบต่ออายุใบอนุญาตให้ใช้ตามแบบใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย โดยให้ระบุคำว่า “ต่ออายุ” ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้วย

ข้อ ๑๕ กรณีผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะโอนใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้น และการโอนมีผลเมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

ใบโอนใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายให้ใช้ตามแบบใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย โดยให้ระบุคำว่า “โอน” ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้วย

ข้อ ๑๖ กรณีผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายตายและมีทายาทหรือผู้ได้รับความยินยอมจากทายาท ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายตาย เพื่อขอประกอบกิจการที่ผู้ตายได้รับอนุญาตนั้นต่อไป เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนแล้วให้ผู้แสดงความจำนงนั้นประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายนั้นสิ้นอายุ และให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายตั้งแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย

การรับโอนใบอนุญาตโดยทางมรดกให้ใช้ตามแบบใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย โดยให้ระบุคำว่า “รับโอนโดยทางมรดก” ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้วย

ข้อ ๑๗ ในกรณีที่ใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายนั้น ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ใบอนุญาตนั้นสูญหาย ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ พร้อมด้วยหลักฐานการรับแจ้งความของพนักงานฝ่ายปกครอง หรือตำรวจ หรือใบอนุญาตที่ชำรุด หรือถูกทำลายในสาระสำคัญนั้น

ใบแทนใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายให้ใช้ตามแบบใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย โดยให้ระบุคำว่า “ใบแทน” ไว้ที่ด้านหน้ามุมบนด้านขวาด้วย

ข้อ ๑๘ กรณีผู้รับใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายประสงค์จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขาย ให้ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนแห่งท้องที่ที่ออกใบอนุญาตนั้น และจะแก้ไขรายการในใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายได้เมื่อได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน

หมวด ๕

แบบคำขอและแบบใบอนุญาต

ข้อ ๑๙ แบบคำขอรับใบอนุญาต แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต แบบคำขอโอนและรับโอนใบอนุญาต แบบคำขอรับโอนใบอนุญาตโดยทางมรดก แบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาต แบบคำขอเปลี่ยนแปลงแก้ไขรายการในใบอนุญาต แบบใบอนุญาตค้าและแบบใบอนุญาตขาย ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๐ คำขออนุญาตใด ๆ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่ประกาศฉบับนี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา ให้ถือว่าเป็นคำขออนุญาตตามประกาศนี้โดยอนุโลม ในกรณีที่คำขอรับใบอนุญาต

ดังกล่าว มีข้อแตกต่างไปจากคำขอรับใบอนุญาตตามประกาศฉบับนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้แก้ไขเพิ่มเติมได้ ตามความจำเป็นเพื่อให้การเป็นไปตามประกาศฉบับนี้

ข้อ ๒๑ ใบอนุญาตค้าหรือใบอนุญาตขายที่ออกไว้ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับ ให้ยังคงมีผลบังคับต่อไปจนกว่าจะสิ้นอายุ

ประกาศ ณ วันที่ ๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ ทรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานควบคุมตรวจสอบการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ระหว่างจังหวัดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อันจะส่งผลให้การควบคุมป้องกันโรคระบาดสัตว์เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น โดยระหว่างทางจะต้องผ่านจุดตรวจของด่านกักกันสัตว์ ตามแนบท้ายประกาศนี้ ตามที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางกำหนดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เมื่อนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านมาถึงจุดตรวจของด่านกักกันสัตว์ให้ผู้รับใบอนุญาตแสดงเอกสารดังต่อไปนี้ ต่อสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์

(๑) ใบอนุญาตจากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางฉบับจริง

(๒) เอกสารอื่นตามที่กรมปศุสัตว์กำหนดให้ต้องแสดงในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์บางกรณี

ข้อ ๓ สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์และยานพาหนะว่ามีความถูกต้องตรงกับที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางระบุในใบอนุญาตที่ผู้รับใบอนุญาตนำมาแสดงรวมทั้งประเด็นอื่น ดังนี้

(๑) กรณีของสัตว์ให้ตรวจสอบ ชนิด จำนวน เพศ เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ อาการทั่วไปของสัตว์

(๒) กรณีของซากสัตว์ให้ตรวจสอบ ชนิด จำนวน น้ำหนัก ลักษณะซากสัตว์ การหีบห่อ การประทับเครื่องหมาย และสภาพการเก็บรักษาซากสัตว์ระหว่างขนส่ง

(๓) ลักษณะยานพาหนะและอุปกรณ์ในการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์

ข้อ ๔ เมื่อสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ได้ตรวจสอบตามที่ระบุในข้อ ๓ แล้ว ให้พิจารณาดำเนินการทำลายเชื้อโรคที่ยานพาหนะบรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์ตามความเหมาะสม หากกฎหมายกำหนดให้ต้องเก็บค่าธรรมเนียมในการทำลายเชื้อโรคผ่านด่านกักกันสัตว์ก็ให้ดำเนินการจัดเก็บตามอัตราที่กฎหมายกำหนดแล้วให้ออกใบเสร็จรับเงินมอบให้แก่ผู้รับใบอนุญาตเก็บไว้เป็นหลักฐาน จากนั้นให้ทำการบันทึกวัน เวลา และผลการตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ การทำลายเชื้อโรคนยานพาหนะ พร้อมลงลายมือชื่อของตนและประทับตราประจำด่านกักกันสัตว์ที่ด้านหลังใบอนุญาต เมื่อสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ได้ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนแล้วจึงมอบใบอนุญาตให้ผู้รับใบอนุญาตเพื่อใช้ประกอบการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น

ในกรณีที่น่าคิดว่าจะมีเชื้อโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดอยู่ภายในยานพาหนะ สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์มีอำนาจเปิดตรวจยานพาหนะ หีบห่อบรรจุสัตว์หรือซากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใด เพื่อทำการตรวจการเปิดตรวจและปฏิบัติงานดังกล่าวให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ทำบันทึกการปฏิบัติไว้เป็นหลักฐาน ในใบอนุญาตด้วย

การปฏิบัติงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ลงบันทึกในสมุดตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ รวมทั้งในระบบการออกใบอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์แบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อเป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๕ กรณีสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ตรวจพบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ที่ผู้รับใบอนุญาตนำมานั้นมีอาการของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ส่งเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์นั้นเข้ากัก ณ สถานที่ที่สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์กำหนด เพื่อตรวจและสังเกตอาการของโรคระบาด รวมทั้งดำเนินการอื่นใดตามหลักวิชาการทางด้านสัตวแพทย์เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรค

หากสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์มีความเห็นว่าจำเป็นต้องทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ตามวรรคก่อนหรือสิ่งของใด ๆ เพื่อเหตุผลในการป้องกันโรคระบาด ให้ปฏิบัติตามระเบียบของกรมปศุสัตว์ว่าด้วยกรณีนั้น และให้กำจัดเชื้อโรคที่อาหารสัตว์ ยานพาหนะ โรงเรือน บริเวณ หรือสิ่งใด ๆ ที่คาดว่าจะมีเชื้อโรคระบาด

การปฏิบัติตามความในวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้สัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์บันทึกการปฏิบัติ และรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

ข้อ ๖ ผู้รับใบอนุญาตมีหน้าที่ควบคุมดูแลสัตว์หรือการเก็บรักษาซากสัตว์รวมทั้งอำนวยความสะดวกในระหว่างการปฏิบัติงานของสัตวแพทย์ประจำด่านกักกันสัตว์ ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นให้ผู้รับใบอนุญาตเป็นผู้รับผิดชอบเองทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อยู่ถ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

รายชื่อจุดตรวจของด่านกักกันสัตว์แนบท้ายประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข การนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านด่านกักกันสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับที่	ด่านกักกันสัตว์ที่รับผิดชอบ	ชื่อจุดตรวจและสถานที่ตั้ง
๑	ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์ลพบุรี ทางหลวงหมายเลข ๒๐๕ (หลักกิโลเมตรที่ ๒๗๖-๒๗๗) หมู่ ๑๐ ตำบลหนองรี อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี พิกัด X : 0755038 Y : 1692686
๒	ด่านกักกันสัตว์ลพบุรี	จุดตรวจบ้านฉาง ทางหลวงหมายเลข ๒๒๕๖ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๖-๓๗) หมู่ ๑ ตำบลเขาน้อย อำเภอลำสนธิ จังหวัดลพบุรี พิกัด X : 0757798 Y : 1670750
๓	ด่านกักกันสัตว์สระบุรี	จุดตรวจชะอม ทางหลวงหมายเลข ๓๒๒๒ (กิโลเมตรที่ ๒๓-๒๔) หมู่ ๑๐ ตำบลชะอม อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี พิกัด X : 0727250 Y : 1591351
๔	ด่านกักกันสัตว์สุพรรณบุรี	จุดตรวจศรีประจันต์ ทางหลวงหมายเลข ๓๔๐ (หลักกิโลเมตรที่ ๘๘-๘๙) หมู่ ๑ ตำบลวังน้ำซับ อำเภอศรีประจันต์ จังหวัดสุพรรณบุรี พิกัด X : 0624326 Y : 1617395
๕	ด่านกักกันสัตว์นครนายก	จุดตรวจบ้านนา ทางหลวงหมายเลข ๓๓ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๑๘-๑๑๙) หมู่ ๑๐ ตำบลป่าชะ อำเภอบ้านนา จังหวัดนครนายก พิกัด 47P0722709 UTM1578125
๖	ด่านกักกันสัตว์นครนายก	จุดตรวจปากพลี ทางหลวงหมายเลข ๓๓ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๔๐-๑๔๑) เลขที่ ๒ หมู่ ๒ ตำบลปากพลี อำเภอปากพลี จังหวัดนครนายก พิกัด 47P0745975 UTM1565530
๗	ด่านกักกันสัตว์นครนายก	จุดตรวจศรีจุฬา ทางหลวงชนบทหมายเลข ๓๐๗๖ เลขที่ ๔๑/๓ หมู่ ๓ ตำบลศรีจุฬา อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก พิกัด 47P0737569 UTM1551532
๘	ด่านกักกันสัตว์นครนายก	จุดตรวจบางลูกเสือ ทางหลวงหมายเลข ๓๐๐๑ ตำบลบางลูกเสือ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก พิกัด 47P0723853 UTM1548344
๙	ด่านกักกันสัตว์ปราจีนบุรี	จุดตรวจบุพราหมณ์ ทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๗๙) ตำบลบุพราหมณ์ อำเภอนาดี จังหวัดปราจีนบุรี พิกัด X : 806768 Y : 1589682
๑๐	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางปะกง (ขาออกกรุงเทพฯ) ทางหลวงหมายเลข ๓๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๖) ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0715626 Y : 14944136
๑๑	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางปะกง (ขาเข้ากรุงเทพฯ) ทางหลวงหมายเลข ๓๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๙) ตำบลบางปะกง อำเภอบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0716899 Y : 1493178
๑๒	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจหัวเนิน ทางหลวงหมายเลข ๓๐๐๕ (หลักกิโลเมตรที่ ๒) ตำบลสนามจันทร์ อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0722844 Y : 1505193
๑๓	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางพระ (ขาออกกรุงเทพฯ) ทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๑) ตำบลบางพระ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0722844 Y : 1510691
๑๔	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางพระ (ขาเข้ากรุงเทพฯ) ทางหลวงหมายเลข ๓๐๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๑) ตำบลบางพระ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0723007 Y : 1510665

ลำดับที่	ด่านกักกันสัตว์ที่รับผิดชอบ	ชื่อจุดตรวจและสถานที่ตั้ง
๑๕	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางขวัญ ทางหลวงหมายเลข ๓๒๐๐ (หลักกิโลเมตรที่ ๒) ตำบลบางขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0726042 Y : 1517743
๑๖	ด่านกักกันสัตว์ฉะเชิงเทรา	จุดตรวจบางน้ำเปรี้ยว ทางหลวงหมายเลข ๓๔๘๑ (บริเวณสี่แยกบางน้ำเปรี้ยว) ตำบลบางน้ำเปรี้ยว อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา พิกัด X : 0721847 Y : 1532013
๑๗	ด่านกักกันสัตว์สระแก้ว	จุดตรวจบ้านใหม่ไทยถาวร ทางหลวงหมายเลข ๓๔๘ (หลักกิโลเมตรที่ ๗๓-๗๔) ตำบลทัพราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว พิกัด X : 48P0249891 Y : UTM1560525
๑๘	ด่านกักกันสัตว์ตราด	จุดตรวจท่าจอด ทางหลวงหมายเลข ๓ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๗๗-๓๗๘) หมู่ ๑ ตำบลแสนตุง อำเภอเขาสมิง จังหวัดตราด พิกัด X : 258472 Y : 1324745
๑๙	ด่านกักกันสัตว์นครราชสีมา	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์นครราชสีมา ทางหลวงหมายเลข ๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๕๔-๕๕) เลขที่ ๕๙ หมู่ ๑๖ ตำบลปากช่อง อำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พิกัด X : 0756096 Y : 1621567
๒๐	ด่านกักกันสัตว์ยโสธร	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์ยโสธร ทางหลวงหมายเลข ๒๓ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๗๙) เลขที่ ๒๐๖ หมู่ ๔ ตำบลดู่ทุ่ง อำเภอเมือง จังหวัดยโสธร พิกัด X : 0402871 Y : 1753584
๒๑	ด่านกักกันสัตว์อุบลราชธานี	จุดตรวจห้วยชะยุ้ง ทางหลวงหมายเลข ๒๒๖ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๑๓-๓๑๔) อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี พิกัด X : 0466539 Y : 1671020
๒๒	ด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์มหาสารคาม ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๒๐๙) หมู่ ๑๓ บ้านหนองโปร่ง ตำบลเชียงยืน อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พิกัด X : 295228 Y : 1814284
๒๓	ด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์ขอนแก่น ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๗๓) ตำบลข้าวเรียง อำเภอชุมแพ จังหวัดขอนแก่น พิกัด X : 199447 Y : 1828708.5
๒๔	ด่านกักกันสัตว์เลย	จุดตรวจวังสะพุง ทางหลวงหมายเลข ๒๑๐ (หลักกิโลเมตรที่ ๓-๔) หมู่ ๒ ตำบลศรีสงคราม อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย พิกัด X : 794745 Y : 1914393
๒๕	ด่านกักกันสัตว์อุดรธานี	จุดตรวจโนนสูง ทางหลวงหมายเลข ๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๔๑-๔๔๒) หมู่ ๓ ตำบลโนนสูง อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี พิกัด X : 0273044 Y : 1913440
๒๖	ด่านกักกันสัตว์ลำปาง	จุดตรวจห้างฉัตร ทางหลวงหมายเลข ๑๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๒๐) อำเภอห้างฉัตร จังหวัดลำปาง พิกัด X : 0533917 Y : 2025608
๒๗	ด่านกักกันสัตว์ลำปาง	จุดตรวจแม่พริก ทางหลวงหมายเลข ๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๙๐-๔๙๑) อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง พิกัด X : 0517190 Y : 1928385
๒๘	ด่านกักกันสัตว์ลำพูน	จุดตรวจลี่ ทางหลวงหมายเลข ๑๐๖ (หลักกิโลเมตรที่ ๒๘) อำเภอลี่ จังหวัดลำพูน พิกัด X : 0506880 Y : 1955837
๒๙	ด่านกักกันสัตว์แพร่	จุดตรวจเด่นชัย ทางหลวงหมายเลข ๑๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๔๘-๑๔๙) เลขที่ ๓๓๕ หมู่ ๑๐ ตำบลแม่จัวะ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ พิกัด X : 0613009 Y : 1985936

ลำดับที่	ด่านกักกันสัตว์ที่รับผิดชอบ	ชื่อจุดตรวจและสถานที่ตั้ง
๓๐	ด่านกักกันสัตว์แพร่	จุดตรวจเปาปม-ดงยาง ทางหลวงหมายเลข ๑๐๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๘๔) หมู่ ๗ ตำบลนาพูน อำเภอวังชิ้น จังหวัดแพร่ พิกัด X : 0593030 Y : 1975016
๓๑	ด่านกักกันสัตว์เพชรบูรณ์	จุดตรวจหล่มสัก ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๗๒-๗๓) หมู่ ๑๐ ตำบลปากช่อง อำเภอลหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ พิกัด X : 0746714 Y : 1850755
๓๒	ด่านกักกันสัตว์ตาก	จุดตรวจแม่สอด ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๑-๑๒) ตำบลแม่ปะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก พิกัด X : 458355 Y : 1850438
๓๓	ด่านกักกันสัตว์นครสวรรค์	จุดตรวจพยุหะคีรี ทางหลวงหมายเลข ๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๒๓) หมู่ ๓ ตำบลย่านมัทรี อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดนครสวรรค์ พิกัด X : 47P0621126 Y : 1717812
๓๔	ด่านกักกันสัตว์กำแพงเพชร	จุดตรวจสลกบาตร(เที่ยวลง) ทางหลวงหมายเลข ๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๘๘-๓๘๙) เลขที่ ๗๔๕ หมู่ ๑ ตำบลสลกบาตร อำเภอขามเฒ่าวังนาคบุรี จังหวัดกำแพงเพชร พิกัด X : 0588760 Y : 1767809
๓๕	ด่านกักกันสัตว์กำแพงเพชร	จุดตรวจสลกบาตร(เที่ยวขึ้น) ทางหลวงหมายเลข ๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๘๖-๓๘๗) เลขที่ ๓๗ หมู่ ๒ ตำบลสลกบาตร อำเภอขามเฒ่าวังนาคบุรี จังหวัดกำแพงเพชร พิกัด X : 0588760 Y : 1766267
๓๖	ด่านกักกันสัตว์พิจิตร	จุดตรวจวังจี้ ทางหลวงหมายเลข ๑๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๑๘-๑๑๙) เลขที่ ๑๙๑ หมู่ ๒ ตำบลวังจี้ อำเภอดงเจริญ จังหวัดพิจิตร พิกัด X : 0674806 Y : 1773414
๓๗	ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก	จุดตรวจงจไกรลาศ ทางหลวงหมายเลข ๑๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๖-๔๗) หมู่ ๔ ตำบลบ้านกร่าง อำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย พิกัด X : 0609200 Y : 1876252
๓๘	ด่านกักกันสัตว์พิษณุโลก	จุดตรวจป่าบาง ทางหลวงหมายเลข ๒๐๑๓ (หลักกิโลเมตรที่ ๕๓) หมู่ ๘ ตำบลบ่อโพธิ์ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก พิกัด X : 713885 Y : 1902496
๓๙	ด่านกักกันสัตว์นครปฐม	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์นครปฐม ทางหลวงหมายเลข ๓๒๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๙-๒๐) เลขที่ ๓ หมู่ ๖ ตำบลทุ่งกระพังโหม อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พิกัด X : 0608763 Y : 1542160
๔๐	ด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์เพชรบุรี ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๙๙-๒๐๐) เลขที่ ๒๓๓ หมู่ ๒ ตำบลเขาใหญ่ อำเภอชะอำ จังหวัดเพชรบุรี พิกัด X : 535821 Y : 1213160
๔๑	ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	จุดตรวจเขาไชยราช ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๓๖) หมู่ ๕ ตำบลเขาไชยราช อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิกัด X : 535880 Y : 1212597
๔๒	ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	จุดตรวจด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๕๐) เลขที่ ๒๓๑ หมู่ ๑ ตำบลห้วยยาง อำเภอทับสะแก จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พิกัด X : 572765 Y : 1283075
๔๓	ด่านกักกันสัตว์ชุมพร	จุดตรวจท่าแซะ ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๔๕๑-๔๕๒) หมู่ ๓ ตำบลหงษ์เจริญ อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร พิกัด X : 522267 Y : 1188977
๔๔	ด่านกักกันสัตว์ชุมพร	จุดตรวจท่าชนะ ทางหลวงหมายเลข ๔๑ (หลักกิโลเมตรที่ ๙๖-๙๗) หมู่ ๕ ตำบลคันธุลี อำเภอท่าชนะ จังหวัดสุราษฎร์ธานี พิกัด X : 512164 Y : 1070948

ลำดับที่	ด่านกักกันสัตว์ที่รับผิดชอบ	ชื่อจุดตรวจและสถานที่ตั้ง
๔๕	ด่านกักกันสัตว์ระนอง	จุดตรวจบางนอน ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๖๐๓-๖๐๔) หมู่ ๑ ตำบลบางนอน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง พิกัด X : 0462676 Y : 1108284
๔๖	ด่านกักกันสัตว์ภูเก็ต	จุดตรวจท่าฉัตรไชย ทางหลวงหมายเลข ๔๐๒ (หลักกิโลเมตรที่ ๓๙-๔๐) หมู่ ๕ ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต พิกัด X : 423060 Y : 903593
๔๗	ด่านกักกันสัตว์สงขลา	จุดตรวจพรุฬ้อ ทางหลวงหมายเลข ๔ (หลักกิโลเมตรที่ ๑๒-๑๓) หมู่ ๒ ตำบลคูหาใต้ อำเภอรัตนภูมิ จังหวัดสงขลา พิกัด X : 635461 Y : 794556

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง ชะลอการใช้บังคับประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์
และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑
พ.ศ. ๒๕๖๑

เพื่อให้การปฏิบัติงานด้านการป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในท้องที่ สัตว์ที่เคลื่อนย้ายไปยังท้องที่จังหวัดอื่น และสัตว์ที่นำเข้า ส่งออก หรือนำผ่านราชอาณาจักร มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ชะลอการบังคับใช้ ประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๖๑

ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้นำประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดท้องที่และชนิดสัตว์ที่ต้องทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๐ มาบังคับใช้แทน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๑

สรวิศ ธานีโต

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ประกาศกรมปศุสัตว์

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ และวิธีการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาด

หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาด หรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลในการควบคุมโรคระบาด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๐ (๕) ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในประกาศนี้

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เจ้าของ” หมายความว่า เจ้าของกรรมสิทธิ์หรือผู้มิสิทธิครอบครองสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาด หรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาด” หมายความว่า สิ่งของใด ๆ ที่มีผลยืนยันทางห้องปฏิบัติการ หรือผลการตรวจตามวิธีมาตรฐานว่ามีเชื้อโรคระบาดปนเปื้อนอยู่

“สิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด” หมายความว่า สิ่งของใด ๆ ที่สัตวแพทย์ พิจารณาแล้วมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าสิ่งของดังกล่าวได้ผ่านการสัมผัสกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด หรือเป็นสิ่งของที่มาจากแหล่งที่มีโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือเป็นสิ่งของที่มาใกล้สัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดและมีโอกาสสัมผัส เชื้อโรคระบาด

“ผู้มีอำนาจทำลาย” หมายความว่า สัตวแพทย์หรือผู้รักษาราชการแทนหรือผู้รักษาราชการในตำแหน่ง ที่เป็นสัตวแพทย์แห่งท้องที่ที่มีสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามี เชื้อโรคระบาด แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ รักษาการตามประกาศนี้

หมวด ๑

การพิจารณาทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ
ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๔ ให้ผู้มีอำนาจทำลายใช้หลักวิชาการทางสัตวแพทย์ในการพิจารณาทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด โดยข้อพิจารณามี ดังนี้

(๑) เชื้อโรคนั้นเป็นโรคร้ายแรงที่ทำให้มีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้างและอาจติดต่อสู่คนได้ หรือจะส่งผลกระทบต่อภาคธุรกิจปศุสัตว์

(๒) ไม่สามารถทำลายเชื้อโรคระบาดได้ด้วยวิธีโดยง่าย และ

(๓) เป็นไปตามนโยบายของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๕ ในการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดตามประกาศนี้ ให้ผู้มีอำนาจทำลายดำเนินการเพื่อให้เจ้าของได้รับค่าชดใช้ราคาสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่เจ้าของได้แจ้งใจระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ เจ้าของจะไม่ได้รับค่าชดใช้ราคาสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดที่ถูกทำลาย

หมวด ๒

ผู้มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ
ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๖ ให้ผู้มีอำนาจทำลายในตำแหน่งดังต่อไปนี้ มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดในเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๑) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรือผู้อำนวยการกองสารวัตรและกักกัน มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ได้ทั่วราชอาณาจักร โดยมีมูลค่าขณะทำลายรวม ไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) ปศุสัตว์เขต มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ในพื้นที่เขตที่รับผิดชอบ โดยมีมูลค่าขณะทำลายรวม ไม่เกิน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) ปศุสัตว์จังหวัด มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ในพื้นที่จังหวัดที่ความรับผิดชอบ โดยมีมูลค่าขณะทำลายรวม ไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ในด่านกักกันสัตว์หรือสถานที่กักกันสัตว์ ที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของด่านกักกันสัตว์นั้น ๆ โดยมีมูลค่าขณะทำลายไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) ปศุสัตว์อำเภอ มีอำนาจทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ในพื้นที่อำเภอที่รับผิดชอบ โดยมีมูลค่าขณะทำลายรวมไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

การสั่งทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ที่มีมูลค่าเกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์อำเภอ ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด

การสั่งทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ที่มีมูลค่าเกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์จังหวัด ให้เป็นอำนาจของปศุสัตว์เขต

การสั่งทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ที่มีมูลค่าเกินกว่าอำนาจของหัวหน้าด่านกักกันสัตว์ ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการกองสารวัตร และกักกัน

การสั่งทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ที่มีมูลค่าเกินกว่าอำนาจของปศุสัตว์เขต ให้เป็นอำนาจของผู้บัญชาการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

การสั่งทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด ที่มีมูลค่าเกินกว่าอำนาจของผู้บัญชาการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ หรืออำนาจของผู้บัญชาการกองสารวัตรและกักกัน ให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมปศุสัตว์

หมวด ๓

วิธีการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๗ ให้ผู้มีอำนาจทำลายแจ้งเป็นหนังสือแก่เจ้าของว่าจะดำเนินการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

ข้อ ๘ ให้ผู้มีอำนาจทำลายพิจารณาเลือกวิธีการทำลายให้เหมาะสมกับสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด โดยคำนึงถึงลักษณะทางกายภาพของสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด และความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม โดยให้ดำเนินการตามวิธีการ ดังนี้

(๑) ให้ฝังสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด โดยให้ส่วนบนสุดของสิ่งของใด ๆ อยู่ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ถ้าสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด มีปริมาณมากให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ด้วย และใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์

หรือเชื้อโรคต่าง ๆ โดยการแช่ ราด หรือโรยที่สิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดจนทั่ว รวมถึงบริเวณที่ฝังสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดด้วย หรือ

(๒) ใช้ไฟเผาทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดนั้นให้ไหม้จนสิ้น

(๓) ใช้วิธีการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีอื่นตามที่ผู้มีอำนาจทำลายกำหนด

หมวด ๔

การรายงาน

ข้อ ๙ ให้ผู้มีอำนาจทำลายรายงานผลการดำเนินการให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันทีที่ดำเนินการแล้วเสร็จ

หมวด ๕

แบบเอกสาร

ข้อ ๑๐ แบบหนังสือแจ้งการทำลายสิ่งของใด ๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสิ่งของใด ๆ ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาดแก่เจ้าของให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบนและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๗ และมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการจ่ายเงินสินบน และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในระเบียบนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๔ ระเบียบนี้มิใช่เป็นการโฆษณาให้คำมั่นแก่บุคคลใดตามกฎหมาย แต่เป็นระเบียบ ที่วางไว้เพื่อเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาของทางราชการที่จะจ่ายเงินสินบนให้แก่ผู้นำจับความผิด ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“เงินสินบน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ผู้นำจับตามระเบียบนี้ ซึ่งเป็นเงินที่มาจาก การขายทอดตลาดสิ่งที่ยึดหรืออายัดตามมาตรา ๔๑ (๖) มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือจากเงินค่าปรับที่มีการชำระต่อศาล หรือเงินค่าปรับ จากการเปรียบเทียบคดีความผิด กรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แต่ขายทอดตลาด ของกลางไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มีของกลางตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“เงินค่าปรับ” หมายความว่า เงินที่ได้รับจากผู้กระทำความผิดตามคำพิพากษา หรือจาก การเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ผู้นำจับ” หมายความว่า บุคคลเดียวหรือหลายคน ซึ่งนำเบาะแสหรือเค้าเงื่อนแห่งการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ มาแจ้งแก่ทางราชการจนทางราชการ สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดได้ แต่ต้องมีชื่อเจ้าหน้าที่ผู้จับหรือข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ ดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น

“ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการใด ๆ เพื่อให้สัตว์หรือซากสัตว์ของกลางปลอดจากโรคระบาด

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมปศุสัตว์ให้มีอำนาจจัดการขายทอดตลาด

ข้อ ๖ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ หรือผู้ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายจ่ายเงินสินบน ดังนี้

(๑) กรณีสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ตามมาตรา ๔๑ (๖) แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ตามมาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้หักเงินที่ขายได้เป็นค่าใช้จ่ายตามที่จ่ายจริงในการดำเนินการ เหลือเท่าใดให้หักไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งเพื่อจ่ายเป็นเงินสินบนแก่ผู้นำจับ ส่วนที่เหลือให้นำส่งเป็นรายได้แผ่นดิน

(๒) กรณีที่มีของกลางตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๔๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่ขายทอดตลาดไม่ได้ หรือกรณีที่ไม่มิของกลาง ให้จ่ายเงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือเงินค่าปรับจากการเปรียบเทียบไม่เกินกึ่งหนึ่งของจำนวนเงินค่าปรับดังกล่าว

ข้อ ๗ กรณีที่ไม่มีผู้มารับเงินสินบนตามมาตรา ๔๗ หรือมาตรา ๕๐ ภายในห้าปีให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ ๘ ให้นำเงินที่หักไว้ตามข้อ ๖ ไปใช้จ่าย ดังนี้

(๑) กรณีสิ่งที่ยึดหรืออายัดไว้ เฉพาะในส่วนที่ตกเป็นของกรมปศุสัตว์ ให้หักเงินที่ขายได้ไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ

(๒) หักเงินที่เหลือไว้ไม่เกินกึ่งหนึ่งไว้เป็นเงินสินบน เฉลี่ยจ่ายให้แก่ผู้นำจับในการดังกล่าว เท่ากันทุกคน

ข้อ ๙ เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดและเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาลหรือเงินค่าปรับจากการเปรียบเทียบให้ฝากไว้ในบัญชีเงินฝากกระทรวงการคลัง ชื่อบัญชี “เงินสินบนจากการกระทำความผิดตามกฎหมายโรคระบาดสัตว์”

ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องนำเงินฝากไว้ที่ธนาคารของรัฐหรือธนาคารพาณิชย์ให้ขอทำความตกลงกับกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ ๑๐ ให้กรมปศุสัตว์รายงานผลการใช้จ่ายเงินสินบนและเงินค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ให้กระทรวงการคลังทราบทุกวันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมและเดือนกันยายน

ข้อ ๑๑ การบัญชี ให้ถือปฏิบัติตามระบบบัญชีของส่วนราชการ เว้นแต่จะได้รับการอนุมัติจากกระทรวงการคลังให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น และเมื่อปิดบัญชีประจำปีแล้ว ให้ส่งงบการเงินไปให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบรับรองภายในเก้าสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้ว ให้ส่งงบการเงินที่รับรองแล้วให้กรมบัญชีกลางทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้รับรองงบการเงิน

ข้อ ๑๒ วิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเงิน การเบิกเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การนำเงินฝากคลังการพัสดุ หรือวิธีปฏิบัติอื่นใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ถือปฏิบัติเช่นเดียวกับกรณีเงินงบประมาณรายจ่าย

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่มีความจำเป็นและจะต้องปฏิบัตินอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้
ให้ขออนุมัติกระทรวงการคลัง

ข้อ ๑๔ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

พลเอก ฉัตรชัย สาริกัลยะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อตรวจหรือควบคุมให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้การเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“หมายค้น” หมายความว่า หมายค้นที่ออกตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

“บันทึกเหตุผลในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการ” หมายความว่า หนังสือแสดงเหตุผลอันชอบธรรมในการเข้าไปเพื่อตรวจหรือควบคุมสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“สำนักงานหรือสถานประกอบการ” หมายความว่า สำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“ผู้รับใบอนุญาต” หมายความว่า ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการ

ข้อ ๕ การเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการเพื่อตรวจหรือควบคุมการทำกรค้าสัตว์ หรือซากสัตว์ ตามมาตรา ๒๔ หรือการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขาย

ซึ่งนำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่น โดยวิธีธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ให้ปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้

(๑) ก่อนเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการให้สารวัตรแสดงความบริสุทธิ์เสียก่อน โดยแสดงบัตรประจำตัวสารวัตร แสดงนาม ตำแหน่งและหน่วยงานต้นสังกัด พร้อมมอบบันทึกเหตุผลในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการ ให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทน หากมีหมายค้นต้องแสดงหมายค้นด้วย

(๒) ให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทน เป็นผู้พาในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการเพื่อตรวจและควบคุมการให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๓) ในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการให้สารวัตรถ่ายรูปหรือบันทึกวิดีโอไว้เป็นพยานหลักฐานโดยในรูปถ่ายหรือวิดีโอให้มีเจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทนอยู่ในรูปถ่ายหรือวิดีโอด้วย

(๔) ถ้ามีเหตุอันควรสงสัยว่าบุคคลจะเคลื่อนย้ายสิ่งต้องสงสัยออกจากสำนักงานหรือสถานประกอบการให้สารวัตรสั่งให้หยุดเคลื่อนย้ายสิ่งต้องสงสัยดังกล่าวเสีย

(๕) ในระหว่างการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการ สารวัตรต้องพยายามมิให้ทรัพย์สินสูญหาย เสียหาย และกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้

หมวด ๒

การตรวจหรือควบคุมการปฏิบัติของผู้รับใบอนุญาต

ข้อ ๖ ให้สารวัตรตรวจและควบคุมการปฏิบัติงานของผู้รับใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๗ หากมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้สารวัตรตรวจค้นและยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์หรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๘ หากพบว่าผู้กระทำความผิดกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้สารวัตรจับกุมส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๙ เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงานให้สารวัตรทำบันทึกการตรวจสอบ การเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ พร้อมอ่านให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาต หรือผู้แทนฟังพร้อมลงลายมือชื่อ

หมวด ๓

การรายงาน

ข้อ ๑๐ ให้สารวัตรผู้ซึ่งรับผิดชอบการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำรายงานการปฏิบัติงาน ดังนี้

(๑) สารวัตรรายงานการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบภายใน ๗ วัน หลังจากเข้าดำเนินการ

(๒) กรณีมีหมายค้น เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจให้สารวัตรทำรายงานการปฏิบัติงานอีกฉบับเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานให้ศาลทราบตามคำสั่งในหมายค้นด้วย

หมวด ๔

การทำบันทึก

ข้อ ๑๑ บันทึกเหตุผลในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บันทึกการตรวจสอบการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บันทึกการยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และบันทึกการจับกุม ให้เป็นไปตามเอกสารแนบท้ายระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

ยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

**บันทึกเหตุผลในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการของผู้รับใบอนุญาต
ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
วันที่..... เวลาประมาณ.....น. สรรวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

.....
.....
.....

ได้เข้าทำการตรวจสอบสำนักงานหรือสถานประกอบการชื่อ.....
ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....
จังหวัด..... เบอร์โทรสำนักงาน/สถานประกอบการ..... มือถือ.....
ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้แทน.....
ชื่อผู้รับใบอนุญาต..... เลขที่ใบอนุญาต.....

เพื่อเข้าตรวจสอบตาม เข้าตรวจสอบตามปกติ เพื่อให้ดำเนินงานเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
 ได้รับแจ้ง / ร้องเรียน / ตรวจพบว่าไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่อธิบดี
ประกาศกำหนดตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
 มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

สรรวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ได้แจ้งข้อความในบันทึกเหตุผลในการเข้าไปในสำนักงานหรือสถาน
ประกอบการให้แก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทนทราบและได้มอบ
บันทึกดังกล่าวให้ตรวจสอบแล้ว

.....
()
สรรวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

.....
()
เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการ
หรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทน

ลงชื่อ พยาน
()

ลงชื่อ พยาน
()

บันทึกการตรวจสอบการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการ
ตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
วันที่..... เวลาประมาณ.....น. สारว้ตราว่าด้วยกฎหมายโรคระบาดสัตว์ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง.....

ได้ทำการตรวจสอบสำนักงานหรือสถานประกอบการและบันทึกการเข้าตรวจสอบไว้ ดังนี้

๑. ชื่อสำนักงานหรือสถานประกอบการ.....
ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....
เบอร์โทรศัพท์สำนักงาน/สถานประกอบการ.....
๒. ชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้แทน.....
๓. ชื่อผู้รับใบอนุญาต..... เลขที่ใบอนุญาต.....
๔. ประเภท ค้าสัตว์ ชากสัตว์ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
 ชาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์
หรือมีพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่นโดยวิธีธรรมชาติตามมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

๕. การตรวจสอบ

๕.๑ ใบอนุญาต มี เลขที่..... ออกเมื่อ.....หมดอายุ.....

ไม่มี รายใหม่ ไม่ต่ออายุใบอนุญาต

๕.๒ การกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ (โทษทางอาญา)

ไม่มีการกระทำความผิด

มีการกระทำความผิด

๕.๓ การดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์

ไม่ปฏิบัติตาม ดังนี้.....

๕.๔ อื่น.....

๖. สรุปผลการเข้าไปในสำนักงานหรือสถานประกอบการเพื่อตรวจสอบและควบคุมให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

๖.๑ ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ครบถ้วน ไม่มีการฝ่าฝืนแต่อย่างใด

๖.๒ การดำเนินคดี

จับกุมผู้กระทำความผิด

ร้องทุกข์กล่าวโทษ

๖.๓ เสนอให้มีการเปรียบเทียบปรับ

๖.๔ ยึดหรืออายัด สัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสารหรือพยานหลักฐานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด

ยึด.....

อายัด.....

เสร็จสิ้นการตรวจสอบฯ เวลา.....น.

อนึ่ง ในการตรวจสอบสำนักงานหรือสถานประกอบการครั้งนี้ สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ มิได้ทำให้ทรัพย์สินที่มีอยู่ในสำนักงานหรือสถานประกอบการ สูญหาย เสียหาย หรือกระจัดกระจายแต่อย่างใด เจ้าของ หรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาตหรือผู้แทน ได้อ่านบันทึกดูแล้ว และ/หรือได้รับฟัง การอ่านแล้วรับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อรับรองไว้ต่อหน้าสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ทำบันทึก

ลงชื่อ.....เจ้าของหรือผู้ครอบครองสำนักงานหรือสถานประกอบการหรือผู้รับใบอนุญาต
(.....) หรือผู้แทน

ลงชื่อ.....สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
(.....)

ลงชื่อ.....สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ / พยาน
(.....)

ลงชื่อ.....พยาน
(.....)

บันทึกยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะ เอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด
ตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๖) หรือมาตรา ๔๒ และมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
วันนี้ เวลา.....น. สारว้ตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

ได้เข้าไปตรวจสอบสำนักงานหรือสถานประกอบการชื่อ.....

ตั้งอยู่เลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... เบอร์โทรศัพท์.....

เข้าตรวจยานพาหนะหมายเลขทะเบียน..... สถานที่เกิดเหตุ.....

แล้วได้ทำการ ยึด.....

อายัด.....

ไว้เพื่อส่งพนักงานสอบสวนเพื่อเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีตามกฎหมาย โดยมีบัญชียึดหรืออายัดตามรายการดังต่อไปนี้

ลำดับ	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ

อนึ่ง ในการยึดหรืออายัดครั้งนี้ สारว้ตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ผู้ทำการยึดหรืออายัด มิได้ทำให้ทรัพย์สิน
ที่มีอยู่ในสถานที่สูญหายหรือเสียหายแต่อย่างใด ผู้ดำเนินกิจการ เจ้าของ หรือผู้แทน ได้อ่านดูแล้ว และ/หรือ ได้รับฟังการอ่าน
ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้องจึงลงลายมือชื่อรับรองไว้ต่อสารว้ตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ท้ายบันทึก

ลงชื่อ.....ผู้ยินยอมให้ยึดหรืออายัด ลงชื่อ.....สารว้ตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
(.....) (.....) ผู้ยึดหรืออายัด

ตำแหน่ง.....

ลงชื่อ.....พยาน

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

(.....)

บัญชีแนบท้ายการอายัด

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ตามบันทึกการอายัด.....

ลงวันที่.....ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน..... เบอร์โทรศัพท์.....

จะเป็นผู้เก็บรักษาทรัพย์สินที่อายัดดังกล่าว จำนวน.....ให้อยู่ในสภาพเดิมไม่ทำให้เสียหาย ทำลาย

ซ่อนเร้น เอาไปเสีย หรือทำให้สูญหาย หรือไร้ประโยชน์ซึ่งทรัพย์สินหรือเอกสารใดๆ หรือถอน ทำให้เสียหาย

ทำลายหรือทำให้ไร้ประโยชน์ซึ่งตราหรือเครื่องหมายอันได้ประทับหรือหมายไว้ที่สิ่งใดๆ ในการปฏิบัติตามหน้าที่

เพื่อเป็นหลักฐานในการอายัด ทั้งนี้จนกว่าจะได้รับคำสั่งให้เปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น

โดยเก็บทรัพย์สินที่ถูกอายัดไว้ที่สถานที่.....เลขที่..... หมู่ที่.....

ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....เบอร์โทรศัพท์สำนักงาน/สถานประกอบการ.....มือถือ.....

ลงชื่อ.....ผู้เก็บรักษาทรัพย์สิน ลงชื่อ.....สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์
(.....) (.....) ผู้อายัด

ลงชื่อ.....พยาน ลงชื่อ.....พยาน
(.....) (.....)

แผนผังที่เก็บทรัพย์สินที่ถูกอายัด

บันทึกการจับกุม

คดีดำที่...../.....
คดีแดงที่...../.....

ปจว.ข้อ.....เวลา.....
คดีอาญาที่.....
บัญชีของกลางลำดับที่.....

สถานที่บันทึก.....

วัน/เดือน/ปี ที่บันทึก วันที่..... เดือน..... พ.ศ.

วัน/เดือน/ปี ที่จับกุม วันที่..... เดือน..... พ.ศ. เวลาประมาณ..... น.

สถานที่จับกุม ที่

นามสารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือเจ้าพนักงานที่ร่วมจับกุม

ได้ร่วมกันจับกุมตัวผู้ต้องหา คือ

- ๑. ผู้ต้องหาที่ ๑
 - ๒. ผู้ต้องหาที่ ๒
 - ๓. ผู้ต้องหาที่ ๓
 - ๔. ผู้ต้องหาที่ ๔
- พร้อมด้วยของกลาง มี.....

ตำแหน่งที่พบของกลาง.....

โดยกล่าวหาว่า.....

พฤติการณ์แห่งคดี โดยย่อ

ขณะกระทำการจับกุม เจ้าพนักงานที่จับกุมได้แจ้งให้ผู้ถูกจับกุมทราบด้วยว่า ผู้ถูกจับกุมมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การ และถ้อยคำของผู้ถูกจับกุมนั้นอาจใช้พยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ และมีสิทธิแจ้งให้ญาติหรือผู้ที่วางใจทราบถึงการถูกจับกุม ผู้ถูกจับกุมรับทราบข้อกล่าวหา และสิทธิของผู้ถูกจับกุม ดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ในชั้นการจับกุม ผู้ต้องหาให้การ.....
ที่เกิดเหตุ
วัน/เดือน/ปี ที่เกิดเหตุเวลาประมาณ..... น.

อนึ่ง ในการจับกุมผู้ต้องหาในครั้งนี้ สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือผู้ทำการจับกุมไม่ได้บังคับขู่เข็ญ หลอกลวง หรือให้สัญญา มิได้เอาทรัพย์สินหรือเรียกร้องเอาทรัพย์สินของผู้ต้องหาผู้หนึ่งผู้ใดมาเป็นประโยชน์ส่วนตนหรือพวกแต่อย่างใด อีกทั้งมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และมีได้ทำให้ผู้ถูกจับกุมได้รับอันตรายต่อกายหรือจิตใจแต่อย่างใด ได้อ่านบันทึกการจับกุมนี้ให้ผู้ถูกจับกุมฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้องจึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหาที่ ๑ (ลงชื่อ)..... ผู้ต้องหาที่ ๒
(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหาที่ ๓ (ลงชื่อ)..... ผู้ต้องหาที่ ๔
(.....)

(ลงชื่อ)..... สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ผู้จับกุม
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ร่วมจับกุม (ลงชื่อ)..... ผู้ร่วมจับกุม
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ร่วมจับกุม (ลงชื่อ)..... ผู้ร่วมจับกุม
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้ร่วมจับกุม / บันทึก / อ่าน
(.....)

ได้รับสำเนาบันทึกการจับกุมนี้ไว้แล้ว
(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา
(.....)

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด
หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่าน
เขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย
ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน
อันจะส่งผลให้การป้องกันและควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงาน
ป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์ การตรวจสอบอาการของสัตว์จำพวกโค กระบือ แพะ แกะ สุกร
หมูป่า และกวาง รวมถึงการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก่อนการเคลื่อนย้ายเข้าในหรือผ่านเขต
ควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์
หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“เขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย” หมายความว่า
เขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร
หมูป่า และกวาง ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะ
ประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วย
โรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง และให้หมายความ
รวมถึงน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางที่มีชีวิตหรือที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง

ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสอบสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพและหรือทางห้องปฏิบัติการ เพื่อค้นหาหรือทราบว่าเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด

“ทำลายเชื้อโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรคระบาดกับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ อาคารสถานที่ ภาชนะสิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง รวมถึงตลอดถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการตรวจรับรองสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยที่กรมปศุสัตว์แต่งตั้ง

“หนังสืออนุญาต” หมายความว่า หนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

“ผู้ออกหนังสืออนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมาย

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๕ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่เป็นผู้รับคำขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ข้อ ๖ การขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เพื่อการค้าหรือหากำไรในลักษณะคนกลางหรือเพื่อการขาย จำหน่าย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน หรือมีไว้เพื่อการขายซึ่งน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์หรือเอ็มบริโอของสัตว์หรือพ่อพันธุ์ของสัตว์เพื่อให้บริการผสมพันธุ์แก่สัตว์ของบุคคลอื่น สัตวแพทย์ประจำท้องที่จะต้องทำการบันทึกหมายเลข และสถานที่ที่นายทะเบียนออกใบอนุญาตตามมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ แล้วแต่กรณี ไว้ในแบบคำขออนุญาต

ข้อ ๗ การขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ตรวจสอบและดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

(๒) สัตว์ต้องได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน และไม่เกิน ๑๒๐ วัน โดยนับถอยจากวันที่ได้รับการฉีดวัคซีนจนถึงวันที่ทำการเคลื่อนย้าย การยกเว้นการฉีดวัคซีนดังกล่าวในสัตว์ดังต่อไปนี้ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่มีอำนาจพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ก. ลูกสุกรที่มีอายุน้อยกว่า ๘ สัปดาห์

ข. ลูกโค ลูกกระบือ ลูกแพะ หรือลูกแกะที่มีอายุน้อยกว่า ๔ เดือน

(๓) กรณีสัตว์ที่เคลื่อนย้ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

ก. ต้องเป็นสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่กรมปศุสัตว์รับรอง เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้าย โดยในพื้นที่รอบฟาร์มรัศมี ๑๐ กิโลเมตร จะต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้ายด้วย

ข. ให้กักดูอาการของโรคระบาดในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยตามข้อ ๗ (๓) ก. เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้าย โดยสัตว์ต้องไม่แสดงอาการของโรคปากและเท้าเปื่อย และต้องไม่มีการนำสัตว์กับผู้อื่นเข้ามาปะปนในโรงเรือนหรือฟาร์มที่ใช้กักสัตว์ และในระหว่างการกักบริเวณพื้นที่รอบฟาร์มดังกล่าวในรัศมี ๑๐ กิโลเมตร จะต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้าย

ค. โรงฆ่าสัตว์ต้องได้รับการรับรองการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าสัตว์ (Good Manufacturing Practice : GMP) จากกรมปศุสัตว์

(๔) กรณีสัตว์ที่เคลื่อนย้ายโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปฆ่าในโรงฆ่าสัตว์

ก. ต้องเป็นสัตว์ที่เลี้ยงอยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่กรมปศุสัตว์รับรอง มาตั้งแต่กำเนิด หรือ

ข. กรณีสัตว์ที่จะเคลื่อนย้ายไม่ได้กำเนิดในฟาร์มตามข้อ ๗ (๔) ก. แต่ได้นำเข้ามาเลี้ยงจากฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย หรือฟาร์มอื่นซึ่งปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การนำสัตว์เข้าฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย จะต้องเลี้ยงอยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยดังกล่าวเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้าย และพื้นที่รอบฟาร์มรัศมี ๑๐ กิโลเมตร ต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๙๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้ายด้วย

ค. ให้กักสัตว์ตามข้อ ๗ (๔) ก. และ ข. เพื่อดูอาการของโรคระบาดในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้าย โดยสัตว์ต้องไม่แสดงอาการของโรคปากและเท้าเปื่อย และต้องไม่มีการนำสัตว์กับผู้อื่นเข้ามาปะปนในโรงเรือนหรือฟาร์มที่ใช้กักสัตว์ และในระหว่างการกักบริเวณพื้นที่รอบฟาร์มดังกล่าวในรัศมี ๑๐ กิโลเมตร จะต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อย เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน ก่อนการเคลื่อนย้ายด้วย

ง. ในระหว่างการกักตามข้อ ๗ (๔) ค. ให้เก็บตัวอย่างเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าไม่มีหลักฐานการติดเชื้อโรคปากและเท้าเปื่อยมาก่อน

(๕) กรณีน้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์ของสัตว์

ก. น้ำเชื้อต้องมาจากสัตว์ซึ่งอยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่กรมปศุสัตว์รับรอง และสัตว์ทุกตัวในฟาร์มต้องไม่มีอาการของโรคปากและเท้าเปื่อยในวันที่ทำการรีดน้ำเชื้อและหลังการรีดน้ำเชื้อเป็นระยะเวลา ๓๐ วัน

ข. กรณีน้ำเชื้อที่มาจากสัตว์ที่ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย ต้องฉีดวัคซีนดังกล่าวมาแล้วอย่างน้อย ๒ ครั้ง โดยฉีดวัคซีนครั้งสุดท้ายเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑๒๐ วัน โดยนับถดถอยจากวันที่สัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนจนถึงวันที่รีดน้ำเชื้อ และต้องมีการสุ่มเก็บตัวอย่างน้ำเชื้อเพื่อตรวจพิสูจน์ว่าไม่มีหลักฐานการติดเชื้อโรคปากและเท้าเปื่อยมาก่อน

ค. กรณีน้ำเชื้อที่มาจากสัตว์ที่ไม่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย สัตว์นั้นต้องมีการเก็บตัวอย่างซีรัมภายหลังการรีดน้ำเชื้อไปแล้ว ๒๑ วัน แต่ไม่เกิน ๓๐ วัน เพื่อทดสอบระดับแอนติบอดีของโรคปากและเท้าเปื่อยและต้องไม่พบระดับแอนติบอดี โดยวิธี LP-ELISA

ง. สัตว์ร่วมฝูงที่อยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อผลิตน้ำเชื้อต้องไม่มีการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยภายใน ๓๐ วัน ก่อนวันรีดน้ำเชื้อ

จ. ต้องไม่มีสัตว์อื่นเคลื่อนย้ายเข้ามาปะปนในโรงเรือนที่ใช้เลี้ยงสัตว์เป็นระยะเวลา ๓๐ วัน ก่อนวันที่รีดน้ำเชื้อ

ฉ. ในรัศมี ๑๐ กิโลเมตร รอบฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อผลิตน้ำเชื้อ หรือสถานที่ เก็บน้ำเชื้อ ต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยเป็นระยะเวลา ๓๐ วันก่อนและหลังการรีดหรือเก็บน้ำเชื้อ

ช. อนุญาตให้เคลื่อนย้ายน้ำเชื้อได้ภายหลังรีดน้ำเชื้อมาแล้ว ๓๐ วัน

(๖) ฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อย ฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยเพื่อผลิตน้ำเชื้อ หรือสถานที่ เก็บน้ำเชื้อ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากคณะกรรมการก่อน

(๗) กรณีสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านมาจากต่างประเทศ ต้องเป็นสัตว์มาจากประเทศที่ได้รับการรับรองสถานภาพปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยจากองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ และซากสัตว์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๘ การขออนุญาตเคลื่อนย้ายซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดโรคปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกของประเทศไทย ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ตรวจสอบและดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นซากสัตว์ประเภทเนื้อสัตว์

ก. ต้องได้จากสัตว์ซึ่งอยู่ในฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่กรมปศุสัตว์รับรอง เป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน และพื้นที่รอบฟาร์มในรัศมี ๑๐ กิโลเมตร จะต้องไม่มีการระบาดของโรคปากและเท้าเปื่อยตามระยะเวลาดังกล่าวด้วย

ข. ต้องมาจากสัตว์ที่ได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยมาแล้วอย่างน้อย ๒ ครั้ง โดยการฉีดวัคซีนครั้งสุดท้ายเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓๐ วัน แต่ไม่เกิน ๑๒๐ วัน โดยนับถัดจากวันที่สัตว์ได้รับการฉีดวัคซีนจนถึงวันเข้าฆ่าและสัตว์ต้องได้รับการตรวจก่อนการฆ่าและหลังการฆ่าโดยสัตวแพทย์ หรือตามที่กฎหมายว่าด้วยการฆ่าสัตว์และจำหน่ายเนื้อสัตว์กำหนดไว้

ค. ต้องเป็นเนื้อถอดกระดูก ซึ่งไม่มีเท้า หัว เครื่องใน และเนื้อดังกล่าวต้องไม่ปนต่อน้ำเหลือง โดยก่อนการถอดกระดูกจะต้องเก็บซากสัตว์ไว้ที่อุณหภูมิระหว่าง ๒ ถึง ๔ องศาเซลเซียส เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง หรือวัดค่าความเป็นกรดต่าง (PH) ที่กล้ามเนื้อได้ต่ำกว่า ๖.๐

ง. ต้องผ่านกระบวนการฆ่าจากโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับการรับรองการปฏิบัติที่ดีสำหรับโรงฆ่าสัตว์ (Good Manufacturing Practice : GMP) จากกรมปศุสัตว์

จ. โรงฆ่าสัตว์ตามข้อ ๘ (๑) ง. ต้องไม่พบโรคปากและเท้าเปื่อยตั้งแต่นำสัตว์นั้นเข้ามาฆ่าจนสิ้นสุดกระบวนการฆ่า

ฉ. โรงฆ่าสัตว์ สถานที่ตัดแต่งซากสัตว์ ที่พักซากสัตว์ ต้องได้รับการตรวจสอบและรับรองจากคณะกรรมการก่อน

ช. กรณีเนื้อสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านมาจากต่างประเทศ ต้องเป็นเนื้อสัตว์ที่มาจากประเทศที่ได้รับการรับรองสถานภาพปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยจากองค์การโรคระบาดสัตว์ระหว่างประเทศ (OIE) และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์และซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

(๒) กรณีซากสัตว์ประเภทขน (wool and hair) ให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาด ดังต่อไปนี้

- ก. แช่น้ำสบู่อุณหภูมิ ๖๐-๗๐ องศาเซลเซียสผสมโซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือแช่น้ำสบู่อุณหภูมิ ๖๐-๗๐ องศาเซลเซียสผสมโซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือ
- ข. ใช้ปูนขาว หรือโซเดียมซัลไฟด์ หรือ
- ค. ใช้วิธีรมควัน ๒๔ ชั่วโมง โดยใช้ฟอร์มาลิน ๕๓ มิลลิลิตร และโพแทสเซียมเปอร์แมงกาเนต ๓๕ กรัมต่อพื้นที่หนึ่งลูกบาศก์เมตร รมควันเป็นระยะเวลาอย่างน้อย ๒๔ ชั่วโมง หรือ
- ง. ใช้น้ำอุณหภูมิ ๖๐ - ๗๐ องศาเซลเซียสผสมผงซักฟอก ล้างทำความสะอาด หรือ
- จ. ใช้วิธีเก็บขนที่อุณหภูมิ ๔ องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลานาน ๔ เดือน หรือที่อุณหภูมิ ๑๘ องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลานาน ๔ สัปดาห์ หรืออุณหภูมิ ๓๗ องศาเซลเซียส เป็นระยะเวลานาน ๘ วัน

(๓) กรณีซากสัตว์ประเภทขนแข็ง (bristles) ให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาดโดยผ่านกระบวนการต้ม ๑ ชั่วโมง หรือแช่ในสารละลายฟอร์มาลิน ๑ % (เตรียมจากฟอร์มาลิน ๓๐ มิลลิลิตร ในน้ำ ๑ ลิตร) อย่างน้อยนาน ๒๔ ชั่วโมง

(๔) กรณีซากสัตว์ประเภทหนังสัตว์ (hide and skin) ให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาดโดยใช้วิธีหมักในเกลือที่ผสมโซเดียมคาร์บอเนต ๒ % เป็นระยะเวลา ๒๘ วัน

(๕) กรณีซากสัตว์ประเภทอื่นจะให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาดหรือไม่ วิธีการใดให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๙ กรณีการปฏิบัติในการขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ที่ไม่ครบถ้วนตามความในระเบียบนี้ ผู้ออกหนังสืออนุญาตจะผ่อนผันอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดหรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยก็ได้

ข้อ ๑๐ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ได้รับคำขอตามข้อ ๕ และได้ตรวจสอบหรือดำเนินการตามข้อ ๖ ข้อ ๗ หรือข้อ ๘ แล้ว หากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางเห็นสมควรอนุญาตให้เคลื่อนย้ายได้ ให้รายงานผลการปฏิบัติพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและเสนอความเห็นต่อผู้ออกหนังสืออนุญาตทราบ โดยด่วนที่สุด เพื่อพิจารณาอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ออกหนังสืออนุญาต พิจารณาดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ก่อนออกหนังสืออนุญาตให้พิจารณารายงานผลการปฏิบัติงานพร้อมข้อมูลเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบและดำเนินงานตามข้อ ๑๐ ให้ถูกต้องครบถ้วนตามที่กำหนดในระเบียบนี้

(๒) ผู้ออกหนังสืออนุญาตกำหนดจำนวนวันที่ให้ใช้หนังสืออนุญาตให้เหมาะสมกับระยะทางในการเดินทาง แต่ต้องไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมง นับจากวันอนุญาต โดยไม่มีการปะปนกับสัตว์อื่นในระหว่างการขนย้าย

(๓) กรณีที่ต้องใช้ยานพาหนะขนส่งสัตว์หรือซากสัตว์จำนวนหลายคัน ให้ออกหนังสืออนุญาตเป็นรายคัน

(๔) แจ้งการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะเคลื่อนย้ายไป โดยวิธีที่ด่วนที่สุด เช่น โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

ข้อ ๑๒ ให้ผู้ออกหนังสืออนุญาตหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายไปทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาต หากไม่พบโรคระบาด ให้ควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นยานพาหนะให้เรียบร้อย และให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาดดังต่อไปนี้ ก่อนมอบหนังสืออนุญาตให้แก่ผู้ขอรับหนังสืออนุญาต

(๑) สั่งให้ผู้ขอรับหนังสืออนุญาตชำระล้างยานพาหนะ ภาชนะที่ใช้บรรจุ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้สะอาดก่อนที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์

(๒) เมื่อนำสัตว์ขึ้นยานพาหนะแล้ว ให้ทำลายเชื้อโรคระบาดด้วยวิธีการฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรทุกสัตว์ เช่น วัสดุรองพื้นหรือวัสดุที่สัมผัสกับสัตว์

(๓) สั่งให้ผู้ขอรับหนังสืออนุญาตชำระล้างยานพาหนะ ภาชนะที่ใช้บรรจุ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ให้สะอาดภายหลังจากที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ลงจากรถยนต์หรือยานพาหนะเมื่อถึงปลายทางแล้วทันที

ข้อ ๑๓ เมื่อสัตว์แพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายได้รับแจ้งจากผู้ออกหนังสืออนุญาตตามข้อ ๑๑ (๔) แล้วให้ตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์ที่เคลื่อนย้ายมาถึงและให้บันทึกรายการตอบรับสัตว์หรือซากสัตว์ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด โดยให้ตรวจสอบโรคระบาด และจำนวนสัตว์ตามที่ได้รับอนุญาต หากตรวจพบสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รายงานปศุสัตว์จังหวัดต้นทางและปลายทาง รวมถึงปศุสัตว์เขตท้องที่ต้นทางและปลายทางทราบโดยวิธีด่วนที่สุดและดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่กรมปศุสัตว์กำหนดต่อไป

ในวันที่สัตว์หรือซากสัตว์มาถึงตามกำหนดที่ได้รับแจ้งจากผู้ออกหนังสืออนุญาตแต่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายตรวจไม่พบสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว จนเวลาล่วงเข้าไปในวันถัดไปอีกหนึ่งวัน หรือตรวจสอบพบว่าสัตว์หรือซากสัตว์ไม่ครบถ้วนหรือเกินจำนวนตามที่ระบุไว้ในหนังสืออนุญาต ให้ทำการสอบสวนหาสาเหตุและข้อเท็จจริงพร้อมทั้งให้ติดต่อขอสำเนาหลักฐานหนังสืออนุญาตจากผู้ออกหนังสืออนุญาต หากพบว่ามีกรกระทำผิดฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ให้ดำเนินการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน เพื่อทำการสอบสวนและดำเนินคดีต่อไปแล้วรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ

ข้อ ๑๔ ในกรณีสัตว์ที่เคลื่อนย้ายโดยมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปฆ่าในโรงฆ่าสัตว์ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางดำเนินการกักไว้เป็นเอกเทศในสถานกักกันสัตว์ปลายทางที่ปศุสัตว์จังหวัดรับรองเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสามวันนับถัดจากวันที่สัตว์มาถึง

ข้อ ๑๕ แบบคำขออนุญาต หนังสืออนุญาต หนังสือรับรองต่าง ๆ ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

อรรถ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด
ชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทย

พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่าน
เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทยตามมาตรา ๑๘
แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปในแนวทางเดียวกันอันจะส่งผลให้การป้องกัน
และควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานควบคุม ป้องกันโรคระบาดสัตว์
การตรวจสอบอาการของสัตว์จำพวกโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง รวมถึงการทำ
เครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ก่อนการเคลื่อนย้ายเข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย
ในภาคใต้ของประเทศไทย

อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
(ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘
อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์
หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับนับแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าใน
หรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๙ ลงวันที่
๑๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“เขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาด
ชนิดปากและเท้าเปื่อยในโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ในภาคใต้ของประเทศไทย
ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะ
ประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตว์แพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เครื่องหมายประจำตัวสัตว์” หมายความว่า เครื่องหมายซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ สารวัตร หรือสัตวแพทย์ทำ หรือสั่งให้เจ้าของทำไว้ที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์ หรือยานพาหนะ อาคารสถานที่ ภาชนะ สิ่งห่อหุ้มหรือกักขัง เพื่อประโยชน์ในการจำแนกหรือตรวจสอบสัตว์หรือซากสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า โค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง และให้หมายความรวมถึง น้ำเชื้อสำหรับผสมพันธุ์และเอ็มบริโอของสัตว์เหล่านี้ด้วย

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวางที่มีชีวิตหรือที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากโค กระบือ แพะ แกะ สุกร หมูป่า และกวาง ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสอบสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพ และหรือทางห้องปฏิบัติการ เพื่อค้นหาหรือทราบว่าเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด

“การทำลายเชื้อโรค” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรคระบาด กับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ อาคารสถานที่ ภาชนะสิ่งห่อหุ้ม หรือกักขัง รวมตลอดถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์

“หนังสืออนุญาต” หมายความว่า หนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าใน หรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคใต้ของประเทศไทย

“ผู้ออกหนังสืออนุญาต” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์ มอบหมาย

ข้อ ๕ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

คำขอและหลักเกณฑ์การพิจารณาคำขอ

ข้อ ๖ ผู้ใดประสงค์จะเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด ชนิดปากและเท้าเปื่อย ให้ยื่นคำขอรับหนังสืออนุญาตต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าว อยู่ในพื้นที่นั้น

ข้อ ๗ เอกสารหลักฐานที่ใช้ประกอบคำขอ

(๑) กรณีบุคคลธรรมดา

(ก) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้

(ข) สำเนาทะเบียนบ้าน

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

(๒) กรณีนิติบุคคล

(ก) สำเนาหนังสือรับรองแสดงการจดทะเบียนนิติบุคคล

(ข) สำเนาทะเบียนบ้านของผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

(ค) กรณีผู้ยื่นคำขอแทน ต้องมีหนังสือมอบอำนาจ

ข้อ ๘ การยื่นคำขอ

(๑) ยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ หรือ

(๒) ติดต่อโดยตรงที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ หรือสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดท้องที่หรือด่านกักกันสัตว์หรือหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องที่สัตว์หรือซากสัตว์อยู่ในพื้นที่นั้น เพื่อขอรับบริการยื่นคำขอผ่านทางระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๙ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาคำขอว่าเอกสารหรือหลักฐานและข้อมูลมีความถูกต้องครบถ้วนหรือไม่

ในกรณีที่คำขอรับหนังสืออนุญาต เอกสารหรือหลักฐานไม่ถูกต้องครบถ้วนให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่แจ้งให้ผู้ยื่นคำขอแก้ไขเพิ่มเติมคำขอรับหนังสืออนุญาต หรือจัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่กำหนด

ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอไม่แก้ไขเพิ่มเติมคำขออนุญาต หรือไม่จัดส่งเอกสารหรือหลักฐานให้ถูกต้องครบถ้วนภายในระยะเวลาที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอตีงคำขอรับหนังสืออนุญาตแล้ว และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่กำหนดเรื่องออกจากสารบบ

ข้อ ๑๐ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาตรวจสอบแหล่งที่มาของสัตว์หรือซากสัตว์อย่างละเอียด โดยจะต้องไม่เป็นสัตว์หรือซากสัตว์ที่มาจากท้องที่ที่มีการระบาดของโรคระบาดหรือสงสัยว่ามีโรคระบาด

ข้อ ๑๑ กรณีสัตว์ต้องพิจารณาหลักเกณฑ์ต่อไปนี้เพิ่มเติมด้วย

(๑) บริเวณที่มาของสัตว์ในรัศมี ๑๐ กิโลเมตรต้องไม่มีโรคปากและเท้าเปื่อยเกิดขึ้นตลอดระยะเวลา ๓ เดือนที่ผ่านมา

(๒) กรณีสัตว์ที่นำไปเลี้ยงจะต้องมีหนังสือรับรองสถานกักกันสัตว์ปลายทางมาประกอบการยื่นคำขอด้วย

(๓) กรณีสุกรต้องมาจากฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์เท่านั้น

กรณีผู้ยื่นคำขอได้รับอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์เข้าเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในครั้งก่อน ๆ มาแล้ว จะต้องมีการตอบรับสัตว์จากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทาง ในการเคลื่อนย้ายสัตว์ ในครั้งก่อน ๆ ดังกล่าว ในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

หากไม่มีการตอบรับสัตว์ตามวรรคก่อนในระบบออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์ ผู้ยื่นคำขอจะนำเสนอใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๔) ในการเคลื่อนย้ายครั้งล่าสุด ซึ่งมีการลงลายมือชื่อของสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมาประกอบการยื่นคำขอก็ได้

ข้อ ๑๒ กรณีซากสัตว์ที่อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์ ต้องผ่านกระบวนการฆ่าหรือปฏิบัติตามกฎหมายดังกล่าว หรือได้รับอนุญาตนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

หมวด ๒

การทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ การป้องกันโรคระบาด และการตรวจโรคระบาด

ข้อ ๑๓ ให้มีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ การฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดในสัตว์

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมาย ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยให้แก่ โค กระบือ แพะ แกะ สุกร และหมูป่า ทุกตัว เมื่อได้ฉีดวัคซีนให้แก่สัตว์แล้ว ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ทำหลักฐานการฉีดวัคซีนตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

สัตว์และลูกสัตว์ต่อไปนี้ จะต้องได้รับการฉีดวัคซีนตามวรรคหนึ่งหรือไม่ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ ผู้รับคำขอเป็นผู้พิจารณาตามที่เห็นสมควร คือ

(ก) ลูกสุกร ลูกหมูป่า ที่มีอายุน้อยกว่า ๘ สัปดาห์

(ข) สุกรขุนซึ่งมีน้ำหนักตัวเกิน ๘๐ กิโลกรัม

(ค) ลูกโค ลูกกระบือ ลูกแพะ ลูกแกะ ซึ่งมีอายุน้อยกว่า ๔ เดือน

(๒) สัตว์ตาม (๑) หากได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยมาแล้วเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสิบวันและไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับถัดจากวันที่ได้รับการฉีดวัคซีนเป็นต้นมา จะไม่ฉีดวัคซีนชนิดดังกล่าวข้างต้นให้กับสัตว์นั้นอีกก็ได้ แต่ทั้งนี้สัตว์นั้นจะต้องมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนหรือสัตวแพทย์ประจำท้องที่ที่สามารถตรวจสอบประวัติการฉีดวัคซีนได้

(๓) สัตว์ชนิดใดจะฉีดวัคซีนชนิดใดเพิ่มเติมให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๕ ให้กัก โค กระบือ แพะ แกะ หมูป่า และกวาง ที่ขออนุญาตเคลื่อนย้ายเข้าเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ณ สถานที่กักกันสัตว์ของกรมปศุสัตว์ หรือสถานที่กักกันสัตว์ที่กรมปศุสัตว์รับรองเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒๑ วัน

ข้อ ๑๖ กรณีสุกร ที่มาจากฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ และมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยมาแล้ว ตามข้อ ๑๔ (๒) ให้เคลื่อนย้ายได้โดยไม่ต้องผ่านการกัก หากไม่มีหลักฐานดังกล่าวให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย และกักเป็นระยะเวลา ๑๔ วัน

ข้อ ๑๗ กรณี โค กระบือ แพะ และแกะ หากมาจากฟาร์มปลอดโรคปากและเท้าเปื่อยที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์ และมีหลักฐานการได้รับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยมาแล้ว ตามข้อ ๑๔ (๒) ให้เคลื่อนย้ายได้โดยไม่ต้องผ่านการกัก หากไม่มีหลักฐานดังกล่าวให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยและกักเป็นระยะเวลา ๑๔ วัน

ข้อ ๑๘ สัตว์ตามข้อ ๑๖ และข้อ ๑๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายทำการตรวจโรคระบาด ดังนี้

(๑) ให้ดำเนินการตรวจโรคระบาดโดยดูอาการของสัตว์และให้เข้มงวดในการตรวจโรคปากและเท้าเปื่อยโดยพิจารณารอยโรคที่ปากและกีบอย่างละเอียด

(๒) กรณีที่ตรวจพบอาการของโรคระบาดในระหว่างการกัก ห้ามเคลื่อนย้ายสัตว์ทุกตัวที่อยู่รวมฝูงหรือเคยอยู่รวมฝูงเข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย

(๓) สัตว์ชนิดใดจะทำการตรวจโรคระบาดชนิดใดเพิ่มเติมให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๙ กรณีซากสัตว์ให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีซากสัตว์ชนิด โค กระบือ แพะ แกะ และสุกรที่ได้จากโรงฆ่าสัตว์ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการฆ่าสัตว์เพื่อการจำหน่ายเนื้อสัตว์จะต้องมีหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ที่ออกโดยสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางหรือสัตวแพทย์ที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางมอบหมาย

(๒) กรณีซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรจะต้องมีสำเนาใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในราชอาณาจักร (แบบ ร.๗) หรือใบอนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านราชอาณาจักร (แบบ ร.๘) และหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ที่ออกโดยสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางหรือสัตวแพทย์ที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางมอบหมาย

(๓) กรณีซากสัตว์ชนิดหมูป่า และกวาง ที่ได้จากการฆ่าหรือการชำแหละและตัดแต่งภายในประเทศจะต้องได้รับหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ที่ออกโดยสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางหรือสัตวแพทย์ที่สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางมอบหมาย

(๔) กรณีซากสัตว์ที่มาจากสถานที่เก็บซากสัตว์ สถานที่ดังกล่าวต้องได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์

(๕) ซากสัตว์ชนิดใดจะทำการตรวจโรคระบาดชนิดใดให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๒๐ หากปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามความในหมวดนี้ ผู้ออกหนังสืออนุญาตจะผ่อนผันอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าในหรือผ่านเขตดังกล่าวก็ได้

หมวด ๓
การอนุญาต

ข้อ ๒๑ เมื่อสัตวแพทย์ประจำห้องที่ได้รับคำขอตามข้อ ๖ และได้ตรวจสอบและดำเนินการครบถ้วนตามข้อ ๗ ข้อ ๘ ข้อ ๙ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ ข้อ ๑๓ ข้อ ๑๔ ข้อ ๑๕ ข้อ ๑๖ ข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ หรือข้อ ๑๙ แล้วแต่กรณี และสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวไม่เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ประจำห้องที่พิจารณาดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) สัตวแพทย์ประจำห้องที่ กรณีเป็นปศุสัตว์อำเภอให้รายงานผลการตรวจสอบ และดำเนินการเป็นหนังสือพร้อมแบบคำขอส่งให้ปศุสัตว์จังหวัด เพื่อพิจารณาและให้ความเห็นประกอบการอนุญาต เคลื่อนย้ายและส่งต่อไปยังผู้ออกหนังสืออนุญาต เพื่อพิจารณารายงานผลการปฏิบัติงาน และความเห็นของปศุสัตว์จังหวัดดังกล่าว หากเห็นว่าถูกต้อง ครบถ้วนตามที่กำหนด ให้ผู้ออกหนังสืออนุญาตพิจารณาลงนามในหนังสืออนุญาต

กรณีสัตวแพทย์ประจำห้องที่เป็นหัวหน้าด่านกักกันสัตว์ หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่น ให้ส่งรายงานผลการตรวจสอบและดำเนินการไปยังผู้ออกหนังสืออนุญาตได้โดยตรง

(๒) ผู้ออกหนังสืออนุญาต ส่งหนังสืออนุญาตที่ลงนามแล้วตาม (๑) ไปยังปศุสัตว์จังหวัดต้นทางหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณี โดยวิธีด่วนที่สุด เช่น จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ โทรสาร เป็นต้น

(๓) ปศุสัตว์จังหวัดต้นทางหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณี หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายไปทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาต พร้อมให้มีการทำลายเชื้อโรคตามที่กำหนด เมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วให้มอบหนังสืออนุญาตตาม (๑) พร้อมใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๔) ที่ปศุสัตว์จังหวัดต้นทางหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณีออกให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

หนังสืออนุญาตหากเป็นสำเนาให้ปศุสัตว์จังหวัดต้นทางหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณี รับรองสำเนาก่อนมอบให้แก่ผู้ขออนุญาต

การออกใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๔) ให้เป็นไปตามประกาศกรมปศุสัตว์กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘

(๔) ก่อนมอบหนังสืออนุญาต พร้อมใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๔) ให้กับผู้ยื่นคำขอให้ปศุสัตว์จังหวัดหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณีแจ้งการขออนุญาตนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังสัตวแพทย์ประจำห้องที่ปลายทาง ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์นั้นจะเคลื่อนย้ายไป โดยวิธีด่วนที่สุด เช่น โทรสาร จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ หรือทางระบบอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้ระบุรายละเอียดสถานที่ปลายทางที่นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปให้ชัดเจน เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายทราบรายละเอียด และสามารถเดินทางไปยังจุดที่สัตว์หรือซากสัตว์จะไปถึงได้ถูกต้อง

หมวด ๔

การตรวจโรคระบาด การทำลายเชื้อโรคก่อนการเคลื่อนย้าย

ข้อ ๒๒ ในวันที่สัตว์หรือซากสัตว์จะเคลื่อนย้ายให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ หรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายเดินทางไปตรวจโรคระบาดที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์พร้อมทั้งดำเนินการควบคุมการนำสัตว์หรือซากสัตว์ขึ้นยานพาหนะ กรณีเคลื่อนย้ายสัตว์ให้เข้มงวดในการตรวจโรคปากและเท้าเปื่อยโดยพิจารณารอยโรคที่ปากและกีบอย่างละเอียด และสั่งให้ผู้ยื่นคำขอทำลายเชื้อโรค โดยวิธีการดังต่อไปนี้ ก่อนที่จะมอบหนังสืออนุญาต

(๑) ให้ชำระล้างยานพาหนะ วัสดุอุปกรณ์ทุกชนิดที่เกี่ยวข้องกับการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ให้สะอาดก่อนที่จะใช้บรรทุกสัตว์หรือซากสัตว์

(๒) กรณีสัตว์ ให้ฉีดพ่นด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะ และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการบรรทุกสัตว์ เช่น วัสดุรองพื้น หรือวัสดุที่สัมผัสกับตัวสัตว์ ก่อนนำสัตว์ขึ้นบรรทุกบนยานพาหนะ

(๓) กรณีซากสัตว์ ให้พ่นน้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่ยานพาหนะ โดยระมัดระวังไม่ให้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคสัมผัสกับซากสัตว์ที่ใช้เป็นอาหาร ส่วนซากสัตว์ประเภท กระดุก งา เขา ขน หนัง กีบ หนังแห้ง ให้ทำลายเชื้อโรคด้วยวิธีรมยาฆ่าเชื้อ โดยใช้ต่างทับทิม ๗.๕ กรัม ผสมน้ำยาฟอมาลิน ๑๕ ซี.ซี. ต่อเนื้อที่หนึ่งลูกบาศก์เมตร เป็นเวลาไม่น้อยกว่ายี่สิบสี่ชั่วโมงด้วย

(๔) การทำลายเชื้อโรควิธีการอื่น ๆ ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๕

การดำเนินการเมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ถึงปลายทาง

ข้อ ๒๓ กรณีสัตว์ ให้ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตแจ้งการเคลื่อนย้ายของสัตว์ต่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางทันทีที่มาถึง และสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายไปตรวจสัตว์ดังกล่าว หากครบถ้วนและถูกต้องตามเงื่อนไขการอนุญาตให้ลงลายมือชื่อในใบอนุญาตนำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร (แบบ ร.๔) และให้ผู้ได้รับหนังสืออนุญาตเก็บใบอนุญาตดังกล่าวไว้เป็นหลักฐาน และให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางตอบรับในระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๔ กรณีซากสัตว์ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางหรือเจ้าหน้าที่ของกรมปศุสัตว์ซึ่งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางมอบหมายไปตรวจซากสัตว์ที่เคลื่อนย้ายมาถึง หากครบถ้วนให้ตอบรับในระบบการออกใบอนุญาตอิเล็กทรอนิกส์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๕ หากพบว่าสัตว์หรือซากสัตว์เป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางรายงานปศุสัตว์จังหวัดต้นทางหรือหัวหน้าด่านกักกันสัตว์หรือหัวหน้าส่วนราชการอื่นแล้วแต่กรณี พร้อมทั้งรายงานปศุสัตว์จังหวัดปลายทางรวมถึงปศุสัตว์เขตท้องที่ต้นทางและปลายทางโดยด่วนที่สุดด้วย และดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หากตรวจไม่พบสัตว์หรือซากสัตว์หรือไม่ครบถ้วนหรือเกินจำนวนตามที่ระบุไว้ให้สอบสวนหาสาเหตุและพิจารณาร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๒๖ ในกรณีสัตว์ที่เคลื่อนย้ายโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำไปเลี้ยง ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทางกักสัตว์ไว้เป็นเอกเทศในสถานกักกันสัตว์ปลายทางที่ปศุสัตว์จังหวัดปลายทางรับรองเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๓ วัน

ข้อ ๒๗ การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ที่เข้าเขตควบคุมโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยที่นอกเหนือจากที่ระบุในระเบียบนี้ให้ดำเนินการตามประกาศกรมปศุสัตว์กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘

หมวด ๖

แบบคำขอ และหนังสืออนุญาต

ข้อ ๒๘ แบบคำขอ หนังสืออนุญาต และแบบหนังสือรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

อภิรักษ์ สุทธิสังข์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโรคระบาดชั่วคราว
เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การปฏิบัติงานเกี่ยวกับการควบคุมเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้การป้องกัน และควบคุมโรคระบาดมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานป้องกันและควบคุมโรคระบาดสัตว์

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ เพื่อให้ เป็นไปตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบ ให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้า ออก ผ่าน หรือภายในเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้

“เขตโรคระบาดชั่วคราว” หมายความว่า เขตโรคระบาดชั่วคราวตามที่สัตวแพทย์ประกาศกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“เขตโรคระบาด” หมายความว่า เขตโรคระบาดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” หมายความว่า เขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัด ประกาศกำหนดโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“เขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกักกันโรคระบาด” หมายความว่า เขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกักกันโรคระบาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“สัตวแพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะ ประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“สัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขต” หมายความว่า ปศุสัตว์จังหวัด ปศุสัตว์อำเภอ หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ หรือสัตวแพทย์ที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด ประจำท้องที่ที่มีการประกาศเป็นเขต โรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

“สัตวแพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ซึ่งได้ระบุชนิดของสัตว์ไว้ในประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ ซึ่งได้ระบุชนิดของซากสัตว์ไว้ในประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การตรวจโรคระบาด” หมายความว่า การตรวจสุขภาพสัตว์และสุขศาสตร์ซากสัตว์ทั้งทางกายภาพและหรือทางห้องปฏิบัติการ เพื่อค้นหาหรือทราบว่าเป็นโรคระบาดหรือพาหะของโรคระบาด

“การทำลายเชื้อโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ เพื่อให้ปราศจากเชื้อโรคระบาด เช่น การใช้สารเคมีภัณฑ์หรือความร้อนกับวัสดุอุปกรณ์ที่สัมผัสกับตัวสัตว์หรือซากสัตว์ ยานพาหนะบรรทุกสัตว์ อาคารสถานที่ ภาชนะสิ่งห่อหุ้ม หรือกักขัง รวมตลอดถึงการกระทำที่ตัวสัตว์หรือซากสัตว์

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

ข้อ ๕ เมื่อมีการประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้ว หากมีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าเขตดังกล่าว ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางรับคำขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์โดยให้ตรวจสอบและดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีเขตโรคระบาดชั่วคราวและเขตโรคระบาดให้ฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดชนิดเดียวกันกับโรคระบาดที่ระบุไว้ในประกาศด้วย และให้กักสัตว์ไว้ดูอาการเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๒๑ วันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป

(๒) เมื่อดำเนินการตาม (๑) ครบถ้วนแล้วให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทาง ส่งรายงานผลการตรวจสอบและดำเนินการเป็นหนังสือไปยังสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตปลายทาง

(๓) สัตวแพทย์ประจำท้องที่ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตปลายทางพิจารณาและลงนามในหนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์หรือซากสัตว์เข้าเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด แล้วส่งให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางโดยวิธีด่วนที่สุด เช่น โทรสารจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น

(๔) สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางหรือสัตวแพทย์ที่ได้รับมอบหมายไปทำการตรวจโรคระบาดสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาต พร้อมทั้งให้มีการทำลายเชื้อโรคระบาดตามที่กำหนด เมื่อดำเนินการเสร็จเรียบร้อยแล้วให้มอบหนังสืออนุญาตให้กับผู้ขออนุญาตเคลื่อนย้าย

ในกรณีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้าเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด หากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตซึ่งมีหน้าที่เป็นทั้งสัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางและสัตวแพทย์ประจำท้องที่ปลายทาง ให้ดำเนินการตามข้อ (๑) และ (๔) โดยอนุโลม

ในกรณีเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดอยู่ในพื้นที่จังหวัดอื่นให้ออกใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น (แบบ ร.๔) เพื่อเป็นเอกสารประกอบการเคลื่อนย้ายแนบไปกับหนังสืออนุญาตดังกล่าว โดยประทับตราข้อมความ “เอกสารประกอบการเคลื่อนย้าย” ไว้บริเวณด้านบนขวามือของแบบ ร. ๔ นั้นด้วย หรือหากปลายทางเป็นเขตโรคระบาด หรือเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกั้นชนโรคระบาด ต้องได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายด้วย หรือหากพื้นที่ต้นทางเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตด้วย

หนังสืออนุญาต หากเป็นสำเนาให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ต้นทางรับรองสำเนาก่อนมอบให้กับผู้ขออนุญาต

(๕) การดำเนินการอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการ เงื่อนไขในการอนุญาตการป้องกันโรค การตรวจโรค และการดำเนินการเมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ถึงปลายทาง ให้เป็นไปตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์ หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในภาคตะวันออกของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

หมวด ๒

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในหรือออกจากเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

ข้อ ๖ เมื่อมีการประกาศกำหนดเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้ว หากมีการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในหรือออกจากเขตดังกล่าวให้ดำเนินการ ดังนี้

(๑) สัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้น รับคำขออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ โดยให้ตรวจสอบและดำเนินการตามที่กำหนดไว้ในประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรค และทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์

หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณีโดยอนุโลม เว้นแต่กรณีเขตโรคระบาดชั่วคราวและเขตโรคระบาดให้ฉีดวัคซีน ป้องกันโรคระบาดชนิดเดียวกันกับโรคระบาดที่ระบุไว้ ในประกาศด้วย และให้กักสัตว์ไว้ดูอาการ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๑ วันนับถัดจากวันที่ฉีดวัคซีนเป็นต้นไป

(๒) เมื่อตรวจสอบและดำเนินการตาม (๑) แล้วถูกต้อง ครบถ้วน ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขต ออกหนังสืออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในหรือออกจาก เขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดให้แก่ผู้ขออนุญาต

(๓) กรณีเคลื่อนย้ายออกจากเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวัง โรคระบาดและปลายทางเป็นพื้นที่จังหวัดอื่นให้ใช้ใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น (แบบ ร. ๔) เป็นหนังสืออนุญาตโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ประทับตราขออนุญาต “หนังสืออนุญาต เคลื่อนย้ายออกจากเขตโรคระบาดชั่วคราว” หรือ “หนังสืออนุญาตเคลื่อนย้ายออกจากเขตโรคระบาด” หรือ “หนังสืออนุญาตเคลื่อนย้ายออกจากเขตเฝ้าระวังโรคระบาด” แล้วแต่กรณี ไว้บริเวณมุมด้านขวาของ แบบ ร. ๔ ด้วย

(๔) กรณีปลายทางเป็นเขตควบคุมโรคระบาด เขตปลอดโรคระบาด หรือเขตกักกันโรคระบาด ต้องได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีกรมปศุสัตว์หรือสัตวแพทย์ซึ่งอธิบดีกรมปศุสัตว์มอบหมายด้วย

(๕) กรณีปลายทางเป็นเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากสัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตนั้นตามหมวด ๑ ของระเบียบนี้ด้วย

(๖) การดำเนินการอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการ เงื่อนไขในการอนุญาต การป้องกันโรค การตรวจโรค และการดำเนินการเมื่อสัตว์หรือซากสัตว์ถึงปลายทาง ให้เป็นไปตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกไปอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรค ในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วย การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิด ปากและเท้าเปื่อย ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศ หรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

การเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด
หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด

ข้อ ๗ เมื่อมีการประกาศกำหนดเขตเฝ้าระวังโรคระบาดแล้ว ให้สัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่ รับผิดชอบประจำเขตนั้น ออกหนังสืออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านเขตดังกล่าวทันที

และแจ้งไปยังสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดทุกจังหวัด ปศุสัตว์อำเภอทุกอำเภอ สำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ กรุงเทพมหานคร ด่านกักกันสัตว์ทุกด่าน กองและสำนักทุกหน่วยงานของกรมปศุสัตว์ ทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เพื่อให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ทราบถึงหนังสืออนุญาตดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาอนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ ที่จะผ่านเขตเฝ้าระวังโรคระบาดนั้น โดยสัตว์หรือซากสัตว์ที่ได้รับอนุญาตเคลื่อนย้ายให้ผ่าน หากมาจากท้องที่จังหวัดอื่นต้องได้รับอนุญาตตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือหากเข้าหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคให้ปฏิบัติตามระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง หรือมีหนังสืออนุญาตตามหมวด ๑ หรือ ๒ ของระเบียบนี้

กรณีประกาศเขตโรคระบาดชั่วคราว หรือเขตโรคระบาด หากเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านเขตดังกล่าว ให้สัตวแพทย์ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบประจำเขตออกหนังสืออนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ผ่านเขตดังกล่าวทุกครั้งที่มีการเคลื่อนย้าย ตามเงื่อนไขที่กรมปศุสัตว์กำหนด

หมวด ๔

แบบคำขอ และหนังสืออนุญาต

ข้อ ๘ แบบคำขอให้ใช้ตามประกาศกรมปศุสัตว์ เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคในการนำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ เข้าในหรือผ่านเขตควบคุมโรคระบาด หรือเขตปลอดโรคระบาดชนิดปากและเท้าเปื่อยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามที่กำหนดไว้ในประกาศหรือระเบียบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๙ หนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่จังหวัดอื่นเข้าเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เป็นไปตามที่อธิบดีกรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๐ กรณีปลายทางเป็นพื้นที่จังหวัดอื่นให้ใช้ใบอนุญาตให้นำสัตว์หรือซากสัตว์ไปยังท้องที่จังหวัดอื่น (แบบ ร. ๔) เป็นหนังสืออนุญาตออกจากเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาดโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ หนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์เข้า ออก ผ่านหรือภายในเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เฉพาะภายในจังหวัดให้เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๒ หนังสืออนุญาตให้เคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์จากท้องที่จังหวัดอื่นผ่านเขตโรคระบาดชั่วคราว เขตโรคระบาด หรือเขตเฝ้าระวังโรคระบาด เป็นไปตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ข้อ ๑๓ กรณีการปฏิบัติในการขออนุญาต การออกใบอนุญาต การตรวจโรคและทำลายเชื้อโรคที่ไม่ครบถ้วนหรือไม่เป็นไปตามประกาศนี้ ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์ผ่อนผันหรือกำหนดแนวทางการปฏิบัติเพิ่มเติมเป็นอย่างอื่น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ยุทธ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการจัดการอย่างอื่นต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบ พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้หลักเกณฑ์และวิธีการในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดการต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบ เป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๘ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบให้ถือปฏิบัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการจัดการอย่างอื่นต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ระเบียบนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สิ่งที่ศาลสั่งริบ” หมายความว่า สิ่งที่ศาลสั่งริบตามพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมปศุสัตว์

ข้อ ๔ การจัดการอย่างอื่นต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบนอกจากการขายทอดตลาดให้นำสิ่งที่ศาลสั่งริบ ดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ โดยกระทำได้เฉพาะหน่วยงานราชการเท่านั้น

ข้อ ๕ การพิจารณาอนุญาตให้หน่วยงานราชการในสังกัดกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานราชการอื่น นำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ ให้อธิบดีพิจารณาหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เหตุผลและความจำเป็นที่ขอนำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์

(๒) หน่วยงานราชการที่จะนำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ต้องมีหน้าที่และความรับผิดชอบ เกี่ยวกับสิ่งที่ศาลสั่งริบนั้น

(๓) ภาระต่าง ๆ ที่จะตกแก่กรมปศุสัตว์ หากไม่นำสิ่งที่ศาลสั่งริบนั้นไปใช้ประโยชน์

(๔) อื่น ๆ ตามที่อธิบดีเห็นสมควร

ข้อ ๖ การนำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ให้หน่วยงานราชการในสังกัดกรมปศุสัตว์ หรือหน่วยงานราชการอื่น มีหนังสือแสดงความจำนงต่ออธิบดี โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(๑) หน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานราชการนั้น

(๒) ประเภทสิ่งที่ศาลสั่งริบที่ขอนำไปใช้ประโยชน์

(๓) เหตุผลและความจำเป็นที่ขอนำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์

ข้อ ๗ ในกรณีที่หน่วยงานราชการอื่นนำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ ให้อธิบดีจัดให้มีเอกสารการส่งมอบ และรับมอบสิ่งที่ศาลสั่งริบนั้นไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๘ หน่วยงานราชการที่นำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ มีหน้าที่ระมัดระวัง และบำรุงรักษา สิ่งที่ศาลสั่งริบนั้น หากมีความเสียหาย หรือสูญหายให้รีบดำเนินการตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ ๙ ประโยชน์อื่นใดที่ได้จากสิ่งที่ศาลสั่งริบในระหว่างที่หน่วยงานราชการอื่นนำสิ่งที่ศาลสั่งริบเหล่านั้นไปใช้ประโยชน์ ให้ตกเป็นกรรมสิทธิ์ของหน่วยงานราชการนั้น

ข้อ ๑๐ ให้หน่วยงานราชการที่นำสิ่งที่ศาลสั่งริบไปใช้ประโยชน์ เป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับสิ่งที่ศาลสั่งริบ

ข้อ ๑๑ สิ่งที่ศาลสั่งริบที่หน่วยงานราชการนำไปใช้ประโยชน์ให้อยู่ภายใต้การกำกับดูแล และดำเนินการตามระเบียบของทางราชการและกฎหมายที่เกี่ยวข้องของหน่วยงานราชการนั้น ๆ

ข้อ ๑๒ กรณีสิ่งที่ศาลสั่งริบเป็นสัตว์หรือซากสัตว์ และสัตว์แพทย์ตรวจพบว่าเป็นโรคระบาด หรือพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ การจัดการอื่นใดต่อสิ่งที่ศาลสั่งริบนอกจากที่กำหนดในระเบียบนี้ ให้อธิบดีพิจารณาตามความเหมาะสมและเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ของกลางที่เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด
ซึ่งถูกยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือตามกฎหมายอื่น

พ.ศ. ๒๕๕๘

เพื่อให้การดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ที่เป็นของกลางและถูกยึดหรืออายัดไว้ ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์หรือตามกฎหมายอื่น ในกรณีที่สัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่กระจายออกไปของโรคระบาดได้

อาศัยอำนาจตามความในกฎหมายมาตรา ๔๐ (๔) ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการดำเนินการกับสัตว์หรือซากสัตว์ของกลางที่เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ซึ่งถูกยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือตามกฎหมายอื่น พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า ซากสัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการและไม่แสดงอาการ

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาด แต่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาดซึ่งอาจติดต่อกับคนหรือสัตว์อื่นได้

“ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) ซากสัตว์ที่มาจากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือ

(๒) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด เช่น ซากสัตว์มาจากแหล่งที่มีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือไม่ทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีเอกสารรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือไม่มีหีบห่อที่ป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคได้ เป็นต้น

“ยึด” หมายความว่า การนำสัตว์หรือซากสัตว์ มาอยู่ในความควบคุม ดูแล หรือครอบครองของผู้ดำเนินการยึดเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย

“อายัด” หมายความว่า ห้ามจำหน่าย จ่าย โอนหรือเคลื่อนย้าย

“ของกลาง” หมายความว่า สัตว์หรือซากสัตว์หรือสิ่งของใด ๆ ที่สารวัตรหรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่น ทำการยึดหรืออายัดไว้เพื่อพิสูจน์ในทางคดีหรือเพื่อจัดการอย่างอื่นตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การดำเนินการเกี่ยวกับสัตว์ของกลาง

ข้อ ๕ สัตว์ของกลางซึ่งถูกยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือตามกฎหมายอื่น เมื่อสัตวแพทย์ตรวจแล้ว ปรากฏว่าสัตว์เป็นโรคระบาดหรือเป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์มีอำนาจทำลายสัตว์ดังกล่าวตามหลักการการุณยฆาต โดยใช้วิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (๑) ใช้สารเคมีให้สัตว์กิน ฉีด หรือสูดดมเข้าร่างกายสัตว์เพื่อให้สัตว์นั้นตายโดยไม่ทรมาน
- (๒) ทำลายสัตว์ด้วยปืนชนิดยิงสัตว์โดยเฉพาะ ยิงสัตว์นั้นให้ตาย
- (๓) ทำลายสัตว์ด้วยอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน
- (๔) กรณี นก ไก่ เป็ด ห่าน ใช้วิธีการดิ่งคอให้สัตว์ตาย
- (๕) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่สัตวแพทย์กำหนด

ซากสัตว์ซึ่งได้จากการทำลายตามวรรคหนึ่ง ให้สัตวแพทย์ผู้ทำลายดำเนินการทำลายซากสัตว์นั้นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๘

ข้อ ๖ สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ในกรณีเป็นโรคระบาดที่สัตวแพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถรักษาให้หายได้ ให้สัตวแพทย์ดำเนินการรักษาและดูแลให้สัตว์หายจากโรคระบาดโดยโรคระบาดดังกล่าวต้องไม่เป็นโรคระบาดร้ายแรงที่ส่งผลให้มีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง หรือไม่มีผลกระทบต่อภาคธุรกิจปศุสัตว์ หรือไม่เป็นโรคร้ายแรงติดต่อคนได้ และเป็นไปตามนโยบายของกรมปศุสัตว์ด้วย

ข้อ ๗ สัตว์ตามข้อ ๖ ที่สัตวแพทย์ได้ดำเนินการรักษาจนหายจากโรคระบาดหรือไม่เป็นพาหะของโรคระบาดแล้ว ให้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมวด ๒

การดำเนินการเกี่ยวกับซากสัตว์ของกลาง

ข้อ ๘ ซากสัตว์ของกลางซึ่งถูกยึดหรืออายัดไว้ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์ หรือตามกฎหมายอื่น เมื่อสัตวแพทย์ตรวจแล้ว ปรากฏว่าซากสัตว์เป็นพาหะของโรคระบาด ให้สัตวแพทย์ มีอำนาจทำลายซากสัตว์ดังกล่าว โดยวิธีการ ดังนี้

(ก) ฝังซากสัตว์โดยให้ส่วนบนสุดของซากสัตว์อยู่ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และสำหรับซากสัตว์ใหญ่ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร อีกด้วย และใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่าง ๆ โดยการแช่ ราด หรือโรย ที่ส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว รวมถึงบริเวณปากหลุมที่ฝังซากสัตว์นั้นด้วย หรือ

(ข) ใช้ไฟเผาทำลายซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนสิ้น หรือ

(ค) ใช้วิธีการทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่สัตวแพทย์กำหนด

ข้อ ๙ ซากสัตว์ซึ่งถูกยึดหรืออายัดที่เป็นพาหะของโรคระบาด เมื่อสัตวแพทย์พิจารณาแล้ว เห็นว่าซากสัตว์ดังกล่าวสามารถนำไปบริโภคหรือใช้ประโยชน์ได้ ให้สัตวแพทย์มีอำนาจในการทำลาย เชื้อโรคระบาดจนปราศจากเชื้อโรคระบาดตามวิธีที่กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด และให้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

หมวด ๓

ค่าใช้จ่าย

ข้อ ๑๐ ค่าใช้จ่ายในการตรวจสัตว์หรือซากสัตว์ หรือการดำเนินการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือการทำลายเชื้อโรคระบาด หรือค่าใช้จ่ายในการรักษาและดูแลสัตว์หรือเก็บรักษาซากสัตว์ หรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการใด ๆ กับสัตว์หรือซากสัตว์ที่เกี่ยวข้องกับระเบียบนี้ ให้เจ้าของสัตว์ หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบ

หมวด ๔

การรายงาน

ข้อ ๑๑ ให้สัตวแพทย์ผู้ดำเนินการตามหมวด ๑ และหมวด ๒ รายงานผลการดำเนินการ ให้สารวัตร หรือเจ้าพนักงานตามกฎหมายอื่นที่ยึดหรืออายัดสัตว์หรือซากสัตว์ และผู้บังคับบัญชาทราบทันที ที่ดำเนินการแล้วเสร็จ เพื่อจะได้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๑๒ แบบรายงานผลการดำเนินการตามข้อ ๑๑ ให้เป็นไปตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘

อยุทธ์ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐

เพื่อให้วางแนวทางการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่กรมปศุสัตว์ในการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์เป็นไปในแนวทางเดียวกัน อันจะส่งผลให้การดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ อธิบดีกรมปศุสัตว์ จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกระเบียบกรมปศุสัตว์ว่าด้วยการดำเนินการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๔๗

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สัตว์แพทย์ประจำท้องที่” หมายความว่า สัตว์แพทย์ของกรมปศุสัตว์ซึ่งปฏิบัติงานในลักษณะประจำในท้องที่ที่ตนเองรับผิดชอบ

“ภาวะปกติ” หมายความว่า ภาวะที่ปราศจากโรคระบาด โดยไม่มีรายงานโรคระบาด หรือไม่พบการเกิดโรคระบาด

“ภาวะสงสัยหรือเกิดโรคระบาด” หมายความว่า ภาวะที่มีสัตว์ป่วย ตาย โดยสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือมีสัตว์ป่วยตายโดยรู้ว่าเป็นโรคระบาด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เขตโรคระบาด” หมายความว่า เขตโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เขตเฝ้าระวังโรคระบาด” หมายความว่า เขตเฝ้าระวังโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“เขตโรคระบาดชั่วคราว” หมายความว่า เขตโรคระบาดชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“การเฝ้าระวังโรค” หมายความว่า การติดตามสังเกตการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ สม่าเสมอ และต่อเนื่องในด้านต่างๆทั้งหมดของการเกิด และการแพร่กระจายของโรคเพื่อให้รู้ปัญหาสุขภาพสัตว์ ทั้งในภาวะปกติและภาวะโรคระบาด เพื่อการวางแผน กำหนดนโยบาย การปฏิบัติงานและการประเมินมาตรการควบคุมป้องกันโรค อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

“การป้องกันโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใดๆที่สามารถปกป้องสัตว์ให้ปราศจากโรค และทำให้สัตว์สุขภาพดีโดยอาศัยหลักในการป้องกันโรค เช่น การเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์ การควบคุมเคลื่อนย้าย การป้องกันโรคตามหลักความปลอดภัยทางชีวภาพ

/“การควบคุม...

“การควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใดๆที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรค จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง หรือแม้แต่การควบคุมสภาวะของโรคที่เกิดขึ้น ในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้น้อยลงหรือหมดไปหรือจำกัดขอบเขตของการแพร่ระบาดเพื่อย่อยต่อการกำจัดโรคออกไปจากสถานที่เลี้ยงสัตว์

“โรคสงบ หมายความว่า สถานการณ์ที่มีโรคระบาดในเขตท้องที่ใดๆ ซึ่งต่อมาปรากฏว่า ภายหลังจากสัตว์ป่วยตัวสุดท้ายได้หายป่วยแล้วไม่มีสัตว์ป่วยเพิ่มอีก ในช่วงเวลานานกว่าระยะฟักตัวของโรค หรือตามที่กรมปศุสัตว์ประกาศกำหนด

“ทำวัคซีน” หมายความว่า การนำวัคซีนเข้าสู่ตัวสัตว์ โดยวิธีการใดการหนึ่ง เช่น การฉีด หยอด แหวงปีก ละลายน้ำให้สัตว์กิน สเปรย์ เป็นต้น

ข้อ ๔ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ภาวะปกติ

ส่วนที่ ๑

การเฝ้าระวังโรค และ ทดสอบโรค

ข้อ ๕ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค ศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเตรียมวัสดุอุปกรณ์ในการเก็บตัวอย่าง การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ และวางแผนการผลิตแอนติเจน หรือชุดทดสอบ ตามแผนการปฏิบัติงาน ด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๖ ให้ปศุสัตว์เขต ประชุมวางแผนร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำแผนปฏิบัติงาน เฝ้าระวัง และทดสอบโรคในพื้นที่ความรับผิดชอบตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๗ ให้ปศุสัตว์อำเภอ ปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์เขต เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน ด้านปศุสัตว์ในท้องที่รับผิดชอบ เช่น จำนวนประชากรสัตว์ จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ ประวัติการฉีดวัคซีน จำนวนโรงฆ่าสัตว์ จำนวนฟาร์มปศุสัตว์ อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ และรายงานให้กรมปศุสัตว์ทราบ ตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๘ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่มีหน้าที่สร้างระบบเครือข่ายการเฝ้าระวังโรคในพื้นที่ ผูกอบรมเรื่องโรคระบาดสัตว์และแนวทางการเฝ้าระวังโรคให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของสัตว์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาปศุสัตว์ สหกรณ์โคนม กลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น

ข้อ ๙ ให้ดำเนินการเฝ้าระวังโรคทางอากาศ ดังนี้

(๑) สัตวแพทย์ประจำท้องที่ วางแผน ออกตรวจสุขภาพสัตว์ พร้อมบันทึกในสมุดบันทึกตรวจสุขภาพสัตว์ และเก็บข้อมูลการเฝ้าระวังโรค เพื่อสามารถตรวจสอบติดตามภาวะโรคย้อนหลังได้ ถ้าพบผิดปกติด้านสุขภาพสัตว์ให้เก็บตัวอย่างจากสัตว์ เพื่อยืนยันทางห้องปฏิบัติการ กรณีที่พบสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รายงานและดำเนินการควบคุมโรคตามหมวด ๒

(๒) ให้สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค หรือศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รายงานผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ ให้ผู้ส่งตัวอย่าง และปศุสัตว์จังหวัด หากผลการตรวจเป็นโรคระบาดให้ดำเนินการตามหมวด ๒

/(๓) ปศุสัตว์อำเภอ...

(๓) ปศุสัตว์อำเภอ ส่งรายงานการเฝ้าระวังโรคให้ปศุสัตว์จังหวัดทราบภายในวันที่ ๒๕ ของทุกเดือน ตามแบบรายงานที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(๔) ปศุสัตว์จังหวัดติดตาม กำกับดูแล และรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากปศุสัตว์อำเภอ พร้อมทั้งวิเคราะห์ข้อมูล และให้รายงานปศุสัตว์เขตทราบภายในวันสุดท้ายของเดือน พร้อมทั้งสำเนาแจ้งให้ปศุสัตว์อำเภอด้วย ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด หรือรายงานตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์

(๕) ปศุสัตว์เขตติดตาม กำกับดูแล และรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากปศุสัตว์จังหวัด วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานกรมปศุสัตว์ผ่านสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ภายในวันที่ ๕ ของเดือนถัดไป พร้อมทั้งสำเนาให้ปศุสัตว์จังหวัดในพื้นที่ทราบด้วย

(๖) ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ติดตาม กำกับดูแล และรวบรวมข้อมูลการเฝ้าระวังโรคจากปศุสัตว์เขต วิเคราะห์ข้อมูล และรายงานกรมปศุสัตว์ ภายในวันที่ ๑๐ ของเดือนถัดไป พร้อมทั้งสำเนาให้ปศุสัตว์เขตทราบด้วย

ข้อ ๑๐ ให้หน่วยงานดำเนินการเฝ้าระวังโรคทางห้องปฏิบัติการ ตามแผนการเฝ้าระวังโรค ในแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์ ดังนี้

(๑) สัตวแพทย์ประจำห้องที่ทดสอบโรคหรือเก็บตัวอย่างจากสัตว์ เช่น เลือด ซีรัม มูลสัตว์ สวอป อวัยวะ รวมทั้งซากส่งห้องปฏิบัติการ โดยให้ระบุกิจกรรมของการเฝ้าระวังโรคตามแผนงานให้ชัดเจน

(๒) สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค ศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตรวจวินิจฉัยและชันสูตรโรค บันทึกผลการทดสอบโรค หรือผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ และรายงานผลการดำเนินงาน ปฏิบัติตามแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

(๓) ให้ปศุสัตว์เขต ติดตาม กำกับ ดูแลการปฏิบัติงานหน่วยงานในพื้นที่ให้ดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

(๔) ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสรุปผลการเฝ้าระวังโรคทางห้องปฏิบัติการ ตามแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๑ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค ศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พัฒนาการตรวจวินิจฉัยโรค เพื่อนำมาใช้ในการเฝ้าระวังโรคและติดตามควบคุมการตรวจวินิจฉัยโรค ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน

ข้อ ๑๒ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประมวลผลการเฝ้าระวังทางห้องปฏิบัติการ หรือผลการตรวจชันสูตรโรค เพื่อวิเคราะห์และวางแผนปฏิบัติงาน ทดสอบโรคและควบคุมโรคต่อไป

ส่วนที่ ๒

การป้องกันโรค

ข้อ ๑๓ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จัดทำแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๔ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ จัดหาวัคซีน เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์ และวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรค เพื่อใช้ในการดำเนินการตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์

/ข้อ ๑๕ ให้สำนัก...

ข้อ ๑๕ ให้สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ ผลิตหรือจัดหาวัคซีน ตามความต้องการของสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ข้อ ๑๖ ให้ปศุสัตว์เขตประชุมและวางแผนการป้องกันโรค ร่วมกับปศุสัตว์จังหวัด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติในพื้นที่ความรับผิดชอบ จัดหา สนับสนุนวัคซีน เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์ และวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรค ตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๗ ให้ปศุสัตว์จังหวัดประชุมและวางแผนร่วมกับสัตวแพทย์ประจำท้องที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ปฏิบัติในพื้นที่ความรับผิดชอบ พร้อมสนับสนุนวัคซีน เวชภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์ และวัสดุอุปกรณ์ในการป้องกันโรค ตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๑๘ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ประชาสัมพันธ์และจัดทำแผนฝึกอบรม ให้ความรู้ และประสานงานกับ ผู้เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าของสัตว์ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาปศุสัตว์ สหกรณ์โคนม หรือกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นต้น เกี่ยวกับระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ข้อ ๑๙ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่ดำเนินการ ดังนี้

(๑) จัดทำแผนการทำวัคซีนในพื้นที่ตามแบบ กคร.๕ และเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ และสำเนาให้ปศุสัตว์จังหวัด

(๒) ดำเนินการทำวัคซีน ตามแผนใน (๑)

ข้อ ๒๐ ให้บันทึกผลการทำวัคซีน และรายงานในระยะเวลาที่กำหนดตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์ ดังนี้

(๑) ปศุสัตว์อำเภอ ดำเนินการและควบคุมให้มีการบันทึกผลการทำวัคซีนให้เจ้าของสัตว์ ตามแผนการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ พร้อมลงรายงานการฉีดวัคซีนป้องกันโรคระบาดสัตว์ แบบ กคร.๔ หรือแบบ ฉว.๑ และเก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ และสำเนาส่งให้ปศุสัตว์จังหวัด

(๒) ปศุสัตว์จังหวัด รวบรวมข้อมูลจากแบบ กคร.๔ หรือแบบ ฉว.๑ และบันทึกสรุปผลการทำวัคซีนลงในแบบ กคร.๕/๑ หรือแบบ ฉว.๒ ส่งปศุสัตว์เขต

(๓) ปศุสัตว์เขต สรุปผลการทำวัคซีนลงในแบบ กคร.๕/๒ หรือแบบ ฉว.๓ ให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

ข้อ ๒๑ ให้ติดตาม กำกับ ดูแลการทำวัคซีนแก่ตัวสัตว์ ดังนี้

(๑) ปศุสัตว์อำเภอ ติดตาม กำกับ ดูแลการทำวัคซีนสัตว์ในพื้นที่ ให้เป็นไปตามแผนในข้อ ๑๙ (๑)

(๒) ปศุสัตว์จังหวัด สุ่มติดตาม กำกับ ดูแลการทำวัคซีนของปศุสัตว์อำเภอ

(๓) สำนักควบคุม ป้องกันและบำบัดโรคสัตว์ และ/หรือ ปศุสัตว์เขต ดำเนินการสุ่มติดตาม กำกับ ดูแลการทำวัคซีนของปศุสัตว์จังหวัด และปศุสัตว์อำเภอ

ข้อ ๒๒ สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ สำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ ร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผน ติดตาม และประเมินผลประสิทธิภาพของวัคซีนในพื้นที่

ข้อ ๒๓ ปศุสัตว์จังหวัด ส่งเสริม ติดตาม กำกับดูแลให้เกษตรกรมีระบบการป้องกันโรคในสัตว์เลี้ยงของตน ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ และสรุปวิเคราะห์พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานให้ปศุสัตว์เขต ตามแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ ของกรมปศุสัตว์

ข้อ ๒๔ ปศุสัตว์เขตมีหน้าที่ ติดตาม กำกับดูแลการปฏิบัติงานป้องกันโรคของปศุสัตว์จังหวัด และสรุป วิเคราะห์ พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานให้สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ตามแผนปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์

/ข้อ ๒๕ ผู้อำนวยการ...

ข้อ ๒๕ ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์มีหน้าที่ ติดตาม กำกับดูแล การปฏิบัติงานป้องกันโรคของปศุสัตว์เขต และสรุปวิเคราะห์พร้อมทั้งรายงานผลการปฏิบัติงานให้กรมปศุสัตว์ ตามที่กำหนด

หมวด ๒

ภาวะสงสัยหรือเกิดโรคระบาด

ข้อ ๒๖ เมื่อสัตวแพทย์ประจำท้องที่ได้รับแจ้ง หรือทราบว่าจะเกิดโรคระบาดหรือตรวจอาการ สัตว์แล้วปรากฏว่าเป็นโรคระบาดหรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้รีบรายงานปศุสัตว์จังหวัดทราบทันที ตามแบบ กคร.๑ หรือแบบ รก.๑ และเก็บตัวอย่างจากสัตว์ป่วย หรือซากสัตว์ป่วย ส่งสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ ศูนย์วิจัย และพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค หรือศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อยภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

ข้อ ๒๗ ให้สัตวแพทย์ประจำท้องที่รับผิดชอบการควบคุมโรคไม่ให้แพร่กระจาย ดังนี้

(๑) โรคระบาดสัตว์ที่กำหนดในแผนงานการปฏิบัติงานด้านสุขภาพสัตว์ของกรมปศุสัตว์ ให้ดำเนินการตามแผนรายโรคของกรมปศุสัตว์ หรือ

(๒) โรคระบาดสัตว์อื่น หรือกรณีสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้ใช้ดุลยพินิจดำเนินการตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ โดยแนวทางมีดังนี้

(ก) สังกักขัง แยก หรือย้ายสัตว์ป่วยหรือสงสัยว่าป่วยไว้ในเขตที่กำหนด หรือทำการรักษา

(ข) เก็บตัวอย่างสัตว์หรือซากสัตว์ อาหารสัตว์ น้ำ หรือ ตัวอย่างอื่นๆ ตรวจวินิจฉัยเพื่อยืนยัน

หาสาเหตุ

(ค) หากพบว่าสัตว์ป่วยในจุดเกิดโรคระบาด และสัตวแพทย์ประจำท้องที่พิจารณาแล้วว่า หากทำลายสัตว์ป่วย สัตว์ที่อยู่ร่วมฝูง หรือซากสัตว์ และทำลายสิ่งของใดๆ ที่มีเชื้อโรคระบาดหรือสงสัยว่ามี เชื้อโรคระบาดนั้นแล้ว จะสามารถควบคุมโรคไม่ให้แพร่กระจายได้ ให้รีบดำเนินการตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง

(ง) ทำความสะอาด ทำลายเชื้อโรคระบาด หรือทำลายสิ่งของใดๆ ในที่ที่มีเชื้อโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด

(จ) สอบสวนโรค และค้นหาสัตว์ป่วยเพิ่มเติม

(ฉ) เสริมสร้างภูมิคุ้มกันรอบจุดเกิดโรค ในกรณีที่สามารถป้องกันและควบคุมโรคได้โดยวัคซีน ตามที่กรมปศุสัตว์กำหนด

(ช) ควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์

ข้อ ๒๘ เมื่อปศุสัตว์จังหวัดได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาด หรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาด จากสัตวแพทย์ประจำท้องที่ ให้ปศุสัตว์จังหวัดรีบดำเนินการควบคุมโรค ดังนี้

(๑) เป็นประธานในการวางแผนควบคุมโรคในระดับจังหวัด บริหารจัดการทรัพยากร โดยจัดเจ้าหน้าที่ วัสดุอุปกรณ์ งบประมาณ และประสานห้องปฏิบัติการในพื้นที่ เพื่อปฏิบัติงานการควบคุมโรค

(๒) ร่วมกับสัตวแพทย์ประจำท้องที่ดำเนินการควบคุมโรค ตาม (๑) และประสานด่านกักกันสัตว์ ในพื้นที่ ควบคุมการเคลื่อนย้ายสัตว์และซากสัตว์

(๓) ในกรณีที่ปศุสัตว์จังหวัดพิจารณาเห็นว่าแนวโน้มการระบาดเพิ่มมากขึ้น ให้ทำการขอรับ การสนับสนุน เจ้าหน้าที่ วัคซีนและวัสดุเวชภัณฑ์ ในการควบคุมโรค จากปศุสัตว์เขต

(๔) กรณีที่มีความจำเป็นต้องบูรณาการ การควบคุมโรคกับหน่วยงานอื่นภายในจังหวัด ให้ตั้งคณะกรรมการป้องกันและแก้ไขปัญหาโรคระบาดในระดับจังหวัด โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน

/ข้อ ๒๙ เมื่ออ่าน...

ข้อ ๒๙ เมื่อด่านกักกันสัตว์ในพื้นที่รับผิดชอบทราบหรือได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาด หรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้ประสานสัตวแพทย์ประจำท้องที่หรือปศุสัตว์จังหวัด เพื่อวางแผน และดำเนินการควบคุม ป้องกันโรค

ข้อ ๓๐ เมื่อปศุสัตว์เขตทราบหรือได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาด หรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาด ให้ปศุสัตว์เขตรีบดำเนินการควบคุมโรค ดังนี้

(๑) จัดเจ้าหน้าที่ ติดตามการควบคุมโรคของปศุสัตว์จังหวัด

(๒) จัดเจ้าหน้าที่จากศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค หรือทีมสอบสวนโรค ประจำเขต หรือประสานสถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ เข้าร่วมทำการสอบสวนโรค

(๓) ในกรณีที่ได้รับแจ้งขอความช่วยเหลือจากปศุสัตว์จังหวัด หรือพิจารณาแล้วมีแนวโน้ม การระบาดเพิ่มมากขึ้น ให้ปศุสัตว์เขตสนับสนุนเจ้าหน้าที่ วัคซีน และวัสดุเวชภัณฑ์ ในการควบคุมโรค ณ จุดเกิดโรคภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่ได้รับแจ้ง หากพบว่ามีอาการอย่างกว้างขวางและไม่สามารถ ควบคุมได้ทันทีต่อเหตุการณ์ให้ดำเนินการขอความช่วยเหลือไปยัง สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ เป็นการเร่งด่วน

(๔) ในกรณีที่มีแนวโน้มการระบาดอย่างกว้างขวางมากกว่า ๑ จังหวัดในพื้นที่รับผิดชอบ หรือมีความจำเป็นต้องวางแผนการควบคุมโรคมากกว่า ๑ จังหวัด ให้ปศุสัตว์เขตอำนวยความสะดวกควบคุมโรคภายใน พื้นที่ และบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ และวัสดุอุปกรณ์ภายในเขต เพื่อปฏิบัติงานการควบคุมโรค

(๕) ให้ปศุสัตว์เขตแจ้งให้ปศุสัตว์จังหวัดใกล้เคียงพื้นที่ที่เกิดโรคระบาดทราบโดยเร่งด่วน เพื่อให้เตรียมป้องกันมิให้โรคแพร่ระบาดเข้าไปในพื้นที่จังหวัดนั้นๆ ได้ทันเวลาที่

ข้อ ๓๑ เมื่อผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ได้รับแจ้งการเกิดโรคระบาด จากปศุสัตว์จังหวัด หรือปศุสัตว์เขต ให้รีบดำเนินการควบคุมโรค ดังนี้

(๑) ติดตามสถานการณ์และการควบคุมโรค

(๒) จัดเจ้าหน้าที่ร่วมสอบสวนโรค กรณีที่ไม่สามารถยืนยันสาเหตุของการเกิดโรคได้ หรือเป็นโรคอุบัติใหม่ (Emerging Disease) โรคอุบัติซ้ำ (Re-emerging Disease)

(๓) ในกรณีที่ได้รับแจ้งขอความช่วยเหลือจากปศุสัตว์เขต หรือพิจารณาแล้วมีแนวโน้ม การระบาดเพิ่มมากขึ้น ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ จัดเจ้าหน้าที่ วัสดุ เวชภัณฑ์ และอื่นๆ ประสานงานกับสำนักเทคโนโลยีชีวภัณฑ์สัตว์ เพื่อจัดส่ง วัคซีน ในการควบคุมโรค ณ จุดเกิดโรค ภายใน ๒๔ ชั่วโมง นับแต่ได้รับแจ้ง

(๔) ในกรณีที่มีแนวโน้มการระบาดอย่างกว้างขวางมากกว่า ๑ พื้นที่เขตปศุสัตว์ ที่มีพื้นที่ ติดต่อกัน หรือมีความจำเป็นต้องวางแผนการควบคุมโรคมากกว่า ๑ พื้นที่เขตปศุสัตว์ หรือกรณีพบโรคอุบัติใหม่ (Emerging Disease) โรคอุบัติซ้ำ (Re-emerging Disease) ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัด โรคสัตว์ อำนวยความสะดวกควบคุมโรค และบริหารจัดการเจ้าหน้าที่ และวัสดุอุปกรณ์ เพื่อปฏิบัติงานการควบคุมโรค

ข้อ ๓๒ สถาบันสุขภาพสัตว์แห่งชาติ หรือศูนย์วิจัยและพัฒนาการสัตวแพทย์ประจำภาค หรือศูนย์อ้างอิงโรคปากและเท้าเปื่อย จัดเจ้าหน้าที่ร่วมสอบสวนโรค ตามข้อ ๓๑ (๒) ตรวจวินิจฉัยโรค และแจ้งผลการตรวจวินิจฉัยโรค ให้ผู้ส่งตัวอย่างและปศุสัตว์จังหวัด กรณีโรคสัตว์อุบัติใหม่ (Emerging Disease) โรคอุบัติซ้ำ (Re-emerging Disease) ให้แจ้งรายงานผลการตรวจวินิจฉัยโรคให้กรมปศุสัตว์ทราบผ่าน ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ ทันที แล้วให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์ แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

/ข้อ ๓๓ เมื่อปศุสัตว์จังหวัด...

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการทำลายหรือจัดการโดยวิธีอื่นซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกยึดหรืออายัดไว้
กรณีนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๕๙

เพื่อให้การป้องกันและควบคุมความเสียหายอันเกิดจากโรคระบาดสัตว์ซึ่งมีสาเหตุ มาจากการนำเข้า ในราชอาณาจักรหรือการนำผ่านราชอาณาจักรซึ่งสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ หรือซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๒ วรรคสอง และวรรคสาม (๒) ประกอบมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ อธิบดีกรมปศุสัตว์จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการทำลายหรือจัดการโดยวิธีอื่น ซึ่งสัตว์หรือซากสัตว์ที่ถูกยึดหรืออายัดไว้ กรณีนำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ผู้อำนวยการสำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“ซากสัตว์” หมายความว่า

(๑) ร่างกายหรือส่วนของร่างกายสัตว์ที่ตายแล้ว

(๒) สิ่งใด ๆ ที่ได้จากสัตว์ที่มีชีวิตหรือสัตว์ที่ตายแล้ว

(๓) อาหารสุกที่ทำ ประกอบ หรือปรุงจากซากสัตว์ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๔) สิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปที่ทำจากซากสัตว์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“โรคระบาด” หมายความว่า โรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“พาหะของโรคระบาด” หมายความว่า พาหะของโรคระบาดตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สัตว์ที่เป็นโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ที่ได้รับเชื้อโรคระบาดทั้งที่แสดงอาการ และไม่แสดงอาการ

“สัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า สัตว์ซึ่งไม่ปรากฏอาการของโรคระบาด แต่มีเชื้อโรคระบาดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าได้รับเชื้อโรคระบาดซึ่งอาจติดต่อคนหรือสัตว์อื่นได้

“ซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด” หมายความว่า

(๑) ซากสัตว์ที่มาจากสัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือ

(๒) ซากสัตว์ที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีเชื้อโรคระบาด เช่น ซากสัตว์มาจากแหล่งที่มีโรคระบาด หรือสงสัยว่ามีโรคระบาด หรือไม่ทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีเอกสารรับรองสุขศาสตร์ซากสัตว์ จากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือไม่มีหีบห่อที่ป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคได้ เป็นต้น

“สัตว์แพทย์” หมายความว่า สัตวแพทย์ตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

“สารวัตร” หมายความว่า สารวัตรตามกฎหมายว่าด้วยโรคระบาดสัตว์

ข้อ ๕ ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรที่สารวัตรยึดหรืออายัดไว้ หรือจัดการโดยวิธีอื่นแก่สัตว์หรือซากสัตว์ที่มีลักษณะ ดังนี้

(๑) สัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

(๒) ซากสัตว์ที่เป็นพาหะโรคระบาด

(๓) สัตว์หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่มีวิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่าย หรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์หรือซากสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด

หมวด ๑

การทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด

หรือสัตว์ที่นำเข้าหรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘

ในกรณีที่มีวิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่ายหรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์ดังกล่าว

เป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๖ ให้สัตวแพทย์ทำลายสัตว์ที่เป็นโรคระบาด หรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่มีวิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้ง่าย หรือไม่คุ้มค่าในอันที่จะพิสูจน์ว่าสัตว์ดังกล่าวเป็นโรคระบาด หรือเป็นพาหะของโรคระบาด โดยให้ปฏิบัติตามหลักการการุณยฆาตวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ใช้สารเคมีให้สัตว์กิน ฉีด หรือสูดดมเข้าร่างกายสัตว์เพื่อให้สัตว์นั้นตายโดยไม่ทรมาน

(๒) ทำลายสัตว์ด้วยปืนชนิดยิงสัตว์โดยเฉพาะ ยิงสัตว์นั้นให้ตาย

(๓) ทำลายด้วยอาวุธปืนตามกฎหมายว่าด้วยอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน และสิ่งเทียมอาวุธปืน

(๔) กรณี นก ไก่ เป็ด ห่าน ใช้วิธีการดิ่งคอให้สัตว์ตาย

(๕) ทำลายสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่สัตวแพทย์กำหนด

ซากสัตว์ซึ่งได้จากการทำลายตามวรรคหนึ่ง ให้สัตวแพทย์ผู้ทำลายดำเนินการทำลายซากสัตว์นั้นตามวิธีการที่กำหนดไว้ในหมวด ๒ หรือดำเนินการตามหมวด ๓

หมวด ๒

การทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักร โดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่มีวิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้อย่างง่ายดาย หรือไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่จะพิสูจน์ว่าซากสัตว์ดังกล่าวเป็นพาหะของโรคระบาด

ข้อ ๗ ให้สัตวแพทย์ทำลายซากสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด หรือซากสัตว์ที่นำเข้า หรือนำผ่านราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๑ หรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๒ หรือมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ในกรณีที่มีวิธีการตรวจพิสูจน์ไม่อาจกระทำได้อย่างง่ายดาย หรือไม่คุ้มค่าใช้จ่ายที่จะพิสูจน์ว่าซากสัตว์ดังกล่าวเป็นพาหะของโรคระบาด ดังนี้

(๑) ฝังซากสัตว์โดยให้ส่วนบนสุดของซากสัตว์อยู่ใต้ระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และหากเป็นซากสัตว์ใหญ่ เช่น ช้าง ม้า โค กระบือ หรือซากสัตว์ที่มีจำนวนมาก ให้พูนดินกลบหลุมเหนือระดับผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร และใช้สารเคมีที่สามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์หรือเชื้อโรคต่าง ๆ โดยการแช่ ราด หรือโรยที่ส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์นั้นจนทั่ว รวมถึงบริเวณปากหลุมที่ฝังซากสัตว์นั้นด้วย หรือ

(๒) ใช้ไฟเผาทำลายซากสัตว์นั้นให้ไหม้จนสิ้น หรือ

(๓) ใช้วิธีการทำลายซากสัตว์ด้วยวิธีอื่นตามที่สัตวแพทย์กำหนด

หมวด ๓

การจัดการโดยวิธีอื่น

ข้อ ๘ สัตว์ที่เป็นโรคระบาดหรือสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคระบาด ที่สัตวแพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่าสามารถรักษาให้หายได้ ให้สัตวแพทย์ดำเนินการรักษาและดูแลให้สัตว์หายจากโรคระบาด โดยโรคระบาดดังกล่าวต้องไม่เป็นโรคระบาดร้ายแรงที่ส่งผลให้มีการแพร่ระบาดเป็นวงกว้าง หรือไม่มีผลกระทบต่อภาคธุรกิจปศุสัตว์ หรือไม่เป็นโรคร้ายแรงติดต่อกันได้ และเป็นไปตามนโยบายของกรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้วย เมื่อสัตว์หายจากโรคระบาดหรือไม่เป็นพาหะของโรคระบาดแล้ว ให้ดำเนินการตามขั้นตอนกระบวนการทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อไป

ข้อ ๙ กรณีที่สัตวแพทย์พิจารณาแล้วเห็นว่า ซากสัตว์ที่ได้จากการทำลายสัตว์ตามข้อ ๖ หรือซากสัตว์ที่จะต้องทำลายตามข้อ ๗ นั้น ซากสัตว์ดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วนยังมีคุณค่าสามารถนำซากสัตว์ดังกล่าวไปบริโภคหรือใช้ประโยชน์ได้โดยปลอดภัย ก็ให้แจ้งเจ้าของหรือผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์ หรือซากสัตว์ทราบและให้ดำเนินการตามวิธีการที่กรมปศุสัตว์หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนด รวมทั้งการนำซากสัตว์นั้นไปเป็นอาหารเลี้ยงสัตว์ สำหรับซากสัตว์ส่วนที่ไม่ต้องการให้ทำลายเสียให้สิ้นตามวิธีการในข้อ ๗

หมวด ๔

การทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรค

ข้อ ๑๐ ให้สัตวแพทย์จัดให้มีการทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรคที่อุปกรณ์เครื่องมือ บริเวณที่ปฏิบัติการทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ หรือการจัดการโดยวิธีอื่น ตามความในหมวด ๑ หมวด ๒ และหมวด ๓ เพื่อเป็นการกำจัดเชื้อโรคในสิ่งแวดล้อม

หมวด ๕

ค่าใช้จ่าย

ข้อ ๑๑ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการตรวจโรค การรักษาและดูแลสัตว์ การเก็บรักษาซากสัตว์ หรือค่าใช้จ่ายในการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการยึด การอายัด การทำลายสัตว์หรือซากสัตว์ตามระเบียบนี้ ให้เจ้าของ ผู้นำเข้าหรือนำผ่านสัตว์หรือซากสัตว์เป็นผู้รับผิดชอบทั้งสิ้น

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๙

ยุทธ หรินทรานนท์

อธิบดีกรมปศุสัตว์

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์
กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์